கேளப்பா மூன்றுமிக அசைவுநின்றால் கெடி
யாகவிரல்மூன்றின் துடிப்புங்காணில், காளப்பா
தனஆசனத்தில் சூடுகொள்ளும் கலமானமூத்திர
மூஞ் சிறுத்துப்போகும், தாளப்பாபூரணவலி எரிவு
சூத்துந்தனசிரத்தில் வேர்வெழும்பிவாயுமாகும்,
சூளப்பாமூலமிகவெளியில் காணுஞ் சுரங்காணுஞ்
சதியோடு சோகங் காணும். (10)

சோகமது ஏப்பதுவந்துகாணும் சோத்தியங்க
ளில்லையது சுகமேஆகும், நாகமொடுகிக்கல்வந்தா
ல்நீரைக்கட்டிச் சஞ்சலத்தையுண்டாக்கு மலத்
தைக்கட்டும் வாதமொடுசீதமது வந்துகூட்டு வந்திடு
மிளைப்புடனேயிருபதாநாள், தமதுகூடும் விட்டே
யேகிப்போகும் பொய்யல்லராஜாங்கப்புகழ்ந் திட்
டேனே (11)

புகழ்ந்திட்டேன் சன்னிபென்றமூன்றுக்குள்ளே
பூட்டினேன் சிலேற்பனத்தைப் புகழ்ந்துப்பாரு
இமூந்திட்டேவாதபித்தும் பார்க்கவேண்டாம்இனி
தானசடலமெல்லாங் குளிர்ச்சியாகும், மகிழ்ந்திட்
டேன்சிலேற்பனத்தைப் பிரிந்துபார்க்கில் மதித்
தெழுந்து துடிப்போலே யேகிக்கண்டால், தாழ்ந்
திட்டால்கிசைபோச்சு ஆவிபோச்சு தப்பாது ஒ
பதாநாள் தான் சொன்னேனே.

சொன்னதினால்நாடி யெல்லாங் காணார்காணார்
சூட்சமாய் நிலையறிந்து சொல்லவேணும், என்னதி
னாலாகாது எண்ணுளெண்ணு இருதயத்தில் வைத்
தாந்நாற் காணுங் காணும், அன்ன மொழிபோனு
டைய வாத்தாள் பாவம் வந்தித்துசிந்தித்து வரை
கிறேன்கேள், பின்னதினால் வேறொன்றும் பார்க்க
வேண்டாம் பிரிந்துவரும்நாடி யெல்லாம் பேசக்
கேளே. (13)

கேளப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு கோபிதமாய்
ச்சொல்லுகிறேன் குணத்தைக்கேளு, நாளப்பாதின
ந்தோறும் வாய்வுபிறந்து நலமுடனேமலமிருக்கும்
கடினமாகும், சூளப்பாகுடலெரியும்வலியே நாணுங்
கெந்தங்களுண்டான கடினமாகும், தேளப்பாமல
மீதில் தேரைந்நாணுஞ் சிங்கெனவே வெல்லாமக
யுஞ்சீரைப்பாரே. (14)

பாரப்பாமூலத்தி லெழுந்தவாய்வு பாங்குடனே
தீருமது பதினாறுநாள், தீரப்பாதணிராமல் மருந்து
செய்தால் தீருமதுவாதபித்தம் அதிலேவாங்கும்,
ஆரப்பாயிதையறிந்து செய்யாவிட்டால் அண்டத்
தில்சூடேறும் வாய்வுமீரும், காரப்பா கிராணி
போல் குணமேகண்டு தட்டுமதுமண்ப தோர்நாளில்
தானே. (15)

தானென்றகஷயமிருமல் நாடிகாணச்சாற்றுகிறே
ன்புதமதிற் சீதங்காட்டிற், கோனென்ற கிரசதனி

ல்நீரைக்கொள்ளுங் குத்தூடனேயிருமல் வருங்கோ ழைநாளும் தேனென்றயிளைப்பு வரும் ரத்தங்கா ம்தீராது ஆறுமதில் செப்பலாகும், ஊனொன்றுடம் புதனில் நீராரோகம் உறைக்கிறேன் இன்னமொன் றுமுக்திமுந்தி (16)

மூர்த்தியதோர் பாதம் புரங்கால்பிச ஆமுகத்திலே லிங்கமது கண்டதானால், பிந்தியதோர் கழிச்சலது கிருணியாகும் பேசரிதுதீராது திண்ணமாக, சுந்த ரனே லதிமோக சையோத்தால் சூடெழும்பி வந்த நோய்கள் சொல்லொணாது, அதிர்த்திபந்தான் சொ ல்லுகிறேன் ராஜாங்கத்தில் அழிந்திடவே யின்ன தென்று அடைவாய்க்கேளு. (17)

அசுரத்திபந்தான் சீர்க்கோவை சுக்திருன்மம் ஆ ண்டீதாருவலிகுன்மம் யோனிப்புத்து, அசாத்திபந் தான் குறைவானலிங்கப்புத்து, ஆனதொருதொண் டைதனில் துறுமாகும், அசாத்திபந்தான் முதல் கிறுக்கு உள்வீச்சோடு ஆராலுந்தீராது அழிந்து தானே. (18)

தானென்று சலக்கழிச்சல் யோனிப்புத்து தலைத னிலேதித்தெழுந்த பிளவைதானும், தானொன்றுட திரவலிகாசநோவு கண்டித்தமேகமறி கண்டத்திரா நோதந், தேனென்ற நாடிதனிலே பவுத்திரங்கள் தீராது இன்னமொன்று சொல்லக்கேளு, மானே

ன்ற டீனமாக்கை மிவைக்கனெல்லாம் மகாவதை பிக்குமட்டா வாதகாடி. (19)

காடிபுடவிதங்களெல்லாம் வாதவிட்டில் காட்டா மூமில்லையதை கலமாய்ப்பாரு, தேடிவரும் நோய்க ளெல்லாம் ராஜாவைத்தான் சேர்ந்து நின்றால்நாளு மடாசெப்பலாகும், ஆடிவரும்பித்தமது ராஜன்கீ ழே அமர்ந்திருப்பான தைர்யவா னவனைப்பாரத் தாற், கோடிகளா முண்டுமவர்க்குக் குற்றஞ் செய் வோர்க்குணமாகுஞ் சீதமதையழைப்பாய் நன்றே.

அவைத்துடனே புணுவிப்பான் பித்தராஜன் அது கேட்பான் கூஷயமான ராஜன்தானும், கழைத்த டனேயெழுந்திருப்பான் அவன்றனக்கேதான் கண் மூடிமுருக்கு முன்னே பிழைக்காமல் வந்து, வழை த்துடனே அக்கினியும் விந்துதன்னில் வாந்துமடமா றுங்கரைத்துவிடும் வண்டதான்பாரு, இழைத்துட னே கூடவிட்டுபேகும்பாரு இன்னமொரு குறியத னையியம்பக்களே. (21)

இயம்புகிதேன் வாதமுடன் சீதங்கூடில் இயல் பரசதொந்திப் பென் றறியலாகும். நயம்பெறவே இலேற்பனமூங் கூடித்தாலும் காட்டலார் குடிலமெ ன் று காட்டலாகும், சயம்பெறவே நபம் விழுந்தால் ஆறுமாதம் சொல்லரிது பேசரிது கறுக்காகும்

இயம்புகின்றபித்தமது விளைந்துதானால் இனிதான சடலமது யேருந்தானே. (22)

சடலமது யேகிவிடு மகனேநேருசாற்றுகி றேன் வாதத்திலேயஞ்சேர, உடலமதுகடுநடுங்கி வி ரையில் சாணும் உத்திமுதிண நான்சாமாத மரண மாவார், ஜடலமது நலங்கிவிடும் பித்தராஜன் சுகித் திருந்து வீடுவிட்டு சுபத்திற் சேர்ந்தால், நடலமது குறைந்துவிடு இருபதாநாள் நாடுவிட்டுக் காடுபுகும் நடையைப்பாரே. (23)

நடையதுவே யறிந்தாக்காலாருதாரம் நாள் தனிலே யறிவார்கள் நாதனுவார், வுடைதனிலே யேறிவரும் சிவனர் சொல்ல வேதாந்த ராஜமுனி வெளியில் போட்டார், ஊடைதனிலேஇன்னமொ ரு சூட்சஞ்சொல்வேன் கருத்தறியும் நாவதுவே வல்ரதாகும், இடைதனிலே பேழாநாள்சாவாமெனெ ன்று இனிதானராஜமுனி இயம்பினரே. (24)

இயம்பினர் நாடியெல்லாம் இந்நூற்குள்ளே இரு பத்தஞ்சல்லாமல் வேறேயில்லை, இயம்பினர் நாடி யெல்லாம் தெளிவாய்க்காண் எளிநல்லநாடி குண மறியுந்தன்மை, இயம்பினர் நாடி யெல்லாம் வகை யாய்க்கண்டு இதமாக மானிடரின் கூறுசொல்ல, இயம்பினர் நாடிகள் தொகுநூற்றுறு இயல்பறிந் து குணமுரைப்பாய் நாடிமுற்றே. (25)

ராஜாங்கநாடி-உறு, முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சுந்தரானந்தர்

பூஜாவிதி — ௩௭.

ஆதிபராபரமான மூலனாய்
　னாறுமூநவனிருபதத்தை யன்பாய்போற்றி
வீடுநடுவீதிதனில் நின்றசோதி
　விளங்கிநின்றசரஸ்வதியாள் பாதம்போற்றி
பாதியிறைவிமலரவி மருமைமால்தன்
　பார்தனிலேவச்சுதன்றன் பாதம்போற்றிச்
சோதிமயமாகிநின்றப் பூசைதன்னை
　சொல்லுகிறேன் கணபதிதான் பாதங்காப்பு. (1)

வேளடாஆறுகோணந் தன்னைநன்றாய்க்
　கீறுவேளாறுமுகன் பாதம்போற்றி
தாளடாயிடைரேகைக் குறுக்கோகீறி
　சாற்றுகிறேனொரு நெல்லுநீளமப்பா
வாளடாபின்கலையின் ரேகைகீழே
　வயணமானது நெல்லுநீளங்கீறு
நீளடாசுழிமுனையின் ரேகைகீறி
　கிழ்த்துகிறேன் மூன்றுநெல்லுநீளங்கீறே. (2)

றியேயிடையினூட ரேகைரெண்டு
கீழாகபின் கலையின் மையங்கட்டி
ஆறியசுழிமுனையும் ரேகையின்தா
ளர்ச்சரியம்கீழ்வாங்கி மேலேயேத்தித்
தூறியேசுழிமுனையின் ரேகைமுனைரெண்டிற்
றிறமாகப்பாய்ச்சியபின் கலையைக்கேளு
மாறியேயிரண்டுநெல்லு நடுவேநிற்க
மைந்தனேயிரண்டுநெல்லும் கடைசிநிற்க. (3)
கடைசிநெல்லுர்நடுநெல்லும் பொருந்துமுனைமேல்
கடினமில்லைபெண்ணொருநெல் மேலேவைத்து
தூட்சியுடன்நெல்நுணியின் விரலைஊன்றி
கழாகப்பின்கலையின் கீழேவாங்கி
நட்சியென்றுசுழிமுனைமேற் பொருந்திவைத்து
நன்றாகக்கீழ்வாங்கி நிற்கரேகை
விட்சியடாபின்கலையின் ரேகையென்று
விதமாகவதையுமிப் படியேகேறே. (4)
இப்படியேவாங்கியே சுழியின்கீழே
யிதமாகமூன்றுரேகை நடுவிலேற்றி
இப்படியே அதின்சரியாய் வாங்கிக்கொண்டு
பியற்புகிறேநுணிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர்த்தால்
இப்படியேஆனந்த னிர்த்தஞ்செய்வான்
இதுக்கிடுவல்லமெல்லாம் நலமேயில்லை
யிப்படியேதிறனை லங்கோணஞ்சூழுஞ்
திருக்கும்பக்கோணமென்றேபியம்பக்கேளே." ()

இயம்புகிறேனடுவீட்டிற் கிடையவீட்டி
லென்மனேமஞ்சுவிடு பின்கலையின்மேரு
நயம்புகிறேன்பச்சையடா தாளாம்வீட்டில்
நன்றாகவெள்ளையிடு மூன்றாமாச்சு
தயம்புகிறேன்மேல்மூன்றின் சிகப்புக்கேண்பின்
தயவாகத்தாள்கருப்பாய்ச் சாற்றிக்கொண்டு
வயம்புகிறேன்பஞ்சபாண மைந்துமாக
வாகாகவட்சரத்தை வரையக்கேளே. (9)
கேளப்பாமேல்மூன்றி னடுக்கோணத்திற்
கிருபையுடன்றீங்கிலியும் ஓம்மென்றுநாட்டு
நாளப்பாநாட்டினபின் தாளாம்வீட்டில்
நன்றாகவ்வீட்டுப் பின்கலையிற்கேரு
வேள்ப்பாமகாரமிட்டுத் தாள்மூன்றிற்றான்
வெகுசுருக்குநடுவிலே சிகாரம்போடு
ஆளப்பாவதுக்கிடையில் வகாரம்நாட்டு
அதினுடையபின்கலையில் யகாரம்போடே. (7)
போடுவாய்நடுவுடைய பிரகாரந்தன்னில்
புகழுகிறேன் அங்கென்று மூங்கென்றுந்தா
றுடுமேனமங்கென்று மூட்டேபின்ன
மாச்சரியம்வாலீஊ வென்றுநாட்டு
சுடுகிறநடுக்கோணத் தனக்குப்பின்பு
பியம்புகிறேன்வைக்கோணத் தன்னைச்சுத்தி
ஆட்டெல்லாமிதினட்டு கைலாசமூர்த்தி
அடிமேப்னுக்குரைத்தபடி அறையுமேனே. (8)

அறையுறேன் பானுவைப்போல் விருத்தமிரண்டு
அப்பனே அன்பத்தினொன்றையுந்தா
னறையுரேகாட்டியபின் நால்வாசலிட்டு
வாசாகவாசலிரு வீதியாக
நிறையுமேன்மூன்றேனைச் சதிரமாக
நினைவாகவருந்தியபின் தானங்கேளு
நிறையுமேறகால்வாசலன்புதாகத்
தீர்க்கமாய்க்கொடிக்கம்பம் போலேநாட்டே. (9)

நாட்டியேதுணியிலே சூலம்போட்டு
நலமாகச்சிங்கென்றுமங்கென்றிட்டு.
ஆட்டியேபின்னமொரு சேதிதன்னை
யப்பனேசொல்லிவிட மறந்துபோனேன்
தாட்டியேஅட்சரங்க ளிட்டதெல்லாஞ்
சுக்கமானயதின்தாழே சிகாரமிட்டு
மாட்டியேஅட்சரத்தை சுத்திவாங்கி
வளையத்தினிடைதனிலே சிங்குவாங்கே. (10)

வங்கென்றுயிருபுறமும் வைத்தபின்பு
வாகாகயிருமூலை நாசுற்கேளு
சிங்கென்றுங்கணபதியும் வீரபத்திரன்
திறமானதட்சிணா மூர்த்தியோடு
வங்கென்றுஞ்சுப்பிரமணியசோமம்
வாகாகவுள்மூலை வைத்துப்பூசி

அங்கங்கேயவர்களையும்வைத்துப்பூசி
அப்பனேவெளிமூலை ஞானிற்கேளே (11)
கேளப்பாவயிரவனுஞ் சண்டிகேசன்
கிருபையுள்ளகெந்திரனுங் கந்தனைத்தா
ளப்பாவைத்துமே மித்தனைபின்பு
கலமான அஷ்டகெஜ மஷ்டநாகம்
வாளப்பா அஷ்டசித்தி அஷ்டபாலாள்
வரிசையுடனவர்களுட பீசப்போடு
காளப்பாயிவர்களுட பீசம்போடு
கவினுகிறேனென்னுடைய தீட்சைபாரே. (12)
பாரடாஎன்னைப்போ லாருஞ்சொல்வார்
பரிவாக சொன்னதென்ன குருவேசொல்வார்
வீரடாகாயாதி பிராணையத்தோடு
விதமாககற்பங்கள் கொள்ளுமார்க்கந்
தூரடாபுவனையுட ஆட்டத்தோடு
சுகமாகதீட்சையொன்று சொன்னேன்பாரு
ஆரடாயிவ்வளவும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
ஆச்சரியஞ்சித்தர்சொல் வில்லைதானே. (13)
தானென்றயெக்ஞானப்பார்த்துஈசன்
தப்பாமற்போடுகேடு கோணத்திற்கேள்
வேனென்றஉகாரமிட்டுச் சுழித்துத்தாழ
தமாகச்சுழித்துசுத்தி வளைத்துக்கொண்டு

ஆனென்றகிங்குவங்கு ளுட்டிளுங்கா
லப்பனேவுலகமெல்லா மிதுவேயாச்சு
தேனென்றசத்திசிவ மிதுவேயாச்சு
சிதம்பரத்தின்மூலமெல்லா மிதுதானுச்சு. (14)

எந்திரகட்டின் பிரமாணமும் பூசைவிபாமும்

ஆச்சப்பாயின்னங்கேள் நடுக்கோணத்தி
யாதிசிவஞ்சாம்பவியைப் பகித்துப்பின்பு
பேச்சப்பாயினியேது வொன்றுமில்லை
பெருமைமெத்ததாயைநீ நேமஞ்செய்ய
பாச்சப்பாதகடந்துதான் நனநமநன்று
புன்பாகயில்லாவிட்டாற் செம்பாற்செய்து
பாச்சப்பாவாகாது யெட்டுவிரல்நீளம்
விதமான அகலமது அளவுதானே. (15)

தானேதான்செய்துகொண்டு நடுங்கோணத்தில்
தயவாகப்பணவிடைத் தங்கத்தைவார்த்து
வேனேதானட்சரங்க ளழுத்துப்பின்பு
விபரமாய்நேமஞ்செய்ய விதத்தைக்கேளு
தானேதான்நேமமடம் வடக்குமுகமாய்ச்
செய்துகொண்டுமேற்கட்டும் விதானஞ்செய்து
மானேதானுற்காலி கட்டிற்போட்டு
மவுனமுடன்கெத்தைவிதித் தொளுகுபோடே.

ஒளுகுமேலைமையாநீ நேமஞ்செய்ய
ஓதுகிறேன்என்மகனே வுருதியாகச்

சிறுகிலோநாலுவித சாதியுண்டு
செப்புகிறேன்பதுமினிதான் சித்தினிகன்றாய்
மறுகிலேசங்கினிசத் தினிதாளப்பா
வகாரபத்மினியே மெத்தனன்று
குறுகிலசித்தினி ரண்டாம்பட்சங்
குறிப்பானசங்கனி அத்தினிதான்காணே. (17)
காணடாஅங்கினிதான் தாமஷமாகும்
கருவானநாலுவகை சாத்திக்குள்ளே
பூணடாசங்கினிதான் கிரிகைக்காணும்
புதுமையுள்ள அங்கினிதான் சரிகைநேமம்
நாணடாசித்தினிதான் யோகநேமம்
நன்றாகப்பதுமினியே ஞானநேமம்
ஆணடாகிடைத்தக்கா லிப்படியேபண்ணு
அரகராகிடைபாட்ட லொன்றென்றெண்ணே ()
எண்ணினுலொன்றாய்ச்சி உடலமெல்லா
மினிக்கடைபண்ணுகிற வரிசைகேளு
அண்ணினறுநாலுவகை சாதிக்குள்ளே
அகப்பட்டபெண்களுக்கு ஸ்தானஞ்செய்து
கண்ணினுல்தேகமெடில் நீர்விட்டாடி
நன்றாகப்புனுகுசந்தனஞ் சவ்வாதும்
பன்னீராற்குளுப்பியே தேகமெல்லாம்
பண்பாகமொழுகியே பட்டுக்கட்டே. (19)
கட்டியபின்மெத்தைதனின்மேற் குனியவைத்து
கருத்தியேயேறுசித்த வையாமத்தான்

தட்டியவுடன் ஒருமனதாய் மனுமுன்னத்
தனதான அம்பிகையே தாயேதேவி
நாட்டிசாம்பவியே உமையேயென்று
நன்றுநாபூரணி காரணியேநீ
வாட்டியதோர்கலைலமையே பிரமன்பாரி
வரிசையுள்ளசரஸ்வதி லட்சுமியேயண்ணே. ()
யெண்ணவேருத்திரியே மாயோன்மாரி
யென்தாயேமயேஸ்பரியே மனோன்மணியே
யுண்ணவேலட்சுமியாந்தேவியம்மா [கூத்தை
முருமையுடன்றுளாரமதி லிருந்ததேவி
யெண்ணவேவேணுமடா சிந்தைதன்னி
லிதமாக அவ்விடத்தில் செலுத்தவேணுங்
கண்ணவேநவரத்தின முடிகிரீடங்
காதிற்குண்டலம்மணிநூ மஞ்சத்தின்மேலே.(21)
மஞ்சமதிலரனிருக்கு மஞ்சத்தின்தாழ்
மகத்தானதேவரொடு முனிவர்சூழத்
தஞ்சத்திலரன்மடியி லிருந்ததாயே
சச்சுதானந்தரருள் பெற்றதாயே
கஞ்சத்தினுரைமாதே காரணியேதேவி
கருணைபெருஞ்சச்சிதா னந்ததாயே
துஞ்சத்திலாதார சத்தியென்றுஞ்
சுருக்காக வொருமனதாய்க் கூவுகூவே. (22)
சுருக்காககூவியபின் சொல்லக்கேளு
சுகமானதேன்நெல்புஞ் சர்க்கரையினோடு

பருக்காகக்கருப்பஞ்சார் மாம்பழத்திறேடு
மைந்தனேவஸ்துவரைப் படியும்விட்டு
பருக்காகபொறிகாரச் சுண்ணம்போடு
பசுந்தனைப்பால்புனுகுடனே பூரஞ்சேர்த்து
உருக்காகதற்சனையிற் ரேய்த்துக்கொண்டு
உத்தமனேதிரிகோணத் தாரைக்கச்செய்ய. (23)
செய்யவேகரிகரணங் காமாலைநூருந்
தேனெனவேவஸ்துவைத்தான் காதில்வாங்கு
வெய்யவேவிடலைபழந் தாழம்பூத்தான்
விடத்தலைவேர்பிண்டகனி மேந்தனுலாட்டி
பையவேஉந்தியிலே தடவிக்கொண்டு
பரம்பரைக்கிகரிகரணஞ் செய்யும்போது
மையவேஆரோடும் நாற்காலிக்குள்ளே
வாங்கிவைத்துவி யமுதல் தூபங்காட்டே. (24)
காட்டியேயறவுவிடம் நீர்விட்டாடி
கமகமென்றுசுகந்தபரி மளங்கள்தூவி
கூட்டியேதுவாலையிட்டு பட்டுவஸ்திரங்
குணமாகக்கட்டியபின் பாதநேமம்
நீட்டியேசொல்லுகிறே னின்றுநன்றாய்
நினைவாகஅவனுக்கே ஆபரணந்தரித்து
ஆட்டியேதாயுடைய பெருவிரல்தன்னி
லன்பாகமணைதைவைத்து அப்பாகேளே. (25)
கேளடாசொல்லுகிறே னினைவாயப்பா
கெடியானபீங்கானில் போதந்தன்னை

ஆளடாநீயெடுத்து தாய்தைக்கியக்து
அவள்கொங்கைநடுவைத்து சொல்விட்பின்பு
நாளடாவஸ்துவினிட காயம்நீங்கி
நன்றாகஉனக்குதந்தால் வாங்கிக்கொண்டு
மூளடாவாலையுட மந்திரத்தையுன்னி
முன்குருவுக்குதந்தபின்பு வாலைக்கிய்க்தே. (26)
சயடாஅவள் தனக்கு யீந்தசேடம்
யென்மகனேயிச்சமெல்லாம் உண்டயாகில்
தூயடாவலதுகையிரத் தேகமாச்சு
சுகமாகப்பாக்குபெறக் கொண்டாலையா
வாயடாவக்கென்று மொச்சு மூண்டால்
மருவினதால் சகாசிவத்தின் நேமமாச்சு
மையடாயினிவேறை நேமமில்லை
மைந்தனே யின்னேமம் ஆதியாமே. (27)
ஆமப்பாயவள் நேமம் முன்பேசெய்ய
அன்னமொடுபலகாரம் வைத்தபின்பு
நாமப்பாசொன்னபடி ஒளிகாணக்கேளு
நன்றாகப்புருவமையம் பார்க்கச்சொல்லு
தாமப்பாகவகோணத் தகடுதன்னை
தப்பாமல்கடிதலத்தில் வைத்துப்பூவால்
காமப்பாலற்றபின்பு சுத்தநீராற்
கலியாணிபெருவிரலில் மனத்தைவையே. (28)
கையடாஒருநினைவாய் பலனினைவைவிட்டு
மகாரத்தைதுதிடவே வரிசைகேளு

பொய்யடாசொல்லவில்லை யோகதீட்சை
 புகட்டினேன் தனியிருந்து வட்சந்திரு
மெய்யடாவுருவேற மட்டுங்கேளு.
 விதமாகயிடக்கண்ணில் உகாரம்நாட்டி
நெய்யடாபுருவமத்தில் சிலையைநாட்டி
 நீயடாவலக்கண்ணில் அகாரம்நாட்டே. (29)
நாட்டியேமவுனமுன்னி தீட்சையோகி
 நன்றாகபுருவமையம் பார்க்கப்பார்க்க
கூட்டியேபருவமட்டு நன்றாய்த்தானே
 கூர்ந்துபார் கோடிரவி கோடிபானு
மாட்டியேஒளிகாணு வொளியிற்சென்று
 மைந்தனேயீராறு தலமுங்காணுந்
தாட்டிவேதலங்கண்ட போதுதானே
 சகலசித்தியாகுமடா சார்ந்துபாரே. (30)
பாரப்பாமோகசித்தி குளிகைசித்தி
 பண்பாகவாதசித்தி காயசித்தி
ஆரப்பா அஷ்டகன்மம் சித்தியாகு
 மாச்சரியந்தாயுடையபெருமையாலே
கூரப்பா அவன்முன் வைத்திருந்த அன்னங்
 கொடுமையுள்ள அபிபதார்த் தங்களெல்லாம்
வாரப்பாதன்னி முறப்பின்வர்க்கம்
 வயணமாயொருமனதாய் பொசித்திடாயே. (31)
பொசித்தல்லோதகடதிலே மாளச்சித்து
 புதுமையுள்ள தூபமுதல் தீபங்காட்டி

ஓடுமது நொச்சிவெள்ளைப் பலமேவொண்ணு
உறவான தங்கமது விராகனென்று
நாடியதோர்வட்சாரந்தான் பலமேபோடு
நலமானகெந்தியுந்தான் பலமேபோடு
தேடியதோர்சவ்வீரம் பலமேபோடு
திடமானவெண்காரம் பலமேபோடு
ஆடியதோர்ஐந்துசுண்ண செயநீராலே
அரகராவொருசாமம் ஆட்டுவாட்டியே. (2)

ஆட்டியேவில்லைசெய்து ரவியில்போட்டு
ஆறுப்புபெண்ணுப்பு கீழ்மேலிட்டு
காட்டாவின்முட்டை ஐந்தில்புடமுந்திரு
கன்னெப்பினப்பெடுத்து செயநீராட்டு
பூட்டாகவொருசாமம் ஆட்டிப்பின்பு
புகழாகவில்லைசெய்து ரவியில்போடு
தேட்டானசங்கதிபோற் செந்தூரந்தான்
திறமானவெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்றே. (3)

உண்டானகெந்திசெம்பு செப்பங்கேளு
உதவிறேன்கெந்தியின்காண் பலமேயொன்று
நன்றானவறிகல்லிச் சாற்றாலாட்டி
நலமாகவில்லைச்செய்து செயநீராட்டி

பண்டாகவைத்தாசன்னைச் செயநீராலே
    பதாராமற்சொச்சிவெள்ளைக் கவசங்கட்டி
தண்டானபச்சைவெள்ளைந் மேலேயேப்பி
    தயவாகநெந்தியொன்று வெள்ளைபெட்டே. (4)

எட்டிலேயிருக்கின்ற சோதியாலே
    யெழுப்பியந்தவுலைதனிலே வைத்தூது
மட்டிலாநில்லாது சாமமொன்று
    வகைபோடேயெடுத்ததனை யரைத்துக்கொண்டு
நெட்டியாயஞ்சிலொன்று செம்புதானுங்
    கெடியாகதங்கத்திற் பாச்சயாச்சு
சட்டமாய்பத்துக்கு ஒன்றேயாச்சு
    சாதகமாம்பின்பெகித்து புடத்திற்போடே. (5)

போட்டதிலேவணுவளவு தப்பிற்றானால்
    போய்விடும்போட்டசாரந் தெல்லாந்தானும்
போடதிலேதீயணுவு மிஞ்சிற்றானால்
    புகழானவேவதையொன்ற சரக்குப்போகும்
போடதிலேநீட்டையுள யெழுந்தில்லாவிட்டால்
    பொருளானவைதமெல்லாம் வீணாய்ப்போகும்
போடதிலேபோச்செசன்றுவிட்டுவிட்டால்
    *புண்ணியமாங்கவிமெல்லாங் கடாவாமே. (6)

யாரானகோபத்தைத் தீராவிட்டால்
வாதமென்றபேச்சுமொரு காதம்போகுந்
தீராதபிராணைய மில்லாப்பாவி
திரிலோகஞ்சென்றாலும் வாதங்காணான்
கூரானகுருவோடே யெதிர்த்தகோபி
கோடிதவஞ்செய்தாலும் ஞானல்காணான்
தேரானசரக்கதிலு மட்டியானால்
திரணமுந்தான்பாயாது திண்ணந்தானே. (7)

திண்ணமுள்ளயேமவித்தை யிடைகண்பாரு
திறமாகவெள்ளிதனை வலக்கண்பாரு
வணங்கமுள்ளவாலைபுர மகாரம்போடு
வாழத்தின்பங்கமது வகாரமாச்சு
எண்ணமுள்ளமேல்வீட்டிற் சிங்கென்றானு
ஏகாந்தந்தோன்றுமடா எட்டிப்பாரு
கண்ணிமையுங்கொட்டாமல் பார்த்தையானால்
காணுமடாவைங்கெழுத்துத் தீபம்பாரே. (8)

பாரிலேவங்காளப் பச்சைபய்யா
பரிவாகசுமமாகப் பலமுந்தூக்கி
நேரிலேமனைசிலையும் பலமுந்தூக்கி
நெடிதானனிளங்கந்தான் பலமுந்தூக்கி

சீரிலேஉவக்கார்தான் பலமுந்தூக்கி
சிறப்பானகொஞ்சிவெள்ளை பலமுந்தூக்கி
காரிலேநாள்கண்டத் தப்பிப்போகும்
கனமானவைவந்துசுன்னம் செயநீராலே. (9)

ஆலமென்றசாக்கதுதா னருணனுகா
மழகாகவைந்தெருவிற் புடமுந்தீரு
கோயமென்றவமுரியுப்பு நாதத்தாலே
கொள்ளையப்பாவாதமது குயிரதாகுஞ்
சீலமென்றகாதத்தை யறியாதர்க்கு
செகமெல்லாந்திரிந்தாலும் வாதங்காணு
ணேலமுடன்செந்தூரந் தன்னைத்தாக்கி
யுத்தமனைவெள்ளியிலே நூற்றுங்கொண்டே.

ஒன்றாகமனந்தன்னை நிறுத்தவேணு
மொருமனதாய்குருபதத்தைக் கார்க்கவேணும்
பன்றாகப்பிராணாயஞ் செய்யவேணும்
பரிவாகத்தெரிசனையே பார்க்கவேணும்
நன்றாகவிப்படியே பதினொன்றுந்தான்
நலமாகசெப்பினதோ ரருளைபோற்றி
நன்றாகப்பார்த்துணர்ந்து வருவீர்மக்காள்
கயமானபிரகாச முண்டாம்பாரே. (11)

மச்சமுனி சூத்திரம்-கக.
முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எழுபத்தி மூன்றாவது

மச்சமுனி

சன்னி கியாழம் – ௮.

பூரணமாய்நின்றபரா சத்தியாதம்
போற்றிசெய்தேயுன்னடியே பாதங்காப்பு
காரணமாய்மானிடர்கள் பிழைக்கவேண்டி
கர்த்தாவைமனுகேட்டு மருந்துசொன்னேன்
காரணமாய்நாதாக்கள் பதினெண்பேரும்
கட்டிவைத்தாரதின்பிறகு நூல்களெல்லாம்
வாரணமாயென்தாயார் உபதேசித்தாள்
வைத்தியந்தானெட்டினிமேல பாடினேன்பார். (1)

பாரடாயென்குருவின் கிருபையாலே
பாடிவைத்தார் நூல்களிலே வகைகளுண்டு
ஆரடாதக்ஷணா மூர்த்திதானும்
அப்பனேபிணிகளுக்கு எட்டிச்சொன்னார்
சேரடாகொங்கணவ ரெட்டுக்குள்ளே
திறமான பார்வையெல்லாம் பாடிவைத்தார்
வாரடாநந்தீசர் யெட்டுக்குள்ளே
வடித்திட்டாரெட்டிக்குள் நேனுகேளே. (2)

கேளப்பாமானிடரே யின்னங்கேளு
கிருபையாய்திருமூலர் எட்டும்பாரு

மாளப்பாகருவூரார் எட்டும்பாரு
மைந்தனேசட்டமுனி எட்டும்பாரு
நாளப்பாபோகருட எட்டும்பார்த்தாத்தால்
நலமாகத்தோணுமடா வைத்தியத்தான்
வாளப்பாபெருநூலில் னுழையவேண்டாம்
வடிவாகயிருங்குமே எட்டுந்தானே. (3)
தானென்றநகன்றிபடல் பற்படாகம்
தப்பாதேசித்திமுதல் சித்தாமுட்டி
வானென்றவாசனேவேர் வளத்திதானும்
வளமானயமுதவல்லி வகைக்கிடணந்தான்கேளு
கோனென்றவசம்புசுக்கு மிளகும்கூட்டி
கோபித்ததிப்புலியும் தேசிதானும்
ஆனென்றவகைக்கி நழுஞ்சியொன்று
யஞ்சகையின்படிதண்ணீர் விட்டுகாச்சே. (4)
காச்சியேஓங்கிலியும் ஓம்சிவாய
அணங்கவம்மேமனேன்மணிதா நாமஞ்சொல்லி
மாச்சியேதிருநீற்றில் உபதேசித்து
மைந்தனேகியாமுத்தில் போட்டாயானல்
பாச்சியேசாபமது நிவர்த்தியாச்சு
பலிக்குமடாவெகுகருக்காய் பலிக்கும்பாரு
வாச்சுதேயவுசாச்சிரங்கை கொண்டாயானல்
வலுவான்புத்துவலி யெல்லாம்போமே. (5)
போகுமடாவயத்திருவு குன்மங்காச்சல்
பொல்லாதவள்வற்ற சன்னியெல்லாஞ்

சாகுமடாசன்னியென்ற தெல்லாம்போகும்
தப்பாதேமூலிகையின் கியாழத்தாலே
பாகமாய்தேனதிலே கூட்டிக்கொண்டால்
பறக்குமடாசகலசன்னிகண்டசென்னி
வாகமாய்மானிடரே வைத்தியோரே
மாட்டாகியாழத்தை வழியாய்ப்பாரே. (6)
பாரப்பாநாதாக்கள் சன்னிக்கெல்லாம்
பாவிறைக்கியாழங்கள் சுருக்கமாக
ஆரப்பாபாடினதை குறிக்கித்தானும்
அப்பனேசுருக்கமாய் எட்டிச்சொன்னேன்
சேரப்பாவயித்தியரே செய்துபார்த்து
திரமானசாபத்தை நிவர்த்திபண்ணி
வாரப்பாயுச்சாபஞ் சுருக்கியப்பா
மைந்தனேதீட்சையது சொன்னேன்கேளே. (7)
கேளப்பாபதினெண்பேர் பாடினார்கள்
கிருபையாலயனிடத்தே யிருத்திவைத்தார்
காளப்பாமோயறிந்து செய்தாயானால்
கலமாகவுனைப்போலே வைத்தியரில்லை
மூளப்பாபெருநூலி லலையவேண்டாம்
மைந்தனேசிறுநூலி லூணிப்பாரு
வாளப்பாமானிடரே சுருக்கஞ்சொன்னேன்
வகைதுகையாய்மச்சமுனி பாடல்முற்றே. (8)

மச்சமுனி சன்னிகியாழம்-அ முற்றிற்று.

[illegible]

உ

கணபதிதுணை.

எழுபத்திநான்காவது

திருமூலர்

கிரந்தியெண்ணெய்—அ.

காப்பு.

ஏதர்வேதாந்தி தயவாயுரைத்தமொழி
மாதாவேயெந்தாய் மனோன்மணியினருள்போற்றி
ஆதாரமான அறுமுகத்தோன்பாதம்
வேதாந்தபூரணமெய்ப்பொருளுங்காப்பாமே.

நூல்

ஆமென்றநாதாக்கள் மானிடர்க்கு
அறியவேவகித்தியங்க ளனேகங்கோடி
தாமென்றநோர்வைநூல் கிட்டாதென்று
சாதகமாய்ச்சுருக்கிதுண்டாய் பாடினார்கள்
கோனென்றுமிப்படியும் தெரியாதென்று
குறுக்கிவைத்தாரதன்பின்பு யெட்டுதானும்
வானென்றவொருவனெட்டில் சிக்காதப்பா
மைந்தனேபதினெண்பேர் எட்டும்பாரே. (1)

பாருநீவெள்ளருகு சித்திரமூலம்
பண்பாகநிலக்குமிழி சங்கங்குப்பி

ஆருமேமலைவேம்பு செங்குப்பூடு
அன்பானபூவரசம் பட்டைஇலைப்பழுப்பு
கூறினேன்காய்ப்பூவு மைந்துதானும்
குருவானவச்சுத்தி லத்திவெள்ளம்
பாரினிலேஇவைகளையே சமனாய்ச்சேர்த்து
பண்பாகவுரல்தனிலே யிடித்துவுண்ணே. (2)

அண்ணனபசகளிட அமுரிநீறு
உத்தமனேயிரண்டுவெள்ள மிடாவில்விட்டு
ண்ணாமூன்றுநா ளூறவிட்டு
பரிவாகப்பிசைந்துவடி கட்டிக்கொண்டு
கண்ணனஆமணக்கன் யெண்ணெய்ப்படிரெண்டு
கருவானசாறுபடி யிரண்டதாக
உண்ணனமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு
உத்தமனேபறங்கியுட பட்டைத்தானே. (3)

தானென்றவகைக்குநிறை மூன்றதாகும்
'சாதகமாப்பொடியிட்டு மெழுகுபதமாக்கி [று
ஆமென்று-ரீங்-உரீங்-உங், நஓம்-நமசிவாயவென்
அப்பனேஆயிரத்தெட் டுருதானோதி
நோமென்றுவுருவேற சித்தியாகுங்
கூறுபெண்ணெயில்நீர் போட்டாயானால்

வாமென்றவெண்ணெயுட சாபம்தீர்க்கும்
மைந்தனேகால்திரங்கை வெண்ணெய்கொள்ளே.

கொள்ளவேகிரந்திகுஷ்டம் சூலைபுண்கள்
கூறுனவெட்டைமுதல் மேகமெல்லாம்
தள்ளவேயரையாம்பு புரமியங்கள்
சாதகமாய்சரக்கட்டு யெல்லாம்போகும்
மெள்ளவேவெண்ணெயடா மூன்றுநாளும்
வெண்ணீருருஞ்சோறுமடா கூட்டவேணும்
உள்ளபடிசொன்னனடா மறுபத்தியமூன்றதாகும்
உத்தமனேஏழுநாள் தண்ணீர்வாரே. (5)

வாரப்பாயின்னமொரு சூட்சமாக
மைந்தனேசருக்கத்தி லெண்ணெய்சொல்வேன்
சேரப்பாவாசியுட மூலத்தாளுந்
திறமானகாரமிட்டு அமுரியில்லூறப்போட்டு
சாமப்பாபிசைந்துதா நாலுபடிநீரில்
சாதகமாம்வெள்ளறுகு சாறுநாழி
மாரப்பூளைஞ்சிச்சார் நாழியாகும்
மைந்தனேகுப்பிச்சார் படியவைதான்பாரே. (6)

பாரப்பாமிளகுசுக்கு வெள்ளைப்பூண்டு
பாங்கவய்வசைக்குபலை மூன்றதாகும்

காரணபரங்கிபட்டை காசிடைதான்பத்து
கருவாகபொடிபண்ணி யெண்ணெய்படிரெண்டு
மீரானமெழுகுபதம் ஒருவிரகிலதானும்
விவரமாய்நாளொன்றுக் காலபடிதான்கொள்ளு
வேராகமூன்றுநாள் கொண்டாயானால்
வெகுசுருக்குதைலத்தின் சுருக்குத்தானே (7)

தானான இதுகளுக்கு சித்தியாக
சாதகமாய்சிவாயநமா அங்கிரீங்-உரீங்சியென்று
கானனவிறுபகனைப பூசைபண்ணி
குருவென்றுயெண்ணெய் வைத்துக்கொள்ளு
வீணனவீணனுக்கு கொடாதேயப்பா [கொள்ளு
விருதாவாய்போகுமென்றன்குருதான்சொன்னார்
தானனமேகத்தில் பிரந்தரோகம்
சதாகுருவுன்யெண்ணெயிலே தீருமுற்றே (8)

திருமூலர் கிரந்தியெண்ணெய்-அ.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எழுபத்தைந்தாவது

திருமூலர்

நாதாந்தக்குறிப்பு—கக.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமென்னுமெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருந்தானாகி முதலுமாகி
படியாகிமுப்பாழற்று படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதி பதியுமாகி
அடியாகிமூலமதே அகாரமாகி
அவன்வளாய்நின்றநிலை யணுவதாமே. (1)

அணுவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யகண்டமாகிப்
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
மதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
மலராகிமணமாகி மதிநடுவாண்ணு
அதுவாகிஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற பம்பரமூலமாமே.

மூலமெனுமதார வட்டந்தானே
முச்சுடருமுக்கோண மூன்றுநாடி
சீலமெனுஞ்சிவலிங்க பாதத்தீர்த்தந்
திருவடியுந்திருமேனிநடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டஙப்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதலவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே. (3)
அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும்
அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிரிந்ததுவுமூலநமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமெனுங்கருவுவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்தடிவும்அகாரமென்னும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோர்கே (4)
நோக்கமுடன்மூலமென்னும் பாதந்தன்னை
னுட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுடனுதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம்நாசிநெறமி நடுவேபார்த்து
போக்கறிந்துயிந்தநிலை நோக்கவல்லாற்
புரிசடையோ அறன்னுடைய புதல்வராவார்
ஆக்கமுடனதுசுடர்போற் குருவைத்தானே
அறுதினமும்நோக்கிநிற்பா ராசானுமே. (5)
ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகும்
புவனவனுமொன்றாகும் அதுதானாகும்

பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின் வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந், தானேயாகும்
நிலையானவோங்கார பீடமாகும்
மீசானையாசானுய்க் காணும்பேர்க்கு
மின்பமுடன்கைலாச மெய்தலாமே. (6)

எய்தரியபரசிவத்தை மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனையே கம்பமாகும்
மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென மேயிநிற்கும்
மிவ்வகைகேபமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருகேறமற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே (7)

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகுங்
காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாய்அலியாகி அடியுமாகி
அப்பாலுக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணு
வெறும்பாழதாகியே வெளிநின்றாற்
சென்பயிலுஞ்செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. (8)

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி

அறிவறியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவறியமுத்தாகி மூலமாகி
முச்சுடருந் தானாகி மூடிந்தசோதி
சுழிமுனையிலேமுனையாகிக் கோபமாகி
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொழுதுப்பாரீர்.()
தொகுப்பது தான்மந்திரங்கள் கருவிநூலகள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம
வகுத்துடனேவித்தையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானவுடலுயிரை வகையாற்கண்டுப்
பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரநதிக்குவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகற்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவினில்லை (10
மேவியதோர்சற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெய்ஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்நாயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அந்தணர்வடிவென்றே அறிந்துகொண்டு
பாவவினையளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
சிவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலப்பாதமென்றே திடமாக்காணே. (11)

திருமூலர் ஞானத்தக்குறிப்பு-கக முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

எழுபத்தாறுவது.

கொங்கணர்

முக்காண்டசூத்திரம்-கள.

செப்புகிறேன்மனத்தாலே தலமுமாச்சு
சேரவிழலாவதுவு மனமேயாச்சு
ஒப்புகிறேன்மாயமெல்லா மனமேயாச்சு
ஓகோமோசஞ்சலந்தான் மனமேயாச்சு
அப்புநீருப்பதுபோல் மனமேயாச்சு
அகண்டத்திசென்றகன்று லதுதான்போச்சு
செப்புகிறேன்மனம்விட்டால் மௌனம்போச்சு
கொள்கையிந்தநூல்விட்டால்மௌனம்போச்சே
போச்சென்றுவிடுகாதே மௌனமார்க்கம்
புகழ்நாயனுன்னையுமே புத்திபிள்ளாயென்று
மூச்சென்றுபிராணயமுன்னேசொன்னோர்
முதிர்ந்தபின்புசெப்புகிறேன் முயக்துநேரு
வாச்சுதென்றமூலத்தில் அகாரமீசன்
மருவிநின்றவுகாரமது சத்தியாச்சு
கூச்சென்றுயிரண்டுமொன்றாய்க் கூட்டினால்தான்
குறியொத்தமௌனமதுகூட்டுகூட்டே. (2)

கூட்டப்பா மூலத்தை மூர்த்திமூர்த்தி
குறையாமற் பளிச்சென்று லிங்கங்காணும்
நீட்டப்பா லிங்கமது நந்திகந்தி
நேராகனலிதழும் விரிந்து காணும்
ஊட்டப்பாயிதையொட்டிச் சுழிமுனையு னூடே
ஓகோகோ அங்கதத்தில் மௌனமட்டும்
தோட்டப்பா அசைந்துநின்ற மௌனத்தாலே
சோமசடை அசைந்தாட நடனம்பாரே (3)

பாரப்பா இதையொட்டி அங்கினியி னுள்ளே
பாங்கான மௌனத்தைத் தாங்குநன்றாய்
நேரப்பா சதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார்
நிலையான சிவகாமி நின்றுபார்ப்பாள்
காரப்பா அவ்விடத்தை நிலைத்துநித்தங்
கார்த்தாக்காற் பலாபலத்தைக் காணலாகுந்
சேரப்பா பிதையொட்டி அறிவுமூலஞ்
சேர்ந்தோர்கள் வரிசையினஞ் செப்புவேனே. (4)

செப்புகிறே னறிவுக்குள் மௌனமூன்று
சேர்தமனந்தேறமட்டுந் திரமாய்நில்லு
செப்புகிறேன் அன்னமென்று வெளித்தோன்மைந்
சேர்கிறதும் தவர்கிறது மிதுக்குப்பாரு [கா
செப்புகிறேனறிவுடனே மூலங்கண்டால்
தேகமில்லைகற்பூர தேகமாச்சு

செப்புகிறேன் ஆலயந்தான் சிவன்றன்வந்து
திரட்டியன்னங்கொடுக்கையிலே யுண்ணலாமே.

உண்ணலாமென்றுசொல்லி அண்ணருண்டார்
ஓகோகோயானுமிந்தப் படியேயுண்டேன்
கண்ணலார்மனம்படைத்த மானுக்காகேள்
கறையேறப்போறதெப்போ கலந்துநீங்கள்
மண்ணுசைவிட்டல்லோ மகிபாகேளு
மார்க்கமாமம்பாளி னுட்டம்பாரு
விண்ணெல்லாம்வெளியாச்சு வுலாவலாச்சு
விறைந்தேறமௌனமென்ற பேணிதானே. (6)

தானென்றபேணிவித்தை பத்தாதீட்சை
சாதகமாயுலகத்தோர் காணார்காணார்
பானென்றமதுவையுண்பார் பூசைசெய்வார்
பலபலமாய்மந்திரத்தை செபிப்பாரப்பா
கோனென்றகுருகாணார் பொருளுங்காணார்
குவிந்தவிடஞ்சுகங்காணார் குருட்டுவாமீ
வானென்றவிடமெல்லாம் வாமபீடம்
வாங்கையிலே ஆணர்ந்த அறிவுங்காணே. (7)

அறிவானதென்னில் மைந்தாகேளு
ஆருமல்லஆருமல்ல ஆத்தாளைத்தான்
யறிவாதவதுகடந்தால் கண்டமப்பா
பெயரென்னசொல்லுவேன் பேணிக்கூடே.

மறிவாகக்கூடாவிட்டால் வாதசித்தில்
மயங்கியல்லோவெகுசனங்கள் மாண்டுபோனார்
நெறியாகச்சொல்லிவந்தேன் கண்டத்தோரும்
நேராகயிகட்சியில்லை மௌனந்தானே. (8)

மௌனமுனி அறிவினோர்க்குள் நிதமுந்தாண்ட
மகத்தான அண்டமுத லறிவிற்சேர்க்கு
மௌனமுனிமௌனத்தே மௌனமூண்டு
மகத்தானசொல்லங்கே மௌனமுண்ணை
மௌனமுண்ணமௌனமாகு மாசியற்ற
மௌனமதுவந்துதோன்று மௌனமுண்ணு
மௌனமுண்ணுர்வரிசையிது மங்காள்கேளு
வாய்முடவேவாங்கிற்கு மார்க்கங்காணே. (9)

காணப்பாமௌனத்தி லடைந்தபேர்கள்
கைக்கெட்டாதீபம்போ லொளியைக்காணும்
பூணப்பா அறிவினுள்ளே அடைந்தபேர்கள்.
புகழாகரவிபோலக் கோடாகோடி
ஊணப்பா அண்டத்தி லடைந்தபேர்க
ளொருகோடிரவிமதியும் வன்னிபோலாந்
தோணப்பாதொந்திகொண்டோர்தாக்கள்கோடி
சொற்பெரியபூரணத்தின் சோதிதானே. (10)

தானென்றபூரணத்தின் சோதியைத்தானேக்க
சமாதியுள்ளேயிருந்துசற்றத்த பெலத்தினாலே

வானென்றவெளியெல்லாம் நாதமாகி
வாய்திறந்துபேசாதே நசியமப்பா
சோனென்றயெனையீன்ற ஞயன்சொன்னார்
சொல்லியந்தப்படிசென்று யாதுங்கண்டேன்
ஊனென்றஉடம்பெடுக்கு மாணுக்காகேள்
உண்ணியுண்ணிஉரைத்துவிற்க மோங்கிடீரே. ()

ஓங்கிடீர்மயங்கிடீர் மௌனமுண்ண
ஓகோமயக்கமில்லை திமிருதாயில்லை
தேங்கிடீர்தேங்கிடீர் மௌனமுண்ண
சித்தியில்லைசத்தியில்லை சேரவொன்றப்
வாங்கிடீர்மௌனவிதி மாய்சித்தி
மணிபோலநாதமங்கே சப்திக்கும்பார்
தூங்கிடீர்தூங்கிடீர் நாதாந்தத்துள்
சுத்தசைதன்னியத்திற் றாக்கங்காணே. (12)

காணப்பாயிதைவிட்டு யோகம்பார்த்தாற்
கயையறசமுத்திரத்தின் தவளைபோலாம்
ஊணப்பாயிதைவிட்டு ஞானம்பார்த்தா
னுத்தமனேமனக்குறங்கு யெழுத்துக்கண்ணுங்
தோணப்பாயிதினாலே அகண்டத்தோறுஞ்
சொல்லிவந்தேன்சொல்லிவந்தேன் மௌனமுண்
ஆணப்பாகுருவாகு மௌனயோகஞ் [டு
ஆட்சத்தையறியாவிட்டால் ஞானம்போச்சே. ()

போச்சென்றுயிந்தபடி அடியேன்சொன்னேன்
புகழுற்றபெரியோரே கோபம்வேண்டாம்
வாச்சென்றுமுக்காண்ட மடியேன்சொன்ன
அரும்பொருளின் தப்புக ளடியின்மேலே
பாச்சென்றுகோபம்வந்தால் மைந்தனென்று
மகத்தான கருணையினால் மாற்றுமாற்றம்
வோச்சென்றுயின்னூலா லுரைத்தகர்மம்
துலங்கியதோர்மனிதர்க்குங் குருவுக்காச்சே. (14)

குருபதத்தைபோற்றியிரு பதியிலேறிக்
கூறுகப்பதியினுள் மூவரையும்போற்றி
கருவூராருரைத்ததித்தை அனுகினந் துதித்து
கரைகண்டபெரியோர்கள் பாதம்போற்றி
திருவுரைத்தயின்னூலைப் பார்த்தோரெல்லாஞ்
சிவயோகமுறைப்படியே சித்தியாக
பறவுகின்றநாளென்றி பராபரமுமாவார்
பாடியதோர்முக்காண்டம் பதினேழும்முற்றே.

கொங்கணர் முக்காண்டசூத்திரம்-௧௫.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எழுபத்தேழாவது

கொ ங் க ண ர்

பூஜாவிதி - க௫.

உரைத்தமன மொன்றாகி உற்றுப்பார்த்தாலொன்
றும் பொய்போகாதென் றுமையாள் சொன்னாள்,
விரைத்து மனம் பொய்யென்று எண்ணினாக்கால்
மெய்யான வார்த்தை யெல்லாம் விழலாய்ப்போகு,
மரத்தியென்ற சிறுபிள்ளை ஆயிபாத மறவாமற்
பூசைபண்ண வருங்காண்ஞானம், மெறைச்சியென்
றால் மதுவென்று லென்னுபாகு மெழுபிறப்பும்
நாய்செனம மெடுப்பாய்காணே (1)

எடுப்பார்கள் பூசையைத்தான் தூஷித்தோர்க்கு
பிறக்கத்திற்பெருவயிறு மீளை காணும்
தொடுப்பார்கள்பேய்பிடிக்கும் பித்துக்கொள்ளும்
சோறுசோறென் றலைந்து சோறுவார்கள்
கொடுப்பதற்குயாருமற்று மதியுங்கெட்டு
குடியின் றகுடும்பமெல்லாம் கொள்ளைப்போகும்
கெடுப்பார்கள்நின்றவள ரென்றுதேவி
இட்சயமாய்சாபமிட்டால் நிசந்தான்காணே. (2)

காணப்பா உட்சமைய மாறுமூன்று
நடந்தபின்புபிற்சமைய மாறுமூன்று
பேணப்பாபனிரெண்டும் கலைதெய்வம்
போக்கறியாப்புலவர்களோ மெத்தமுண்டு
வீணப்பாசுத்தமென்பார் நீறுபூசி
வெகுசுத்தம்நாங்களென்பார் சைவமாடு
தோணப்பாயிதினாலே வருவதேது
தோஷம்வந்துசுத்துமிந்த முறைசொன்னேனே. ()

சொன்னேனோசிறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
சொற்றிறாய் பேசறியாள் மௌனியப்பா
யென்னாளோவெள்ளிதமோ யானுங்காணே
னிப்படியேசிறுபெண்ணா யிருந்தாளாத்தாள்
தன்னோளாவயசுமத்து சந்திரனார்வீட்டில்
தாயார்க்குக்குடியிருப்புத் தாங்கிப்பாரு
வன்னாளோகவிகோடி பாடிவைப்பாள்
வாலையடாசித்தருக்குத் தெய்வந்தானே. (4)

தெய்வமல்லோகுலதெய்வஞ் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளையறனுடைய தேவிதேவி
வையமடாநாங்களெல்லாம் நகைபாளாத்தாள்
மணிவீட்டைப்போலேயல்லோ வண்டமெல்லா
மொய்வமடாவிளையனிப்பா வெளுடியிற்குள்ளே
குறையாமற்படைத்திடுவாள் கூர்ந்துபாரு

சைவமடா கடுஞ்சைவம் பாணம்வேணும்
சதாசித்தமானந்த சுத்திதானே. (5)

சுத்தியல்லோ நூறுபங்கு சிவன்றன்றன்று
சார்வாகயிருந் துகொண்டு வுலகமெல்லா
முத்தியல்லோ கொடுத்தாண்டு ரட்சித்தார்கள்
மோசமில்லை உன்னுள்ளே முட்டிபபாரு
பத்தியல்லோ கண்டுமெச்சி வார்த்தைசொல்வார்
பாரடாசதாசித்த மனத்தையூன்றி
அத்தியல்லோயவள்வார்த்தை கேட்டாயானா
லறுபத்துநாலுசித்து மாடலாமே. (6)

ஆடியதோர்பாட்டெல்லாஞ் சொலலங்கேளு
அண்டமுதலாயளவு மளித்து நண்ணி
ஓடியதோர்சிறுவீடு போலேபாத்தாள்
பொருநிமைக்குள்படைத்தளிப்பாள் பாருபாரு
நீடியதோரெட்டெட்டுஞ் சித்தியாச்சு
நிராமயமாப்பரையனுட் கூறுமாச்சு
கூடியதோர்புவனமுத லிவளேயாச்சு
குறும்பரேசிவமென்று உன்னிப்பாரே (7)

உன்னிடத்தில்பெத்தியது மூமைமைக்தா
டத்துநின்றமனமல்லோ மனேன்மணித்தாய்
தன்னிதத்தில் மாயமெச்சு பாசந்தீர்க்கு
தாசகமாய்ப்பதியுள்ளே தாய்தான் சேர்ப்பாள்

பன்னிதத்தில்வினைத்தவொரு சமத்தில்வைத்து
 பரத்துக்குளுக்குமென்று பணிந்துநோக்கு
அன்னகத்திலாயிவந் தென்னைப்பெற்று
 ளவளவர்க்குத் தாயாகி நிற்பாள்பாரே. (8)

தாயானபூரணிமேட அகண்டரூப
 சச்சிதானந்தவெள்ளச் சார்பினாளே
பேயானபிள்ளையைநீ பெத்திட்டாக்காற்
 பேய்பிள்ளையென்றுதள்ளப்போச்சுண்டோசொல்
ஓயானவாகாய வாய்வுதன்னி
 அதித்தஜலம்பூமியுரு வெடுத்தாய்நீதான்
மாயானமாயமென்றுங் கருவியென்றும்
 வைத்தாய்நீவாசனையாய் வைத்தாய்நீயே. (9)

நீயென்றும்நானென்றும் ரெண்டாய்க்கண்டாய்
 நிட்சயமாய்ப்பிறவியோர் காச்சுதென்பாள்
தாயென்றும்பிள்ளையென்றும் சொன்னாளாத்தாள்
 சர்வசங்கத்தியாகி சங்கராசாரியானேன்
நாயென்றும்வித்துயென்றுஞ் சொன்னோமானல்
 கடியதொருமரம்போலே பிறவியாச்சு
ஓய்வன்றிவேதாந்த மௌனம்நின்றோன்
 ஓகோகோயொருநாளும் பிறவார்தாமே. (10)

பிறவாதனெறிவேனுமென்பார்கோடி பேரான
காயத்தைவேணு மென்பார்கோடி மறவாக குளிகை

யிட்டாடவேணு மென்பார்கோடி மகத்தான மதிய
மூர்த்தம்வேணு மென்பார்கோடி, திருவாத்சையோ
கம்வேணு மென்பார்கோடி, திருட்டிவித்தைதிலத
வித்தைவேணு மென்பார்கோடி, உறவாகரிஷிகளு
டனிருந்தவேணு மென்பார்கோடி, உத்தமியேயவர
வர்க்கு கொடுப்பாம் நீயே (11)

கொடுத்தல்லோ அவரவர்க்குமுன்னைட்டின்றாகுளி
க்தபின்பு நல்வினையுந்தீவினையுமானார், அடுத்தல்
லோயுனைப்போற்றி யெத்தனையோசென்மம்மனந்த
வரையெடுத்தல்லோயுனைபபணியச்சேர்க்கும், தறித்
துல்லோ பாட்கொண்டாய்விட்டகுறையாலே, தாயே
நான்பிறக்கரிது யென்பாரில்லை, மடுத்தல்லோமோக
த்திற்கா முகனைச்சென்று வஸ்துவென்றசத்தியி
லேமயங்கினேரே (12)

மயங்கினார்தியங்கினார் சையோகத்தில்
மனமாகாயத்துடனே வாய்வுதப்பி
தியங்கினார்லாகிரிமிஞ்சி வார்த்தியாகி
சிற்றின்பமோகத்திற் சேரக்கெட்டார்
துயங்கினார்சரணமென்ற ஆலிங்கனத்தாலே
சுத்தினார்பத்தினார் யார்த்துப்பார்த்து
முயங்கினாரிதுவல்லோ முத்தியென்றார்
மூடரைநாமூலகத்தில் வாழிதானே. (13)

வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
வன்பரியஉண்டிருந்த ரிஷிகட்காச்சி
வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
மருவிநின்றசித்தயோகி தமக்குமாச்சு
வாமியென்றநாமமது சித்தர்க்காச்சு
மகத்தானமெய்ஞ்ஞானி பெரியோர்க்காச்சு
வாமியென்றநாமமது ஆருக்காச்சு
வாதிக்காமத்தவர்க்குப் பகவென்றநாமந்தானே

தானென்றதத்துவத்தை யறிந்தானாகில்
தவசியிவனறியாவிட்டால் வாதியல்ல
வானென்றவனந்தனிலே சென்றுசித்தர்
காலடியைகாணுவிட்டால் கழுதைமேய்க்க
கோனென்றகுருவறிந்தோ னவனேயாசான்
குருவறியானவன் பேயன் வயர்பிழைக்க
ஞானென்றபெண்ணாசை விட்டோன்யோகி
ஓகோகோயிடுகாட்டி லுதித்தோனேமே. (15)

கொங்கணர் பூஜாவிதி-கூ
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தெட்டாவது

கொ ங் க ண ர்

முக்காண்ட திருமந்திரம்.

உரையற்றதொன்றை யுரைசெய்யுமூமைகாள்
கரையற்றதொன்றை கரைகாணலாகுமே
திரையற்றநீர்போற் சிந்தைதெளிவார்க்கு
புரையற்றருந்தான் புரிசடையோனே. (1)

மாட்சிமையாவது மாதவமுற்றிடம்
மாட்சிமையாவது மனமேதெளிந்திடும
மாட்சிமையாவது மன்னுயிரிருந்திடும்
மாட்சிமையாவது மாண்டிடமுத்தியே. (2)

தான்வகையற்றபின் ஞான வரைவது
தானவனானபின் ஞானநினைவது
காமனைவென்றகண் ஞானயுகப்பது
தூய்மொழிவாசகஞ் சொல்லுமொன்றீசரே. (3)

மனம்விரிந்துகுவிந்தது மாதவம்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்விரிந்துகுவிந்தது வாயுவாம்
மனம்விரிந்துரை மாண்டிடம்முத்தியே. (4)

வேறு.

சோதியான துரிசையைச் சொல்லனு
பேதியானகுரிசையைப் பேசொணு
ஆதிதான்சொன்ன அருநம்பொருள்தன்னை
வீதியாச்சொன்னுல் விண்ணிடிவீழுமே. (5)

விண்ணிடிவீழும் வெளியிட்டபேர்க்கு
தன்னடிதானுய்த் தனக்குச்சரியாய்
கண்ணடிகண்ணுய்க் கற்றுணர்ந்தோர்க்கு
பொன்னடிமூலம் பொருள்சொல்லலாமே. (6)

சொல்லலாரணமாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
எல்லாருங்காண வெடுத்தேவுறைத்தவன்
பொல்லாதசென்மம் புகுந்துபுலையனுய்
எல்லாநகரத்துந் தேய்குரார்காணுமே. (7)

வெண்பா.

சொல்லலாராணமாஞ் சுருதிமுடிந்திடம்
லார்க்குஞ்சொன்னு லெழுநகரம்—நல்லாம்
ஆளாக்கிச்சொன்னு லவனேயிவனுகும்
போழாக்கிப்போட்டகுருப் பால். (8)

முக்காண்ட திருமந்திரம்-அ
முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எழுபத்தொன்பதாவது

கொங்கணர்

கருக்குளிகை—௮.

பாடுகிறேன் பார்வைக்கு ஐங்கரனே காப்பு
பரிவான சின்மயந்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன் சித்தருட பாதங்காப்பு
நாதாந்தமனோன் மணித்தாய் பாதங்காப்பு.
தேடுகிறேனெனைப்போலே நூல்கள்கோடி
செப்பார்கள்பார்வைக்குச் சித்தரப்பா
கூடுகிறேன்பார்வையொரு நூல்கள்முன்னே
சுருக்கியேசொல்லுகிறேன் கேளுங்கேளே. (1)

கேளடாநாதாக்கள் சொன்னமார்க்கங்
கிருபையாய் நூல்களிலே அனேகமுண்டு
ஆளடா அதைக்குறுக்கி குளிகைக்குள்ளே
அப்பனேஉயிர்க்கிணையாய்ப் பாடிப்போட்டேன்
நாளடாகுளியங்கள் பில்லிக்கெல்லாம்
நலமானபார்வையென்ற தெல்லாத்துக்கும்
வாளடாகருக்குளிகை யாகத்தானு
மைந்தனேகூட்சத்தில் பாடினேனே. (2)

பாடினேனென்றால் செம்பொன்னாதி
பாங்கானமுனிவனடா ஐயாகேளு
நாடினேன்மனமுழுங்கி மூதண்டகண்ணி
நலமானமந்தபெருச் சாளிதானுந்
தேடினேன்செங்காத்தி மூலிதானுங்
கஜயமானமுசல்நாது முட்டைநாறி
வாடியேமலேங்காத நாலச்சுள்ளி
மைந்தனேயின்னமுண்டு பின்னுங்கேளே. (3)
கேளப்பாகுங்குடராய் மூலிதானும்
கிருபைபாப்அப்பைமனத் தளையுங்கூட
நாளப்பாமரமென்று யெண்ணவேண்டாம்
நலமானதோதகத்தி தளையுங்கூட்டி
சாளப்பாபிரப்பங்காய்த் தளையுஞ்சேர்த்து
நாடியேபதினென்று வகைதைத்தானும்
கூளப்பாமயினம்போ லாட்டிநீயும்
குருபார்த்துசாருநீ வாருவாரே. (4)
பார்த்துமேவையடா சாமந்தானு
மைந்தனேமெழுகதுபோ லாகும்பாரு
பார்த்துநீகல்வத்தி லரைக்கும்போது
பதையாமலொருமனதா யரைக்கவேணுஞ்
சேர்த்துமேயரைத்தபின் சிவாயநமவும்மென்று
செப்புமேவஞ்சிலியும் உரிமசியென்றுசொல்லி

வாழுத்தியேபயரளவு குளிகைசெய்து
மைந்தனேவுருவேற குளிகையாச்சே. (5)

ஆச்சப்பாகுளிகையது வொன்றுசொன்னேன்
அப்பனேநூல்களிலே சொல்லவில்லை
காச்சப்பாகுளிகையின் தன்பேர்சொன்னக்கால்
காணுமலோடமடா பில்லியெல்லாம்
பேச்சப்பாகுளிபங்கள் பார்வையெல்லாம்
போகுமடாமபயமென கதறிக்கொண்டு
ஆச்சபபாபார்வையினல் வந்தோஷ
மாண்டேதான் போகுமடா புகலக்கேளே (6)

புலம்பகோரமென்ற வகைகட்டெல்லாம்
போடடாவொருகுளிகை வுரைத்துப்போடு
திகழுகிறேன்மற்றவகை யெல்லாத்திற்கும்
நிசமாகக்கையிலே குளிகைகொள்ளு
தகளுகிறேன்குளிகையி லிருந்துதென்றால்
சாடியேபோகுமடா பதினெட்டுந்தான்
அகளுகிறேன்தீட்சைநீ வோதிக்கொண்டு
அப்பனேநீகொடுமெய் யாகும்பாரே. (7)

பாரடாதீட்சைநீ கொள்ளாவிட்டால்
பாங்கானகுளிகையது பலிங்காதப்பா
ஆரடாவுண்மைதனை யறிந்துக்கொண்டு
அப்பனேதீட்சைபெற்று வுருக்களேற்றி

சேரடாகருக்குளிகை சித்தி நாளும்
திறமாக நூல்களிலே சொல்லவில்லை
வாரடாகருக்குளிகை யெட்டுக்குள்ளே
மைந்தனேயடங்கியே யுரைந்திட்டேனே. (8)

கொங்கணமுனிவர் கருக்குளிகை-அ
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எண்பதாவது

நந்திசர்

குளிகை - அ.

சீர்பெருகுமனோன்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா வென்றுமவர்சீஷனென்றும்
கார்பெருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றும்
கைலாசபோகர்தான் தமையனென்றும்
பேர்பெருகுஞ்சின்மயத்தின் கருணைபாலே
பேசிவைத்தாள் சரஸ்வதியென் றனில்தானும்
ஏர்பெருகுமெய்ஞ்ஞானப் பொருளோதி
யெடுத்துரைக்கக்கணபதியுங் காப்புத்தானே.(1)

தானென்றவிஷக்காரி கண்டபேரும்
சாதகமாய்ச்சிற்பரியும் சருசுமாகுங்
கோனென்றநிம்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராகக்காபமது கூடச்சேர்த்து
தேனென்றமகாவிந்து பாலலாட்டி
சிறக்கவே குளிகையது செய்துக்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனே குடுத்தாக்கா வோடிப்போமே. (2)

போதுமேகமிகுவேர் துங்கிவேரும்
புகழானவூர்ச்சாளி தலையுங்கூட

சாகுமேநற்சுன்னி யுற்கன்னிதானும்
சாதகமாய்நாறியது மூசற்காது தானும்
ஏதுமேஅப்பைதுரு அமுரிதானும்
இருள்வளத்திசளிப்பூச்சி நாயந்தானும்
வாகுமேபழச்சாற்றில் குளிகைசெய்தால்
மைந்தனேயில்லியது போகும்பாரே. (3)
பாரப்பாநீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
பாங்கானநாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரப்பாநாவலையின் சிற்றரத்தை
அப்பனேகடைக்நாயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாலிபருத் திறனைசார்வார்த்து
விட்டரைத்துக்குளிகைகளை செய்துக்கொண்டு
வாரப்பாபிள்ளைபிணி நூற்றெட்டுந்தான்
மைந்தனேகுளிகை கொள்ளப் புகலக்கேளே. (4)
புகலுகிறேன்எலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்
பொல்லாதஎலிபுலியின் சிலந்தானும்
பகலுகிறேன்கதிர்வாரம் தன்னிலப்பா
லிலைபாகஅதையெடுத்து தளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்காகவல்லிக் குள்ளேவைத்து
சாப்பிட்டாலெலிகடிகள் சாடிப்போகும்
அகலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாந்திக்கி
அறிந்தவனேயித்தியந்தா னுகுவானே. (5)
ஆகுமேகெல்லிவித்து இளாக்காய்வித்து
அப்பனேஅகண்டப்பால் விட்டுஅட்டி

தாருதேமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
தப்பாமலொருகுளிகையுரைத்துப்போட்டாற்
பேருமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களெல்லாம்
பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள்போகும்
வாருமேகடிப்பெருப்புந் தீருந்தீரும்
மைந்தனேபனிரெண்டு குளிகைதேனே. (6)
காப்பாவசிகரந்தான் லோகத்துக்குங்
கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாவேகாக்கொல்லு தாமணியுங்கூட்டி
நல்மானபிராமணிட நசனத்தானுங்
ளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
சாதகமாய்சிவயகம அங்கிலியுரஉரிசியவென்று
வாளப்பாசொல்லியே திலர்தமிட்டால
மைந்தனேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே. (7)
ஆச்சப்பாபரங்கிலவ கிரிதானும்
அப்பனேஅகிலியது மூனுங்கூட்டி
மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
மூன்றுகவேகிழித்து வரித்துபோடு
வாச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
மைந்தனேகுளிகையது செய்துகொண்டு
காச்சப்பாதிலர்தமிட யெல்லாஞ்சித்தி
நலமாகாக்கியுட பாடல்முற்றே. (8)
சந்திசர் குளிகை-அ முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

எண்பத்தோராவது

பதஞ்சலி மகாமுனிவ ரருளிச்செய்த

வாதசூத்திரம்—௨0.

பூமலியன்கண்ணுடன் பாதம்போற்றி
புகலுவேன்வாதத்தின் திறவுகோலை
நாமுலைறப்போமைநான்கு பாடற்குள்ளே
நலமானவாதவித்தை ஞானமார்க்கஞ்
சோமனுற்றவேணியனு ருபதேசத்தால்
துறையறியும்பதஞ்சலிதன்சூத்திரத்துக்குள்ளே
ஏமவித்தைக்காதியென்ற வஸ்துவுப்பை
யிதையறியமாட்டாம லேங்கினாரே. (1)

ஏங்கினார்வஸ்துவுப்பைக் கண்டாற்போல
யிதிலேயிருக்குதென்பார் ஏறுதானென்பார்
மங்கியர்கள்தீட்டுமென்பார் விந்தாமென்பார்
பனிரெண்டுபதினாறும் பருவமென்பார்
தாங்கிவளர்த்திட்டதலைப் பிள்ளையென்பார்
சமாதியிலேவைத்திருக்குந் தலையோடென்பார்
துங்கையிலேசொர்ப்பனத்தி லாபிவந்து
சொன்னதென்பார்பூவென்பார் சசியென்பாரே.

ச்சியின்பார்க்கோழிமுட்டைக் கிளிஞ்சிரெண்டுஞ்
சுத்தஜலமாகுக்கால் தொழிலாமென்றுந்
தடாகயென்னபுளிதானே பலமாமென்றுஞ்
சாரமென்றுமூத்திரமே தப்பாமென்றுங்
குங்கையென்னசெவிநஞ்சங் கண்ணீரென்றுங்
கோசமென்றும்பூசமென்றுங் குருவன்டென்றுச்
சீகையாதேசடத்திலேயுஞ் சாபமென்றுஞ்
சிகையென்றும்பூநாத் தெளிவென்பாரே. (3)

தெளிந்தவர்போற்சித்தர்சொன்ன சூத்திரத்திற்
சிக்கறுத்துப்பாராமல் செகதனுள்ளோர்கள்
தெருந்தியதிலுத்திமண்ணி பாராமற்றான்
அவரவர்கள்நினைத்தபடி சுட்டிப்பார்த்து
இளக்கைசொல்லாமென்று சொற்கள்நூல்வெத்து
இல்லாமேனல்லாமென் றிருந்தார்கோடி
களிந்தபிணம்போல்மெலிந்து சிலதுபேர்கள்
கானகத்துமலையிடத்துக் கருதினாரே. (4)

கருதினார்சிலதுபேர் குருதான்வந்து
காட்டுவாரென்றுசொல்லி சூஸ்திரத்தை
யுருவியேகிழித்தெரிந்து வீண்வாய்ப்பேசி
உழன்றுதவிப்பார்களதி லனந்தம்பேர்கள்
மருகினார்சிலதுபேர் வாதவித்தை
வந்தவர்போற்சொல்லியவர் பிழைப்பேரமென்று

உருகினார்யோகிதண்டும் காயரசங்கள்
யோகநிஷ்டைபெற்றவாபோலுருக்கொள்வாரே.

கொள்ளுவார்செபமாலை கையிலேந்தி
குரடுமிட்டுநடையிடப்பார் குகையிற்காரப்பார்
விள்ளுவார்மாதமொடு யோகம்ஞானம்
வேதாந்த அதீதமும் விசாரித்தோர்போல்
துள்ளுவாருபதேசம் செய்வோமென்பார்
ஆதமணிகட்டுகிறேன் தொழிற்பாயென்பார்
தள்ளுவார்பொருளாசை நமக்கேதென்பார்
சவுக்காயகுருமுடிக்கத் தனமென்பாரே. (6)

தனமென்னவாலைமநோன் மணிதானென்பார்
சாராயம்பூசிக்கத் தண்ணீரென்பார்
கனமென்னகாந்தசத்து கிண்ணம்பண்ணி
கற்பமென்றுபெண்ணுசைக் கடந்தோமென்பார்
மறுமென்னவாய்பிரட்டாம் கைப்பிரட்டால்
வாதவித்தைதப்போற்காட்டி மயங்கச்செய்வார்
தின்மித்தப்படிதானே யுலகத்துள்ளே
சிவனங்கள்செய்வார்கள் சிலதுபேரே. (7)

சிலதுபேர்பிரம்மவித்தை பொய்யென்பார்கள்
சித்திசத்தியானவரை தெரியப்போமோ
தொலையாதபூமியிலே அறிவுகொண்டு
சோதித்தார்கோடியிலே ஒருவனுண்டு

லைகட்டாகற்சேடனறிந்துகொண்டால்
காந்தமயமிழுப்பதுபோல் கலந்துகொள்வார்
மலையென்னவுலகமென்ன மனந்தானென்ன
மௌனவித்தை அறிந்திருக்கும்வகையாளர்க்கே.

வகையறிந்தபெரியோர்கள் மலையிலுண்டு
வையகத்திலுண்டுசெகத்திலுண்டு வாழ்ந்தாலுந்
தையலுநாருறவுகொள்ளா ருலகாசாரம் [தன்
பந்தம்விடாகர்மானு பவத்துட்சிக்கார்
செகம்விலையாட்டதிலிருக்கா ரினந்துபேசார்
சிவமயவிகற்பமுரார் திறந்துசொல்வார்
க்முறையாசிவபர மாத்மாவெல்லாம்
அவராகிநிறைந்திருப்பார் ஆசான்றனே. (9)

ஆசானைகண்டபேர்க்கும் ஞானப்பேர்க்கும்
அபபோதேபோகத்துக் கருணுண்டாகும்
பேசாதேமௌனமென்ற பிரமவித்தை
• பிடரிவழிகண்திறந்து பிரகாசிக்கும்
பூசாரவஸ்துவுப்பு வண்ணிபீசம்
புதைத்தவிடந்தனைக்காட்டிப்பொருளுஞ்சேரும்
சோதிபாதமுதல் கவுந்தோன்றுங்
கெவுனமென்றகுளிகையடா கிடைக்கும்பாரே.

கிடைக்குமோபின்னாற்று முதலாயோ
கெட்டியாய்ப்புதைத்துவைத்தேன் குளிகைக்குள்

முடிகனலும் அடிப்புனலும் நடுக்கால்மூன்று
மோசமில்லைபாடிவிட்டேன் றிருநாச்சங்கம்
கொடைக்கொருவனென்பதுபோ லிந்நூலிற்
கூட்டுவேன் வஸ்துப்பின் பூவுக்குள்ளே
உடைக்கவொன்றாலக்கினியின் பூவுக்குள்ளே
உதர்விடவஸ்துவுப்பென் றுரையலாமே (11

அடையாதநாதியென்ற வஸ்துவுப்பை
ஆகாகா அவனியிலே கலங்கினோர்கள்
வரையாமற் றிரங்காரே நந்திகேசர்
வாய்ப்பூச்சிக்கடக்கிவிட்டார் மற்றோரெல்லாம்
உரையாமற் போனாரே வுலகத்தோர்க்கு
ஓகோகோ காதத்கள் மறைத்துச்சொன்னார்
கரைகாணவிருட்சிகமாம் வன்னியீசம்
காண்பதற்குவெவ்வனமுங் கண்டபோரே. (12,

பாரியாசாலத்தைமுன்பின்னுடைய
பாடினூரைத்தெளிந்து பார்க்கவேணும்
சீரையாவஸ்துவுப்பைக் காணவென்றால்
சிலமறியவேணு மதில் சிறுமும்வேணும்
ஆரையாசந்திரனுந் தைக்குந்திட்சை
சயமானசூரியனுந் தைக்குந்திட்சை
பேரய்யா அக்கினிக்கோர் திட்சையொன்றாம்
பின்றசவாயுத்திட்சையொன்றுப் பேசினேரே. (13)

பேசின்றிலொன் றுமில்லை யோகதீட்சை
பெரியோர்களுட்கருவை புதைத்தாரந்த
சூட்சனை தானறியவென்று லகாரமிட்டும்
சுழித்திருக்கும்உகாரமல்லோ ஏகதீட்சை
பூசைவிதிமரக்தாங்கால முபபுசத்திப
பூரணமுமாகாது பொய்யாய்ப்போகுங்
காசினையோரிதைவிட்டு ஆசைபூண்டி
கரிசுட்டுக்காணுமர் கலங்கினாரே. (14)

கலங்காமல்வன்னிக்கு நாலுநாலு
கதிரவனுக்கொருநான்கு நாலுமாகுஞ்
நிலங்கினார்சோமனிலே யிரண்டுநாறு
துகைபார்க்கப்பற்குகால் தோன்றலாச்சு
மயங்கினார்விடைதபயி குருவைச்செய்தால்
வாய்க்குமோபூதமைந்தும காணவாழ்க்கை
துலங்கினேமுன்னாலிற் கண்டுபாரு
தருசகுருஆவதற்கு துரைசொன்னேமே (15)
சொன்னதென்னதரிதிவுக்கு தீக்காலொன்று
சுகமானவுப்பினுக்கு தீக்கால்மூன்று
பின்னமெல்லாதேயுவுக்கு தீக்கால்மூன்று
பிலமானவாய்வினுக்கு தீக்கால்நாலு
நன்னயமாயாகாச மைந்துதீக்கால்
ஞாதுறுநாலுக்குமிந்த ஞாயஞ்சேர்க்க

மின்னமில்லா தீட்சைக்கு பிலன்தானுச்சு
மேலானவாதவித்தை வெளியாய்ப்போச்சே. (16)

போச்சிந்தபூதத்தை பிறிந்துபார்க்க
போகர்சொன்னார்பூவழலை புலன்சொல்லாம
லேச்சித்தவகையாறே பார்த்துப்பார்த்து
யெடுபட்டுப்போனார் பூலகவாதி
ஆசசிந்தப்படிதானே செயநீர்வைப்பார்
ஆதியென்றசுத்தகெங்கை யாற்றைங்கானான்
மூச்சிந்தப்படிவானே யோகத்துக்கு
மூலமடியிதைவிட்டால் மூடனாமே (17)

மூடாமலொன்பது வாசலையும்விட்டு
மூத்திரப்பாதைவழி மூச்சைவிட்டு
சூடானமேகத்தில் வியாதிபூண்டு
தூங்கியல்லோமாண்டார்கள் தொழும்பரெல்லாம்
ஆடாமற்சேகாமா மரணபத்தில்
அறிவுக்குளாயிருந்து அசனவமெல்லாம்
ஓட்டாமற்சுழிமுனையை புரையிலூட்டி
வுயிரடக்குப்பெரியோர்க ளுண்மைதானே. (18)

உண்மையென்றகுண்டலியே பிராணவாய்வு
ஓங்காரபிண்டத்தி லுதித்தவான்மா
மேன்மையென்றவாதாகத் திழிந்தவாறு
மேலெழுத்துங்கீழெழுத்து மானவாறும்

தன்மையென்றவிக் தூவி லே நின்றவாறுஞ்
சாஸ்திரவி கழ்ச்சாமரத்தில் சார்ந்தவாறும்
கன்மையென்றசாருங்குவங்கி னிறைந்தவாறுங்
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டபாரே. (19)

கண்டுபார்பிராணப மாகுமார்க்கங்
காட்சிபெற்றலாகும றபூரகேகம்
இரண்டல்லமூன்றல்ல ஒன்றுமல்ல
நின்றவிடமெல்லா நீ நிறைந்துகொள்வாய்
மடமடித்துண்ணக்கிற் கும்பகத்திற்
காலநிறுத்தின்சடத்தை காக்கவேணும்
மண்டலத்திலவஸ் துவுப்பை மாணவென்றல
மணம்பார்த்துமணம்பார்த்து வாழுவீரே (20)

வாளுமேகடுவெழுத்தை பாரந்தன்னில்
ஊட்டிவைத்தாதலைெ பழுத்து பிரகாசிக்கு
மீளவேகண்டெழுத்து ஓடாதையா
விட்டெழுத்தும்தொட்டெழுத்தும் மேல்கீழ்ச்
தாளவேவேண்டாங்கா ணன்பக்கொன்றும் [நேச
தலையெழுத்துக்குளளாகிக் கிரந்துபோச்சு
தோளுமேவாராது மாவியாவாம்
கூறியவாதத்திறவி கோல்தான்முற்றே. (21)

பதஞ்சலியார் வாதசூத்திரம்-உ0.

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எண்பத்திரண்டாவது,

கொங்கணர் மூப்பு—௪.

சொல்லும்பூநீர் துடியாமொருபலம்
புல்லுமேபடி காரமிருபலம்
வெல்லுமாமதி யுப்புமிருபலம்
கொல்லுமேசரி யுப்புசமனெடே. (1)

உடுத்துமண்டக்கல் சுண்ணம்பிருபலம்
மொடித்துமேயென்றுப் கூடவேமாட்டு
தொடுத்துவெண்கரு வாலாலரைத்திடு
சடுத்துமேபில்லைப் பாங்காயுலத்திடே. (2)

உ.லகத்திக்குக்குடமெழி லாகம்போட்டு
அலர்த்துமேசுண்ண மாகவேதானெடு
புலத்தியாசொன்ன போக்கதுவாகவே
எலத்திடாமல் எருக்கன்பால்போட்டிடே. (3)

போட்டிடச்செயநீ ராகும்பலெல்லாங்
மாட்டிடுவேறு பத்துமுபாசம்
மாட்டிடச்சுண்ணம் கடினமகாவேதை
பூட்டினார்கொங்க ணையர்புகன்றதே. (4)

கொங்கணர்மூப்பு—௪ முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

எழுபத்திமூன்றாவது

கைலாச சட்டமுனிநாயனா ரருளிச்செய்த

சூத்திரம் - ௫௨ -

சோதியெனுந் துய்யவெளிக் குருவேயையா
சொற்பெரிய கைலாச மயமேஞானந்
தாதியேஞானத்திற் கேதுமார்க்கந்
தாதாவேயென் றுரைத்தா லார்தான் காண்பார்
வாதியெனப் பேர்கொண்ட சுந்தரமேயையா
லரிசையுடனட்சரமே வழலைமார்க்கம்
நீதியாய்ச்சொல்லுகிறே னினிவாய்த்தானு
நிகண்டுபனிரண்டு நூல் நிலைத்திட்டோர்க்கே. (1)

நிலைத்திடவே நிகண்டுக்கு சொச்சசூத்திரம்
தேரப்பார்க்கருக் கருவும் பொருளுந்தோண
மலைத்திட்டே னெண்ணாதே முப்பூவின்மார்க்கம்
வகைபெறவேசொல்லுகிறேன் மனதுகூர்ந்து
கலைத்திட்டார் திருமூலர் தீட்சையிருநூறுக
கருவென்றுகிழித்தாரே யென்றுசொல்லு
உலைத்திடப்போகாதெனவே நிகண்டுகொச்ச
முறுதியாய்ச்சொல்லுகிறே னுண்மைதானே. (2)

வேறு.

பூதலமாம் புகழ்மின்றசங்கில்
மாதைதவிடைநீர் மாகியசண்ணந்தான்
சோதிபிறூலால் சகப்படச்செய்தார்
வேதைமுழுங்கும் விளங்குங்கதிரிலே. (3)

மதிரவன்வண்ணன் சங்கைகளிசியா
முதிரம்பிலங்தோன் சங்கார்வாசன்
மதியுடன்சேர்ந்து மருவிங்கலந்துபின்
கதியரிணங்கிங் கந்தனுமாமே. (4)

கந்தனேயாகுஞ் சீனங்கலநதபின்
சந்தமாய்விண்ணேன் தரணிக்குறைதம்
வெந்தவர்மாவி சரத்தையுண்டவன்
அமர்ந்தவாகவி கலனுமாமே. (5)

பாலனேயென்றுமே மணவன்வெங்காரியாம்
பால்சுத்தவெள்ளை சிவமானபூரணம்
வாலைப்பிராய பெண்ணை மருவுவன்
காலவன்சத்தியன் தன்பேரைக்கேட்டிடே.(6)

பேரானபூரணம் பாரிற்பிறந்தவன்
காராளசத்திமனேன் மணியாங்காரி
சீரானபெண்ணாள் திருநாமஞ்செப்பக்கேள்
பேரானசிரோன்மணி பேசிடுஞ்சாரியே. (7)

சாரியிதென்றுந்தனித்த கல்லுப்பென்றும்
பாரியிலுப்புடன் மாமதிசூடனும்
சேரவேகாலாய் சேரலைகயென்று
மாரிப்பிறப்புக்கு யிலுப்பே. (8)

வழலையினிப்பென்று மாணிலையுப்பென்றும்
வழலைக்கிச்சாரமா மதியுப்பென்றும்
கிழலைக்கடத்து நேரேநாக்திட்டேன்
களவில்லைசொன்னேன் கைகண்டவாதமே. (9)

வாதம்பிறக்கும் பாறையிலுப்பாலே
நாதம்பிறக்கும் நல்லகல்லுப்பாலே
போதம்பிறக்கும் பூரணன்றன்னாலே
வேதம்பிறக்கும் வெய்யுப்புகூடே. (10)

சூாச்சிப்பியின் சுண்ணஞ்சேர்த்திட
சீதமிணங்நாற் சினஞ்சேர்த்திடில்
வீரமேவிளங்கும் வேந்தனுமாயிடுக்
தோடாமார்க்கந் துறையறிவோர்க்கே (11)

வேறு.

அறிவானசபையென்று பஞ்சபூத
மாஷிசெயமிகச்செய்யும் புரியத்தனத்தால்
குருவானபூரணமாம் விந்துநாதம்
கொள்ளையாய்மேருவில் பேருண்டாகி

பிரியாமலொன்றாகிச் சடலமாகி
பெருமையுற்றாச்சவுக்கார மிறகிக்கப்பால்
வறியாதபேருக்கு வாதமேது
மகத்தானவழலைசெய்யும் வகைகயைக்கேளே.(12)

வேறு.

கேளாயமுரி கெடியாய்ப்பதினாறு
வாளாயுவிவட்சாரம் வளமாய்ப்பதினெட்டு
நேளாகல்சுண்ணங் கொட்டுபடிரெண்டு
நாளாய்கல்லுப்பு காட்டும்படியொன்றே. (13)
ஒன்றாய்தெளியவை யுறவாகக்காய்ச்சி
நன்றாய்க்குழப்பும பருவத்தில்நிறைகேளு
சென்றேயடிமுடி குள்ளேயிணங்கனக்
கொண்டேயெடுத்துக் குழப்பிடுமெண்ணைக்கே.(14)
எண்ணெயரைப்படி யிணக்கனரைப்படி
ஒன்றாய்க்கரைத்தூர் விடுமெண்ணைக்கு
துண்ணிவீரமும் பூரமும்வெள்ளையும்
தண்ணான்சினமும் தான்வகைக்கொன்றே. (15)
வகைநிதங்காசிடை வகையாயெண்ணெய்க்குள்
துமையாமல்சொன்னேன் சத்தியமாமது
வகையாய்வழலையில் அப்பனேவளர்த்திடும்
சுகமாய்ப்பதத்தில் தோன்றிடுமுண்டையே. (16)

உண்டைவிளங்கால்போலே யுருட்டிடுங்
கண்டிடுங்கொங்கணர் கடைக்காண்டஞ்சூத்திரம்
விண்டேயுரைத்தார் மேவிக்கலந்துபார்
சாண்டாதிந்தீர சாற்றினர்சத்தியம். (17)

சத்தியுட்சாரந்தான் புகலக்கேளு
முத்தியாய்ச்சொன்ன முநதீட்சைப்பூநீர்
பத்தியொருநூறு பத்தமிணங்கனுஞ்
சித்தித்தசூடனுஞ் சேர்க்கின்றகல்லுப்பே. (18)

கல்லுப்புதாள நடப்பாரையுடன்
முல்லைக்கிமுத்திசிப்பியின் சுன்மும்
சொல்லமேவபத்து சேர்க்கருபச்சாரம்
வல்லவர்காண்பார் மற்றோரறியாரே. (19)

அரியாற்நற்சுன்ன மாதிகளஞ்சிதான்
பிரியாதவூமைமி லநப்ட்டசுன்னாங்கள்
தறியாங்கிளிஞ்சிதான் பம்பலத்துக்கு
வெறியாமுவர்ப்பு வீரமும்பூரமே. (20)

பூரத்துடனே புகழ்சுன்னங்கல்லுப்பு
தாரணமிணங்கனுங் நஞ்சார்துத்தமுந்
தாரந்தருசுடன் தான்வகைக்கொன்றுசேர்
கூரங்களஞ்சியாங் குறித்திடுமண்டமே. (21)

அண்டத்தின்சுண்ணம் பத்துக்[illegible]ஞ்சிதான்
கண்டமேயதற்கப்பா[illegible]ல்லெவ்ண்கரு

கொண்டேயரைத்துக் கூறுங்கிளிஞ்சிக்குள்
கண்டெனப்பூசிக் கன்புடம்பாச்சிடே. (22)

பாச்சுங்கிளிஞ்சி சுண்ணம்பலித்தது
வாச்சு தாகவசாரம் வழலைசவுக்காரம்
பேச்சினியேது யிரப்புக்கருங்குரு
வாச்சுதேசுந்தரர் வாதிமுப்பூவிதே. (23)

முப்பூவின்தீட்சை முப்பத்திரண்டு
செப்பமாய்கொங்கணர் செப்பினார்கைமுறை
தப்பிலாவண்ணஞ் சாற்றினார்கண்டிடு
வைப்பாகவிந்து நாதத்திலேறியே. (24)

நாதமுப்பூவையை நாதவிந்தேயுற
வாதங்கடுங்காரம் வாதமென்றேகருச்
சாதினைமுப்பத் திரண்டுசரங்கெல்லாம்
வேதைகள்கண்டது மெய்யற்றவாதமே. (25)

வேறு.

வாதமென்றகருவழலைக் கென்னமார்க்கம்
மகத்தானஉவச்சார முப்பூதீட்சை
கோதாவேசொன்னேநா னுலகத்தோர்க்கு
குளிகைசெய்யுஞ்சித்தரெல்லா மிளைத்துயேங்க
போதமனக்கொங்கணர்தான்முதற்காண்டசூத்திரம்
போதித்தார்முப்பூவின் தீட்சையெல்லாம்

சாதிக்கபதினெண்பேர் சூத்திரமும்பாரு
சடையறவேசுந்தரமே தாங்கினாரே. (26)

வேறு.

மாணவேயண்டங் கருவொடுசொன்னங்கேள்
பூணவமுட்டைக்குள் மேற்பூச்சுபபூசி
தோணவேகாந்த சூடன் துருசியும்
பாணியினங்கள் படிகியிந்துப்பே (27)

இந்துபபுரவி றுபபொடுகல்லுப்பு
சுக்தரமேகேள் துத்தமும்வீரமுஞ்
சந்தித்தபூரமுஞ் சாரமுங்காரமுஞ்
சந்தேகந்தீரச சாற்றுங்களஞ்சியே (28)

களஞ்சியதொன்று வகையொன்றுக்காப்பா
புளஞ்சாரவெருக்கம் பாலவார்த்தரைத்திடு
யிளம்பிறமுட்டை இருபதுமேற்பூசு
வளம்பெறக்காய்ந்தபின மாட்டாய்கவசமே. 29)

கவசமுவருபபு கற்சுன்னமெட்டொன்று
அவசம்வார வண்டதின்மேற்கட்டு
சிவபூசைசெய்து திறமாய்முழும்புடம்
தவகண்டஅண்டம் கற்சுன்னமாமே (30)

ஆமேயின்ன மடங்குங்கிழஞ்சியை
தாமேயடக்கமாய் காட்டிமேஞ்சுந்தா

ணமேவினைந்து யுவதிபுனைவக்கொல்லவே
ஞேமடாநாத விந்துக்குளேறிடே. (31)

ஏறிட்டுக்கொல்லும் மெடுத்தசரக்கெல்லாம்
கூறிட்டுபாதி கூறுயிணங்கனை
தேறிட்டுச்சாற்றில் தோயவேவைக்க,
மாறிட்டுவிந்து மெழுகுமிதாதமே. (32)

தெளிந்திருமண்ட முருக்கச்சின்வட்டுக்கு
தெளிந்திடுஞ்சினம் வெடியுப்பிடைகூட்டி
தெளிந்திடுவெண்கரு சேர்த்தேயரைத்திடு
தெளிந்திடுவில்லை செய்திட்டுலத்திடே. (33)

உலர்த்தியேவில்லை பிடமுங்குக்குடமாய்
தலத்தியேசுன்னத்தில் தானேபுடம்போடு
கலத்தியண்டங் கடுஞ்சுன்னமாமிது
கிலத்தியேவெண்கரு வெட்டங்கரைத்திடே. (34)

அரைத்திடுவில்லை யடவானகுக்குட
மரைத்திடும்பத்துப் புடம்போடுஅண்டர்தான்
துறைக்குருவாகும் சொன்னத்தைநீருக்கும்
துறைக்குள்ளடங்காத தண்டத்தின்சுன்னமே. (35)

சுன்னத்திறவே சேருக்கினிஞ்சிதான்
சுண்ணங்கொரிசம் துடியாமலும்பலக்கி

சுண்ணமிதுவிட்டால் சுற்சுண்ணமேது
பின்னைக்கருவைத் திறந்துவிட்டேனே. (36)

துறந்தேனேவாசி சூட்சத்தைச்சொல்லக்கேள்
இறந்துவிடாம லியம்புகிறேன்சுந்தரா
மலர்ந்துவிடாதே மகத்தானகுண்டலி
சிறந்தலங்காரியாம் செப்புகிறேன்மூலமே (37)

மூலமுக்கோணத்தில் மூர்க்கமாய்ரீங்காரஞ்
சாலத்திரிகோணம் தன்மேல்மகாரமா
வாலையிடத்தே வழங்குமுகாரந்தான்
கோலத்தின்பிங்கலை கொள்கைஅகாரமே. (38)

அகாரமுக்கோணத்தில் குண்டலியாத்தாள்
றிகாரத்தின்மேலே யிருக்கின்றவல்லபை
விகாரத்தினாலே விபசாரியானவள்
சகாரம்பமட்டுந் தப்பாதிருந்தாளே. (39)

இருந்தாள்முக்கோண மியலறுகோணத்துள்
யிருந்தாளிருகோண மென்பாள்சடாதரி
யருந்தவமான அட்சரத்துள்ளாய்
பொருந்தவேபஞ்ச பூதங்கணின்றதே. (40)

நின்றதுயாதி யந்தமுதலாக
நின்றதுநிச்சயம் நினைவில்வைத்தேடபார்

நின்றவடிவை நினைவாலறிந்துயார்
சென்றிடுமோரா தாரமுந்தோணுமே. (41)

தோணும்மேயோகம் வாசிசுழிமுனை
காணுமோகண்டிப்பிற் கணபதிநீயாச்சு
பூணுமேவல்லபை பொங்கிமுந்தானுச்சு
யாணுமேபோச்சு வதிகாரிநீயாச்சே. (42)

நீயாச்சசுந்தரா நிலைத்திடுபோகத்தை
மாயாசசுவல்லபை தானுங்கணேசனு
மாயாவிகாரமென்றுமேமாய்கை
தோயாதசித்தங் கொலையாமனம்பாரே (43)

மனத்தாலேலட்சிய மாட்டினால்வாசியாம்
மனததாலேலட்சியம் மாட்டினால்யோகமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினால்ஞானமாம்
மனத்தாலேலட்சியம் மாட்டினால்பூசையே (44)

பூசிப்பதாரை புகழானசந்தியை
பூசிப்பதாரை புகழானசந்தியை
பூசிப்பதாரை பொருளாங்கணேசனை
பூசிப்பதாரை பூட்டுங்கணேசனே. (45)

கணேசனேதாரறாய் கேவலலட்சியம்
மணமானமட்டு மார்க்கங்கொண்டேதான்

குணமானநாற்பத்து முக்கோணசக்கரம்
குணமாயறிந்திடில் கூறும்பறையிதே. (46)

பறையானபறையும் பாவிக்கலட்சியங்
திறையானதாக்கின சொல்லுஞ்சதாசிவந்
தரைகண்டபோது வளரும்பெரியதே
கரைகாணலட்சியம் காட்டுமவத்ததையே (47)

அவத்தையின்சூட்சமம் போலாயறிந்திடு
சிவத்தையறிந்து சிவாக்கினை செய்திடு
தவத்தையறியார் சடலத்தைரட்சிங்க
சவத்தைப்போலாவார் தன்தேகம்வேறாகவே. (48)

வேறாகப்பூசினி விளவோர்குருவென்பார்
கூறுதுகாணார் கூறினேன்கொச்சத்தில்
தேறவேசொன்னேன் சித்தர்கூற
பேறதினாலே பிறக்கும் மௌனமே. (49)

மௌனத்தின்மூலமும் வாசியின்மூலமும்
மௌனத்தின்பஞ்ச பூதத்திமூலம்
மௌனத்தின்சாங்கிர லட்சியமூலமும்
மௌனத்தின்சத்தி சிவபூசைமார்க்கமே. (50)

மார்க்கமாய்ரோமன் மச்சமுனிசூத்திரம்
சேரவேகுருமுனி செப்பினரிதல்நாம்

பார்க்கத்தெரிசனம் பத்தியுமுத்தியுஞ்
சேர்க்கவேபாரு தெளிவுறலாமே. (51)

வேறு.

ஆமப்பாசுந்தரமே வையாகேளு
யண்டத்தின்சுண்ணமொடு வாசிமூலம்
நாமப்பாநிகண்டுபனி ரெண்டுநூறு
நலமாகச்சொன்னேன் சூத்திரத்தை
வாமப்பாரெண்டுகாண்டம் வாதத்துக்கு
மகத்தானசூத்திரமிரு நூறுஞ்சொன்னேன்
தாமப்பாசூத்திரமும் நிகண்டுகொஞ்சஞ்
சாத்திரமும்பார்த்தவர்க்கு முத்தியாமே. (52)

சட்டமுனி சூத்திரம்-௱உ.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எண்பத்திநான்காவது

கைலாசசட்டமுனிநாயனு ரருளிச்செய்த

கற்பவிதி - 500.

பாடுகிறேன்காயகற்ப மைங்கரனே காப்பு
 பரிதானசின்மயத்தின் பாதங்காப்பு
நாடுகிறேன்சித்தருட பாதங்காப்பு
 நாதாந்தமனோன்மணித்தாய் பாதங்காப்பு
தேடுகிறேனென்றாலு மென் னூல்போலச்
 செப்பார்கள்காயசித்தி சித்தரப்பா
ஆடுகிறேன்காயசித்திக் காதியந்தஞ்
 சொல்லுகிறேனன்றாகக் கேளுகேளே. (1)

உள் வழலை.

கேளப்பாமுந்திமுந்தி வழலைமார்க்கங்
 கெடியானவாங்கிறதோர் வரிசைசொல்வேன்
நீளப்பாபெருவிரலிற் கருசாலஞ்சாறு
 நெய்யோடேமத்தித்துப் பூசிக்கொண்டு
ஆளப்பா அண்ணாக்கில் விரலையோட்டி
 சுழட்டையிலேகபாலத்திற் கபமெல்லாம்வீழும்
நாளப்பாநாலுதபத்திற் செய்வாயாகில்
 நலமானகுணத்தைவிளிச் சொல்லுகிறேனே. (2)

சொல்லுகிறேன்வாருதிபோற் கபரீர்வீழுஞ்
சோதிக்கிலண்ணாக்கிற் குறியைக்கேளு
மல்லுகிறேன்சுழிமுனையின் ராகுகேது
மைந்தனைசங்கோடு சக்கரம்போலநிற்கும்
அல்லுகிறேனிதின்பேரு ரவிமதிதானென்பா
ராச்சரியமிடைபின்னு யமர்ந்தநாக்கு
சொல்லுகிறேனென்றுசொல் ஜனங்களைத்தான்
கூட்டியல்லோகபத்தையுள்ளே வளங்குந்தானே.

தானென்றயிதைமடக்கி விறலைபெற்றச்
சாதகமாய்ச்சுழிமுனைதான் விறலிற்றட்டுங்
கோனென்றசுழிமுனையே திறந்துதானால்
குறிசொல்வெனமுர்தமங்கே குமிழிபாயு
மூனென்றஅமிர்தமடா சுக்கரமேயையா
உற்றுப்பாரிளந்தேங்காய்ப போலேநானுந்
தேனென்றஅமுர்தமுண்டாற் காயசித்தியாகுஞ்
செப்பாமற்சித்தரெல்லா மறைந்திட்டாரே. (4).

மறைந்திட்டாரமுதத்தை விழுங்கிக்கொள்ள
மைந்தனேவிஷமதுதான் கண்டத்தில்நிற்கும்
நிறைத்திட்டதட்சணையு மத்திமையுங்கூட்டி
நேராகக்கண்டத்தே அமைத்துஆட்டி
உரைத்திட்டவிஷங்களெல்லாங் கக்கிவீழு
முத்தமனேபித்தமென்பா ருலகமோடு [ர்
கரைத்திட்டகரைகண்டாற் இன்மயந்தான்சொன்னு
காயசித்திக்கின்னமொரு மங்கக்கேளே. (5).

கேளப்பா ஆமணக்கி னெண்ணெய்போடு
   கொடியான்குமரிச்சார் கூடக்கூட்டி
நாளப்பா தட்சணையிற் றேய்த்துங்கொண்டு
   நலமானபாவையைப்போலிருந்துகொண்டு
நீளப்பார் அபானத்திற் சுத்தியாட்ட
   நேரானதுர்மலங்க ளெல்லாம்போகுஞ்
சூளப்பார் இதைமறைத்தாங் காயசித்தி
   சொன்னார்கள் துறந்துவிட்டேன் வழலைமுறைதா[னே

சித்திங்கங்காயமுதல் வாதங்காணுஞ்
   செப்புகிறேன் வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
பத்திக்கக்குருவினுட வுபதேசங்கேட்டு
   பண்பாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணி
ஓத்திங்கமேனோங்கி தாரகத்தைப்பார்த்து
   துண்டிடுவார்கற்பகத்தை யுடனேசித்தி
மதிக்கவாலையுட மூன்யெழுத்தைவிட்டால்
   மண்ணுஞ்சுசித்தியெல்லா மனதிற்காணே. (7)

காணப்பாவாலையுட மூன்றெழுத்தைகாட்டு
   கைமுறையாய்ப்பூமியொன்று ஆகாயமொன்று
தோணப்பாபிரபஞ்சமொன்று மூன்றாய்நின்று
   சுகமோகசித்திகளை யீயும்பாரு
ஊணப்பார்சொல்லார்கள் வாலைதீட்சை
   ஒருகோடிதனிலுஞ் சொல்லார்சொல்லார்
வீணப்பாதேவியுட தீட்சைவிட்டால்
   வெறும்பொய்யாம்நூல்முதலாய்சித்திபோமே. ()

வாலை

போகாமற்சிவனுடைய சங்கரத்தின்மையம்
புகழானதேவியுடன் சக்கரத்தைவைத்து
வாகாமற்சிவசத்தி சமாதிபூசை
மைந்தனே தசதீட்சை கேட்கவேணுஞ்
சாகாமலிருத்திவைப்பா னவனுங்கூடி
சவுசஷ்டிவித்தையெல்லா மவனுக்குள்ளாம்
வேகாமலவேகுதடா நீவினைகளெல்லா
மேனெக்கிக்கத்தமுண்டு பேறுபேறே (9)

நூல் பெருமை.

ஏறுமென்றபலநூலிற் கோடாகோடி [டார்
யென்னைமெச்சுங்கொங்கணர் தான்பாடி போட்
டேறுமென்றுகண்டுகொண்டு போரங்கர்சொன்னார்
சிவமானமூலகுரு உண்டுபாரென்றார்
கூறுமென்றுசிலநூலிற் கண்டுகொள்ளுமென்பார்
கூறுதமச்சமுனி அறிந்துபாரெனறால்
மாறுகின்றமடபதியாஞ் சித்தரெல்லாம்
வைத்தாரேகாயசித்தி மாண்டார்காணே (10

காணப்பாகாயபற்பங் கொள்ளுவோர்க்குக்
கைமுறையாய்க்காட்டுகிற வரிசையில்லை
தோணப்பாவெள்ளையிலே . யக்கந்தாகஞ்
சொற்பரியடலுவு வருத்தமானால்

வினைப்பாவென்றுவிட்டோர் கோடாகோடி
விதியளவேமகயளவே வினையோகாணேன்
·ஊனைப்பாவென்றுசொன்ன நூலின்தொன்மை
வொருமொழியாய்குருசொல்லாத்தோஷந்தானே
தானென்றபடிநூலிற் பாடிவிட்டாரப்பா
சட்டமுனிநூல்பாரு வென்றேகோடி
கானென்றகாடுபோற் காயசித்திமாதங்
கைமுறையாய்ப்பாடாமல் மறைத்தாரையோ
·ஏனென்றுகேட்டாற் சுந்தரானந்தர்
யெல்லாருங்காயசித்தி யாவாரென்று
கோனென்றஆதிமுத லொன்பதுபேர்சித்தர்
கோடியாய்நவகோடி சித்தராச்சே (12)
ஆச்சப்பாநவகோடி கோடாகோடி
யாச்சுதென்றுசித்தரெல்லாம் பேசிகொண்டு
போச்சப்பாகாயசித்தி மறைத்துச்சொன்னார்
போக்கறியாருலகத்தோர் நின்றுகேட்டார்
ஏச்சப்பாவாதசித்தி லாதியென்றகருவை
எழுப்பாமல்வழலையைத்தா னிழுக்கச்சொல்லி
காச்சப்பாமடுநீச்ச காயசித்தியாகக்
கண்டோடியென்னூலை யொளித்தார்பாரே. (13)
பாருமெந்தநூலோடு கண்டுகொண்டு
பார்த்தோருக்குப்பரிசமுதல் சந்தானவேதை
காருகண்டாயவர்பதத்தை பன்னிரண்டாண்டு
கருணையுடன்கைகொடுத்தார் கண்டுபாரு

மாறுகொண்டிருடாதே வாயாடாதே
மயக்கமோடுவல்லவைகள் செய்திடாதே
போருகொண்டுவாங்காதே பொய்சொல்லாலே
புத்திகெட்டசித்தர்களே புகலக்கேளே. (14)
கேளப்பாயென்னாலே வைத்திருந்தோர்பாதங்
கெடியாகதொழுதிரஞ்சி வாங்கநன்று
நாடப்பாயில்லாவிட்டாற் கேட்டுதனமீந்து
நலமாகவாங்குவது யிரண்டாம்பட்சந்
தாளப்பாயென்னாற்குச் சரினாவில்லை
சாதகமாய்க்கொடுப்பதற்கு சிலநாளுமொவ்வா
ஆளப்பாநூல்கொடுத்தேன் மனதுகொந்தார்
சுத்தபாழாகுமென்று சகித்திட்டேன். (15)
இட்டதொருசாபத்தார் பயந்துசித்த
ரென்னாலேவாங்கையிலே குளிகையீவார்
பட்டதொருதனங்கேட்டார் நோகுயீவார்
பரிவாகத்தொண்டுசெய்து வாங்குவார்கள்
திட்டமுடன்வாங்கையிலே பூசைசெய்வார்
செகத்தோர்க்குக்கிட்டினால் சித்தராவார்
மட்டமருங்குழலானுஞ் சிவனும்வந்து
வசனிப்பார்கயாசித்தி வரிசைகேளே (16)
வரிசையுடன்கடுக்காய்க்குச் சுந்தரானந்தர்
மாதத்தைதச்சொல்லுகிறே னனியாடி
உரிசையுடவெல்லத்தோ டொக்கக்கொள்ளு
வுத்தமனே ஆவணிக்கும் புரட்டாசிக்கும்

பரிசையுடனிந்துப்பு வுடனேகொள்ளு
பாங்கான அற்பிசிக்குங் கார்த்திகைக்கும்
தரிசையுடன்சக்கரையிற் கூட்டிக்கொள்ளு
சாதமாய்மார்கழிக்குந் தைக்குங்கேளே. (17)

கேளப்பாசங்கினுட பழத்திற்கொள்ளு
கெடியானமாசியொடு பங்குனிக்குந்தேனும்
நீளப்பாசித்திரைக்கும் வைகாசிக்கும்
நிலையான அமுரியிலே கொண்டுயேறு
ஆளப்பாசெய்யும்போற் கடுக்காய்நன்று
சுகமானசெங்கக்கால் மெத்தநன்று
தாளப்பாகடுக்காயை துன்னயமாய்ச்செய்து
சாதகமாய்வயதறிந்து சாப்பிட்டாரே. (18)

ஏறியபின்மிளகுதன்னைக் கணக்காய்ப்பார்த்து
யெடுத்தல்லோபீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
ஊரியபின்னமுரியிலே முறித்துக்கொண்டு
வாகாகவைத்தால் தினமுமேற்றி
கூறியதன்னூறுமட்டாய்க் கொண்டுதள்ளு
கொள்ளையிலேவெட்டைசற்றே மீறிற்றானால்
தேறியபின்னறுகுடனே மிளகுகாய்ச்சி
சிறுகவதிலெண்ணெயிட்டு திரமாய்க்கொள்ளே.

கார்த்திகை.

கொண்டபின்புகாரத்தையைத்தான்சூரணமேசெய்து
கூட்டியல்லேசக்கரையி னூறுங்கொண்டு

தண்டவதுதேனோடு கழஞ்சிகொள்ளு
சாதகமாய் மண்டலத்தில் வாசியேறி
ஓண்டவதுகிடமற்று வாதமோடு
முக்தனேபித்தமெல்லாம் கீழேநோக்கும்
கண்டிதமாய்க்கொண்டுமௌனந் தீர்ந்தபின்பு
கற்பகத்தின் வரிசையெல்லாஞ்சொல்லுகிறேனே.

சொலலுகிறேன்பொற்சீந்தி யாரால்நன்று
துலக்கா துகிடையாவிட்டால் நலசீந்தி
அல்லுறநேதார்மேற்றோலை யுரித்துபபோடு
யடித்தண்டாய்க் கொண்டுவந்தாகிழித்துப்போட்
நல்லுறவேயுலர்ந்தபின் யிடித்துத்தூளாய் [டு
நலமாகநாலிலொன்று சக்கரையுங்கூட்டி
ஒல்லுறவேதினந்தோறுங் கழஞ்சிக்கொள்ளு
ஒராதமண்டலமு முண்டுத்தேறே. (21)

.தோபபாசுரதோஷ மெல்லாம்போகுஞ்
. செகமறியமேமென்ற தெல்லாம்போகும்
வாறப்பாகபாலத்தில் வெட்டைபோகும்
வற்றின்றகாதுவெல்லா மருவியூறும்
வேறப்பாஅஸ்திசுரம் வெட்டைபோகும்
மெய்கிறைந்தண்டியெல்லகமுமூர்தமாகும்
பேரப்பாசிந்திச்சார் வேறேயில்லைப்
பேரேஅமுர்தசஞ் சீவியாமே. (22)

ஆமப்பாயிறுகடந்து நூறுண்டின்வேம்பை
யப்பனேபட்டையைத்தான் வெட்டிவந்து
ஓமப்பாமேற்பரனை சீவிப்போட்டு
உத்தமனேநிழலுலர்த்தா யுலர்ந்தபின்பு
தாமப்பாயிடித்துநன்றாய்ச் சூரணமேசெய்து
சாதகமாய்க்கருங்குன்றிச் சாறுவார்த்து
தேமப்பாயேழுதிரம் பாவனையேசெய்து
திறபாகநிழலுலர்த்தா யுலர்த்திடாயே. (23)

உலர்ந்தபின்புயெட்டிலொன்று கற்கண்டுகூட்டி
உத்தமனேயிருகழஞ்சி யிருநேரங்கொள்ளு
மலர்ந்துநின்றலையாமல் மண்டலந்தான்கொள்ளு
மைந்தனேவயிரம்போ லிருக்குந்தேகங்
கலந்துநின்றநாடியெல்லா மிருகுமேறி
கண்ணுலக்கமுண்டாகி அழுந்துந்தேகம்
நலந்திகழும்வரைதிரைகள் பிலமுங்கெட்டு
நமனுக்குநமனவான் நன்றாய்ப்பாரே. (24)

பாரப்பாயிதுகடந்து பின்புநீதான்
[illegible]ரிவானகரிசாலைக் குப்பைமேனி
சேரப்பாசிறியதொரு செருப்படையினோடு
தெளிவாகசமன்கூட்டிச் சூ[illegible]மேசெய்து
வாரப்பாதேனதிலே பிண்டிவைத்து
மைந்தனேதினங்கழஞ்சி கொண்டுவாநீ

தாரப்பாயிருபதுநாள் கொண்டாயானால்
றனையிலுள்ளதோஷமெல்லாஞ் சாடிப்போமே.

வாக்குண்டாதல்.

சாடுமேநயம்பாட வாக்கில்வாலை
சகலநூலகருவெல்லாந் தானேதோன்றும்
வாடுமேதேகமெல்லாம் பொன்னிறம்போலாகு
மன்மதன்போற் கண்ணிரண்டுஞ் சிவப்பதோடித்
தேடுமேபெண்மேலே மோகமப்பா
தெளிந்துகொண்டுமாயத்திற்சிக்கவேண்டாம்
ஓடுமேசேற்றுமந்தான் கீழேநோக்கு
முதாரத்தில்வாயுவெலா மொழிந்துபோமே. (25)

சிவனார் வேம்பு.

போனபின்புயின்னுமொரு கற்பங்கேளு
புகழ்ந்துநின்றசிவனார்தன் வேம்பினோடு
ஆனபின்புவாறுழுவை வித்துங்கூட்டி
யப்பனேசமனாகக் கூட்டிக்கொண்டு
தானபின்புயிதையிடித்துப் புடத்திற்றைலஞ்
சாதகமாய்வாங்கியல்லோ வடித்துக்கொண்டு
ஏனபின்புசீரகமுஞ் சர்க்கரையும்போட்டு
யிதமாகக்கலக்கியதை வைத்துக்கொள்ளே. (26)

வைத்ததொருதைலத்தை தினந்தோறுமைந்தா
வாகாகக்காற்கழஞ்சி கொண்டுவாநீ

கைந்ததொருமண்டலமே யுண்டானால்
    நலமானதாதுவெல்லாஞ் சுத்தியாகும்
கைத்தமொழிபித்தமறுந் தபத்தைச்சாடு
    கனகம்போற்றேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
மெய்த்ததொருசரஸ்வதியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள்
வேதாந்தசாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே (27)

தூதுவளை

போமப்பாயிதைவிட்டு கற்பஞ்சொல்வேன்
    புகழான தூதுவளை யிலையினோடு
ஓமப்பாதக்கோலஞ் சாதிக்காயு
    முத்தமனைவாலுளுவை வித்துவங்கூட்டி
சேமப்பாகொடிவேலி வேரினோடு
    சேர்ந்துநின்றநிலைப்பனையின் கிழங்குகூட்டி
தாமப்பாகொன்றையுட பூவினோடு
    சாதகமாயைங்கோல வித்துங்கூட்டே. (29)

கூட்டியல்லோயிதுவெல்லாஞ் சமபாகமாகக்
    குமிறிடித்துச்சூரணமாய் செய்துகொண்டு
ஆட்டியல்லோமுட்பன்றி நெய்யினோடு
    அப்பனேகாசிடைதான் றினமுங்கொள்ளு
பூட்டியல்லோமண்டலமுங் கடந்ததானாற்
    பொற்சடையோன்றேகமும் பொய்யேயில்லை
காட்டியல்லோமூலகுரு யிந்தகற்பங்
    கைமுறையாகவுந்தன் பாடினாரே. (30)

1222

பாடினதோர்கற்பத்தை கடந்தபின்பு
பார்மைந்தாயணத்தின் யற்பஞ்சொல்வே
ணீடினதோர் கருங்கோழி சாவலுடன்பேரடு
நிலைபாக வளர்த்ததின முட்டையெல்லாம்
ஊடினதோர் கல்லுப்புக் குள்ளேவைத்து
வுத்தமனே கல்லுப்பு மேலேமூடித்
தேடினதோரிரண்டுதிங்கள் கடந்தபின்பு
சிவசிவா அண்டமெல்லாங் கட்டிப்போச்சே. (81)

அண்ட கற்பம்.

*கட்டியதோரண்டமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
கைமுறைபாலைக்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்றில்
மட்டியதோரண்டமிட் டிரண்டுசாமம்
வாயாகவெடுத்தெரித்து வைத்துக்கொண்டு
தட்டியல்லோமேலோடு தள்ளிப்போட்டுச்
சாதகமாய்த்தினமொன்று அண்டமொன்று
துட்டியல்லோயிரண்டாகிப் பேர்பாதிகொள்ளு
துயர்தீருஞ்சுகமாகக் கொள்ளுகொள்ளே. (82)

கொள்ளப்பாயிருபதுநாள் காயந்தானுங்
குறுகாதுநெடுகாது கற்றானுந்தும்
விள்ளப்பாசுங்கிலத்தைக் கட்டிநிற்கு
மேலேற்றுமல்லாது கீழேறாது
துள்ளப்பாயடங்கிற்றுக் காமவித்தை
சுகபோகஞ்செய்தாலும் விந்துவீழா

தள்ளப்பா யிவ்வளவிற் சுன்னமாகச்
சட்டைபோஞ்சட்டைபோஞ் சாதித்தேறே.

தாம்பூலச் சுன்னம்.

சாதிக்க இவ்வளவும் பத்தியத்தை நீகேளுந்
தாம்பூலந்தின்பதற்குச் சுன்னஞ்சொல்வேன்
ஓதிக்கம்கற்பூரச் சிலையைவாங்கி
வுத்தமனேவெண் கருவா லரைத்துக்கட்டிப்
பேதிக்கக்கரியோட்டி லூதயூது
பேரானசுண்ணம்பாம் பன்னுங்கேளு
வாதிக்கக்கன்னரை யிப்படியேயூது
மகத்தானயண்டத்தோ லூதிடாயே. (84)

ஊதிடவேசுன்னமா வொவ்வொன்றப்பா
வுத்தமனேபழுத்தருந்து வெற்றிலையிற்பூசிக்
கோதிடவேகொட்டைடப்பாக் கதனைச்சீவி
குமரவேதாம்பூலந் தின்னநன்று
ஓதிட்வேமுன்சாற்றை யுமிழ்ந்துப்போட்டு
உண்டபின்புதாம்பூலந் தின்றுதுப்பு
வாதிடவேசேற்றுமத்தை யறுத்துப்போடு
மகத்தானயுபசரத்தின் சுன்னந்தானே (85)

தலைமுழுக.

தானென்றதலைமுழுக வரிசைகேளு
சாதகமாம்பினகோடு கடுக்காய்மஞ்சள்

வேனென்றவேப்பரிசி கெல்லிக்காயு
மீராதசமபாகம் நிறுத்திக்கொண்டு
கோனென்றயாவின்பால் விட்டு ஆட்டிக்
குமரனேவமுழுகிவர பட்சந்தோறும்
னனென்றநெய்வார்த்து வாரந்தோறு
முத்தமனைபசும்பெயர்க்காய்ப் பாகம்றண்ணே.()

அன்னத்திலுப்புக்கூட்ட.

பண்ணப்பாயன்னத்தி லுப்பொடுங்க
பாடுகிறேறனொர்கள் பாடாதெல்லாம்
கண்ணப்பாபண்டமைந்து நல்வத்திட்டுக்
கல்லுப்புபலம்பத்து மதிலேபோடு
விண்ணப்பாவெடியுப்பு பலந்தானைந்து
மேவியதோர்நவாச்சாரம் பலந்தான்ரண்டு
ஒண்ணப்பாசீதமது பலந்தான்மூன்று
வொக்கநன்றாயரைத்துலர்த்த மெழுகுமாமே. ()

மெழுகெடுத்துபாறையுப்பை யுடைத்துப்பூசி
வெய்யிலிலேயுலரவைத்துக் காய்ந்தபின்பு
உழுகெடுத்தவைக்ஷாரத்தை சீழ்மேலிட்டு
ஓடிலேமூடிநன்றாய்ப் புடத்தைப்போடு
கழுகெடுத்துப்போகாது உப்புகட்டும்
கலமாகவுடைத்தவாய் வயிரமின்னும்
தழுகெடுத்தவுப்பையல்லோ கறிசோத்திலிட்டுச்
சாப்பிடவேயுமிகநன்று சாப்பிடாயே. (38

வேதையாகும் உப்பு.

சாப்பிட்டாலிந்தவுப்புச் சட்டையெல்லாந் தள்ளுந்
தாமதிக்குயுருவமைந்த மாதிறக்குயப்பா
கூப்பிட்டாலுன்மனந்தாய் வாவாவென்பாள்
கூசாதே கட்டோடே மேலேயேற்றும்
வேப்பிட்டயமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
யிதுவுமொரு கற்பமுமா யிருக்குந்தோஷ [ல்
வாய்ப்பட்டகொழுப்பாலே பச்சையுப்பைத்தின்று
வாய்த்திருத்திசித்தியெல்லா மண்ணைப்போமே.

உப்பு சுண்ணம்.

போமென்றவுப்புக்கும் சாரமேற்றி
புகழாகவூதிடவே சுண்ணமாகுந்
தோமென்றசுண்ணத்திற் சாறஞ்சேர்க்கச்
சலமாகுமிதுக்குள்ளே வீரம்போட்டு
ஆமென்றசரக்கையெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
அசையாது அசையாது மணிபோலாடும
நாமென்றகவலோகத் துள்ளேயீந்தால்
நாலாறுமாற்றாகும் நயந்துகாணே. (40)

காணப்பாயிதையெடுத்து செலவுசெய்துகொண்டு
கனமான கற்பகத்தைத் தின்றுயேறு
வீணப்பாவெடுக்காதே வெறுமையில்லையென்று
வேதாந்தவார்த்தையைத்தான் நித்தம்பூசி

தோணிப்பாயெந்தனைப்போற் சொன்னாரில்லை
சொன்னதிறல்சித்தரென்மேல் பகையுமாச்சு
ஊணப்பாபிலைகவிட்டு கற்பஞ்சொல்லே
னுத்தமனேவெகுசுருக்கா யுரைத்துப்பாரே. ()

செயநீர்.

பாரப்பாளறைப்பொடியை பழச்சாற்றிலிட்டு
பாங்காக வூறவைக்க மூன்றுநாள்தான்
நேரப்பாவுறஞ்சியதைக் கழுவிப்போட்டு
நிறுத்ததல்லோபலமைந்து மெடுத்துக்கொண்டு
தாரப்பாபலமொன்றுங் கட்டியநேருப்பு
தன்னோடேஅறப்பலந்தான் வீரம்போட்டுச்
சேரப்பாவெண்காரம் பலமும்ரெண்டு
திறமானசாரமதுப் பலமுங்காலே. (42)

அயச்செம்பு.

காலோடுபரைப்பலந்தான் துருசுபோட்டு
கைமுறையாயறைப்பலந்தான் துத்தம்போட்டுத்
செயலோடுசூதமதிற் காற்பலமும்போட்டுத்
திறமானவெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
சாலோடுசாரநீர் விட்டுயாட்டிச்
சர்த்தகமாயிருசாம மிரண்டுநீரு
மேலோடுயெரிபலம் பருப்புந்தானும்
மெச்சவேயிரண்டுபலங் கூட்டுபோடே. (43)

போட்டரைத் துயைந்து பங்காய்பகுந்துகொண்டு
புகழாகவொருபங்கு அரைப்பொடியிற்கூட்டி
நீட்டதனைகுகையிலிட்டுக் கில்லுபோட்டு
ரோகக்குகையிலுள்ளே வுருகயாட்டு
மீட்டிதனையரைத்தெடுத்து நொறுக்கிக்கொண்டு
மீளவொருபங்கெடுத்து யுருக்கிநீயும்
பூட்டதனையிப்படியே யைந்துபங்கும்
புகழாகயுருக்கியே மாடும்பாரே. (44)

பாரப்பாயிந்தயைந்துங் கிடையேதங்கம்
பாச்சியொருமணியாக வுறுங்கிவாங்கி
நேரப்பாயிதிலேயொரு கழஞ்சியோடு
நிலைக்கவொருகுகையிலிட்டு வுருக்கும்போது
தூரப்பாநாகமொரு கழஞ்சியோடு
சுகமாகவாங்கியது ஆடும்போது
காரப்பாகாரீயங் கழஞ்சிபோடு
கண்திறந்து அப்பனே பிராணுந்தானே. (45)

தானாகக்கண்திறந்து பிராணும்போது
தாக்கதிலேழுக்கழஞ்சி லிங்கந்தானுந்
தேனாகக்களங்காரு மிதனைவாங்கிச்
செம்பிரண்டுவெள்ளியெட்டுச் சிறக்கவூட்டி
கோனானகளங்கைநியொன்று குடுத்தாயானாற்
குறையாதயேழரைதாண் டூர்த்துபாரு

பாணனமேலாகமக்கே பொன்னுவானாற்
பண்பாகக்காயசித்தி சொல்லக்கேளே. (46)

காயசித்தி அயச்செந்தூரம்.

கேளப்பாவுருகினதோ ரிரும்பினிடைக்குத்தங்கங்
கொடியாகவைத்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
தாளப்பாயிதிற்பாதி சூதங்கூட்டிச்
சாதகமாய்ச்சூதத்தி லிரட்டிப்புகெந்தி
நீளப்பாயிதிற்கூட்டிப் பொற்றலையின்சாற்றால்
நிலைக்கவரைத்தொருசாமம் வில்லைசெய்து
காளப்பாலொட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து
நலமாகலகுபுடமாய்ப் போட்டிடாயே. (47)

போட்டிடுவாய்புடந்தோறுங் கெந்திகெந்தி
புகழாகவெளிமட்டும் பிறகுசும்மாய்
நாட்டிடுவாய்பின்புபுடங் கனமாய்நீயும்
நலக்கமதுசெந்தூர மாகட்டும்பா
ஆட்டிடுவாய்செந்தூர மானபின்பு
அப்பனேகார்கழஞ்சு சர்க்கரையிற்கொள்ளு
கூட்டிடுவாய்காயமது யிருப்புத்தூணாய்
செயலோடுமண்டலந்தான் கொண்டுதேரே. (48)

காந்தகற்பம்.

தேறியபின்காந்தமென்ற கற்பங்கேளு
ஜகமறியப்பயிர்காந்த மூருளைக்காந்த

மாறியுநிலுானிவெட்டிப் பிடிக்குங்காந்த
மைந்தனே அரக்காந்த பலமொன்றாகும்
ஆரியதோரிதுநாலி லாகநன்று
அப்பனேகிடையாவிட்டால் நீதான்கேளு
கூறியதோருசிதனைப் பிடிக்குங்காந்தங்
கொண்டுவந்துநெறிக்கி நன்றாய்புடத்தைப்போடு
போடப்பாவெள்ளாட்டி ரத்தத்துள்ளே
பூட்டியல்லாவெள்ளாட்டின் கொழுப்புப்போ
நீடப்பர் அதின்றோவிற் கட்டிநன்றாய் [ட்டு
நிலையானநெற்குழியிற் கூடவைத்து
[illegible]டப்பாநாளுதிங்க ளானபின்பு
உத்தமனேயிதையெடுத்து யுருக்கிக்கொள்ளு
கூடப்பாயிந்திடைக்கும் பாதிகாரம்
குறையாமற்சாரமைந்து காந்தம்பத்தே. (50)

பத்தோடுதுரிசிரண்டு பலமுங்கூட்டிப
பாங்கானசாரமதைப் பலமும்போட்டுக்
கோதோடுசொன்ன பீதுளந்துமொச்சை
குறையாமற்கோதும்பை குன்றுமணிகொள்ளு
சித்தோடுபிறவெத்தஞ் சர்க்கரைதேன்வெண்ணெ
சிறப்பாகவகைகையொன்று பலமதொன்று
நத்தோடுஆட்டுரத்தம் [illegible]
நலமாக[illegible] [illegible]செய்யே. (51)

செய்தபின்பு நாந்தத்தி லொருகூறுகூட்டி
திரளாநன்றாய்த்தாங்குலையி லூட்டியாட்டிப்
பையதன்பின்புதைத்தெடுத்து வூதிப்போட்டு
பங்காகப்பின்னுமொரு பங்குகூட்டி
நைந்தபின்புமுன்போலே யுருக்கியாட்டி
நலமாகவைந்துபங்கு முடைத்துவூது
நைந்தபின்புநாதமது சத்தாய்நிற்குங்
காயசித்தியிதின்பெருமை காட்டுவேனே (52)

காட்டுகிறேன் நாந்தசத்து பலந்தானிரண்டு
கனகமிநமில்லாத்தங்கம் பலந்தானென்று
ஊட்டறவேயிரண்டுமொன்றா யுருக்கிவாங்கி
வுத்தமனேகூதமதிற் பலந்தானென்று
நீட்டுறவேகெந்நகமும் பலந்தானு
நேரவிதைபொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
மூட்டுறவேவில்லைதட்டி யோட்டில்மூடி
முதண்டயனல்மாவிற் புடத்தைப்போடே. (53)

போடப்பாயிப்படியே பதினென்றுபுடந்தான்
புகழாகவிதையெடுத்து வரைத்துக்கட்டி
நீடப்பாவோட்டிவிட்டுச் சீலைசெய்து
நேர்ப்பாகவெளிப்புடமா யேற்றிப்போடு
ஊடப்பாசெந்தூர மாகுமட்டு
முத்தமனேபுடம்போட்டுத் தீர்ந்துவாங்கி

...பாயிரண்டெனக் தூக்கந்தானும்
...ங்தோறுமுண்டலந்தான் தின்றுபாரே. (54)

ஏறையிலேகாயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னு
மெழுந்ததொருநறைகளெல்லா முதிர்ந்துபோகு
தேறையிலேகண்ணிரண்டுஞ் சிவந்துமின்னுஞ்
சிறுபிள்ளைமுகம்போலே சிவந்துநாளும்
நாறையிலேவுடம்பெல்லாம் கஸ்தூரிவீசும்
நலமானதந்தமெல்லா மிறுகியேறுங்
கூறையிலேகாந்தத்துச் சுருக்கிமெத்த
நோக்கர்சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (55)

சூதமணி.

ஆச்சப்பாகாந்தத்தால் வேதைசொல்வே
னண்டரண்டந்தாண்டியப்பே மணகொட்டாது
ஓச்சப்பாயதின்வேறை சித்தர்மெச்ச
மூட்டுகிறவகைசொல்வேன் சுந்தரானந்தர்
பாச்சப்பாகாந்தசத்தின் சமனாய்த்தங்கம்
பீங்காகவார்த்திடித்து வுலர்த்திப்போட்டு
ஓச்சப்பாயுருக்கையிலே காசமிட்டருக
மூட்டுயொருமணியாக வாங்குவாங்கே. (56)

வாங்கியந்தமணியிடைக்கி கெந்தகத்தான்கூட்டி
மருவியதோர்மணிக்குங் மனோசிலையுங்கூட்டி

துங்கியிதைபொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
வுத்தமனேவாலுகையி லெறித்துயேறு
தாங்கியதுசெந்தூரப் பதத்தைக்கேளு
சதாகிட்டாற்காய்ப்பாகு மடியிலேதான்
பொங்கிநிந்தபதத்தோடே செந்தூரம்வாங்கி
புகழாகத்தேவியைத்தான் பூசைபண்ணே. (57)

பூசைபண்ணுமவள்பதமுஞ் சிவனுடையபதமும்
புகழ்பெரியயீசனவர் நிர்வாணிவாதம்
பூசைபண்ணிவஸ்துவைநீ பானம்பண்ணி
போக்கோடேதாரகத்தில் நின்றுபாரு
பூசைபண்ணமறக்காக்காற் காபசித்தி [தும்
பொய்பூட்டும்வேதைபெல்லாம் பொய்யாய்ப்பா
பூசைபண்ணதேவியுட பத்துதீட்சை
புகழாகக்கேட்டவரே சித்தராமே (58)

வாதசித்தி

ஆமப்பா காந்தமென்ற செந்தூரத்தை
யரைகிறேன்வேதமுக மாடங்கேளு
ஓமப்பாசெம்பதிலே நூற்றுக்கொன்று
வுத்தமனேவெள்ளியிலே எண்பதுவுக்கொன்று
தேமப்பாகுடவனிலே யன்பதுக்கொன்று
திறமானயிரும்பதிலே முப்பதுக்கொன்று
தாமப்பா தராவிலே பத்துக்கொன்று
தாக்கிப்பார்சரிமாற்று தப்பாவாறே. (59)

வடமுனை நாகம் குளக்கரையில்தோறு
விளைந்திட நின்றுக்கல்லவிலலோ புத்தாய்நிற்கும்
தாரானபுத்தெடுத்துத் தண்ணீர்வார்த்துச்
சமரசமாயறித்திருத்து யடியிற்பார்க்க
வீருகபளபளப்பாய் மின்னிக்கொண்டு
விடங்கியதோர்சத்தெல்லாம் கீழேநிற்கும்
பூரணதிதுவெல்லாம் வழித்துக்கொண்டு
குமுரமேகாரமிட்டு குங்கிடாயே. (60)

உருங்கியதுமணிபோல வெடுத்துக்கொண்டு
வுத்தமனேகருவளையல் சவ்வீரங்கார
மருங்கியதுநாளுக்கு வொன்றுகூட்டி
மைந்தனேகுகையிலிட்டு நன்றாய்போது
செருக்கியிதுமணிபோல சத்தாய்நிற்கும்
சிவசிவாபூரண சுத்தியாச்சு
சுருக்கியிதைச்சொல்லாம லெடுக்கச்சொன்ன
கருத்துக்கேசித்தரெல்லா மெச்சினாரே. (61)

மெச்சினதோர்சத்துருக்கு நாலிலொன்று
மேலானதங்கத்தை யிட்டுயாட்டி
நச்சினதோர்கற்குக மிடைக்கிடையேகூட்டி
நன்றாகவுரைத்திதனை பொடிபோலாக்கி

காச்சினதோர்கெந்தகத்தைச் சமனாய்க்கூட்டி
கற்றாழம்பாலாலே அரைத்துக்கட்டி
ஓச்சினதோர்வில்லையைதான் ஓட்டில்வைத்துமூடி
வுத்தமனைமணல்மறவிற் புடந்தான்பத்தே (62)

பூநாகசெந்தூரம்

பத்தானபுடமிட்டு மேருங்கேற்றிப
பாங்காகபபுடம்பத்துத் தீர்ங்கபின்பு
முத்தானகற்றாழம் பாலாலாட்டி
முதிராமலொருவில்லை யாகக்கட்டி
அத்தானவெளியிலே பிடமேற்றிபபோடு
அரகராபூநாகஞ் செந்தூரமாசசே
சிற்றுகவேத்தும்மென்றூற் றினமிரண்டுபணந்தான்
தேன்கூட்டிசசக்கரையிற் கூட்டிங்கொள்ளே. ()

கொள்ளப்பா யிருபதுநாள் சட்டையொன்று போகுங், கூப்பிட்டார் சித்தரெல்லாம் வார்த்தை சொல்வார், பிள்ளப்பா லவரோடே குளியுகமார்க்கம் வேதாந்தத்திருமூலர் மார்க்கமென்றால், உள்ளப்பா நம்முடைய வர்க்கமென்று வோடுகிற குளிகையைத்தான் கைபிடித்து, [illegible]ப்பா யாரிடையவர்க்கமென்று கலம்பெரியசட்[illegible]னி வர்க்கமென்னே

நூற்பெருமை.

என்னவேயென்னுடைய நாமஞ்சொல்லி
யெடுத்ததனைசசித்தரெல்லா மியல்பாகப்பேசி
மன்னுமிலைசட்டைமுனி நாலுக்குள்ளே
வாமமென்னவென்றுசொல்லிக் கேட்டாராகில்
தன்னமேவசனநாதி மூலரோடு
சபையாகக்கயிலாபத் திழுக்கும்போது
பன்னவேகொங்கணரென் னூலைவைத்துப்
படியுங்கோளென்றுசொல்லிப பகுந்திட்டரே. ()

பகுந்திட்டநூலெடுத்து மசசமுனிதானும்
பாடினார்சபையெலலாம் கேட்டுமெச்ச
வகுத்திட்டவாகத்தி லாயிரத்திலொன்று
மைந்தனேகாயசித்துக் கிதுதானாறு
பகுந்திட்டதிகண்டதுவும பன்னிரண்டுநூறு
நவமானஞானமதில் ரண்டுநூறு
ஓகுந்திட்டவாறுபத் தைந்துநூறு
மொழிபபுல்லைசித்தருக்கா மென்றூர்காணே. (66)

காணபபாயிதன்பிறகு யிருநூறுபாட்டு
கைம்முறையாய்தீட்சைவிதிப் பாடியதைப்பார்த்
துணைப்பாதீட்சைவிதி சத்திமார்க்கம் [அ
உத்தமனே பூசைவிதி சிவசத்திமார்க்கம்
தோணபபாவெட்ட... யாகச்சொன்னேன்
சொன்னதொ... பாட்டிம்பார்த்து

ஆணைப்பாயாணைவத்தாற் சொன்னாரென்று
யரைட்சணத்திலென்னையங்கேயழையென்றாரே.
அழைத்துயென்னைமச்சமுனி கூட்டிப்போனா
ரப்பவல்லோஜனநாதி சித்தரெல்லாம்
குழைத்தகுருவலக்காதில் சொல்லுந்தீட்சை
கொழுப்போடாபாடினது வென்றுகேட்டுத்
துழைத்தகுருசித்தருக்கு நீரானீரோ
சொற்பெரிபூரணத்தைத் தள்ளினீரோ
யிழைத்தகுருவானாரோ சித்தரெல்லாம்
யிடும்போடாபாடினது வெனச்சொன்னாரே. ()
சொன்னமொழிகேட்டசத்து நிற்கும்போது
துடியானமூலதரு யிருநூறும்வாங்கிப்
பன்னநல்லபாழென்றுக் கிழித்துபோட்டார்
பாடினதோரிருபத்து மைபந்துநூறுங்
கன்னநல்லசித்தருக்கா மென்றுசொல்லி
கைகொடுத்துகுறைக்குள்ளே வையுமென்றார்
இன்னபடிகண்டமுனி நூல்தான்சித்த
ரிருபத்துயைனூறு யிதுதான்பாரே. (69)

கருப்புஅமைய செங்கோட்டை மகிமை.

பாரென்றுமைநக்கொடுக்கச் சித்தர்மெச்சிப்
பாங்கானகெவனத்தே யரைத்துப்போவார்
காரென்றுநறுப்பாங்கி [illegible]மைநயைத்தானுந்
சாதகமாயதின்பிறகு [illegible]ணைநற்பம்

நேரென்று பூமியிலே குழியைவெட்டி
நீணவாகசெங்கோட்டை வெட்டிப்போட்டுத்
தூரென்றுமுழவுயரம் பரப்பிக்கீழே
சுகமாகமண்வெட்டி மேலேபோடே. (70)

போட்டதின்மேல்நீர்விட்டுங் காயாமற்கட்டும்
புகழாகமூன்றுதிங்க ளழுகிப்போகும்
நீட்டதிலேகிறுவகைக் கொத்திப்பார்த்து
நேராகமண்கறுத்த பதத்தைக்கண்டு
மூட்டதிலேமுழுங்கொட்டை போட்டாயானல்
மூதண்டமாறுதிங்கள் பொருமிநிற்கும்
காட்டிலேஜலம்விட்டு மேலேகிண்டிக்
காயாமலேழுதிங்கட் சேருமாமே. (71)

ஆமப்பாவெட்டினமேதார் கொட்டையானு
லசைவில்லைமூன்றுதிங்கள் வித்தெல்லாம்போடு
ஓமப்பாலேட்டாதே கொட்டையானு
லோரெட்டுத்திங்களிலே வித்தெல்லாம்போடு
சேமப்பாவித்தென்ன தெளிப்பதென்றாற்
செப்புகிறேன்நீவியொடு கரிசாலைகத்தை
தாமப்பாபொற்றலையும் வல்லாரையோடு
சாதகமாய்ச்சிறியதொரு செப்படியும்போடே.
போடப்பாகுமரிக்கண் [illegible]தானும்
புகழான்நீலிப்பனியும் கொல்லங்கோவை

கூடப்பா திருமேனி வீழ்வீழ்
நிலையான் முறைமைசாந்தி சிவன்ஞர்வேம்பு
ஓடப்பா கொடிவேலி யிதுகளெல்லாம்
ஒவ்வொன்றாய்வரிசையுடன் பலரேசெய்து
கூடப்பாதேவிபதம் பூசைபண்ணி
சுணங்கலாய்மறந்துவிட்டாற் பயிராகாதே. (73)

அவுரிமுதலான கற்பமூலிகை உற்பத்தியின்விதி.

பயிரான மூலிகைதான் முதற்றரத்திற் கேளு, பாங்காகக் கால்வாசி கருப்பேபோடும், பயிரான மறுமாத்தி லரைவாக சிகறுக்கும், பாரப்பா மறுதிரத்தில் முக்கால்வாசி, முயிரான மறுதரத்தில் முழுவாசி கறுக்கும் மோசமில்லைக் கறுப்பாகு முன்பெரியோர்செய்தாற், மயிராகுங் கறுப்பதற்குச் சோதினையே சொல்வேன் மைந்தனே மனமகிழக் கண்டிடாயே. (74)

கண்டுகொள்ளச் சோதினைதான் கொக்கிறகுதானுங் கைமுறையாய் முக்கரப்பின் பன்னீர்க்குள்ளே, கண்டுமொள்ளப் பிரட்டியதைத் தேய்த்துப் பார்த்தாற், சாதகமாய்க் காகத்தி னிறமேயாகும், ஒன்றுகொள்ளக் கழுவியதைத் தேய்த்தாலும்போகா துண்டவர்க்கு மயிர்க்கறுக்குஞ் சமுசயமோ சொல்வீர், பண்டுகொள்ளக் கால்கறுப்பை முன்னேகொள்ளு பாங்கான யரைக்கறுப்பை பின்னே கொள்ளே. (75)

கொள்ளப்பாவதின்பிறகு மூக்காவல்வரணைக்
கூசாதேமுழுக்கறுப்பைச் சண்ணித்தின்னு
முள்ளப்பாகட்டையொன்று கழன்றுபோகும்
உத்தமனேரோமமெல்லாந் தும்பிபோலா
மெள்ளப்பாமூந்திமூர்த்தி வல்லாரைகொள்ளு
விழுங்கிப்பின்காத்தைகொள்ளு கரிசாலைகொள்
கள்ளபபாகுமரிகொள்ளு வோமங்கொள்ளு [ளு
நலமாகச்சேரும்படி வீருக்கொள்ளே. (76)

மச்சமுனி முதலானோர் உண்டகற்பவிதி.

வீழிகொண்டமசசமுனி ஊழிகாலம்
வேதாந்தசமாதியிலே யிருந்துமுண்டாற்
ஆழிகொண்டகமலமுனி கொடுவேலிகொண்டு
வடங்காதசமாதியிலே வுகந்துநின்றாற்
வாழிகொண்டபிரம்மமுனி செறுப்படியையுண்டு
வாகாமல்சமாதியிலே யிருந்துபோனர்
சூழுகொண்டவாகமுனி பொற்றலையைக்கண்டு
சுகமாகசமாதியிலே யிருந்திட்டாரே. (77)

இருந்திட்டார்கஞ்சாவைக் கோரக்கர்தானும்
ஏழுயுகங்கடந்தபின் பெருந்திருந்தாரையா
அருந்திட்டகரிசாலை கொங்கணர்தானுண்டி
யாச்சரியம்ரா னுயுகம் வாதம்பார்த்தாற்
பெருந்திட்டதிருமேனி சொரூபாகந்தர்
பேணியுண்டுசமாதியிலே யுகண்டுநின்றாற்

பொருந்திட்ட கொல்லனுட கோவையுண்டு
போகமுனிகோடிவரை யிருந்திட்டாரே. (78)

கருநெல்லி உற்பத்திவிதி

இருந்திட்டமலைதோறுஞ் சுந்தரானந்தர்
யெல்லோருங் கருப்பமதாய் செய்தமார்க்கம்
பருந்திட்டக்குழிவெட்டி யிரண்டாலமட்டு
பாங்காகவதினிறையச செங்கொட்டைப்போட்டு
வருந்திட்டமண் போட்டு வதின்மேலயா
வைத்தாரே கருநெல்லி கருத்தநொசசி
கருத்திட்டாஞ்சாவுங் கொடிவேலியோடு
கைமுறையாய்வைத்தார்கள் கருத்துப்போச்சே

பொய்யாமை

கருத்திருந்தமூலிகைதான் குகைதோறும்நிற்கும்
கைமுறையாயிதுகள் ரண்டுங் கடந்தபின்பு
ஒருத்திருந்தகுளிகையிட் டோடிச்சென்று
வுத்தமனே அவரவரைக் கேட்டுவுண்ணு
மறுந்திருந்து திருடாமே பொய்சொல்லாதே
வாயாடித்திரியாதே நமக்குக்கொஞ்சம்
பொருந்திருந்தசட்டமுனி பிள்ளைகள்தானென்றார்
போகமுன்னேனைகொடுத்து புகள்செய்வீர ()

சாதிவிருக்ஷமுதலானதுகளின் பறனுண்ணல்.

புகழானயிதின்பிறகு மூட்டுபனியையுண்ணு
போக்கோடேசோதியொடு சங்கமுண்ணு

தகளாதேரோகத்தின் விருட்சந்தானுஞ்
சாதகமாய்ச்சேர்ந்தோடு பாலையுண்ணு
துகளாகசரபிவிருட்சஞ் சோமவிருக்ஷஞ்
சொற்பெரியபெருமை விருட்சமுன்னு
இகளாமனுன்மனையைக் கண்டுதேறி
யில்லுலகுடையநாட்டத்தின் கற்பங்களே. (81)

கெந்தபானம் நாகற்பம்.

கேளப்பா அண்டத்தைப் பணம்போற்பொத்துக்
கெடியானவீர்மொடு கற்பூரஞ்சாரம்
தாளப்பாவெடியுப்பு சவுக்காரஞ்சுன்னாஞ்
சாதகமாய்வகையொன்று பலந்தானென்று
நாளப்பாபொடிசெய்து நாலண்டத்தில்
நலமாகப்பொட்டிகளை வெயிலில்வைக்கச்
சீளப்பாகொடியதொரு வேகம்போலச்
சினத்திலேயிரண்டுக்குச் சிலமுமாச்சே. (82)

ஆச்சப்பாகெந்தகந்தான் பலமேபத்து
யப்பனே கல்வத்தி விட்டுக்கொண்டு
ஓச்சப்பா அண்டத்தி னீர்தான்விட்டு
வுத்தமனேயண்டங்கள் தண்ணீர்பண்ணி
ஆச்சப்பாகெந்தகத்தில் மூன்றுவிட்டு
அரைத்தபின்புவெண்காரம் பலந்தானாக்கி
தேரப்பூரகழுவியதை யிதிலேபோட்டு
[illegible] பதுநாள்கா [illegible]க்கிகட்டே (83)

கட்டியதோர்வில்லைதனை யாமையோட்டிற்
  குடுகவைத்தவர் துகையில் மேலிற்றிமல்ல
ஓட்டியதோர்தீயெரிப்பாய். தினந்தானென்று
  வரவாகக்கட்டிபோங் கெந்திகெந்தி
மாட்டியதோர்கெந்திக்குப பாதிசூதம்
  மாட்டியல்லோபொடி பாக்கிவைத்துக்கொண்டு
கெட்டிதோர்பூநாகங் கழுவிப்போட்டு
  நேராகப்பபுதிந்நாளிற் பிரிக்குமோடே (84)

போட்டதிலேசவுக்காரச சுண்ணந்சாரம்
  புகழானவெடியுப்பு மூணுங்கேரு
நீட்டதிலேவகைக்குவொரு காசுதூக்கி
  நேராகப்பொடிசெய்து அதிலேபோட்டு
மூட்டதிலேதுள்ளியது தண்ணீராகும்
  மோர்துமந்தத்தண்ணீரை கெந்தகத்திலிட்டு
ஆட்டதிலேதினமூன்று மெழுகுபோல
  மப்புறத்தேவாங்கிவைத்து யறையக்கேளே. (85)

தங்கசெம்பு

கேளப்பாதங்கமது குகையிலிட்டுக்
  கெடியானசெம்பதிலே காலிலொன்றுபோட்டு
நீளப்பாவுருக்கையிலே மெழுகுதானும்
  நேர்ப்பாகம்பணம்போலேயெடுத்துப்போடு
தாளப்பாதங்கமிடை யிட்டபின்பு
  சாதகமாய்ச்சேர்த்து யெடுத்துநன்றாய்

காளப்பாகுகைகயிலிட் டுருக்கிக்கொண்டு
கலமாகமுன்போலே செம்புகூட்டே. (86)

கெந்திச்செம்பு.

கூட்டியல்லோமுன்போலே யுருக்கிக்கொண்டு
குறையாமல்முன்போலே மெழுகுபோடு
நீட்டியல்லோயிதையெடுத்து சோதித்துவாங்கி
நேராகமுன்போலே செம்புகூட்டி
ஆட்டியல்லோவுருக்கைகயிலே மெழுகுபோடு
யப்பனேயிப்படியே முறைகள்தோறு
பூட்டியல்லோபத்துதரந் தீர்த்தாயானாற்
பொன்னிற்குஞ்செம்பெல்லாம் போகும்பாரே. ()

பாரப்பாகுகைதோறுஞ் சோதித்துவாங்கி
பதறுமலெடுத்தல்லோ முறித்துக்கொண்டு
நேரப்பாவோட்டிலிட் டுருக்கிக்கொண்டு
நிலைத்தங்கம்விராகனுக்கு பணமதிகரிற்கும்
தாரப்பாதங்கமது கெம்பேயாச்சு
சாதகமாய்க்கெந்தகதின் செம்பினாலே
ஊரப்பாகொள்ளாது செம்பின்வேதை
யோட்டிவைக்கஆண்பிள்ளை யுண்டோசொல்லே.

ஆபரணமணியும்விதி.

சொல்லியதோர்செம்பதனாற் குனிகைபண்ணு
சுகமாகவேடக்கள்பண்ணும்பண்ணு

சொல்லியதோர்செம்பதனாற் குண்டலங்கள்பண்ணு
துடியானமோதிரமு மாத்திரையும்பண்ணு
சொல்லியதோர்செம்பதனால் வளையல்பண்ணு
துலங்கியதோராருட்சட்டிற் குவளைபண்ணு
சொல்லியதோர்சித்தரெல்லா மிப்படியேசெய்து
சுகமாகவாபரணம் பண்ணினாரே (89)

கெந்திமெழுகு

பண்ணியதோர்கெந்தகத்தின் பெருமைதன்னை
பணவிடைதானிரண்டுதிங்கள் தின்னுதின்னு
உண்ணியதோர்மண்டலத்தி லசட்டைதானு
முத்தமனேதளமாகத் தள்ளிப்போடும்
கண்ணியதோர்மேனிதன்னைப் பார்க்கும்போது
கலமாகஅருணனைப்போற் காணுங்காணும்
புண்ணியமேசெய்தவர்க் கித்தனையுமெய்தும்
பொய்சொல்லும்பாவிகட்கு யெல்லாம்பொய்யே.

நூல் பொய்யென்று இகழ்ந்தவர் பெருஞ்சாபம்.

பொய்யாகும்நூல்கொடுத்த குருவைப்பார்த்து
புகழாமற்றூஷித்தாற் போகும்பாழாய்ப்
பொய்யாகுங்காயசித்தி வாதமுதலென்றாற்
போக்கோடேகோடிசென்மம் புலையனாவான்
பொய்யாகுந்தேகவிட்ட வாதமென்றாற்
புகழாகமிகத்திலே பெறுவயறுமாவான்

பொய்யாகுமூலகத்தே சித்தருண்டோவென்றற்
போசனமுங்கிட்டாது புலிபனுமே. (91)

வாலை அருள்கிடைப்பது.

ஆமப்பாமுன்னெடுத்த தங்கச்செம்பை
யடித்துநன்றாய்த்தகடாக்கி யதின்மேலேதானு
ஓமப்பாவாலைரசம் பெத்திகட்டி
வுரவாகத்தகடுகொண்டு மூடிக்கட்டிச்
சேமப்பாவப்பிரேகத் தகட்டில்வைத்து
திறமாகத்தகடுகொண்டு முடிக்கட்டித்
தேமப்பாவோட்டிலிட்டு மேவாடுமூடி
தீக்கொளுத்திக்கன்புடமாம் சிறக்கச்செய்யே. ()

செய்யதின்மேலதேகவிமையநீ பூசைகிண்ணு
திற்மாகச்சமாதியின்மேல யிருந்துபாரு
மையிதிலேதாரகத்தில் தேவிநின்று
வாய்த்துதடாவாய்த்துதடா நாயசித்தி
கையிலேவாதசித்தி கெளனசித்தி
கைமுறையாய்பலித்துதடா மைந்தாயென்பார்
கொய்யயிலேயாதுதலம் வெளியாய்க்காட்டி
கூப்பிட்டுசக்கரத்தின் குறிசொல்வாளே. (93)

சொல்லியதோர்புடமாறிக் குளிர்ந்தபின்பு
அகமாகப்பூசித்து யெடுத்துப்பாரு
மல்லியதோர்பொடியாக்கி நெருங்கிதிற்கு
மைந்தனேயிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

சொல்லியதோர்பொழுதுங்கேடு குன்றியுண்ணு
ஓங்கியதோர்மண்டலத்தி லொளிமேயமீறுஞ்
சல்லியதோரிருண்டறையி லிருக்கும்போது
சந்திரசூரியனே யென்பார்தானே (94)

பூசைசெய்யுமுறை.

காணப்பாபூசைசெய்ய முறையைக்கேளு
கைமுறையாய்ச்சமாதிவைசது பூசைசெய்வார்
பூணபபாசிலபேர்தான் தீபம்வைத்துப்
புஷ்பமாகபூசைசெய்வார் பெண்ணைவைத்தும்
நாளப்பாசக்கரத்தைப்பூசைசெய்வார்
நம்முடையபூசையென்ன மேருபோலே
ஓணப்பாநாற்புத்து முக்கோணம்வைத்து
உத்தமனேபூசைசெய்வார் சித்தர்தானே. (95)

தானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்வார்
சாபமிட்டாலண்டரண்டம் தீயாவேகுந்
தேனென்றமேருவுக்கு தசதீட்சைவேணுஞ்
சிறுபிள்ளையாமொருவர் தீண்டற்போகா
வானென்றமேருவைத்தான் பூசைசெய்தோம்
வாய்திறந்துஉபதேசஞ் சொன்னாரிற்
கோனென்றவாதசித்தி கௌனசித்தி
கொள்ளையிட்டானவன்சீஷன் கூறினனே. (96)

கூடியதோர்வாலையுட மூன்றெழுத்தைக்கேளு
குறியறிந்துபூசைசெய்து பின்புகேளு

மாறியதோர் திரிபுரையி னெட்டெழுத்தைக்கேளு
    மைந்தனே யிவளை நீ பூசைபண்ண
தேறியதோர் புவனையுட யெழுத்தைக்கேளு
    திறமாகபுவனையை நீ பூசைபண்ணு
ஆறியதோர் யாமளையி னெழுத்தைக்கேளு
    யவளுடையசதம்போற்றி பூசைபண்ணே. (97)

பண்ணியபின் யாமளையி னெழுத்தைக்கேளு
    பண்பாக தீட்சையைந்து முடிந்தபின்பு
விண்ணியதோர் வாசியென்ற யோகத்துக்கு
    மைந்தனே வைத்து பிராணயாமந்தீரு
கண்ணியதோர் பித்தனையு மறிந்திருந்தார்
    காயசித்திவிக்கினங்க ளில்லையில்லை
உண்ணியதோ ருலகமென்ன சித்தரென்ன
    வுத்தமனேவிட்டதுறை யெடுக்குங்காணே. (98)

காயசித்திசெய்ய வயதினளவுகூறல்.

காணப்பா காயசித்தி பண்ணும்போது
    காட்டுகிறேன் வாலையிலே தின்றாகிற்
பூணப்பா வாலைப்போ லிருந்துவாழ்வார்
    புகழாகவெவ்வனத்தே தின்றாகிற்
ஊணப்பாயவ்வண மொன்றும்வாழ்வார்
    உத்தமனே முப்பதிலே தின்றாகில்
தோணப்பா முப்பதுபேர் லொன்றும்வாழ்வார்
    சகமாயைப்பதிலே தின்றற்கேளே. (99)

கேளப்பாயைம்பதுபோய் பதினாறும்
கெடியானவெண்பதிலே தின்றானாகில்
வாளப்பாயிருபதுபோ லென்றானுந்தான்
வாங்காமல்தின்றுவிடும் வளர்த்திகூடா
நாளப்பாயிதின்மேலே வளர்த்திடிஞ்சில்
நரம்பெல்லாந்தளர்ந்துபோங் கடினம்பாரு
வேளப்பாயெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்
வெவ்வேறும்சித்தர்சொன்ன வித்தைபாரே. ௧௦௦

நூலினருமை.

பாரப்பாகாயசித்தி செய்யுமார்க்கம்
பஞ்சிட்டுப்பாரம்வைத்துப் போலேசொன்னேன்
ஏறப்பாசித்தர்சொன்ன கற்பத்துக்கு
மென்னுடைநூலுக்கு மிசைந்துபாரு [ன்
ஆரப்பாதொட்டல்லோ முடிவரைநகுஞ்சொன்னே
சொல்லாதேவொளித்திட்டாச் சித்தரெல்லாம்
காரப்பாகுருபதத்தைக் கார்த்தார்சத்தி
காயசித்தியாடியதோர் காட்சிமுற்றே

சட்டைமுனி கற்பவிதி-௧௦௦.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

எண்பத்தைந்தாவது

உரோமசூத்திரம் - ௫00.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காபபு
முத்திக்குவித்தான முதலேகாப்பு
மேலைவட்டமானபரப பிரமங்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு (1)

காலவட்டந்தங்கிமதியமிர்கப்பாலைக்
கண்டுபசியாற்றி மனக்கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுநோமென்னுன்பேர் ஞாயன்றானே (2)

தானாகமுன்னுரைத்த ஐந்நூற்குள்ளே
தவறுமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கம்
தானாகும்வாதத்துக் காதியுப்பைச
சமுசயங்களில்லாமல் சொல்லிவைத்தேன். (3)

தானாகும்வழலையென்ற உப்பின்வித்தை
[illegible]க்குள் தன்னினை[illegible] தாக்கும்பாரு
தானானகருவுண்டி சத்[illegible]
சவமதனை[illegible]வைத்[illegible]ன் தன்மையாமே. ()

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமூன்றும்
பரிபாஷையில்லையடா வைபாகங்கள்
சேருநீபூகபஞ்ச தாரணமான
தீட்சையுடபாகநன்றாய் செப்பிப்போட்டேன்
காருநீசுத்தகெங்கை மறைப்பேதென்றால்
கருவறியுஞ்சித்தருக்காய் பயந்துவிட்டேன்
சேருநீஐநூற்றின் பொருளையாய்ந்து
செப்பிவைத்தஐம்பதுக்குள் தெளிவுபாரே (3)

தெளிவென்றாலதின்சூட்சங் காணப்போமே
நேசரமாய்ப்பதினாறு சேர்த்துப்பாரு
குளிவென்னமூன்றால்தா னூறும்பாரு
குறிதெரியுஞ்சூத்திரமோ ராருகாண்டம்
தெளிவில்லையென்னூற்கு நந்திசொன்ன
நிகண்டல்லாலபன்னொன்றும் நிகரொவ்வாது
கனியினுடபோக்குமச்ச முனியென்னூற்றில்
ஙுபடாகக்காட்டிவைத்தார் கருத்தோதானே. (4)

தோணமல்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சூத்திரங்களறியவென்றால் குருதான்வேணும்
வீணாய்ப்போகாது அதிகபுத்தி
வினையாளர்காண்பதல்லால் மற்றோர்நேது
கோணாமல்தோணுமடா இந்நூலில்
கொட்டிவேண்வயித்தியமும் வாதயோகம்

காணுமலலையாதே நினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைக்குற்றிற் கண்டிடாயே. (5)

கண்டதென்ன உலகத்தில் வயித்தியமையா
கைகண்டபலன்காணுஞ் சரிதைமார்க்கம்
விண்டனப்பார்நீற்றினத்தாத் தாதிசிங்கி
விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
தொண்டுபண்ணிகுருவினுட பாதம்போற்றி
சொல்லுவாரில்லாவிட்ட மென்னூல்சொல்லும்
.சண்டையிட்டுப்பேசாதே சிங்கிமார்க்கஞ்
சாற்றினேன்பொதிகைமுனி தயவுதானே (6)

தயவுவைத்துச்சொல்லவில்லை வெகுவாய்ச்சொன்
தளையறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில் [ஞர்
நயமிருந்துச்சொல்வதுபோல் கிளியொன்று
நாட்டினார்துருசுக்குக் குருத்தானென்று
சுயம்வாக்குநன்றாக நடக்கும்வாக்குச்
சொல்லிலேகடுங்காரந் துறையொளித்தார்
செயமிருக்கபோகரிஷி நூலிற்சொன்ன
திருஷ்டாந்தங்களுக்கிடையூர் திறம்போதாதே.()

திறம்போதாதென்றால் குப்பிக்கேற்றி
தீயெரிக்கசெல்லலாமல் நீர்தன்னிற்
.குறும்பாடிறைப்போலே குணரத்தாரையா
குறுக்குவழிசெய்வதிலே மோசமாகும்

அறந்தழைக்குந் திருமூல ராயிரத்தில்
அவையடக்கம் சிங்கிவித்தை யாய்க்குந் தோணப்
பரம்பரையாம்வர் தசித்தர் பாதம்போற்றிப்
பாடுகிறேன் சிங்கிவித்தை பலிக்குந்தானே. (8)

பலிக்கவென்றால் சிங்கிக்கு காதபேதம்
பாடினார் தனமேல ஆவதென்ன
கலக்குகின்றதங் கசித்தி லிணக்கச்சேர்த்து
கலந்ததனாற் சிங்கிஎன்ன பேருமாச்சு
வலிக்கவென் றாலிதின்பெருமை வெகுசாயுண்டு
வாதமுண்டு வயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெலிக்குடையசிங்கியொரு பலந்தான் வாங்கி
விருதான கல்வத்தில் பொடித்திடாமே. (9)

பொடித்திட்டுப் பின் காளில் பழச்சாற்றாட்டிப்
பொடிமணலாய்ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஓடித்திட்டருச்சியினால் கிண்டிக்கிண்டி
ஓரேழு தினம் ரவியில் வைத்தபோது
குடித்திட்டபொடிகளெல்லா மாடைப்போலே
குணமாகக்காட்டுமடா பழச்சாறு வேகக்
கடித்திட்டபழச்சாறு முன்விடும்போது
சார்வாகப்படியளாதான் தாக்குவாயே. (10)

தாக்குவதாலிருடு மெத்தவானால்
சாரெல்லாமேமெழு தினத்தில்வற்றும்

மார்க்கமாம்ரவிதியின்முகங் கண்டாற்சாறு
வற்றமட்டும்காய்ந்து வெண்மையாகும்பாரு
தீர்க்கமாம்நாரத்தசிங்கி பலந்தானொன்று
சீனமென்றவெள்ளியென்று பூரமொன்று
காரக்கவேசாரமொன்று கெவுரியொன்று
கண்டுபாரிடுநாலுங் கழஞ்சிதானே (11)

கழஞ்சான திவைநாலுஞ் சிங்கியிலேசேரு
கல்வத்திலிவையைந்தும பொடித்துக்கொண்டு
விளையுஞ்சவுக்காரமொனறு திராவகத்தில
வெல்லையொனறுகிளிஞ்சிநீறு சங்குசசுன்னம
றுலைஞ்சல்லோபொடித்திடுவாய் விராகன்ரெண்டு
நுண்மையாய்மொளமொளகமெகாதிக்குந்தந்நீர்
கிளிஞ்சல்லோகுருச்சுக்கால படியாந்தண்ணீர
கெனகாதன்தனக்குவிட்டுக்கிடறியாட்டீட (12)

ஆட்டுவாய்சேர்த்தசர நெலலாமாள
அய்யனேதிராகவந்தான் வேகமெத்த
மூட்டுவாயிருசாமம் மரைததுக்கொண்டு
முசியாமல்மயினபத் மாக்கிபோடு
கேட்டுவாய்கும்பிடுத லண்டத்தோகுந
கெடிபெற்றசுண்ணமப்பா ஆதிகொண்டு
பூட்டுவாய்திராவகத்தில் குழைந்தானேயும்
வித்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசபூசே. (13)

பூசியேகாயவைத்து மயினமெல்லாம்
புகமூானகுப்பியரை திட்டம்போடு
தேசியெனுமதிகனத்த தாழியொன்றில்
சிறுமணலாபரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசியென்றகுப்பியினில் நடுவேவைத்து
வளப்பக்கல்கொண்டுகுப்பி வாயைமூடு
தோழிகளேயினிமேலுக்தெரிந்திடாதே
சுருதிமனோன்மணித்தாயைத்தொழுதுபோற்றே.

போற்றுவதுமுத்தீயு மூன்றுசாமம்
பொங்காமல்வெடியாமல் பூண்டுபாரு
ஆற்றிவிடுகும்பமது நாளில்தானு
மப்பனேபதங்கமென்ற குருத்தானையா
சிற்றினத்துப்பிதுவாதி துருசுக்காதி
சீருட்டால்சுட்டலைங் குருட்டுவாதி
சாஸ்திரந்தானென்னசெய்யும் வித்தியில்லாச்
சண்டாளர்பொய்யெனவே தள்ளுவாரே. (15)

தள்ளுவதுமவள்பேரிற் குற்றமில்லை
சவுக்காரவழலையைதான் மறைத்ததாலே
வெள்ளையென்றசிவனுப்பை மறைத்ததாலே
வெடியுப்புகட்டுவது விள்ளதாலே
கொள்ளியென்றபூநீர்தான் போனதாலே
குடதிசைசிற்கல்லுப்பு சாரத்தாலே

துள்ளியென்றசுத்தஜல தீட்சைமார்க்கஞ்
சொல்லாமல்போனதினால் தோணுதென்றே. ()
தோணுகின்றசித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
சூட்சகாரணத்தாலே லுப்புமார்க்கம்
காணுகின்றபலபாஷை நாமத்தாலுங்
கபடாகமுன்பின்னா யுகமையாலும்
வேணுமென்றேஅவரவர்கள் நூல்கள்தோறும்
விளம்பினார்பூராய மெத்தமெத்த
வூணுகின்றஉப்பல்லால் வேறொன்றில்லை [றே
யொளித்தென்னவழலையொன்றுந்தீட்சையொன்
தீட்சையென்றும்வழலையென்றுஞ் சூட்சமாகச்
செப்பினார்பாரதிலே உலகவாதி
மாச்சலுண்டுமனம்புண்ணாய் சாஸ்திரத்தை
மனம்வெறுத்தாற்புத்திபண்ணி வருந்தினாக்கால்
நீச்சென்றகடுநீச்சு நீஞ்சலாகும்
கெட்டிலேதிரியாதே அடுத்துப்பாரு
வாச்சுதேவழலையென்ற உப்புதானும்
வகையானசரக்குகளின் மார்க்கந்தானே. (18)
தானென்னசிங்கியல்லோ குருதனுச்சு
தாரணியில்லாதயிர்தக் குருவிலாச்சு
ஏனென்றகுருவாலே வயித்தியந்தா
னிலக்குண்டோஆனதா யிசைந்துகேளு

கோனென்றதாம்பிரத்தைத் தகடுதட்டி
குருவிலொருபணம்பூசிக் கைகுள்மூடி
காவென்றருக்கிடத்தில் நிறிப்போகு
களிப்புற்றசெம்புநிறங் காட்டொண்ணாதே. (19)

ஒண்ணுபற்பத்தைத் தேனில்கொள்ள
ஒடுகின்றமேகமெல்லா மொடுங்கிப்போகுங்
கண்ணானசுக்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளும்
காயபலமுண்டாகுங் கனகம்போலே
வெண்ணெயொரு பழுஞ்சிக்குப் பணந்தான்பற்பம்
விரவினல்மைதல மதை விளங்கிப்போடும்
புண்ணியமேசெய்தவருக் கட்டிக்கொள்ளும்
புசண்டனுக்குமெக்தனுக்கும் வாதுண்டாச்சே.

வாதுவந்ததெதினாலே யென்றாற்குள்ளே
மார்க்கமெல்லாம்பாடிவிட்டேன மனிதர்காகச்
சாதுவென்றதிருமூல ரெந்தனூலைத்
தம்முடையகுகைக்குள்ளே மறைந்துபோட்டார்
ஏதுவென்றதற்கிடா யைம்பதுண்டோ
னிகத்திலேசொல்லிவைத்த னேறுமார்க்கஞ்
சூதுகொண்டுபார்த்திருந்தால் தோயுந்தோயும்
சொன்னமதைச்சுத்திசெய்து துட்டாவாங்கே
வாங்கியந்தக்குருவிலொரு பணந்தான்பூசி
வான்பிரமியிலையைரைத்துக் கவசங்கட்டிப்

பாங்குபெறக்குக்குடத்தில் போட்டாயானால்
பசலைநிறம்போகாமல் பற்பமாகுந்
தூகியே திரியாதே திரிபலாதி
சூரணத்திற்கொடுத்துவிடு மண்டலந்தான்
காங்கைகக்ஷயரோகமத்தி மூலச்சூடும்
கிராணிகுன்மம்பீலிகையுங் கடலிற்போமே. (22)

கடல்போகும்வெள்ளியொரு பணந்தான் பூசிக்
கானகத்திநீராலே சுத்திபண்ணித்
திடமானகுருவிலொரு பணந்தான் பூசித்
திருமேனிதனையரைத்து கவசுங்கட்டிப்
புடமேதுகுங்குடத்தில் நீடுப்போகும்
பூசைதனைமறவாதே புண்ணியத்தா
னுடலெடுத்தாம் காமவினைக்கிடாகாதே
உறுதிபற்பத்தனுபான முறைக்கிறேனே. (23)

உறைக்கிறேன்சஞ்சீவி லேகியத்து
னுண்டுவரமண்டலத்தில் கண்ணோயில்லை
பிறைழக்கிறேன்குடல்வாத மேற்றதுல்லை
யெலும்புருக்கிப்பரும்பிளவையெப்போதுமில்லை
கறைகிராணிராமமில்லை பித்தமில்லை
நாவில்வருரோகமெந்த நாளுமில்லை
நிறைக்கிறதோருவில்லை மேகமில்லை
சிவசிவாசிதன்பெருமை செப்பொணாதே. (24)

செப்புவேன் அயத்தகடு லேசாய்த்தட்டி
சிறுசீரிலாதபழச் சாற்றிலாதல்
துப்புறவார்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
அருசிகுரு வானசுட்சந் தன்னைச்செய்து
அப்படியே பணவிடைதா னெடுத்துப்பூசி
ஆமணக்கினிலைபறித்துக் கவசங்கட்டி
உற்பனமாய்க்குக் குடத்தில் நீபோகு
மோநோகோவிதன்பெருமை யுறுகிதானே (25)

உறுதியென்றமேலாகநற்ப மண்டலந்தான்
உக்கமனேகரிசாலை லேகியத்தில்
பருதிமதிரெண்டிலுமே கொண்டாயானால
பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோச்சு
குருதியென்றதாதுபுஷ்டி யூறலாச்சு
குணக்கேடுசெய்கின்ற சோகைபோச்சு
சுருதியிந்தப்படியே தான் கிரந்தம்செய்ய
சோகைகாமாலையெலலாந்தோற்றுபோசசே. (26)

போச்சென்றுவிடுக்காதே கருவங்கத்தை
புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்றகுருவினிலே பணந்தான்தூக்கி
அருளானவங்கத்துக் கப்பிபபோட்டு
காச்சென்றகருஞ்சிகை யுரைத்துக்கொண்டு
கவசமிடுகருவங்கங் கட்டிப்போகும்

மூச்சென்றுமோடாது குக்கிடத்தில்
முழுவெள்ளையாகுமடா மூர்க்கமென்னே. (27)

மூர்க்கமிந்தநீறுமேலே களங்குசெய்தால்
முன்பின்னுபஞ்சாறு மாற்றுங்காணுஞ்
சேர்க்கையடாபறங்கியடா பட்டைத்தூளி
தின்னுவரமண்டலத்தில் தீரும்நோய்கள்
நீர்க்குழியில்புண்ணுறும் வெட்டைதீரும்
நீர்செரிப்புக்காலெரிய நின்றுபோகும்
ஊர்க்குளுனக்கீடானோ ரொருவரில்லை
உத்தமனேவங்கத்தி னுண்மைதானே. (28)

உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை
உண்டுபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்
பண்மையிந்தநீறுமேலே மேகமெல்லாம்
பறக்குமடாஉலகத்தில் பண்டிதந்தான்
தண்மையல்லோவேனுமடா தேகரோகந்
தாதுவறியாதவர்க்கு மருந்தேதுவுங்கு
வண்மையினார்செய்துநெடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோவிம்மூன்றும் வாய்க்குந்தானே. (29)

வாய்க்கவேசிறுநாகஞ் சுத்தநாகம்
வாங்கிவந்து கண்டுயினி லுறுக்கியேதான்
காய்க்கவேயுமிழுப்பைநெய்யில் சுத்தியாச்சு
தகடுகளுருவிரல்கனமாய்த் தட்டிக்கொண்டு

சீக்கிரமாய்குருவிவொரு பண்ணீதான் தூங்கி
சேர்த்துவிடுநாதத்தின் சிறல்போகும்
பேய்ந்குமட்டிக்காயரைத்து கவசங்கட்டிப்
பேசாதேபத்தில்வைந்து பேணிச்செய்யே. (80)

செய்யவேநாகயற்பந் தெளிவுமெத்த
திரிகடுகுலேகியத்தில் மண்டலந்தான்கொள்ள
அய்யமில்லைகாசமில்லை மூலத்துள்ளே
ஆணிமுளையில்லையடா மேகத்தாலே
குய்யமதில்பிறந்துப்புத் திரங்கள்யுற்று
குன்மமில்லைபித்தமில்லை தாதுபுஷ்டி
தையலரைக்கைவசமு மார்க்குழ்பற்பம்
தாரணியில்சொல்லிவிட்டேன் தனதுபாரே. ()

தனதானபூமியிலே உப்போமொக்
தன்னிலேமூன்றுவுப்பு சவுக்காரந்தான்
மனதானபேய்க்குகங்கு வேனென்றெண்ணி
மாளுவார்தினமூடிந்த மார்க்கம்பாரார்
கனமானபொன்னென்று பணிதிவேறே
கம்மாளன்தான்செய்த கதையைப்போலே
சினமானதேசாதி பாஷைமெத்த
செப்புவார்வார்த்தையெல்லாந் திரட்டினூரே.

திரட்டினுருப்புக்கு வெகுநாமங்கள்
தேசாதிவழக்கமல்லோ சித்தர்சொன்னூர்

மருட்டினரென் றுசொல்லி உலகமாடு
மதிமயக்கபபலநூலின் வகைதோணமல்
உருட்டினதோயுல்லாமல் ஞப்க்குக்கேங்கா
யுடைக்கறியுடோவிதுதா னுண்மைஅய்யா
குருட்டோயிசனுக்குத் தாவுகின்ற
குணமாச்சஆணகண்ட குருடாகானே (33)

குருடனுக்குபால்பிறக்கான் கொக்குபோலே
கொண்டுவந்துகாட்டஅவன் தடவிப்பார்த்து
புருட்டாசிக்குழந்தைவிக்கை விழுங்கினக்கால்
பிழைக்குமோவென்றுசொன்னபுதுமைபோலும்
கெருடனுக்குகபபறவை காட்டினப்போல
கிஞ்சியமாம் புத்தியுள்ளோர் வேறுண்டென்பார்
திருடனுக்குதோணுது வழிமார்க்கந்
திராயத்தகடேலசாக செய்திடாயே (34)

செய்திட்டதகடுதன்னைப் பழங்காடிக்குள்
திரப்பாகக்காசசியதில் தோய்க்கசுத்தி
மெய்த்திட்டமாய்க்குருவி லொருபணந்தான் தூக்கி
விரவிவிடுதகடுகட்டி மேலுங்கேளு
கைதிட்டமாஞ்சிலையி லொச்சிவேரைக்
கல்வத்திலரைத்தெடுத்து கவசஞ்செய்து
வைத்திட்டகுக்குடத்தில் பற்பமாகும்
மாசலத்திலிருந்தமுறை மகிமைத்தானே. (35)

மகிமையென்றவெண்கலம் பித்தளையிரண்டும்
வாங்கிவந்துலேசாகத் தட்டிக்கொண்டு
பகலவனைக்கோல்பழுக்க வெதுப்பித்தேசிப்
பழச்சாற்றில்தேய்த்திடவே சுத்தியாகும்
சகலகுருவானதிலே பணந்தான் துருசித்
தட்டிவிடுஞ்சகத்தின் நகட்டின்மேலே
குணமுறையாய்க்குக்குடத்தில் போடும்போது
குறுநீற்றப்பற்பமென்ன குணந்தான்காணே. ()

குணமானபற்பத்தைத் தேனிற்கொள்ளக்
குன்மம்பீலிகையெல்லாங் குடியோடிபோகும்
க்ஷணநேரமாறு மேகங்காமம்
சன்னதமாம்தாதுவிர்த்தி தானேயுண்டாம்
பணமானதென்னசெய்யும் பாதாளத்தில்
பாயுமென்றசொல்போலே இந்தபற்ப
மணமாகுசுகரைசிரையு மாறிப்போகும்
மகத்தானகுருவென்று மதிக்கலாமே. (37)

மதிக்கலாமப்பிரேகம் கிமிளைரெண்டு
மகிமைமெத்த வுபாசகத்தில்
துதிக்கலாங்கோசலத்தில் சுத்திசெய்து
சுருதிபெற்றகுருவிலொரு பணந்தான்றாக்கி
விதிக்கலாமிருதறமுந் தட்டிக்கொண்டு
வெண்குன்றிமணிவேளைக் கவசங்கட்டிக்

கதிக்கவேகுக்கிடமாய்ப் போட்டபோது
கனமானபற்பமிது கண்டுகொள்ளே. (38)

கொள்ளடா அழுதாதி லேகியத்தில்
கொண்டவாமண்டலத்தில் தீருநோய்கள்
கள்ளடாபோலிருக்கு மஞ்சள்கழிச்சல்
காந்தல்பரதாபரீ ரிழிவுதீரும்
விள்ளடாபோகாது நீர்ச்சிறுத்து
மேலேறுஞ்சூலைமுதல் வீக்கந்தீருந்
தள்ளடாபெண்மாய்கை மூன்றுதிங்கள்
சதித்துவிடுதேகமென சவிங்கியமாமே. (39)

ஆகுமேசூதமொரு பலந்தான்வாங்கி
அரைத்துவிடுசெங்கல்தூள் மஞ்சள்தூளில்
போகுமேயெவிகாரன் செந்திபிபய்
போக்கிவிட்டாலதுதானே யிறந்தசுத்தி
யேகுமேசுதம்பீங் கானிலிட்டே
எடுத்தகுருவதிலொருதான் பணந்தான்போடு
வேகுமேகிறுகிறுத்துப் பொங்கிமிக்க
விரைந்துவிடுஞ்சூதபற்பம் வியாதிக்காமே. (40)

வியாதிபோய்வழிக்கியா தாளிதன்னில்
விருந்தானபற்பமதை மண்டலந்தான்
பயாதியுடன்குணம்பார்த்துக் கொண்டாயானால்
பறக்குமேமேகமிரு புதுந்தாணப்பா

காயாதிகுணம்வாயில்வந்து கட்டிஞக்கால்
துாற்றிவிடத்தனைவேறு கொப்பளிப்பாய்
தாயாநாரீயேயென்று செகமுன்னைவாழ்த்துஞ்
சாதிலிங்கபற்பத்தைச் சாற்றுவேனே. (41)

சாற்றுவேன்சாதிலிங்கங் கழஞ்சிநாலு
தனிசுரசங்கொள்ளுந்தாரை சாற்றுவாங்கி
ஊற்றிடுகலசமதி லிங்கந்தன்னை
உச்சிதமாய்த்தோளந்திர மாகதூக்கிப்
பார்த்திருக்கத்தீயெரிப்பாய் சாறுவார்த்து
பதங்கண்டுஇறக்கிவிடு சுத்தியாச்சு
தீர்த்துவிடுகுருவுலொரு பணந்தானையா
சிறுநெருஞ்சிக்கவசமிட்டுப் புடஞ்செய்வாயே.()

வாய்க்கொள்ளைப்பேசினால் வருமோவாதம்
வாசிளைச்சிலவழித்தால் வருமோயோகம்
காயில்லாபழமாமோ வேதமார்க்கங்
காவடக்கமில்லாட்டால் ஞானமாமோ
தாயில்லாப்பிள்ளையுண்டோ உவகவாசந்
தழுவுகின்றகுறிபோமேல சமாதிதானுஞ்
சேயனுக்குச்சொன்னதிஞ லொன்றுமில்லை
பிடரிவழிமார்க்கத்தைப் பேசொண்ணுதே. (43)

பேசினதுமுன்னுரைத்த ஐந்நூற்குள்ளே
பேசிவைத்தேனதிஞமேல மறைக்தசித்தர்

காசினியில்சட்டைமுனி தீட்சைக்குள்ளே
கறுப்புமில்லாமல்வெளி காணச்சொன்னார்
மோசமொன் றுதிருமூலர் கிழித்துப்போட்டார்
மூலகுருதர்க்கமெல்லா மோசக்காரர்
பாஷையினால்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும்
பற்றியின் றுபார்த்தாலும் பனிரெண்டாண்டே ()

ஆண்டுபனிரெண்டுக்கும் வேறேசித்த
மார்க்காமல்சேகரித்துப் பலநூலெல்லாம்
பூண்டிருந்துப்பார்த்தால் குருத்தானைப்
புத்தியெனுமறிவதிரா லேதுசெய்யுந்
தூண்டுவதுசொர்க்கபத மடைந்தாப்போலே
சுளிக்கிலேயிதுதோற்றந் தோற்றமப்பா
மாண்டதினால்பலனென்ன ஞானமென்ன
மரணமடைந்தாற்போலே மனிதர்வாழ்வே (45)

மனிதரெல்லாமரண மடைந்தார்களென்று
மனதிரங்கிஇந் நூற்றில் வழியாய்ச்சொன்னேன்
சனியனைப்போல்சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு
சமாதிக்குளடங்கிவிட்டார் சட்டைநாதர்
கனிவுவந்துசொன்னதையுங் கிழித்தாரையோ
கன்றாவிகன்றாவியென்னசொல்வேன்
அனீதமாய்ப்போகுதையோ மனிதர்வாழ்க்கை
ஆறுமும்புத்தியில்லை சண்டாளர்க்கே. (46)

சண்டாளர்பெரியோரை அடுத்துக்காரு
சாஸ்திரத்தில்விஷயம்வைத்துத் தாங்கிப்பாரு
பெண்டாட்டிப்பிள்ளையுட கழுத்தைக்கட்டிப்
பிகற்றுகிறாய்போனவுயிர் கொடுப்பாளோர்சொல்
திண்டாட்டம்பண்ணாதே யுனக்கேபுண்ணியஞ்
சேரடாவளையினுள்ளே சாராப்பாம்பைக்
கண்டாக்கால்சந்திரனு மொடுக்கமாவான்
கவசமிடசாதிலிங்க கற்பமாச்சே. (47)

ஆச்சப்பாலிங்கபற்பஞ் சூடுமெத்த
ஆவின்பால்சருக்கரையாச் சேர்த்துக்கொண்டு
தோச்சுவன்னமண்டலத்தில் மேகவெட்டை
சூலையொடுசன்னிமெழு தோஷந்தீருந்
தீச்செய்யாமல்லாண்டு மூலத்துள்ளே
சிக்கிநின்றவாயுவெல்லாந் தீருந்தீரும்
காச்சல்குளிரண்டுமாறல் கண்டமாலை
கன்னத்தில்சுயெழுதல் கடக்குமேபோமே (48)

கடுந்துபோமிக்குருவில் வீரம்பூரங்
கானத்திப்புழுகோடு சேருமாகில்
துடர்ந்துபோஞ்சரக்கெல்லா மணிபோலாடுஞ்.
சுகமானஉபசரங்க ளீசமாகும
படர்ந்துமணிகளங்காகுஞ் செக்குரித்துப்
பார்ச்சிறல்வேஷதையென்ற பரிசமாகும்

விடந்தானேயிவ்வகை லோகத்துக்கு
வீரனென்றுசித்தரெல்லாம் விளம்பினாரே. (49
விளம்பினேனிவ்வியினால் செந்தூரபற்பம்
வேண்படிசெய்துகொண்டு உலகத்துள்ளோ
பழம்பிணிகள் கொண்டவர்க்கே மருந்தேயீந்து
பரிகாரஞ்செய்துவரப் பாவம்போச்சு
தளம்பெல்லோதிரியாதே ஸ்ராழகற்பந்
துயிலசுரணகிரதஞ் சகலத்துக்கும்
உளம்பிமிக்கவிங்குருவில் காணிமேசரில்
உசிதமடாதுருசகுரு உறைக்கிறேனே (50)

உரைத்தவகையேதென்றால் குயுத்தாவென்று
உயர்ந்திட்டவீரமொன்று பூரமென்று
துரைத்தனத்தார்பூசுகின்ற புழுகதொன்று
சுருக்காகமதத்திங்க அருசகபயி
யெரித்துஅண்டத்தின் சுன்னத்துள்ளே
ளின்மகனேகொடுஞ்சுன்ன மீதுக்குப்பாதி
விரித்துசுன்னஞ்செய்ததுபோல் சவுக்காரத்தை
மினகளவண்டத்துடனே கூட்டியாட்டே. (51)
ஆட்டிவிடு அண்டநீர்தெளிவினாலே
அடைதட்டிசுன்னத்தி லெரித்துவாங்கு
பாட்டிலென்னபடியாதே வுத்துப்பார்த்தால்
பலிக்குமப்பா அக்குருந்தான் பட்டபோதே

ஊட்டிவிக்கும்ரசமதிலே கட்டிப்போச்சு
  ஒருநாற்றுகிலும்பிசமாய்க் காணலாச்சு
வீட்டிலிருந்தாயிழையைக் கொஞ்சிக்கொஞ்சி
  விளையாடவேவருவரைத்தேன் விளங்குமாறே. (52)

மாறடாதுருசுக்கு சவுக்காரத்தை
  வளமானகெந்திக்குப் பூசியூது
நீறடாசுண்ணாம்பு மிர்தச்சன்னம்
  நேரானசூதகத்தை மணிபோலாட்டும்
கூறடா இம்மணிக்குப் பாரையுபணைக்
  கொண்டுவந்துக்கவசமிட புடந்தான்பத்து
தீரடாசவ்வாது காரமிட்டு
  சேர்த்திருக்கமணியென்ன சித்தின்கூறே. (53)

சிவத்துடனேதங்கமொன்று காரமொன்று
  சேர்த்துருக்கிச்செந்தூரம் செய்தாலையா
அபத்தமில்லைநாவிற்கு நிலைக்குஞ்செம்பொன்
  அலையாதேசாண்வயிறு அகலமோடா
குவித்திருக்கவேணுமோ மலைபோல்தங்கம்
  கொண்டமனையாட்டியர்க்கோ கூத்தியார்க்கோ
தவத்தை அனுசரிப்பார்க்குச் சொன்னவாதந்
  தலைதெரித்துப்போகாதே ஜாரக்காட்டே. (54)

சாரத்தில்குருப்பூசி யூதியூது
  தீர்க்கம்போல்கட்டுமடா சிவசிசன்னம்

வீரத்திலேரினல் மெழுகாய்ப்போகும்
 பேதைசொல்லவேனு மோ விருதாமாடே
தூரத்திலலேயாதே அடுத்துப்பாரு
 சுண்ணமானவெடியுப்பு சுன்னஞ்சுன்னங்
காரத்தைக்கண்டாலு மாங்காரந்தான்
 கட்டுமடாவில்லாட்டில் சடினந்தானே. (55)

கடினமென்றந்தள்ளாதே துருச்சுன்னங்
 கண்டதினல்சித்தரெல்லாஞ் சொல்லிவைத்தார்
படினமதுக்கேதென்றால் வயிலேயாதி
 பண்ணுட்டால்சிங்கியிலே பலிக்குஞ்சுன்னஞ்
துடியிருந்தகண்டதினல் சுத்தராஜன்
 துடியடங்கியுன்னிடமாய்த் தோண்டுசெய்வான்
அடியிருக்குங்கடுமுடிக்கும் பேரேதென்றால்
 அறைகிறேன்சுளுக்கமெள்ள வறிந்திட்டாயே. ()

அறிந்துகொண்டுவழலை சுவுங்காரஞ்செய்யில்
 அடிமுடியைத்தடியடியா யனந்தஞ்செய்தார்
விரிந்துதையூ அதினலே வண்ணுன்சீலை
 வெளுப்பதற்குச்செய்தாரே கேள்வியுண்டோ
தெரிந்துமூன்றுள்பாங்குசெய்யும் பேதிலேனே
 சிற்றறிவால்மயங்கிவிட்டார் திரம்போதாது
னறிந்துவிட்டார்சித்தரெல்லாம் பேசிக்கொண்டு
 நசனுப்பைநந்திமூன்று ளியம்பினரே. (57)

இயம்புகின்றவகைநயேது ஆதியுப்பு
ஈசனுப்புரெண்டுமென்ன ஒன்றேயாச்சு
சுயம்புலிங்கமென்றுபேர் ஆன்மியென்றுஞ்
சுசாதிகப்படி ரவிற் சுடர்தானென்றும்
நயம்பிலக்குஞ்சுகனார் விந்துமென்றும்
ஞானதிஷ்டிக்காரசொல்லாரேயென்றும்
பயம்பிடிக்கச்சொன்னதல்லால் வேறொன்றில்லை
பற்றிப்பாரவர்கடுக்கப் பளிங்குதானே. (58)

பளிங்கென்னசிவரூப முடிதானாச்சு
பராபரையால்ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு
விளங்கியல்லோசொல்லுகிறேன் நிலவானுப்பு
வேதனுப்புநடுவாச்சு வேறேயில்லை
முளங்கியல்லோதுரென்று மவர்கள்கோடி
மூட்ர்களேஒன்றல்லோ மூன்றுமாச்சு
உளங்கருக்காச்சொல்லுகிறேன் சத்தியுப்பை
உவரென்றுமிங்கென்னும் ரவிதானென்றே. (59)

ரவியென்றுங்காலென்று மூத்தமென்றும்
ராசியென்றும்பூமியுட நாதமென்றும்
புவியென்றும்பூவென்றும் யோனியென்றும் [றும்
புல்லென்றும்பொலிந்தமணல் பொடிதானென்
குவியென்றுந்தாவென்றும் வந்தாளென்றுங்
குருதியென்றுஞ்சுட்டகள் கூத்தனென்றுங்

தவியென்றுமுப்பெண்ணுங் காரமென்றுஞ்
சத்தியென்றும்வனையலென்றுஞ் சாற்றுவாரே ()

சாற்றுவார்வழுவென்றும் வண்ணுனென்றுஞ்
சவுங்காரந்தானென்றுஞ் சாரமென்றும்
பூத்திமலர்சுரோணிதமாம் புஷ்டியென்றும்
புலம்பத்தாவிடமென்றும் பூநீரென்றும்
கார்த்திகையில்மேகஜெல வித்தனென்றுங்
கருவென்றும்பங்குனிக் கதிர் தானென்றும்
நீற்றினத்துங்காதியென்று மண்டமென்றும்
நிசமானமூலமென்று மடியின்பேரே (61)

அடிதானேநடுவிக்கு மாதியாதி
ஆகாசபிரமமெகற்பத் தமூர்த்தமென் ம்
கடிதானபச்சையென்றுங் கம்பியென்றும்
கல்லென்றுங்கானலென்றுங் கம்பியென்றும்
வெடியோசைக்காரியென்றும் வில்தானென்றும்
மேகமென்றுஞ்சுன்னமென்றும் விந்துவென்
குடியானவிடமென்றுங் குசத்தியென்னுங் [றும்
கூறையில்லாச்சுவயென்றுங் கூறுவாரே (62)

கூறுவார்கூர்மையொன்று வணங்கியென்றுங்
கூசசமற்றமேடரெல்லாம் தநிதானுக்கு
வேறுவிதமொன்றுமில்லை சாத்திரங்கள்
மெய்யாகப்பாடிவைத்தார் வீண் தானல்லால்

ஏறுதற்குத்திட்டையொன்று மறைத்துப்போட்டா
இதினாலேசவுந்தார மெளிதாய்ப்போச்சு [ர்
நாறுகின்றமண்ணோடே நீருஞ்சேர்த்தால்
நாமென்னசொல்லுவது நாட்டுள்ளோரே. (63)

உள்ளமென்றுமனந்தானே அறியாதாச்சு
ஓரோரோ உங்கள்மனங் கெடுதலாச்சு
கள்ளமனம்போவதெப்போ மண்ணுந்தண்ணீர்
காணுமதெப்போமண்டாலுங் கங்கைதீட்சை
வெள்ளமென்றபாலருந்தி பேறதெப்போ
மேலானகுருபாதஞ் சேர்வதெப்போ
பிள்ளைகளேயுங்கள்புத்தி மூடத்தாலே
பிழைத்தறியீராங்கம்மா புலம்பினேனே. (64)

புலம்பிட்டேனென்றுசொல்லி வுலகத்தோர்கள்
புத்தியறிந்தவர்போலே பரியாசங்கள்
குலபுழுக்கைபயல்களெல்லாங் கூடிக்கொண்டு
குருவுரைத்தசாத்திரங்கள் பொய்யென்பார்கள்
சிலம்புபோலிருக்குமென்பாய் சொன்னவித்தை
தேவடியாள்மக்களுக்குஞ் சித்தியாமோ
தலம்பிலக்கவந்தடுத்த மகனேயுந்தன்
தனக்காகச்சொல்லுகிறேன் கன்னைகதானே. (65)

கன்னைகதியாடினால் வினைபோமென்றாய்
காசினியோர்சொல்லுவது கேட்டிலாயோ

அங்கலலோதிட்சைவிதிந் நந்தசரங்நம்
அடையாளமேமெதென்றால் பிண்டமண்டம்
வங்நணமாமண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தபோதே
மண்ணலலோ பொன்னுச்சு மற்றுமுண்டோ
வுங்ககையில்கருமுடித்துங் கொடுத்திருந்த
வுங்கள்யுத்திவழுமெகெடுக விளம்பப்போச்சே. (66)

போச்சென்றுவிடுகாதே முருககுன்னம்
புநமூானசிவயோக திட்சைக்குள்ளே
ஆக்நசன்றுதிருமூலர் சொல்லிவைத்தார்
அந்தமுறைப்படிகாரமே சாப்பிக்கொள்ளு
நீச்சென்றகுருகுவித்தை நடுநீச்சையா
நெறியானசித்தர்களும் மிகழ்த்தப்போகா
மூச்சென்றநாரத்தின் முடித்தான்காணேன்
முடித்தவிடங்நண்டவரே மூர்த்தியாமே. (67)

மூர்த்தியாஞ்சாரத்தைக் கட்டும்பூர
மோசமில்லைசாரத்தால் குருகுன்னம்
கீர்த்தியென்னகுருசாலே சொர்ணமாச்சு
கெவுனமென்றகுளிகையீது கைக்குள்ளாச்சு
வார்த்தையினால்பகட்டுவ தேதுக்காச்சு
மனங்குவித்துமூைழுத்தாக்கால் வாராதுண்டோ
கார்த்திகையாக்கனன்புகைப் புகையலெல்லாங்
கம்மாளனெடுத்தடித்த கன்னடிதானே. (68)

கண்ணடிச்சிலமுழித்கா னுப்பிறைலே
கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனார்
விண்ணடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
வெறுமண்ணைப்போச்சுதபன் வித்தையெல்லா
முண்ணமவுனமென்ற போதம்விட்டால்
ஒருபோதுச்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணார் தன்னாசையதை வந்துவிட்டால்
பேரின்பமுயுதிவழி பேசுவேனே. (69)

பேசுவேனிடகலேய சந்திரகண்டம்
பின்கலைதானுதித்த ஞதிபாச்சு
நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடர்தானிங்கே
நீங்காமலொன்றான லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான் மோட்சங்
காணதபேர்க்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலேயி லேறவாங்கி
சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே. (70)

சொக்குவீரேசகத்தை செய்பவேதான்
சூரியனுஞ்சந்திரனு மொன்றாய்ப்போகும்
அக்கினியால்மதியமுர்தங் கக்குங்கக்கும்
அப்பனேநோய்களெல்லாம் வெந்துபோச்சு
பக்குவத்தில்தேகமெங்கே சித்தியாச்சு
பதினாறின்னிரண்டு இருபத்தெட்டு

முக்கியமாயிதுவெல்லாமூடக்கியாட்ட
   மூலத்துபதினாறிதழில் வாங்குவாங்கே. (71)
வாங்கியந்தபனிரெண்டி லுள்ளேரேகி
   வன்னிநின்றவிடமல்லோ ரவியின்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரேண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
   உற்றபரமடிதானே பதினாறுகுந்
தாங்கிநின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
   சார்வானபதினாறில் மெள்ளவாங்கி.
யேங்கினத்தப்பன்னிரண்டில் நிறுத்தியூது
   எழுந்தபுரியட்டமடங் கித்துப்பாரே. (72)
பாரையாகுதிரைமட்டும் பாய்ச்சல்போச்சு
   பரப்பிலேவிடுக்காதே சுத்தந்தன்னை
நேரய்யாரெண்டிதைதழி னடுவேவைத்து
   நிரைக்கசதாசிவநாரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையாஅங்குலந்தா னுஞ்சென்று
   குறிக்குள்ளேதானடக்கிக் கொண்டிதையா
ஆரையாஉனக்கிடு சொல்லப்போறேன்
   அருமையுள்ளவென்மகனென் றழைக்கலாமே. ()
அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானாலன்று
   ஆசாதசீடர்களைச் சேர்ந்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டேன்
   பெண்டாட்டிமனத்துயிரப் பேதயாகி

உழைபாதற்குச்சென்ன மெடுத்தாளேயல்லால்
உடலதுதான்கெதிபெறவே யொண்ணுங்காணன்
இளப்பமிலன்பேச்சையடிக் கடிதானுகு
மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே. (74)

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போது
வேறுரையால்காரங்கள விடாமலேற்று
காலென்னவெட்டென்ன வெல்லாமொன்று
னலமான அஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக
காலென்னபிராணப முன்னேசெய்யில்
கணக்காகப்பூரகமாங்கு மும்பகம்நாலு
கோலென்னரேசகந்தா னென்றுமூன்று
குறையாமற்சரசூசங் கூட்டித்தீரே. (75)

கூட்டியேபழுனைபின் சாபீசத்தில்
குறையாமல்சாதித்தால் பிரமனந்தம்
காட்டிவிக்குமலடுவிழிக் குழியினலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
மூலவட்டகணபதிதான் முகந்தோன்மயன்
தாட்டிகமாமணிப்பூரங் கையன்வட்டந்
தனலானசூத்திரனும் தனலுமாமே. (76)

தனலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
சதாசிவனார்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்

மலையாளபதியிதிலே குறித்துப்பார்க்க
மதியமுகல்கரிகொண்டு தூங்குந்தூங்குங்
கனலேறிக்கொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
காற்றைவெளிவிட்டாக்கால் கருமத்தீதான்
புனலூறும்வழிப்பாகை யிந்தமார்க்கம்
பொல்லாகதுரோகிக்குப் பொய்யாமென்றே.(77)

பொய்யாதுசிங்கியிலே காரஞ்சுன்னம்
போட்டாதுருசுருக்கு பொய்யாப்போச்சு
எய்யாமற்சிங்கிக்குக காரமேற்றி
யெரியட்டால்கவலோகத் தேறிடாது
கையாரக்கண்டதிந்த வித்தைபோலக்
காட்டுகிலேனுன்மனதில் கவலைவேண்டாம்
வையாதேயென்மகனே யுனக்குப்புண்ணியம்
மாமுனிவர்சாபம்வரு வழியிதாமே. (78)

வழிவுண்டுகல்லானை யாறுக்குள்ளே
வாகாகவிண்டுப்பு கம்பியாச்சு
கழுவானவெடியுப்பு வேகமெத்த
சுத்தஜலதீக்ஷைவிட்டா லொன்றுமில்லை
பழியாகசாகுதடா காதம்வற்றிப்
பாழானஉடம்பிரண்டு முயிருமொன்றாய்
கழியாகுங்கும்பிடுதல் கண்ணீராலே
கட்டுமடாமுப்பூவுங் கட்டுந்தானே. (79)

கட்டுகிறேறுமென்றுசெரிக்ஸ்லி சிறிதுபேர்கள்
கண்முங்குமத்திபிலே ரெழுத்தைவைத்து
பட்டினியேயதானிருந்து சாமநேரம்
பார்க்கின்றபோதுபளிச் சென்றுமின்னி
முட்டுமடாயசுங்கெ டுமைய யாலேதிட்டான்
முழிமுழிப்பாசுயனஞ் சிவந்துபோகச்
சுட்டிகளையிதிநாலே ஆவதுண்டே
சேமமப்பாலுண்டாமென்று சொல்லுவாரே.

வாறுனமதியமுகர் பிறிட்டோதி
வருமொறுசிறிதுசன மாண்டாரையோ
நீரேது நேர்குடிக்க வாறங்கேது
நினைவுகெட்டதோஷக்களை நிறுத்திப்பார்க்க
கூறுனசந்திரனி ஞலேமிச்சங்
குடிக்கிறதும்பிடிக்கிறது மதுதானையா
சீரானமேய்வாசல் தமருக்குள்ளே
சிங்குவைகலங்குலமுஞ் செலுத்திடாயே. (81)

செலுத்துவதுஉண்ணுக்கி தண்ணுக்கையா
சென்றேறிப்பிடரிவழித் தியானந்தானு
மலுத்ததடாநாலுமுனக் கமுதமாச்சு
மவுனமென்றநிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொலித்திருக்கும் பனிரெண்டில்நிறுத்திழுது
சோடசமாம்சந்திரகலை தேய்ந்துபோச்சு

பலிக்குதடா யோகசித்தி ஞானசித்தி
  பருவமாய்நாடியைத்துப் பழக்கம்பண்ணே. (82)
பழக்கஞ்செய்நாள்தனிலே நோய்வாராமல்
  பாடிவைத்தேதலிந்நூலி பற்பமெல்லாம்
விளக்கமல்லோர்கொண்டத்தி விடித்தல்நன்று
  வீணாசைகொள்ளாதே பெண்கள்மேலே
வழக்கமல்லோபசிதாகம் பிராணதாகம்
  வஞ்சகர்கூற்றிற் றனிலேமயங்கவேண்டாம்
பிளக்குமடா உன்சிரசு வெளிபாகிவிட்டால
  பிணியாளனுமிரு பாம்பேணிப்பாரே. (83)
பேணிக்கொள்ளாமல்வெகு பேர்கள்தானும்
  பேதமையினால்மயங்கிப் பிறந்துபோனார்
காணிக்கொத்ததினாலே கோடிங்காச்சு
  கலைகுறைபிநாள்குறையுங் கருத்தொணாதே
வீணுக்கோசொல்லுகிறே னிந்தயோக
  மிஞ்சாதேகுறையாதே விட்டிடாதே
தோணிக்காள்னரோதோடா புத்திமானே
  தொட்டல்லோகாட்டுஇந்தச் சுருதிநூலே. (84)
நூலிலேநந்திசொன்னார் முன்னூறுக்குள்
  நுண்ணியமாய்க்கொண்டனவ் வாரநூறுக்குள்
மாலினையாய்ச்சொல்லிவைத்தார் பொதிகைநாயன்
  வளமான ஆயிரத்திருனூறுக்குள்ளே

பாலிலேசேமயிரித்தாம் போலேஐயா
பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம் பாருபாரு
காலிலேதிருமூலர் பதினாறுக்குள்
ஞானமுண்டு காலாங்கி நவின்றிட்டாரே. (85)

நவிலாமலிருக்கவில்லை சூத்திரங்கள்
நாதாக்கள்பாடிவைத்தோர் மறைபபுமெத்த
புவியாளர்க்கைந்நூறு சொன்னேனத்தைப்
புதைத்தாரேதிருமூலர் பொருள்களாலே
கவியாமல்சட்டமுனி சொன்னதீட்சை
சாங்கமாய்க்கோள்சொல்லிக் கிழித்தாரையா
குவியாமல்பலபலவா யோகமார்க்கங்
கொட்டினார்மர்மத்தைக் குறைத்திட்டாரே. (86)

குறைத்தாரேயென்றுசொல்லி மயங்கவேண்டாம்
கூர்ந்துபாரேதேனுங் கூடிக்கொள்ளும்
இரைத்தாரைக்காரர்த பள்ளமுண்டோ
வொன்றுசொன்னர் மச்சமுனியிருநூறுக்குள்
சிரித்தாரேமூலகுரு ஆஆவென்று
திட்டாந்தான்பேச்சருமை செய்துகன்று
வுரைத்தாரென்றதிசயித்தா ரானதாலே
உங்களுக்குச்சொன்னதிந்த உகமதானே. (87)

உகமையென்றதொன்றுமில்லை வழலைக்காதி
உலராதிஉப்பாதி உண்மையாக்கு

வகையாதற்கேதென்றால் தீட்சையாதி
வாய்திறந்துசொல்லிவிட்டேன் உள்ளேசேதி
பகைமபண்ணிக்கொள்ளாதே உலகத்தோரைப்
பழியாதவியாசரிஷி பண்ணுங்கூற்று
சகமுழுதுநீயல்லால் வேறேயுண்டோடா
தம்பியுங்கன்குண்டியிலவம் தன்னைமூடே (88)

மூடாமல்சிறிதுசன முகபோடம்பண்ணிப்
முழுதுமவன்வக்கதுபோல் பிரசங்கித்து
விட்டதுஉடலேது யோகமேது
வீண்பேச்சாசொலியல்லோ மாண்டுபோனார்
காட்டேறிமலையேறி நதிகளாடிக்
காய்கிழங்குசருகுதின்று காமத்தீயால்
கூட்டறிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி
சொரூபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே ()

சுருபமுத்திக்கடையாளமேதென்றக்கால்
சுடர்போலேகாணுமடா தூலதேகம்
அருபமுத்தியிடமல்லோ பிரமஞான்
பாரோட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவணந்தான்
பருப்பதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெறும்பின்
புழுக்கைதபோலாச்சதிந்த யோகமிட்டால்
வெருங்கடத்திலிப்புகுந்த வாறுபோலே
வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. (90)

பிலேச்சனென்றுசொன்னமொழி யேதென்றால்
விபரீதபுத்தியினால் விண்ணைப்பார்த்து
மலைச்சல்லோர்போனார்கள் வேறேயெண்ணி
வாய்பிலுக்காநப்படித்து மாண்பரெல்லாங்
குலைசகதலலாலிருவிநற்பங் காணுரையா
குருக்களென்பார்சாராயங் கோஷ்டியாலே
பவிசகதிலலை மேனாங்கிப் பார்க்கும்வித்தை
பண்பெல்லாமைந்நூற்றிற் பாடினேனே. (91)

பாடுகிறேன்மணியொளியாம் நாங்கின்கீழே
பலநாம்புபிடிக்கிருக்குங் கேளுகேளு
கூறுபற்றிக்கூடியே யிருந்தாப்போலக்
குணமில்லாகூற்றுவ னின்றான்பாரு
நாடுகின்றகருவினை லறுக்கும்போது
நாங்குநாம்பற்றுமணி குறுகிப்போகும்
பாடுபட்டுண்ணுக்குறுனி தடித்துப்போனால்
பாரியாசமாச்சுதிந்த யோகம்பாரே. (92)

யோகமில்லான்ஞானமென்ன வீண்வினைபா
ஊடுருவிப்பாயாவிட்டா லென்சொல்வேன்
நாகமல்லோசந்திரனைக் கவ்வினைப்போல்
நான்முகன்றன்சூட்சமெல்லாம்நாவிலாச்சு
சாகவல்லோபடைத்தவிதி தன்னைத்தாண்டி
சட்டைமுனிகிரிசாலை சாதேயென்றார்

சோகமதுபோகாகி நெடுநாள்செல்லுஞ்
சூட்சமுண்டுவெகுவாகச சொல்லுகிறேனே.
சொலலவென்றுலெனக்குப்பின் கூடாதையாா
சொல்லவென்றுசொலலுகிறேன் சூட்சமாக
வெல்லவென்றுலகானநத்தில்நடலாமூலி
வெகுசுருக்குமோத்திரத்திற் பிசினியுண்டு
செலலடாபின்புரெணடு கற்பந்தானுஞ்
செபபமதுமூலரெண்ணு யிரத்தில்பாரு
அல்லவடாரோமரிஷி யென்றுனுந்தான்
அடுத்தவர்க்குரகசியமாயருளுவோமே. (94)
ஓமென்றகெட்டபுத்தி மாணுக்காளே
வுலகத்திலையாளிடர்க்கு ஆண்டுநூறு
ஆமென்றயிருபதமோ ராயிரத்து
அறுநூறுசுவாசமல்லோ வொருநாளைக்குப்
போமென்றுபோனதினுல் நாள்குறைந்துபோச்சு
போகவிட்டால்போறதில்லை புந்திதானே
தாமொன்றுநினைக்கையிலே தெய்வமென்று
தானினைதநதன்மைமல்லோ விதிகள்தானே (95)
விதிபலலோபாநிடாசசு வேறேயுண்டோ
வேதாநதப்பொருளறிந்த மெய்ளோரே
சதியலலோ பண்ணிநீ விதியைத்தாண்ட
தள்ளாமனுள்ளுடைந்து சாகுமீர்கள்

நீதியல்லாசவுக்கார சுன்னஞ்சுன்னம்
நோராமல்போகுதடாபிஷ்நள்த்தின்
பதியல்லோமெதியாகும் மோட்சமாகும்
பரலோகஞ்சாதகமாம் படைத்தவாரே. (96)

பண்டத்திட்டசவுக்காரத் தெண்ணை வாங்கி
பாடிஞர்சித்தரெல்லாம் பாவைநபாலே
உடைத்தல்லோசொல்லுகிறேன் கருமானத்தை
ஊஆழுவென்றெழுத்து கங்கைபாச்சு
மடத்தனமாய்த்திரியாதே அதுதானாகா
பாங்கியல்லோசவுக்கார வழலைத்தோய்த்து
புடத்திலிட்டுயெறிந்துவிட சுண்ணம்பாகிப்
பொன்மேருமாருச்சு புத்திபாரே. (97)

புத்தியுடன்பூரவுப்பு சொல்லக்கேளு
பூநீறுபலமொன்று பூரமொன்று
சுத்திபண்ணிபூநீற்றைக் கல்வத்தூட்டு
துடியானபூரமதைக் கூடசேர்த்து
பொற்றியெறக்கும்பிடுகல் சுண்ணநீறல்
விரவபொருபீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
சத்தியம்போலசீலைமண்ணே ரேழுஞ்செய்து
கனிபுடமாய்ரண்டுமுழுத் தாவசெய்பே. (98)

தாவுள்ளக்குழி கனிமேல பீங்கானிட்டுச்
சருகுசுட்டசுண்ணம்பு வதின்மேலகொட்டி

காவலிட்டுகுழிமூன்று திங்களப்பா
கடந்தெடுத்தால்விளைந்துநிற்கும் கற்பூரந்தான்
பூவெல்லாந்தானெடுத்து அண்டநீரில்
பொடித்திட்டுரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும்
ஊவல்மேலதூவுங்கு வுயிருமாச்சு
உத்திபண்ணிப்பார்க்கவுங் கற்பூரமாமே. (99)
உப்பல்லோபிண்டத்தில் சேர்ந்தபோது
வுடலுயிருமொன்றாகித் தண்ணீராச்சு
அப்பல்லோமுப்பூவுக் காணியாணி
அதைவிட்டால்கட்டாது வழலைமார்க்கஞ்
செப்பல்லோயந்துங்கு மூடலாச்சு
தீட்சணமாயிந்தநூல் தெளிவேவாமெந்த
முப்பொருளிமொன்கி நின்றசோதி
மூலவட்டகுருவருளால் மொழிதான்முற்றே ரா

உரோமரிஷிசூத்திரம்-ரா.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை

என்பத்தாராவது

உரோமரிஷி

கருமானச் சூருக்கம் — ௬௧.

மூலதாரத்தெளிவாய் வெளியாய்ரூபாய்
 முக்கோணவட்டமதில் மூலைத்தநேதவி
மேலானபாதமது போற்றியேத்தி
 மெஞ்ஞானசித்திமுதல வாதஞ்சொல்லுவன்
ஆலாலமுண்டதோ ரையர்பாக
 மருளானபார்வதித்தா யருளைபோற்றி
சாலோகசாரூப சாமீபந்தான்
 சாயுச்சியகண்டபதந் தானேகாப்பு. (1)

காப்பானதீட்சையது பத்துங்கண்டு
 கருவானரேசகத்தின் குறியைப்பார்த்து
மேலானபூரகமுங் குறியுங்கண்டு
 மேன்மையுள்ளகும்பகமுஞ் சித்துங்கண்டு
வாப்பானஆறுவகை யகண்டங்கண்டு
 வாகானவாதசித்தி முழுதுங்கண்டு
கோப்பானபதினெண்பேர் பாதம்போற்றி
 குறியானஞானமது கூறுவேனே. (2)

கூறுவேன்வாலையுட சாபந்தீர்த்து
குற்றமில்லாசிக்தருட வகையுந்தீர்த்து
ஆரவேதீட்சைபாது பின்னேசொல்லு
அப்பனேகடுஞ்சுருக்கு பிராணயந்தான்
தோழவேதவியுட பூசைவிட்டால்
தெருமண்ணாய்ப்போகுமடா சித்தியெல்லாம்
பேரானபரையின்பதந் தெரிசித்தாலும்
பேதமில்லைபூசையப்பா பெருமைகேளே (3)
கேளப்பாமுக்கோண முன்னேயிட்டு
கெடியானசட்கோணம் பின்னேயிட்டு
காளப்பாநவகோணஞ் செய்நன்று
நலமானநாற்பத்துமுக்கோணங்கீறிமெத்த
தோளப்பாயிப்படியே செய்யாவிட்டாற்
சுளுவானபூசைபொன்று சொல்லக்கேளு
மீளப்பாபலகையின்மேல் புட்பம்போட்டு
மூலமுதல்தாயைநீ பணிந்துசெய்யே. (4)
செய்தபின்புபெண்ணை வைத்துப் பூசைபண்ணி
திறமாகக்கடத்தையவள் கையிலீந்து
செய்தபின்புகுருநாதன் கடத்தைவாங்கி
தெரிவையர்க்குமுன்னீந்து ஜெபத்தைபண்ணு
செய்தபின்புதாம்பூல மடைக்காயீந்து
தெரிவையாதன்பாதமதை பிடித்துக்கொள்ளு

செய்தவர்கள்சித்தியப்பா மாணுங்காளே
சித்தானசித்தியெல்லாஞ் சிததியாச்சே. (5).

ஆச்சப்பாஷுந்துவகை தீட்சைபெற்றால்
அடவானரேசகந்தா னெழிம்பும்பாரு
மூச்சப்பா ஆனுயர வெழும்பும்பாரு
முங்கிரமாய்வழிநடக்கத் தானெசொலுவ
நீச்சபபாவெகுதூரம் நடந்தாலுந்தான்
நிலத்தில நால்பாவாது ரேசி ரேசி
கூச்சபபாகும்பகத்தில் சிங்கென்றாணி
குறிப்பாகசுழிமுனையில நிறுத்தியாட்டே. (6)

ஆட்டானவீரமொன்று சூடனென்று
அடவானகாரமொன்று சூதமொன்று
மூட்டாளகெவுரியொன்று கெந்தியொன்று
மூனையானகொச்சியொன்று முத்தியொன்று
கூட்டானபரியிடையே களஞ்சிதுங்கு
குணமானவைந்துசுண்ண செயநீராலே
வாட்டாகபில்லைதட்டி யுலரப்போடு
வகைபோடுகெவுரியினல் குகையைச்செய்யே.(7)

செய்யப்பாசெயநீரால் கெவுரியாட்டு
திறமாகக்குகைசெய்து குகைக்குள்வைத்து
பைபப்பாமூன்றெருவிற் புடமூன்று
பாங்காகச்செந்தூரம் ரவியுமாச்சு

தையப்பர்செம்பதுக்கு நூற்றுக்கொன்று
தாக்கிடவேதங்கமது வாகுமாகும்
வையகத்திற்காட்டாதே தோஷந்தோஷர்
வகையோடேதீட்சைகொண்டு மலையிலேறே. (8)

ஏறினவர்க்கல்லவபபா பலந்தானுண்டு
இகத்திலுள்ளமாண்டருக்கு யேதுமில்லை
ஆறுதற்கைகந்துவகை தீட்சையில்லான்
அழகானரேசகத்தி மலமெட்டாது
மாறுகின்றவயிரவன்றன் சாபந்தீர்ந்து
மகத்தானகுருபதத்தை வணங்கிப்போற்றி
பார்தனிலேயுரையாமல் மவுனங்கொண்டு
பக்குவமாயிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. (9)

பண்ணுனதெரிசனை தான் வகையாய்க்கேளு
பண்பாகவுதையத்தி லேந்துநாழி
நன்றாகரெண்டெழுத்தங் குலத்தில்தூக்கி
நயந்தனைநீவெகுவாக வெடுத்துப்பாரு
விண்ணோடுகடந்துவிடுஞ் சோதியப்பா
விள்ளார்கள்மகத்தான பெரியோரையா
அண்ணலெனுமானுமைக்கிச் சரநூல்சொன்னார்
அக்குறியுமிக்குறியு மொக்கும்பாரே. (10)

சேர்த்தபின்புஒரெழுத்தைச் சுழிமுனைவைத்து
திருப்பிவிடுநகத்தின் சுவாசஞ்சேரும்

ஏற்றபின்புகும்பகத்தில் கடிகையொன்று
  இதமாகனிருத்தியதை பழக்கம்பண்ணு
நாற்றிசையும்புகைபோக விடங்கள்பார்த்து
  நாட்டிவிடுமேனோக்கி திருப்புமட்டும்
வாய்த்தபின்புபெத்திடமுஞ் செய்யாநன்று
  வகையுடனேகுருபாகர் வணங்கிக்காரே (11)

காரானயிருள்தனிலே நடந்தாலென்ன
  கருமேகயிரவதிலே சென்றாலென்ன
சீரான அரைவீட்டி லிருந்தாலென்ன
  திறமாகரவிமதியெப் போதுங்காணும்
பாரானவுலத்திற் கண்டோர்விள்ளார்
  பாங்காகபனிரெண்டு வருஷங்காரு
தீராதமூடருக்கும் அறிவிலார்க்கும்
  திறம்பார்த்து ஆசானுஞ்செப்புவாரே (12)

செய்கையிலேகண்குறியு முகக்குறியும்பாரு
  சுகமாகயிடைக்கையிலே சங்கும்பாரு
அப்பயிலேநெற்றியிலே ரேகைபாரு
  அடவாகபையைப்போற் காணுங்காணும்
சந்திரம்போம்பிரகாசஞ் சொலிக்கும்பாரு
  சொரூபநிலைக்கண்ணுக்குக் குறியாய்த்தோணுஞ்
செம்பியிலேயிக்குறிகள் தப்பித்தானல்
  சிவசிவாபிராணயுஞ் சித்தியாமே. (13)

சித்திசெய்யும்பராபரியை திங்கள்தோறுஞ்
சித்திசெய்வோர்மானதமாம் பூசைசெய்வீர்
பத்திசெய்துதொண்டுபணி ஏறாவோர்க்கு
பாங்காகவெண்ணெவைத்துப் பூசைசெய்வார்
வெத்திபெறுயிப்படியே யுலகத்தோர்கள்
வெகுகோடிமாணக்கர் மலையில்வந்தோர்
சித்திசெய்யும்வசசிராதி லேகியந்தான்
தினந்தோறுங்கொண்டவனே திரமுமாச்சே ()

வசசிராதிர லேகியம்.

ஆச்சப்பாவுடலினுள்ள மந்தவாய்வு
கெந்தான குன்மமெட்டு மேகச்சூலை
மூச்சப்பாவுள்மூலம் புரமூலந்தான்
ஓய்ந்துயிருமுன்னூற் றிருபத்தைந்து
போய்ச்சப்பாயிப்படியே அயணிங்கொண்டாற்
பொற்கம்பிபோலிருக்குந் தாதுவிர்த்தி
போச்சப்பாலேகியத்தின் விபரமெல்லாம்
பெருமையுடன்பேசுகிறேன் வகையாய்க்கேளே.

கேளப்பாஜாதிக்காய் பலந்தானொன்று
கெடியானஏலமது பலந்தான்ரெண்டு
காளப்பாவால்மிளகு பலந்தானொன்று
நலமானலவுங்கப்பூ பலந்தானொன்று
நீளப்பாசீரகந்தான் பலந்தானைந்து
நியமானக்கொடிவேலி பலந்தான்ரெண்டு

நாளப்பரகோஷ்டமது பலந்தான்ரெண்டு
நலமான அதிமதுரம் பலந்தானிந்தே. (16)

அஞ்சாதே அக்கிராரம் பலந்தானொன்று
அடவானபறங்கின்வேர் பலந்தான்பத்து
துஞ்சானகுங்குமப்பூ அரைந்நால்போடு
சுகமானகோரோசனை பலந்தான்நாலே
மிஞ்சாதேரவியில்வைத்து யிடிச்சுக்கொண்டு
வியநாகத்திருத்தியதை பிடிந்துங்கொண்டு
மஞ்சானபசுவினெய் யுலையாய்வைத்து
வகைபோடமெழுகுபோல தூவிங்கொண்டே.

கிண்டையிலேபறச்சாற்றில சக்கரையைப்போட்டு
கிருபையுடன் கிண்டையிலேவார்த்துவார்க்க
பண்டாரும்பதமாக யிளகொட்டாமல்
பதருமற்கலசத்தில் வைத்துக்கொண்டு
வண்டாரும்பூங்குழலாள் மாதுபூசை
வகைநயோடசெய்தபின்பு வுண்டுவாநீ
தண்டாருத்தாய்தந்தை மறந்தாயானல்
தவறிவிடும்வித்தையெல்லாஞ் சாற்றுறேனே.(18)

சந்தனாதித்தைலம்.

சாற்றுவேன்சந்தனத்தின் தைலமப்பா
தப்பாமற்செய்வர்க்கு யெல்லாம்சித்தி
ஆற்றுகிறேனதிமதுர மக்கிராகாரம்
அழகானகோஷ்டமது தேவதாரம்

போற்றுகிறேன்சந்தனமுஞ் சுக்குயேலம்
புகழாகச்சரியிடையாய் வாங்குவாங்கு
காட்டியேபிராயம்வேர் வில்வவேரும்
கனமானபத்திரிவேர் வெட்டிவேரும்
வாட்டியேயியாழகது வைத்துக்கொண்டு
வகையாகச்சாறுவகைப் பகருவேனே (19)

பகரவேபழச்சாறு சேர்க்காவொன்று
பழமானதென்னம்பால சேர்த்தானொன்று
பகருவேன் ஆவின்பால்சேர்ந்தானொன்று
பாங்காகபசுவினெய் சேர்ந்தானொந்து
தகரவேமுசுமுசுக்கை சேர்ந்தானொன்று
தவறாமல்தெல்லிப்பால சேர்ந்தானொன்று
தகரவேயிவ்வளவுங் கூட்டிக்கொண்டு
றன்னிமைபாழ்கிபாழக்கி லூர்வேளைகொள்ளே.

கொண்டபின்பு அடுப்பேத்தித்தணலைமூட்டி
கொழும்புடனேபக்குவத்தில் பொடியைதூவி
பிண்டியனவெடுத்தாங்கால் முறிந்துபோகும்
விழித்திருந்துகமலத்தீயாகப்பாரு
கண்டபின்புதைலத்தை யிருத்துக்கொண்டு
கன்னியுடபூசைபைநீ கனமாய்ச்செய்து
மண்டலத்தான்மூன்றுமட்டும் முழுகினோர்க்கு
மகத்தானபிணிகளெல்லா மாறிப்போமே (21)

மாறுபோநாட்சென்ற வுதிரமேகம்
  மகத்தானவுள்மூலந்தான்
தூறுசினம்பெருநோயு சலோதரந்தான்
  சூலையுடன்பித்தமெல்லாந் தொலைந்துபோகும்
ஏறுகின்றரேசகந்தான் செய்வோமப்பா
  என்னசொலவேன் ஆரோக்கியம்பேறும்பேறும்
மாறுகின்றநலநத்தோ னுண்டாநாதால்
  மகத்தானபிணியெல்லாம் மாயகிப்போமே (22)

போகமதுசெய்திக்க அவிழ்தங்கொண்டால்
  புத்திகெட்ட மானிடர்க்கு வீணாய்ப்போகும்
போகமதுசெய்வதற்கு மனமுண்டாநால்
  பிர்மாவைரவிகலையில் தன்னிற்சேரு
போகமதுதிங்களுக்கோ தினமுமாகும்
  புண்ணியனேவித்துவைநீ நிறுத்திக்கொள்ளு
போகமதுபூரகத்தி விருத்தியாடு
  கூவையுடவித்துவெல்லா முனக்கேயாச்சே. (23)

ஆச்சிந்தப்படிசெய்வா ருலகஞானி
  ஆடுவோன்பின்னுமப்பா புலகத்துள்ளே
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகத்துள்ளே
  பேராகக்கோடான கோடியுண்டு
மூச்சிந்தப்படிகண்டோர் விள்ளாரை
  மூளையாகப்பண்ணிரண்டு வருஷங்காரு

பாச்சிந்தப்படியப்பா மலையில்வாழ்வோர்
பாவையரைக்கூடார்கள் பகர்ந்திட்டேனே. (24)
இட்டமுடன்குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணி
யினிதாக வாழ்ந்தவனே சீஷனாகும்
நஷ்டமிதுகுருவுக்கு வினைத்தாகாகால்
நம்பாமல்மனம்வேருய் நிற்பார்பாரு
அஷ்டகர்மங்கோகர்ணராடிநாலும்
அப்பனேநாள்வரட்டும் மென்பார்மேலோர்
கட்டளையாலவர்மனது வரவேவேணுங்
கார்க்கையிலேமனதிரங்கி நடாட்சிப்பாரே. (25)
பாரிலேசித்துண்டு ஞானமுண்டு
பண்ணிவிட்டகுறையோர்க்கு எதிரேகாண்பார்.
பாரிலேதுலாராசி கன்னிராசி
பண்பில்லாப்பாவிகட்கு யெதிர்தோணுது
நேரிலேவந்தாலு மறந்துபோகும்
நிலையோடயாத்தாளு கலைத்திடாது
சிரிலேயுதித்தவர்க்குச் சத்தியாகுஞ்
சிறப்பானவாதமெல்லாஞ் சித்தியாமே. (26)
ஆச்சிந்தப்படிசொல்லி மறைப்பார்மேலோர்
ஆகடியஞ்செய்யாதே அவமாய்ப்போகும்
போச்சிந்தப்படியப்பா வுலகவர்தி
முறையாகவுலகத்தில் ஓத்துவாழ்வார்

வாச்சிந்தவிட்டதுறை யாரோராகால்
பண்பாகக்காத்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
வாச்சிந்தவுலகத்து வாகுக்கப்பா
வச்சிரத்தின்பாரையுப்பா மரணந்தானே. (27)

தானென்றமுப்பூவின் றுறையினாலே
காணிமெல்லாம் பொன்னுக்க தரிந்துபாரு
பானென்றபெண்ணைவிட்டால் வித்தையெல்லாம்
பாழாச்சுபாழாச்சு பருந்துபாரு
கானென்றகர்ப்பூர வுப்பினாலே
நாடெல்லாமலையெல்லாம் பொன்னாய்ப்போகும்
மானென்றமனோன்மணித்தாயருள் வேண்டும்
மகத்தானபூசையிலே வருந்துவாரே. (28)

வருந்துவாயாத்தானை தினந்தோறுந்தான்
வகைபோடேகுருவினுட முறையைக்கண்டு
திருந்தவேநூல்பார்த்துத் தேரவேணுந்
தேங்குவாநூல்பாரன் திருடன்தானும்
அருங்கவேவாதத்தை முன்னே கேழ்ப்பான்
ஆகாதகாமியென்றே யகலப்பாரும்
வருந்தியேகாத்தபின்பு குறிகள் கண்டு
வாதமென்றவார்த்தைபைநீ பின்னே பேசு. ()

பேசுவதுயாருக்கு ஸ்மந்தானேகேளு
பேரானகுலத்தோர்க்குங் கன்னியோர்க்கும்

வீசியகோர்தனுசானுமீனத்தோனும்
வியனானமேஷத்தோர்க்கு விரைந்துகூறு
ஆசானுமுன்சொன்னத் துலாமுங்கன்னி
அரைவாசிப்பின்மூன்று மறைத்திட்டார்கள்
தேசுடையதாய்பூசை செய்யாவிட்டால்
தெட்டியவன்பறிந்திடுவான் தெரிந்துகொள்ளே.

கொள்ளப்பாமூலாதா ரத்தினுள்ளே
குறிப்பானரேசகந்தான் பத்துஞ்செய்கை
பிள்ளையாருள்ளங்கை நெல்லிக்காய்போல்
பேசுகிறேனுள்ளதெல்லாம் பெருமைகேளு
அள்ளியிடுமூலத்தில் ஓங்காரந்தான்
அடவாகக்கொண்டெழுப்புயாதியாச்சு
கள்ளியிடுஞ்சுவாதிஷ்டா னகத்தில்தானே
நண்ணிவைத்தநகாரமதை நன்றாய்ப்பாரே. (31)

பாங்கானமணிப்பூ ரகத்திற்கேளு
பண்பானமகாரமுமே யடங்கும்பாரு
ஆங்கான அனாகதத்தில் சிகாரம்வைத்து
அசையாமல்விசுத்தியிலே வகாரம்பார்த்து
தீங்கான ஆக்கினையில் யகாரமாச்சு
திருத்தியபின்னைத்தலையுமடைத்துகொண்டு
தூங்கானநவவாசல கண்டுகொண்டு
துரியானரேசகத்தில் தேசிப்பாரே. (32)

பாயாமல் மனத்துள்ளே அங்கென்றாணி
பதியானவங்கென்று சிங்கென்றாணி
ஓயாமல் மேனோக்கி ஓட்டிடாது
உயராதுசந்திரகலை தேயும்பாரு
தாயானமாதாவைப் பூசைபண்ணு
தவறாமல்பூரகத்திற் சாருசாரு
மாயானகாலன்வந்தா லோடிப்போவான்
மகத்தானபூரகத்தின் வறையிற்றானே (33)

தானென்றகும்பகத்தில் கலைவைத்து
தவறாமல்விண்ணோக்கி யிருந்துப்பாரு
கோனென்றவெளியெல்லாம் நீயாய்நாணும்
கோமகளுங்கூடப்பிட்டால் வாவாவென்பாள்
மானென்றப்பெண்மாயை மறைத்துப்போடு
மகத்தானகுருவினிட வழியிற்காரே. (34)

கார்மேகம்போலெழும்பும் மாய்கையெல்லாம்
கனமானரேசகத்தாற் கலந்துபோகும்
தார்பூணத்தாய்பூசை மறந்தாயானால்
தவறிவிடும்வித்தைமுதல் ஞானமெல்லாம்
சீர்மேவும்அரிபேது அயன்றானேது
சிறப்பானசிவமெல்லா மொன்றேயாச்சு
ஆர்மேவுமாகாசம் ஆணேயாச்சு
அழகானபிரிதிவு பெண்ணேயாச்சு (35)

ஆசைப்பட்டாலொன்று பெண்தானென்று
அறியாதமாண்பருக்கு வெவ்வேறாகும்
கூசப்பாபூதமைந்து மெய்க்குமாச்சு
குவலயத்துள்ளறியாத மூடருக்கு
ஏசப்படாபறையனொன்றும் பறச்சியென்றும்
வெளிதாகப்போகிறவா ரறிவில்லார்கள்
பாசப்பாபூசையென்றால் தேவிபூசை
வறையனொன்று மறையனொன்று பதிற்றேறுதே
ஞானபூசைபப்பா லொன்றுற்றெட்டு
ஓதுகின்றசாதிபேதங் கொண்டேபோகும்
பண்ணுனபூசைபனை பழித்தபேர்க்குப்
பரதேசியுங்கிட்டாது பாருபாரு
கண்ணேட்டிக்குள்ளிருக்குஞ் சோதிபோலக்
கனசபைதிருநடனங் காணமாட்டார்
அண்டபிண்டத்திபசாமம் ஜெபங்களாலே
அலைந்தலைந்து திரிவார்கள் ஆசடர்தானே. (87)
நானென்றஆணவத்தைப் போக்கமாட்டார்
கருதுகபாவேபாபத்தைத் தள்ளமாட்டார்
நீயென்றுவெதைநாமாம் ஒழிக்கமாட்டார்
உடக்கதுருபாதமாக வணங்கமாட்டார்
வாமென்றவாமமது அலைந்தேந்

தாமென்ற கர்மத்தி லெல்லாம்போச்சு
  தவமான மனோன்மணியின் சகாயத்தாலே. (38)

காலமென்ற பூமியிற் பிறந்தால்கேளு
  தாமென்றுந் தவமென்றுஞ் செய்யவேணுங்
கோலமென்ற தானமது செய்தபேர்க்கு
  குவலயத்தில் மறுபிறவிக் கொள்ளுங்கொள்ளு
சீலமது பிறவிக்குச் செய்தானமப்பா
  செல்வமதி கருணிருந்த திறமாய்வாழ்வோர்
பாலமெனுந் திசையுள்ளோர் தவங்கள்செய்வோர்
  பரலோகசித்தரென்றும் பகராலாச்சே. (39)

அஞ்ஞானம்.

ஆச்சப்பா அஞ்ஞானத்தைப் போட்டிப்பார்த்து
  அளவற்ற திரவியத்தா லிருக்கவென்றும்
மூச்சப்பா கெடுநாள்கள் சென்றதானால்
  முக்கியமாய்த் தெய்வமுதல் பூசங்காக்கும்
போச்சப்பா அதைவிடுங் கருவாய்க்கேளு
  பொரானபொன்னினுட மழலையாக்கு
நாசப்பா வழலையுப்புக் கருமுன்[illegible]
  காகவழி போனவிடம் பூ[illegible] (40)
காணென்ற வழலையது மா[illegible]
  சஞ்சார க்ஷிதியுடன்[illegible]

நோனென்ற அஞ்சனத்தி லெழுத்தைகாட்டிக்
 கூட்டியால்மேலோதாவாலே வாங்கிக்கொண்டு
வேனென்ற நழுதையின்பால் கூடச்சேர்த்து
 வினையகலருகளஞ்சி வுப்பில்தாங்கி
தேனென்றத்திரிவாங்கி யொன்னெய்விட்டுத்
 தீபமிடஒடிவிடுத் திடாப்பபாரே (41)

பார்க்கையிலேதேவியுடப் பூசைபண்ணி
 பதினைந்துநாளலவும் வழலைவாங்கி
யேர்க்கையிலேதனமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 இதமாகத்தேவியுடப பூசைப்பண்ணி
பார்க்கையிலேயெந்தனுக்கு புகேசிப்பாள்
 கருணையுடன்பணிந்தவளை வழலைவாங்கு
சேர்க்கையிலேவேதாந்தம் குறிமைக்கண்டோர்
 மேதினியிற்குறியோர்க்குவெளிப்படாதே (42)

என்றசொல்லேவன்வேதாந்த பெழுத்திறமேல
 இதயானபொருள்முதலா யுருவங்கண்டாள்
மன்னுபுவியோர்வறமேற மந்திரத்தால்
 மாட்டாதுமாட்டாது மயங்கிப்போகும்
தன்னுபுகழ்பவழமது துணியில்வாங்கி
 [illegible]வழலையிலே கூடச்சேர்த்து
[illegible]த்தைதந்தப்பா
[illegible]த்து வாங்குவாங்கே. (43)

வாங்கியே அலைவீசும் வையகத்துள்
   வகையானதன்கோடி கிடாரக்கோடி
தாங்கியே பிறைதயெடுத்து போகம்பார்த்து
   தயவாகக் காயசித்தி கற்பங்கொள்ள
ஏங்கியே திரிந்தாக்கா லென்னவுண்டு
   ஏராப்பாவு முதல்லோ விரைக்கவேணுந்
தாங்கியே கருவில்லான் குருவுமில்லான்
   காவிழ்ந்தியோன் விட்டிருந்த கழுதைதானே. (44)

தானென்றவா தமது வேணுமென்றால்
   சதாநித்தியம் நூலதனைப் பாருபாரு
பாரென்றுமனமிருந்தா லெடுத்துப்போட்டு
   பதருமற்பூசைபண்ணிப் பணிந்துநில்லு
நேரென்றகுருவலபத்தின் வெகுபேரப்பா
   குறையாமற்பூசையினாற் சித்தர்வாழ்வு
ஊனென்றஉலகத்தில் வாதிமார்க்கம்
   உத்தகுறிகண்டு உறைக்கிறேனே. (45)

உரைக்கிறேனுலகத்து வாதிவாய்லை
   உணர்வாகக்குருமுடித்து பதனம்பண்ணி
வுறைக்கிறேனென்றுசொல்லி ஒருகேட்பான்
   ஏழையென்பான் கடன்படுவான் பிரக்குதிரிவான்

தக்கவேபணிபூணு ஞடைசாத்தான்
நீநிலத்துமானிடரோ டொத்துவாழ்வான்
சிரங்கவேயவர்பாதம் பூசைபண்ணி
செம்பொனூர்பூச்சொரிந்து திறமாய்க்காரே. ()

காரப்பாபன்னிரண்டு வருடமட்டுங்
கல்நெஞ்சாயிருந்தாலுங் கரைந்துபோகும்
நேரப்பாபணங்கேட்டால் எடுத்துப்போடு
நெறிபார்த்துப்பின்பல்லோ பொருளைச்சொல்
ஏரப்பாமுதலல்லோ வினையுண்டாதும் [வார்
ஏரில்லனுருதுண்ட வல்துவார்சி
ஆரப்பாயிவ்வளவு நானுங்கஞ்செய்வார்
ஆசானைக்கண்டல்லோ போற்றுவாரே. (47)

போற்றுவாய்பூவுலகில் ஞானிகட்கு
புகழாகவாதமது வந்துதென்றால்
நேர்த்தியாய்ப்பணிபூணன் கடனும்வாங்கி
நீநிலத்தில்மானிடர்போல் வாழ்க்கைசெய்வன்
வார்த்தையாற்பிரட்டுவான் மானிடர்க்கு
வழக்கமதுவருமென்று மதுக்கருணனன்
தேற்றியேபணங்கேட்பா னெனியனெட்பான்
திகமாகயவர்பாதத் திருத்திவாழே. (48)

வாழ்ந்ததொரு ரோமர் சொன்ன அன்பதுக்குதான்
வகையோடே படித்தவர்கள் யோகியாவார்
ஆய்ந்ததொரு ரிஷியாவார் சித்தராவார்
அழகானஞானியுமா யீசனாவார்
போழ்ந்ததொருமார்க்கங்கள் சொன்னநூலை
புகழ்ந்துபோதினைமேல்முனிவன் திருத்தக்கொ [ண்டு
எழுந்திதுவுமுலகுக்கு மேலுமொன்று
இயம்பினேன் அன்பத்தொன்றுமுற்றே. (49)

உரோமரிஷி கருமானச்சருக்கம்-ருக.

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

என்பத்தேழாவது

உ ரோ ம ரி ஷி

முப்பு சூத்திரம்—௩௰.

மூலவட்டமானகுரு பாதநாள்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதநிலைகாப்பு
மேலவட்டமானபரப் பிரமன்காப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிமதி யமுர்தப்பாலைக்
கண்டுபசியற்றிமனங் கலைநீக்கி
ஞானவட்டஞ்சிதறாமே பெரியோர்பாதந்
நாமமினதாலுரோமனென்பேர் நாமந்தானே. (1)

தானேன்முன் னுரைத்த ஐந்நூற்றுள்ளே
பதறாமல்பாடிவிட்டேன் யோகமார்க்கந்
தானானவாதத்துங் காதியுப்பைச்
சமுசயங்களில்லாமற் சொல்லிவைத்தேன்
தானாகும்வழிலையென்ற வுப்புவித்தை
தன்னுக்குடன்னினத்தைத் தாக்கும்பாரு
தானானகருவுண்டு சத்தங்கெண்ணை
சலமதனைமறைத்துவைத்த தன்மையாமே. (2)

பாருநீவழலையென்ற வுப்புமூன்றும்
பரிபாஷையில்லாமற் கைபாகங்கள்
சேருநீபூதபஞ்ச காரணமாக
தீட்சையுடபாகமென்றுஞ் செப்பிப்போட்டேன்
காருநீசத்த கங்கை பறைப்பேதென்றுங்
கருவறிந்தென்சித்தருக்காய் பயந்துவிட்டேன்
தேருநீகுருநூற்றின் பொருளாராய்ந்து [ரோ.
செப்பினைவத்தெனன்பதுந் தான்தெளிவாப்பா
தெளிவதென்ன அதிற்சூட்சஞ் காரணப்போமோ
சேகரமாம்பதினூறுள் சேர்க்குப்பாரு
குருவென்னையின்றூல்தா அறும்பாரு
குறிதெரியுஞ்சூத்திரங் கண்டாயானல்
நெறியில்லை இந்நூற்கு நந்திசொன்ன
நிகண்டல்லாமற்றொன்று நிகரொவ்வாது
கறியினுடபோக்குமச்ச முனியென்னூற்பார்
கட்டாகக்கூட்டிவைத்தார் கருத்தோனது. (4)
தோணுமப்பாடிவிட்டார் சித்தரெல்லாஞ்
சூத்திரங்களறியவென்றுங் குருதான்வேணும்
வீணுகப்போகாது அதிகபுத்தி
வினையவானல்லாது மற்றோர்க்கேது
கோணுமற்றோருண்டாயிக்கநூலில்
கொட்டினேன்வயித்தியமும் வாதயோகம்
காணுமறலையாலே வினைவாய்ப்பாரு
கைபாகமைக்நூற்றிற்கண்டாரே. (5)

கண்டதென்ன உலகத்தில் வயித்தியம்போகு
நைகண்டபலன் காணுஞ் சரிதைமார்க்கம்
விண்டன்பாய்நீற்றினத்தை நாதிரஞ்சி
விட்டுவிட்டால்வைத்தியமும் வீணாய்ப்போகுந்
தொண்டுபண்ணிகுருவினிட பாதம்போற்றி
சொல்லுவாரில்லாவிட்டா லென்னாற்சொல்லும்
சண்டையிட்டுப்பேசாதே சிங்கமார்கள்
சாற்றினார்பொதிகைமுனி தபவாய்க்காணே. (6)
தயவுவைதது்ச்சொல்லவில்லை தவறாய்ச்சொன்னா
தானறிந்துகொங்கணவர் சரக்குவைப்பில்
நயமிகுந்துசொல்வதுபோல் கிமிளைபென்று
னுட்டினார்தாருசக்கும் குருதானென்னுஞ்
சாம்பாடனன்றாகக் கண்டம்வைத்து
சொன்னதிலே கடுங்காரத் துரையொளித்தார்
செயமிகுந்தபோகரிஷி னாற்றிற்சொன்ன
திட்டாந்திறங்கருக்கிடையுந் திரம்போதாதே. ()
திரம்போதாதேதென்ன குப்பிக்கேத்தி
தீயெரிக்கசொல்லாமற் றீயிற்றள்ளிக்
குறம்பாடினைப்போலே மறைத்தாரப்பா
குருக்குவழிகுருக்குவழி மோசமாகும்
அறந்தழைக்குந்திருமூலர் மூவாயிரத்தில்
அவையடக்கம்சிக்கிளித்தை யார்க்குந்தோணு
பரம்பரையாம்வர்தசித்தார் பாதம்போற்றி
பாடுகின்றேன்சிறங்கிளித்தைப் பலிக்கத்தானே.()

பலிக்கவென்றாற்சிறங்கிக்கிழமைபேதம்
  பாடினோ நானிலை யாவதென்ன
கலிக்கின்றவன் சத்தி சிங்கஞ்சேர்ந்து
  கலங்கிறைற்சிரங்கியென்ற பேருமாச்சு
கவனிக்கவென்றால்தான் பெருமைவெகுசாயுண்டு
  வாதமுண்டு வயித்தியமுண்டு வழிபாடுண்டு
மெனுக்குடையசிரங்கியோரு பலந்தான் வாங்கி
  சிரிவானகல்வத்திற் பொடித்திடாயே (9)
பொடித்திட்டபின்கானிற் பசாறுற்றி
  பொடிமணலில்லாவிழுகத்தில் வைத்துக்கொண்டு
ஒடித்திட்டகுச்சியிறைற் கிண்டக்கிண்டி
  ஒரேழுநாள்ரவியின் வைத்தாயானால்
குழைத்திட்டபொடிகளெல்லா மாண்டாற்போல
  குணமாகக்கட்டிவிடா பழச்சாறேவகல்
கடித்திட்டபழச்சாறுமுன் விடும்போது
  சார்வாகப்படியரைத்தான் விட்டுதாக்கே. (10)
தாக்குவாய்ரவிகூடு மொத்தமானாற்
  சாரல்லாமேரேழு தினத்தில்வற்றும்
மார்க்கமாயிரவிழுகல் கண்டாலசற்று
  யற்றுமட்டுங்காய்ந்ததுதே வெண்மையாகும்
தீர்க்கமாய் காந்தசிரங்கி பலந்தானொன்று
  சினமென்றவெள்ளையொன்று பூரமொன்று
தாக்கவேசாரமொன்று கவுரியொன்று
  கண்டுபாரிதனுடன் கழஞ்சிதானே. (11)

கழறுசாரனத்தலைவனுஞ் சிரங்கியிலேசேரு
நல்வத்திலின்னவனையுந்தாம் பொடித்துக்கொண்டு
விளைந்தசவுக்கார மென்றுந் திராவகத்தில்
வெள்ளைபொன்றுகிளிஞ்சிநீற் சாரசன்னாய்
வாஞ்சல்லைபொடித்திடுவாய் விறகணிரண்டு
வன்னிமையாய் பொருமுமொன
கிளிஞ்சல்லைகுருவாசு கால்படியந்திநீர்
கொண்ணுகன்றனைவிட்டுக் கிண்டியாடடே.(17)
ஆட்டுவாய்சேர்த்தசரக் கெலலாமோடு
தபபரைதிராவகந்தான் வேகமெத்த
மூட்டுவாய்பிருசாமம் மறைத்துக்கொண்டு
முகியாமல்மபனாபத மாங்கி பேபாடு
கெட்டிவாய்க்குப்பிக்கல் லண்டக்கோடுங்
கெடியாகச்சுண்ணப்பாற் றாற்றிக்கொண்டு
பூட்டுவாய்திராவகத்தில குறைத்துநீயும
புத்தியுடன்குப்பிக்குள் பூசுபூசே. (18)
பூசிபேகாயவைத்து திட்டப்போட்டு
புகாழாகக்குப்பிபரைத் திட்டம்போடு
தேசிபென் றுமடிகனத்த தாளிபொன்றிற்
சிறுமணலாபரைவாசி மட்டுங்கொட்டி
வாசுபென்றகுப்பிகடு வைத்துமங்கே
வலேபாலுங்கொண்டுகுபப வாயைமூடு
தேசிகனேயினிமேலுங் கெரிந்திட்டாலோ [ற்று.
சொரூபமனேன்மனித்தாயைத் தொழுதுபோ

போற்றியதுமுத்தியு மூன்றுசாமம்
பொங்காமல்வெளியாமாற் பூண்டபோரு
ஆற்றவிரிந்தப்பிறகு றனிற்பாரு
அப்பனைபதங்களென்ற கருத்தானப்பா
கீற்றினைக்குக்கிதுவாதி குருசக்கர்த்தி
னீந்தாட்டாற்சட்டலைங்க தருட்டுவாதி
சாத்திரக்காரனென்னசெய்யும் புத்தியில்லாச
பண்டாரிபொய்பொனைவே கள்ளுவாரே (15)
கள்ளினாலு அவன்பேரில் குற்றமில்லை
சங்காரவழிலைத்தான் மறைந்தகாலே
மெள்ளனவென்றசிவனுப்பை வுள்ளத்தாலே
வொடியுபுகட்டிவகு வறியாத்தாலே
கொள்ளியென்றபூனீறாய்ப் போனதாலே
குடைதிசையில்கல்லுப்பு காணுத்தாலே
துள்ளிபொறசுத்தஜல தீட்சைமார்க்கன்
சொல்லாமலபோனதினல் தோணுதென்றே. ()
தோணுகின்றசித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு
சூட்சங்களிந்நூலில் முப்புமார்க்கம்
காணுகின்றபிரானை நாமத்தாலுங்
கபடாகமுன்பின்னை யுரைத்ததாலும்
வேணுமென்ற அவரவர்கள் நூல்கடோறும்
விளம்பினார்புராய மாகமெத்த
[illegible]துகின்றவுப்பல்லால் வேறொன்றில்லை
வெளிக்கென்னவழிலையொன்றுதீட்சையொன்ற

தீட்சையென்றவழியோமென்றுஞ் சூட்சமாக
செப்பிவைத்தாரதனாலே யுலகவாதி
மாச்சலின்றுமனம்புண்ணாய் சாத்திரத்தை
மனம்வெறுத்துபயந்தேரியா வருத்திறைகால்
நீச்சென்றகடுநீச்சுகிச்சலாரு
நெட்டிலேதிரியாமல் முட்டிப்பாரு
வாச்சுதேதவழியென்ற வுபாயகனு
மங்கையானசரக்குணர்ந்த மார்க்கந்தானே (18)
தானென்றசிரங்கியல்லோ ருத்திரனுச்சு
தாரணியில்வாதமிந்த குருவிலாச்சு
யேனென்றகுருவாலே வைத்தியந்தான்
யென்னவென்றால்லோனென்பிள்ளா யிசைந்துகேளு
கோனென்றதாப்பரதைக் கடுதட்டி
குருவிலொருபணப்புகி குகைக்குள்வைத்து
காளென்றகுங்கிடத்தில் சீறிப்போகும்
களிம்பற்றுச்செம்புநிறம் காட்டொண்ணுதே. (19)
ஒண்ணானபற்பத்தை தேனிற்கொள்ள
புறத்திருந்தமேகமெல்லாம் ஓடிப்போகும்
கண்ணானசங்கிலத்தை கட்டிக்கொள்ளருந
சாபமெல்லமுண்டாக்கும் தனமாம்போலே
வெண்ணெனப்பொடியாக்கி பணந்தான்பற்றும்
விரவிநெல்லதைலமத்தை விழுங்கிப்போடும்
புண்ணியமேசெய்தவர்க்கு பிந்நூல்கிட்டும்
புகண்டனுக்குமொத்த வங்குமாதாண்டாக்கே

வாதுவங்கெதிருனேல ஐந்நூற்றுள்ளே
மார்க்கமெல்லாம்பாடிவிட்டேன் மனிதர்க்காக
சாதுவென்றதிருமூலர் யெந்தனூலே
தம்முடையகுகைக்குள்ளே மறைத்துப்போட் [டார்
டேதுவென்றுய்தற்கிடா யன்பர்தான்
யிந்தநூலேசொல்லிவைத்தே னியன்றமாத்திரம்
கூதுகொண்டுபார்த்தாலே தோயுந்தோயுஞ்
சொர்ணமதைசுத்திசெய்து கட்டாய்வாங்கே.
வாங்கியபின்குருவிலொரு பணந்தான்புசி
வான்பிரமியிலையரைத்துக் கவசங்கட்டி
பாங்குபெறங்குங்கியத்திற் போட்டாயானால்
பசுமைநிறம்போகாது பற்பமாகுந்
தூங்கியேதிரியாதே திரிபலாதி
சூரணத்திற்கொண்டிவிடு மண்டலந்தான்
சாங்கைகயரோகமது மேகமூலம்
கிரணிகுன்மம்பீலிகையுங் கடலிற்போமே. (22)
கடல்போகும்வெள்ளியொரு கட்டிவாங்கி
கனத்தமதின்ராலே சுத்திசெய்து
திடமானகுருவிலொரு பணந்தான்புசி
திருமேனிநன்னயரைத்துக் கவசங்கட்டி
புடமேத்திகுங்குடத்தில் வீசப்போகும்
புகைகண்ணரவாதே புண்ணியந்தான்
உடலெடுத்தால் கண்மணிகேள் கிடைக்கொட்டாதே
உறுதிபற்பத்தனுபான முறைக்கின்றேனே. (23)

உறைக்கிறேன் சஞ்சீவி லேகியத்தில்
உண்டுவாமண்டலந்தான் கண்ணையில்லை
எவராக்கின்ற குடல்வாத மெத்தயில்லை
எதும்புருக்கிப்பட்டாமேக மெய்போதுமில்லை
நறைக்கிற மேற்றேகமில்லை பித்தமில்லை
நாவில்வருரோகமெத்த ஞானமில்லை
திறக்கிறமேகாருடல்தனிலே மேகமில்லை
சிவசிவாயி தன்பெருமை செப்பொணாதே. (24)

செப்பவே அயத்தகடு லேசாப்தட்டி
சிறுநீரிலா தலப்பமுச் சாற்றிற்சுத்தி
துப்பரவாய்செய்துகொண்டு தகட்டின்மேலே
துருசக்குகுருவான சூட்சந்தன்னை
அப்பனைபணவிடைதா னெடுத்துப்புசி
ஆமணக்குயிலைபறித்தாக் கவசங்கட்டி
உற்பனமாம்குக்கிடத்தில் நீறிப்போகும்
ஓகோகோயிதின்பொருமை உறுதிதானே. (25)

உறுதியென்றலோகபற்பம் மண்டலந்தான்
உத்தமனே கரிசாலை லேகியத்திற்
பருதிமதியிரண்டதுவே கொண்டாயானால்
பாண்டுவொடுமூலமெல்லாம் பறந்துபோகும்
குறுதியென்றதாதுபுஷ்டியூரலாச்சு
குணக்கேடுசெப்புகின்ற சொலிபோச்சு

சுருதியிந்தப்படி தானே கார்த்துசெய்ய
 சோகைகாமாலையெல்லாந் தொலைந்துபோச்சே.()
போச்சென்றுவிடுகாதே கருவங்கத்தை
 புளிப்பானமோரிலே சுத்திசெய்து
ஆச்சென்றுசுருநீரிலே பணத்தான்றூங்கி
 அருளானவங்கத்துக் கப்பிப்போடு
காச்சென்றகுருஞ்சியைநீ யரைத்துக்கொண்டு
 கவசமிட்டுகருவங்கங் கட்டிப்போகும்
மூச்சென்றுமோடாது குக்கிடத்தில்
 முழுவெள்ளைபாகுமடா மூர்ச்சமென்ன.' (27)

மூர்க்கமிந்தநீராலே களங்குசெய்தால்
 மின்பின்னைபத்தாறு மாற்றுக்காணுஞ்
சங்கைபடாபரங்கியென்னும் பட்டைச்சாற்றில்
 தின்றுவாமண்டலத்திற் றீரும்நோய்கள்
நீர்க்குமிழ்ப்பிரிப்புண்ணும் வெட்டைதீரும்
 நீர்சொறிப்புக்காலெரிவு நின்றுபோகும்
ஊர்க்குள்ளேயுனக்கீடொருவரில்லை
 வுத்தமனேவங்கத்தி னுண்மைதானே. (28)

உண்மையிந்தப்படிதானே வெள்வங்கத்தை
 வுண்டுபண்ணிமண்டலமே கொண்டாயானால்

பண்மையிந்த நீராலேமேகமெல்லாம்
பறக்குமடாவுலகத்திற் பண்டிதந்தான்
தண்மைபல்லோலேவேணுமடா தேகநேரிகங்
கத்துவமறியாதவர்க்கு மருந்தேதுக்கு
வண்மையினல்செய்துநடு நாள்பழக்கம்
வந்தல்லோயிம்மருந்து வாய்க்குந்தானே. (29)
வாய்க்கவேசிறுநாகந் தத்தர்வாங்கி
வந்துமேகாண்டயினி லுதுக்கியேதான்
சாய்க்கவேயினுப்பைநெப்பில சுத்தியாக்கி
நடுவிலொருவிரல்கனமாய்த் தடித்துக்கொண்டு
சீக்கிரமாய்க்குருவிலொரு பணநாகந்தூக்கி
சேர்த்துவிடுநாகத்தின் சிரலபோதும்
சேய்க்குமட்டிக்காயரைத்துக் கவசங்கட்டி
பேசாமற்குக்குடத்தில் நீறுமுற்றே (80)

உரோமரிஷி முப்புசூத்திரம்-௩௦.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

எண்பத்தெட்டாவது

உரோமரிஷி

வகாரசூத்திரம் - க௲.

கந்திமுகத்தான சகலத்தைத்தாயபாகணகாப்பு
சகலபொருளாகிநின்ற தாயார்காப்பு
முந்திபுரையென்முதனூலைம்பதுக்குள்
மூலமுதற்றிரிகோண வாசிவாஞ்
சந்திரன்போலறிவுடைய மகனுக்குத்
தொடுதியுமிடலமுக் கோணுக்கோணும்
இந்தமுறைபதினாறுஞ் சொன்னேனுரோம
ரிஷிநானுங்கெதிர்நாலொன் றில்லைதானே. (1)

ஞாவென்றமூலமத லாறுவீடு
சாகரத்தின்கோட்டையிலே சார்ந்திருக்கு
ஊவென்றவளையமடா திரிகோணத்தான்
உற்றுப்பார்பவளநிறம் போலிருக்கும்
வாவென்றவீட்டினுள்ளே கணேசன்றானும்
வல்லபையும்வீற்றிருப்பான் முனைபோலையா

நானொன்றுமிவனையல்லோ பூசைபண்ணி
நலமாகசிவயோக நலம்பெற்றேனே (2)

பெற்றசுழிமுனைதானே வித்தாகும்
பேதமில்லைமேல்மூலத் தடைபாளந்தான்
உற்றதிரிகோணமதிற் சிவாக்காவுங்கு
ஓமெழுத்தாமீரெழுத்துங் கீழ்மேலையா
பற்றிநின்றாலிமேலே மதிதானிருக்கும்,
பதிநடங்கவாகாசம் பிரமபீடம்
முத்தியறிந்தவன் யோகி ஞானியாவான்
முனையுழுங்குமத்தியிலே மூட்டுமூட்டே (3)

மூட்டுவதும்வாரிகழ்தா மரையினாலே
முக்கோணவளையதனி னூடுதாங்கி
நீட்டுவது அங்குலந்தம் னுஞ்சென்றால்
நீங்காமல்ரவிமதியு மொன்றாய்ப்போகும்
கோட்டைவிட்டுக்குதியாது வுடலுய்யாது
குறுகாதுநெடுகாது பொறிசொல்லாது
காட்டிலென்னாட்டிலென்ன யிந்தயோகம்
கண்டவர்க்குமவுனமுத்தி கைக்குளாச்சே. (4)

ஆச்சப்பாயிந்தகுறை நவ்வேவசிவ்வாய்
ஆதித்தமண்டலத்துங் கப்பாற்சென்றால்

மூச்சப்பா மேலடங்கும் கீழ்நோக்காது
　　முனைமூக்குப்பிடரிவழிக் குள்ளேபேறும்
நீச்சப்பா சுழியிலொரு மயிர்ப்பாலங்காண்
　　நினைவுகொண்டு தாண்டாலற் றெட்டுப்போனார்
பேசப்பா பின்னால் வருமோ டோகம்
　　பிராணாபானமெல்லாம் பேசுந்தானே. (5)

பேசாது அபானத்தில் மலமே தற்றம்
　　பேசுகின்ற வுதானத்தில் நாடி தற்றம்
விசையானகண்டத்திற் பயமே குற்றம்
　　மேல்மூலவளையிலொரு மீனே குற்றம்
மசையானமனதுக்கந் தியானக்குற்றம்
　　மையைத்து போக்கிவிட்டா லாமேழுனாள்
பசியாதுஞானத்திற் பிரகாசித்தாற்
　　பானமல்லோபதினாறும் டாலுகொள்ளே. (6)

கொள்ளையிலே காரமறுக் குண்ணவேணுங்
　　கோளாறுவியாதிகண்டு தீர்க்கவேணுந்
தள்ளாமல் ரேசகபூ ரகமாக்கும்பந்
　　தவறாமற்சாதித்துச் சாரவேணு
மெள்ளவுமனதுபேசா மல்மூல
　　வெளியிலேதால்நிறுத்தி யேறவேணி
முள்ளபடியானுரைக்குஞ் சிவயோகத்தில்
　　ஓமத்திற்சேமதிப்பா யுணர்வாய்பூட்டே. (7)

வட்டடறியாமடையார் காஷாயங்கொண்டு
வெரடியானம்விபூதி யுத்தளமாய்பூசி
சேட்டையாய்பலவிதநூல் கற்றுக்கொண்டு
சிவயோகம்வந்ததுபோற் றிறிவாரையா
சாட்டியில்லாபம்பரங்கொண் டாட்டலாமோ
தண்ணீரென்றெண்ணெயுண்டால் தாகம்போ[கு]
வேட்டைபெரிதென்றுபெ நாயைக்கட்டி [மோ
வேடிகைபாருக்கும் வீணர் காணே (8)

சாணுதுபசுவுக்கு ஞானயோகம்
கருத்தறிந்துகொண்டாலுங் கைக்கூடாது
தோணுதுசற்குரு முன்னுகவந்து
சொன்னாலுந்தெரியாது தோஷிதோஷி
வீணுகவென்மீதிற் சொல்லவேண்டாம்
வெட்டவெளியைந்நூற்றி விபரமெல்லாம்
பூணுதேபோனாலு மென்மேற்குற்றம்
பிசகாமற்சொல்லிவைத்தேன் பொருத்திடகே. ()

பொருத்தமிலாப்பிள்ளைகட்குப் பொருந்தாதப்பா
புதைத்தாலும்பிழைப்பார்கள் பொறிபுள்ளோர்
அறித்தாலுமறைகிளை தழையுமாப்போல் [கள்
அவரவர்கள் தன்குணத்தின் படிதானுகும்
ருத்துடனேகற்பகத்தைச் சார்ந்தாலுந்தான்
காஞ்சிரங்காயிந்தகதை கடகப்போமே

பெருக்கமிலாம்பழத்தினுக்கு ஆர்தாணியும்
பிடித்துவந்துவிட்டானரோ பேணிப்பாரே. (10)

பேரானசாகரமே பிரமவித்து
பேசுமறைமாற்றுவிக்கு மோகமுண்டு
பூரானகுலமிதுக்கு வசந்தகாலம்
கிமிடத்திலிடிமழையுங் காற்றுமாசகு
கூரானமூன்றுவித மானதாலே
குமுறுகின்ற பங்கினியே யீசன்விந்து
பேரானவாயு வந்த மாஸமின்விந்து
பிரமாவின்விந்துமழை பெய்தலாமே (11)

வகாரம்.

ஆமைய்யாஈசன்விந்து இடியாய்வீழு
மக்கினிமண்ணூடுருவிச சலத்தைநக்கோர்க்கும்
ஓமையபாபாறைத்தப்பு மீன்போற்றோன்று
முத்தமனமண்ணெடுத்துப பூவாய்நிற்கும்
சாமைபாமழைக்காலக் காற்றுச்சென்று
சக்கரத்தின்னீர்திரட்டிக் தண்ணீர்கள்ளாய்
காமையாசொல்லிவிட்டேடாம் பாறையுப்பாய்
களமிரதப்பூர்வத்தி னடத்தைதானே. (12)

கடத்தையிக்தயாயுவக்கி அப்புமூன்று
காதமென்றசாகரத்தி னீராலச்சு

திடத்திலேயெழுபிறப்பு யோனியாச்சு
சித்தர்களெல்லாமிதனைச் செய்யலாச்சு
உடைத்துவிட்டேனிம்மூன்றும் கொன்றேயாதி
யுகாரமலைலே பூமியொன்று வூணிப்பாரார்
மகத்தையடங்கினைக் கட்டிக்கொண்டு
வாழ்ந்திருக்குர்விணாருக்கு வகைகேகாணுங்க. ()
வகையறிபாரக்கினியி லுப்பைக்காணார்
வாய்விலுப்புக்கண்ணீரான மார்க்கங்காணார்
தொகையறியார்தீட்சையினிற் சுழியுங்காணார்
துருசுகொண்டுசூதத்தைக் கட்டச்சொல்வார்
வகையறியார்காலபரு வங்கள்காணார்
பாசாணக்கட்டென்று பணந்தாவென்பார்
குகையறியார்குடுகுடுக்கை கொண்டாவென்பார்
குருபூசைக்கிருபதுபொன் கொடுவென்பாரே. ()

நாதவித்துவாலை.

கொடுப்பதற் கென்றாலறிந்தோரைக்
கோடிதனமானாலுங் கொடுத்துவாங்கு
பிடிப்பதற்றுவகைபதனிற் கண்டுபாரு
பிய்த்தெறிந்துபோடாதே பிசகாய்ப்போமே
இடிப்புகுந்தவுவர்நிலத்தை நன்றாய்ப்பாரு
இரண்டுமொன்றாய்ச்சேர்க்கவொரு கடலையாறு

அடிநனைத்தபூரணையல்லோ நீக்குநிற்கு
மவுனோனினைந்துமமைப் பிடிகாற்றநாதன்றே. (15)

ஆநாகோவேலையிலே கண்டாற்சிப்பிக்
காசாசவித்துவல்லை முத்தாப்பப்போச்சு
சாகாதேகோயிந்நீரி லானைநல்லு
சத்தியுடவர்க்கூடாங்கே சற்றேறபோடே
போநாதோ இணையிணைமுஞ் சேர்ந்தாலோடா
வெண்கிளிஞ்சிற்கேநீர் விட்டாற்சொல்லும்
போகாமேதாகுருமுடிக்கும் பாநமெல்லாம் [றே.
பூட்டறிந்துபார்த்தவர்க்குப் பொருள்தான்முற்

உரோமரிஷி பநாரசூத்திரம்-நக.

முற்றிற்று

கடவுள் துணை

எண்பத்தொன்பதாவது

உரோமரிஷி

வகாரச் சூத்திரம்—உஎ.

காப்பு

ஓம்மூலத்தந்திமுகவன் சரணமிரந்தொழுது
ஆம்மூலநந்தீசர் சரணடிபான்றொழுது [று
தாம்பூலம்பராபரை சரசயோதியெந்தன்வாக்கினின்
ஏம்மூலஞ்சூத்திரக்காப்புதொழுதிரைஞ்சவோற்கே

நூல்.

மயமானசூத்திரத்தி னுப்புமார்க்கம்
வாதத்திலாதியதாய் விரித்துச்சொல்ல
செயமாகக்குருநந்தி யுபதேசித்தார்
சிவனொடுபார்வதியும் நிர்வாணிதானும்
நயமாகயெப்பொழுது முன்னேநின்று
நாடியேசூத்திரத்தை நயந்துபாரு
வயமாகச்சொல்லுகிறே னிருபத்தைந்தில்
வாதியரேயிந்நூலை வணங்கிக்கேளே (1)
கேளடாகரியப்பனைக் கட்டத்தானுங்
கணபதியின்தேவியருள் பதத்தைப்போற்றி.

ஊரடா திரித்தலையு முழுதுநருக்கு
வொளித்துவைத்தாரென்றாலை கைக்கொடாதே
வாளடா தீட்சணமாங் கபந்தமோடு
வளமானதங்காலை முசுமுசுக்கை
ஆளடா கைக்கொன்று சாயுளூட்டிக்கால்தா
னதிற்சொல்லேன் கறியுப்புக் கால்தான்பாரே ( )

பாரடா சொரூபானந்த நிசந்தான் சொன்னேன்
பரிவாகயென்றாலைப் பழித்தாரானல்
ஊரடா ஞானப்போற் றிரித்தலைவா
ருயர்தலைவெடிக்குர்நந்து பரமப்பா
காரடா குருபதத்தைக் காத்தார்சொல்வார்
கண்டித்தநூல்தன்னைக் கருதிவாங்கி
ஊரடா வருவார்கள் ளானேகம்பேர்க
ளுத்தமர்க்குக்கொடுக்கவுந்தான் வேணிப்பாரே.

பாரப்பாயிலைதவிட்டு வுப்பைச்சொல்வேன்
பருமணியாய்கருயுப்பை கலத்துக்கொண்டு
தீரப்பா தீட்சணமாங் கபந்தச்சாறுஞ்
சிறக்கவிடுநாழியப்பா வுப்பிலேதான்
காரப்பாரவிதனிலே மூன்றுநாள்தான்
கடோரவியில்வைத்தபின்பு தாளிச்சாறு
வாரப்பாமுன்போல விட்டுநீயும்
வளமாகவற்றினபி னின்னங்கேளே. (4)

இன்னப்பாமுசுமுசுகளை நாறுநாழி
யினைந்நமுடன்விட்டதோ தானின்னஞ்சொல்வேன்
வண்மையாயிப்படியே வகையொன்றுக்கு
வளமாகக்காய்ச்சுபின்பு ஒன்பதாநாள்
அன்னமடாவரக்காம்பால் நாழிவிட்டு
பதின்பிறகு வதியுமடை நட்டைவெட்டி
தின்னமதாய்க்கோர்வடினி துப்பைவிட்டுத்
திடமாகமேருமதாய் மூடக்கேளே. (5)

கேளடாவொருக்கிலேயை யரைத்துப்பூசி
கிருமையுடனுப்பிட்டுப் பாலுமிட்டு
ஆளடாமுன்னிலேதான் மேமேலேபூசி
யதின்மேலேசில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
மாளடாயீசானம் திருவாணிபூசை
வளமாகவாலையுடன் கணபதியின்பூசை
நாளடாசெய்யதபின்பு முழுபபுடந்தான் போடு
நயமானவுப்பதுவுங் கட்டுந்தானே. (6)

தானென்றவுப்பதுவு முலகத்தோர்க்கு
தாங்காதுசித்தருக்கு மிக்குறவப்பா
வானென்றபசுகளுக்கு கொடுக்கவேண்டாம்
வளர்கத்திக்குச்சாபம் பலிக்கும்பாரு
தேனென்றமனோன்மணியாள் சிவனைக்கேட்டு
திரமாகவெந்தனுக்கு வுபதேசித்தாள்

பேரொன்றாவிகோடி காந்திமட்டும்
   பஞ்சபோலெரித்திடுவாய் பாழ்போலாவே. (7)
போகாமற்சொல்லுகிறே னிந்தவுப்பிற்
   பொய்யலமெய்யாக யினிமேல்நாதம்
வாகாவிரண்டையுந்தான் கூட்டிக்கொண்டு
   யபிரவர்க்குப்பூரசாண்ணளி புடத்தைப்போட்டு
ஆதப்பார்செந்தூரமருணன்போலா
   கதிலுடனோவீரமெபாஷ தங்கஞ்சேர்த்து
சோகாமற்செந்தூரம் நாஞ்சிசெம்பி
   னேருக்கியிட்டுவெளிபேழ சேர்த்திடாயே. (8)
சேர்க்கபின்பூராத்தீதா பெட்டளைதானபபா
   செகமென்றசெம்பதுவிந தங்கமாகும்
மாதமென்றமப்பினால் சொல்லாதப்பு
   யடக்கிவிட்டேன்சுருக்கமதா யிருப்பளைகந்திற்
கூத்தென்றபோருக்கும் கொடுக்கவேண்டாம்
   கொடுத்தாக்கால்பெருவயிறு குத்திநமல்வாயு
வாதமென்றநரகத்தில் விழ்வார்சொன்னேன்
   வபமெல்லாகுறைநோயாகச் சாமந்தானே. (9)
சாபந்தான்தீராது யாவர்வந்தாலுஞ்
   சற்குருவாம்சந்திபருள் பதம்பெற்றாலும்
அபலமாய்ப்போக்காதே பின்னால்தன்னை
   யாராய்ந்துபார்த்தவர்க்கே வாதந்தங்கும்

சிபமான நூல்தன்னை பொன்றுசொல்லி
நிமிஷத்தில்சித்திய முப்பின்மார்க்கம்
செம்பாகப்போகாதே பேணிப்பாரு
சண்டாளனைக்காற் சாவான்பாரே. (11)

சாகாமலிருக்கவென்றாற் றுனைப்போற்றி
சரணமென்றுநந்தியடி தெண்டம்பண்ணு
வேகாமல்நின்றதொரு தலைபைங்கேளு
விதமாகச்சாகாத நாலைக்கேளு
வாசானவிரண்டையுந்தா னென்றுசொல்வார்
மகத்தானநந்திதரு வுபதேசிப்பார்
போகாமற்பரிவாசி யம்மென் றேற்றிப்
பொறிவழிமேலாடத்தைப் புகழ்ந்துபாரே. (12)

பார்த்தபின்புவெளிபேது வெளியாய்ப்போகும்
பரமானந்திபைப்போ தெரிசனமுமுண்டாம்
சார்த்தபின்புபின்னமொரு சிமிட்டிச்சொல்வேன்
கரைகண்டநந்தியப்பா வுபதேசித்தார்
நாத்தமென்றநெந்தகத்தில் மெழுகைக்கேளு
நன்றாகத்தாக்கைதயுட சாறுவிட்டு
[illegible]ச்சென்றரசமிட்டு வீரமிட்டுத்
[illegible]ர்க்குமதோசிலையிட் டாட்டுவாயே. (13)
[illegible]ட்டியதோரதங்கமப்பா கூடச்சேர்த்து
வழகானதூர்க்குருவி புடத்தான்போடு

T 122 ம

வாட்டியப்பாசெந்தூரங் கண்கொள்ளாது
வளமானசிதம்பரத்திற் கொடுத்தார்கேளு
வெட்டியதோர்வெள்ளியப்பா பொன்போலாகும்
விளங்கவெள்ளிசேர்ந்திடவேவாயதாகு
மூட்டியதோர்மூட்டெல்லாமிதினுடையமூட்டு
மூதண்டங்கிழித்தாடு முடந்தானே (14).

தானனையின்னமொரு சிமிட்டுசொல்வேன்
தனிச்செம்புகட்டுதற்கு வகைகைக்கேளு
தேனனமனோன்மணியாள் சிறந்தரூபி
சிரக்கரைத்துதகட்டின்மேற் பூசிப்போடு
கானனசிலேசெய்து புடத்தைப்போடு
களிம்பற்றுசெம்பதுதான் கனகமாகும்
மானகயிப்படியே யைந்துதிரம்பார்
வளமாகப்போட்டிடவே வளஞ்சொல்லேனே. ()

சொல்லுகிறேன்கேளடா சொரூபானந்த
சூட்சமாய்செம்புசுத்திச் சொல்லொணாது
வெல்லுமப்பாமூன்றுபின் செந்தூரத்தை
விதமாகசெம்பிலே விரைந்துயூட்டி
சொல்லுமடாவெள்ளியிலே செம்பையூட்டி
சிறந்தருகிலெடுத்துப்பா ராறுமாற்று
கொல்லுமடாப்புடம்போடத் தங்கமாச்சு
கொடிதானகவலோகம் பொன்னுமாமே. (16)

ஆரம்பமாயித்தொழிலை சொல்லவேண்டா
  மழகானனூல்தன்னை தொடுக்கவேண்டாம்
நாமப்பாசொல்லுகிறேன் சொரூபானந்தா
  நாய்போலத்திரியாதே நயந்துபாரு
வேமபாபூனீற்றிச் குருவைசொல்லேவன்
  விரிந்தண்டங்கிருந்தாடா சித்தர்மெச்ச
ஆமப்பாயகத்தீச பூர்த்திசொன்ன
  வழகானபூரணசூஸ் திரங்காண்பாரே (17)

பாரப்பாபூரணசூஸ் திரந்தான்மேலே
  பாடினார்சவுக்கார மாயப்பத்தானும்
யாரப்பாகைமுறைகள் சொல்லவில்லை
  யாச்சரியமாய்வழலை சொன்னார்ந்தி
சீரப்பாசவுக்கார மாயப்புசொன்னார்
  திறமானபெண்ணையமுக்கிடச்சொன்னார்
வேரப்பாமாதமொன்று காய்தானென்று
  வெட்டவெளியாகபுந்தான் விளம்புறேனே. (18)

வெளியாகத்தோணுமடா யிந்தநூலில்
  வேறுவிதமொன்றில்லை வண்ணென்றி
யளியாதபூநீறு நிலவுபோடு
  யனலுரைத்தகெந்தகயுப்பு வமுரிநீரில்
மொளியர்கனையந்துதரங் காச்சிப்பின்பு
  மோசமேவாராம லேமுதிரங்காய்ச்சி

களியானமெழுகுபதம் வரும்போதப்பா
கடைமருந்தைச்சொல்லுகிறேன் கருத்திக்கேளே
கேளப்பாவீரமுடன் சாமவெள்ளை
கிருபையுடன்வெடியுப்பு ஊசியுப்பு
வாளப்பாசீனமொரு புழுகோடொக்க
வளமாகயறத்துபு நுணிக்கிப்போடு
ஆளப்பாயண்டம்போ லுருட்டிக்கொண்டு
அப்பனேரவிதனிலே காயந்தபின்பு
தூளப்பாகடுங்கார மேற்றிப்பேற்றி
துறியுள்ளசுண்ணாம்பிற் புடகைப்போடே (20)
போட்டபின்புவழலைதன்னை தக்கசெய்தே
புகழாகவைத்துமேற் கொண்டார்க்கேளு
விட்டதொருவர்பத்து றுனுபேரு
பிறைப்பார்கள்பார்ப்பதனைக் கண்டிலேயா
மெட்டிபார்ச்சொல்லாதே வழலைவைப்பி
மேன்மக்கள்சாபமது வந்திருக்
காட்டிலேதிரிந்தாலு மெலியாய்ப்போவாய்
கண்குருடுகால்முடங்கள் செவிகேளாதே. (21)
கேளாதேபோனுங்கா லிக்கதூலே
கிழித்துதான்விட்டெறிவார் கிளைகளெல்லாம்
பாளாகுந்தலைமுறைகள் குருடிகொண்டி
பறையனும்நாய்போலே படிவாய்தான்

வாளடாயிற்றாலே் கொடுக்கவேண்டாம்
வாய்க்குமொருசாபமப்பா தீர்க்கச்சொல்வேன்
நாளானசப்பாணி குலைநோயப்பா
நாற்குத்துஷ்டரோகநாடுந்தானே (22)
தானென்றயின்னமொரு ஈமிட்டுசொல்வேன்
தங்கமொடுவீரமப்பா லிங்கஞ்சூதம்
வேனென்றுபாஷாணஞ் சிலையிலேறு
வுதமானசெந்திதங்கந் தாருகசண்ணம
னென்றய்ச்சொல்லுகிறேன் காசிநாடகானப்பா
சலமாகப்பழச்சாற்றி லரைக்க நாட்டு
ஏனென்றபுடம்போடச் செந்தூரந்தா
னென்றுமேலமுடியாது யிக்கப்போக்கோ (23)
போகசானசெய்கிறோனறு சொலலக்கேளு
புகழானச்செம்பிலிட மாற்றுப்பத்தாக்
தாக்கனையண்டரண்டம் விரிக்கையாடு
மறுபத்துநாக்வர்க்குச செந்தூரந்தான்
வாஸ்தானரசிப மா யிக்கப்போக்கு
வாயவிட்டாலினமதுமேல முடியாதப்பா
நீக்கானகுஸ்திரத்தை வைகதுக்கொண்டு
நிலையில்லாக்குறையில்லா வேதையாமே. (24)
வேதையின்னஞ்சொல்லுகிறேன் தரிசநீறு
வெள்ளப்பாஷாணமுடன் வீரம்பூரம்
பாகையென்றுமெந்திபோடு அண்டநீறு
பரமானகுதமப்பா வங்கந்தோடு

மேதையென்ற கருவோடே பாலையூட்டி
    விதமாக வைத்திருந்தாற் சலமதாகும்
காதையிதைவிட்டவரைத்தா தாருசக்கப்பி
    நடுவெளியிலில்லை வைத்திடவே சுண்ணம்பாமே (25)

ஆமப்பாயூங்குருவிற் சூதக்கூட்டு
    மரணமதைநந்தீச ருபதேசித்தார்
காமப்பாசொருவ மிட்டோருஞ் சொருபானந்தர்
    கன்றைனயிந் நூல்தான் சுருக்கமப்பா
காமப்பாசிலிரைத்தவனை யடுகதேவண்டாங்
    கைமுறைகளகாட்டாதே கருச்சொல்லாதே
ஆமப்பாமுன்சாபம் வந்துதீரு
    மருளானசூஸ்திரந்தா னிருபத்தைந்தே (26)

அஞ்சானநந்தீச ரெந்தனுக்கு
    வருளிறைரென்மகனே ரோமரிஷியென்றுங்
கஞ்சமலர்த்திருபபுயனே சொருபானந்தர்
    கடாட்சித்தாரெந்தனுக்கு யானுஞ்சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த்திரியாதே கருவைவிட்டு
    வானமென்றபொறிவந்து நீறிப்போவான்
தஞ்சமென்னவந்தடைந்து பணிந்தபேர்க்கு
    தயவுசெய்வார்சூஸ்திரந்தான் முடிவுமாற்றே. ()

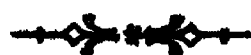
உரோமரிஷி வகாரசூத்திரம்-உஎ
முற்றிற்று

கடவுள் துணை.

தொண்ணூறாவது

கவுபாலசித்தர் அருளிச்செய்த

ஆணிக்கோர்வை-௫௧.

காப்பு-வெண்பா.

சித்தானமாத்து செகத்தோரறிந்திடவே
கொத்தானநல்ல கோர்வைசொல்ல-வித்தான்
ஆரணராங்தேவமுனி யற்புதபொற்பாதங்கள்
காரணமாபெந்நாளுங் காப்பு

நூல்

பூவகத்தில்வேறு பொருளும்பிறிவதில்லை
நாவகத்தார்பாட நாட்டம்பிறிதில்லை
தீவகம்போலவந்தென் சிந்தைகுடிகொண்ட
வேவுமனத்திருளும் விளங்கவிடைகொடுத்தேனே.
காவும் பலசமயக்கட்டளையைக் கட்டறுத்தேன்.

மூவுலகுமுப்பொருளு முத்திவழியுமறந்தேன்
ஆவலறுமூவாசை யில்லாநடற்கடந்தேன்
தாவுமன்னைதந்தை சற்குருவுந்தெய்வமுமாந்
தேவமுனிதன் திருவடிக்கேயானானேன். (1)

காப்பாளசித்தாதி சித்தேபோற்றி
காரணமாமெய்ஞ்ஞானங் கதிரேபோற்றி
தாப்பான அறிவுகண்ட சொரூபம்போற்றி
சங்கற்பவிகற்பமில்லா தவமேபோற்றி
மாப்பானசகலகலை வித்தேபோற்றி
மாயக்கமெல்லாங்கட்டறுத்த வாழ்வேபோற்றி
கோப்பானவிருடியர்போற் குன்றேபோற்றி
குறைதீர்தேவமுனி குருவேபோற்றி. (2)

குருவானவேதமுனி நூல்பாராமல்
குருடரைப்போலேன்மயங்கி குறுகிப்போநீர்
கருவானகருமறைத்த சாஸ்திரத்தாற்
காணுமோசிறிதுவித்தை காணமாட்டீர்
மருவானதேவமுனி கருக்கத்துள்ளே
வைத்திருக்குங் கருவையெல்லாம் வகையாய்ப்
திருவானகருவதனைக் கண்டாயாற் [பாரு
சித்தியெல்லாமெளியில்வந்து சேரும்பாரே. (3)

சேரப்பாகோடான கோடிசித்தர்
சித்தியெல்லாம்பெற்றிருந்து மதிமயக்கங்கொண்
வாரப்பாருலகத்தில் நூல்செய்யாமல் [டு
வகைகோடாகோகோ மாய்ந்துபோனார்
சேரப்பாதிருமூலர் முதலாயுள்ள
சித்தர்பதினெண்மர்களும் பலன்தெரிந்து

நேரப்பாசாஸ்திரங்கள் செய்துவைத்து
நிலையானசிஷவர்க்கம் நிறுத்திட்டாரே. (4)

நிறுத்தியதோர்சாஸ்திரத்தின் றுகைகேடாம
னெறிமயங்கிப்போனவர்கள் கோடாகோடி
மறைத்திருந்தஞ்சரக்கினுட பர்மங்களைர்
மயங்கிபேதிரிந்தவர்களுள் கணக்கோயில்லை
உரைப்பதற்கரிதான மண்டபிண்டம்
ஓகோகோவதினுட்பங் கண்டுதேறார்
குறுங்கியதோரதைப்போலே மறைத்திடாமல்
சொல்லுமேவனியிக்கோர்வை சொல்லேனே. (5)

சொல்லப்பாமுந்திமுந்தி காரியங்கூறுவால்
சூட்சமாய்லபியதனை யறிந்துக்கொண்டு
வெல்லப்பாபலபலசாத்திரங்கள்பார்த்து
வெறுத்துதடாபின்புவா கடனூல்பார்த்தே
மெல்லப்பாயதிலிருங்குஞ்சரக்கைப்பார்த்து
வித்தானவாதத்தில் விருப்பங்கொண்டு
கல்லப்பாசித்தாதி னூல்கள்பார்த்து
கண்ணிருந்துந்தெரியாமற்கலங்கினேனே. (6)

கலங்கிபேசித்தர்களைக் காணவேண்டி
கவலையுடன்வெகுகாலங் கருதித்தேடி
குலுங்கியேதீவு தீவாந்தரங்கள்
கொடியவன்குன்றுமலை குகைகடோறும்

ஏங்கியேவெகுகாலந் தேடித்தேடி
சித்தரிடத்தையப்பா செப்பக்கூடா
புலங்கியேசித்தருக்குச் சிந்தானந்தப்
பொருளானபொதிகைமுனி பதம்பணிந்தேனே.

பொதிகைமலைகண்டோமே போனோமென்பார்க்
போக்கறியார் நீக்கறியார் புலைமாக்கள்
பொதிகைமலைவழியெங்கே தெரிந்தாரெங்கே
போபோவென்றுரைப்பார்கள் மூடர்
பொதிகைமலைபாற்கண்டார் புண்ணியோர்கள்
பொருந்தியேயம்மலைபால் குருவைக்கண்டார்
பொதிகைமலைநிலைகொண்டு புலனைக்கண்டு
பொருந்துசித்தாகியடைகொண்டு பூரித்தேனே. (8)

பூரித்துவங்கிருந்துசித்தரோடு
பூரணமாய்ப்பழகி புலனைப்பார்த்து
வெறித்தபாத்திரத்தை வெளியேவிட்டு
விஞ்ஞானசாஸ்திரத்தை பார்த்துக்கொண்டு
பரித்தவைடிவேதை சிடிக்கைவேதை
பலசாதிவேதையெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டு
சிறுற்றதேவமுனி யருளாற்சித்தர் [டேடமோ
சிறந்திருக்குஞ்செருக்கையென்றோ சொல்லப்
சொல்லுவதுதேவமுனி அருமையான
தீவரமுந்தேவமுனி தோத்திரந்தான்

புல்லுவதுந்தேவமுனி சாஸ்திரந்தான்
  புகலுவதுந்தேவமுனி சூத்திரந்தான்
வெல்லுவதுந்தேவமுனி சுருக்கமப்பா
  விளம்புவதுங்காரணம்நீ கண்டுதானே
புல்லுவதுந்தேவமுனி நிஷ்டையப்பா
  பூசிப்பாய்த்தேவமுனி ஞானத்தானே. (10)
தானென்றுந்தேவமுனி யாரோவென்று
  தவஞ்செய்து கேட்டாலுஞ் சித்தர்சொல்வார்
வேனென்றாற் றேலயாஞ் சித்தருந்து
  வெகுகாலங்கொண்டுசெய்தே பிறகுசொன்னார்
மானென்றுந்தேவமுனி மகிமைமைந்தா
  மனிதரென்றபிணங்களெல்லாங் காணமாட்டார்
கானென்றுந்தேவமுனி பிடமுமைந்தா
  கால்வழியும்நால்வழியுங் கண்டுகேளே (11)
கேளப்பாசித்தரென்று லவரேசித்தர்
  கெடியானஆதிகுரு சித்தரப்பா
ஆளப்பாவந்தகுரு சரப்பானந்தர்
  னந்தசரபானந்த ருந்தவத்தில்
வேளப்பாதேவமுனி யென்றுசொல்லி
  மேலானமுனியுமவ தரித்தாரப்பா
சூடப்பாவவர்பெருமையின்னதென்று
  சொல்லவென்றால்முடியாது சூட்சம்பாரே. (12)
சூட்சமதாய்ச்சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
  சொர்ணகிரியென்றுமொரு கிரிதானுண்டு

ஆட்சியாந்தேவமுனி யதிலிருப்ப
 தரிதானசித்தரெல்லா மங்கேநாட்டங்
காட்சியாமியவரைக் காணவென்றால்
 கவனமாங்குளிகைதனைக் கண்டந்தாக்கி
தீட்சையாற்போவென்றார் குளிகையீந்து
 க்ஷணத்திலேசொர்ணகிரி முடிகண்டேனே (18)

கண்டுகொண்டேனவருடைய திருப்பாதத்தை
 கண்ணிலொற்றிப்பின்சிரசிற்கருத்தில்வைத்தேன்
கண்டுகொண்டேனவருடைய கொலுவையப்பா
 கரையடங்கா வானந்தக் காட்சிகொண்டேன்
கண்டுகொண்டேனவருடைய பெருமையப்பா
 காணவென்றால்வெகுகடினங் கருத்தாய்காணு
கண்டுகொண்டேன்தேவமுனி யெந்தாயென்று
 கைகட்டிப்பணிந்து உருகினேனே (14)

கருதுகின்றதவசிகளி னூலைநம்பி
 கதறியேசிலகாலங் கழித்தேனென்றால்
ஓதுகின்றசித்தருட னூல்களாய்ந்து
 வுண்மையுடன்வெகுகால மொழிந்தேனெந்தாய்
அருளுகின்றபொதிகைசித்த ரருளினாலே
 யடியேனுக்திருவடியை யடைந்தேனியானும்
வருந்துகின்றவுனது திரு வடியல்லாமல்
 வகையறியேனென்றுகண்ணீர் ததும்பினேனே.

ததும்பியதோர் கண்ணீர்தாரைதாரை போட
தார்தந்தை பிள்ளையைப்போற் றயங்கிவாடி
வெதும்பியதோர் நெஞ்சநாங்கித் தேம்பியிந்த
மெல்லடியில் விழுந்தழுத மெலிவைக்கண்டு
புரம்பியதோரெனையடுத்து நிலைகொள்ளாமற்
போனவர்கள் மெத்தவுண்டு பதிலேதான்
பெதும்பியர்காங்கிக் கிழத்தி யுனைப்போச்ச
யெழுந்திரென்று தவமுனி யியம்பினாரே (16)
எழுந்துநின்றானைகட்டி யப்புகைத்து
பெதிர்நின்றவடியேனை யிருக்கச்சொல்லி
கொழுந்திருந்த பூரண கடாட்சந்தந்து
குருவானதேவமுனி கூறலுற்றார்
அழுந்திருந்த தீவினைத்த வங்கமாரக
மறிவனடாயந்தவித்தை பாருவகாணோர்
தொழுதிருந்து வதுவுனக்கு தசசத்தியாகும்
தோதகமாம்பிரம்மவித்தை சொல்லக்கேளே. (17)
சைகையால்பிரவவித்தை கிடைத்ததென்றாற்
சாதகமாம்புத்தியுள்ள தன்மைவேணும்
மெய்மாக்கும்போதைவஸ்து விலங்கவேணும்
வீறனவங்கார மெடுக்கவேணும்
மைவிழியார் கல்வி யகற்றவேணும்
வருமைகுடிகொண்டபாபோல்வாழ்க்கவேணுஞ்
செய்துபிள்ளைபூச்சியைபோற் றிரியவேணுஞ்
சிறந்தகுருபாரபரிசை விளங்கவேணும். (18)

வேணுமடாயித்தனையுஞ் சுத்தரக்கொன்று
விளங்கவேபடியானுக்கு விபரஞ்சொல்லி
காணுமடாசபுதநூ லப்பொன்ற
மவுபாலனென்றெயா ருட்டு ருக்குந்து
நோணுமடாயிந்த ரசி முனிக்குத்
தேவாவென்றுமைக்கேன் சிரசைக்கொட்டு
பூணுமடாபிராவித்தை முனவாயுள்ள
பூரணமாய்வித்தைகொலைப் போதித்தாரே.(19)

போதித்தவென்மனோ வுபாய
புகன்றயிந்தவிராவித்தை பாடே னென்று
மேசித்ததிரிபுவன மோலமட்டும்
வித்தாசாபசிக்காப் விளங்கட்டுக
தேகித்ததேவமுனி வாக்குமுன்னுற்
செப்பிக்கவென்றுமிகவும் நான் செப்பிட்டார்காண்
ஆதித்தனென்மனதி லாதித்தவாற்போ
லகத்திருளொலாமகற்றி பாட்கொண்டாரே. (20)

ஆட்கொண்டவென்னப்பா னென்னையாண்ட
ஆண்டவரை தேவமுனி பாதரினிலே
தாட்கொண்டதானைவப்பு வுபசாரங்கள்
சாங்குகளுஞ்சத்துருமித் துருவுங்கண்டேன்
வாட்கொண்டசாரசாரங்கள் முப்பூவழலை
வர்ணமாஞ்சென்னூரம் வகையுங்கண்டேன்

சாட்கொண்டமற்றவித்தை யென்னவித்தை
வித்தானமேயவித்தை வெளிகண்டேனே. (21)

கண்டாயிஞ்சரக்குவகை பத்துநாலுங்
கனத்தவுபரசமது நாற் றிருபத்தாறுஞ்
சென்றுபட்வித்தை கண்டு காட்டமாட்டார்
செந்தூரஞ்சுன்னமுதற் செய்யமாட்டார்
உண்டானவுப்புவகை யிருபத்தைந்து
மூலோகங்கள்பதினாறு முளவைக்காணார்
வொன்றானசித்தரெல்லா மறைத்துவைத்தா
ருளவானமாதாணி யுண்மைகேளே. (22)

உண்மையாம்பொன்வெள்ளி யாணிக்கோர்வை
ஓகோகோவாணியது யிருபத்தேழு
தன்மைபொடுமேல்வெட்டு வுள்வெட்டென்றுஞ்
சாதாவியென்றதுதான் வகைமூன்றப்பா
என்மையதிற்பதினெட்டு மேல்வெட்டாகு
மேட்டாணியன்வெட்டு வொன்றுசாதா
வுண்மைபதின்குறிப்பதனை சொல்லக்கேளு
ருத்துவெட்டுகாய்ப்புள்ள சாதாவாமே. (23)

ஆமென்றுயிருந்தவைத்துக்குறிப்பினாலே
யடமாகமாற்றினை யறியவேணும்
ஓமென்றுமேல்வெட்டு முன்னேசொன்னே
னொருமாத்துஆணியின்மே லொருகுத்தாகும்

ஓமென்றதொண்ணரைமாத் தாணிதன்னி
லொருகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமென்று
தாமென்றவெனையடிமை கொண்டநாதன்
சற்குருவாங்கேதமுனி யிரைத்தவாறே. (24)

உரைக்கக்கேளிரண்டுமாத் தாணிமேலே
வுந்துப்பாரிரண்டுகுத் திருக்குமப்பா
யிறைக்கக்கேளிரண்டரைமாத் தாணிமேலே
யிரண்டுகுத்திமொருவெட்டு மிருக்கும்பாரு
வரைக்கக்கேள்மூன்றுமாத் ாணிமேலே
வரிசையாய்மூன்றுகுத்து வைத்திருக்கும்
முறைக்கக்கேள்சகலகலை ஞானமூர்த்தி
முத்தரெங்கள் தேவமுனி மொழிந்திட்டாரே. ()

மொழியைக்கேள்மூன்றரைமாத் தாணிமேலே
மூன்றுகுத்துமொருவெட்டு மிருக்குமப்பா
யிழியக்கேள்நாலுமாத் தாணிமேலே
யிரண்டுசாய்ப்பிருக்குமடா யேமாறாதே
கழியக்கேள்நாலரைமாத் தாணிமேலே
நாலுகுத்துமொருவெட்டும் நன்றாய்ப்பாரு
செழியக்கேள்சித்தாதி சித்தரெங்கள்
தேவமுனியெனக்குரைத்த செயலிதாமே. (26)

செயலான அஞ்சிமாத் தாணிதேலே
சிறந்திருக்குமைந்துகுத்துத் தெளிவாய்ப்பாரு

அயலானவைந்தரைமாத் தாணிமேலே
யைந்துகுத்துமொருவெட்டு மறிந்துகொள்ளு
மியலான ஆறுமாத் தாணிமேலே
யேங்கேவகாலுவெட்டி ருக்குமென்று
புயலானசுவர்ணகிரிவாசரெங்கள்
புராதனராந்தேவமுனி புகன்றிட்டாரே (27)

புகலேவஆறேகால் மாத் தாணிக்குப்
புள்ளடியுமொருசாய்ப்பு முண்டுபாரு
அகலேவஆறரைமாத் தாணிமேலே
புள்ளடிமாத்திரமிருக்கு மண்ணப்பாரு
புகலேவயாறேமுக்கால் மாத் தாணிக்குள்
புள்ளடியுமொருவெட்டிப் பொருந்துமென்றுங்
குகலேபசனகர்கோத் திரத்தில்வந்த
குணமுடையார்தேவமுனி புகன்றார்தானே.(28)

தானென்றபேழுமாத் தாணிமேலே
சதிராகவேழுவெட்டுத் தங்கிநிற்கும்
ஏனென்றேழேகால் மாத்தாணிக்கு
வொருசாய்ப்பாயிருக்குமடா யுரைத்தப்பாரு
யேனென்றேயேழரைமாத் தாணிமேலே
யிரண்டுமெட்டுமிருக்குமென்று மெந்தனுக்கு
இரென்றபரமகுரு நாதரெங்கள்
தேவமுனியெனக்குவுபதேசித்தாரே. (29)

பதசித்தயேழுங்கா லாணிமேலே
சிறந்தவொருவெட்டிருக்குந் தெளிவாய்க்காணு
யோசித்தயிந்தவெட்டு மேல்வெட்டாச்சு
யிதற்குமேல்வள்வெட்டு மியம்பக்கேளு
வாசித்தவெட்டுமாத் தாணிக்குள்ளே
வரியானவிரண்டுசாப்பா யிருக்குமென்று
பூசித்துபொன்னப்பா னென்னையாண்ட
புராணதேவமுனி புகன்றாரே. (30)

வாரானபெட்டேகால் மாத்தாணிக்கு
வண்மை பாரொருசாப்பு மிருக்கும்பாரு
பேரானபெட்டரைமாத் தாணிக்குள்ளே
பேசுகிறேன்புள்ளடியொன் றிருக்கும்பாரு
சீரானபெட்டேமுக்கால் மாத்தாணிக்குள்
சிறந்தவைந்துவெட்டதுவு மிருக்குமடாபாரு
தேராதசித்தரையுந் தேற்றுமெங்கள்
தெய்வமுனிவனுக்கிரகஞ் செய்திட்டாரே. (31)

செச்சதிட்டவொன்பதுமாத் தாணிக்குள்ளே
செம்மையாய்நாலுவெட்டு மிருக்குமப்பா
மொய்திட்டவொன்பதேகால் மாத்தாணிக்கு
மூலை றுவெட்டுமிருக்குமதை யூணிப்பாரு
பெய்திட்டவொன்பதரை மாத்தாணிக்கு
யிரண்டுவெட்டிருக்குமது வெடுத்துப்பாரு

வெய்திட்டதேவமுனி யெனக்குகன்றாய்
விபரமாயெடுத்துரைத்தார் மேலுங்கேளே. (82)

மேலானவொன்பதேமுக்கால் மாத்தாணிக்கு
வெட்டவெட்டன்றேயிருக்குமதுவுள்வொட்டாச்சு
மேலானபத்துமாத்தாணியென்றும்
வெறுஞ்சாதாவாயிருக்குந் தங்கத்தங்கம்
மேலானமாத்துபத் தரையுமாகு
மேலுண்டுமேதற்காணி யில்லையப்பா
மேலானபத்தரையுங் காணவென்றால்
மெய்க்கண்டதேவமுனி நூலைப்பாரே. (83)

நாலுரைத்ததேவமுனி பாதினொளி
னுட்பமாயெனக்குரைத்த நூலுக்கத்தோடே
மேலுரைத்தவாணியது யிருபத்தேமு
மேல்வட்டமுன்வெட்டும் விளங்கச்சொன்னேன்
மாலுத்தவுலகத்தோர்க் கறியபடாமல்
மகத்தானசித்தரெல்லா மறைத்தாரத்த
ஆலுரைத்தஆணிசெய்யும் வகைதான்சொல்லேவ
னப்பனேயதனையுமநீ படவாய்க்கொள்ளே. (84)

கொள்ளப்பாவுலகத்தி லாணிசெய்வோர்க்
கொழுஞ்சரிகைசெம்புவெள்ளி பொனுங்கொண்டு
விள்ளப்பாவினமறிந்து செய்திட்டாலு
மேதினியோர்க்கதிலதிக லாபமில்லை

தெள்ளப்பாதேவமுனி வர்க்கத்தோர்கள்
செய்யுமந்த ஆணியைப்போற் செய்தாயானால்
உள்ளப்பாயிதிலதிக லாபமுண்டு [ளே
உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறே னுணர்வாய்க்கே

ஆணிசெய்யும் வகை.

காணப்பா ஆணிசெய்யுட் வகையேதென்றால்
கருவாகச்சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்க்கேளு
ஊணப்பாயிந்ததிறற் சாரங்கட்டு
வுறுதியாய்ச்செம்பினுட லூரல்போக்கி
பேணப்பா வந்தசெம்பில் வெள்ளிபோடு
யிணைகண்டுயிடைகண்டு சேர்வைகண்டு
ஆணப்பாவொருமாத்து ஆணிதொட்டு
ஆறுமாத்தாணிமட்டு மடவாய்ச்செய்யே (36)
செய்யப்பாவாறுமாத் தாணிமேலே
செப்பினேனென்பதே முக்கால்மட்டு
முப்பப்பாசுத்திசெய்த செம்புதன்னை
டொங்கவேவெள்ளியொடு தங்கங்கூட்டி
செய்யப்பா சேர்வையுடனிமுங்கண்டு
சேர்த்துவிடுஆணியது யிருபத்தேழு
மெய்யப்பாதேவமுனி யெக்குனுக்கு
விபரமாயெடுத்துரைத்த விதியிதாமே. (37)

உறைகல்லின் விபரம்.

ஆமென்றபொன்வெள்ளி மாத்துதன்னை
யறிவதற்குச்சித்தரெல்லா மாலோசித்து
ஏமென்றகதிபலைகள் பரிசோதித்து
இசைந்தகருவயிரங்கல் லெடுத்துக்கொண்டார்
ஓமென்றபொன்வெள்ளி யுறைப்பதாலே
வுரைகல்லென் றுலகத்திற் பேருண்டாச்சு
தேனென்றகருவயிரக் கல்லின் சோதி
தேவமுனிகாமுரைத்த நூலைப்பாரே. (88)

மெழுகுவுண்டை விபரம்.

நூலானவுரைகல்லின் வகைகளைச்சொன்னேன்
நேர்க்குகின்றமெழுகுண்டை நடப்பங்கேளு
பாலானசிரட்டைசரி தெங்காய்பெண்ணெய்
மெழுகுடனேசேர்த்துருக்கி வுண்டைசெய்து
மாலானவுரைக்கல்லி லொத்திப்பார்க்கால்
மாத்திறுடபேதமெல்லாம் வகுத்துக்காட்டுஞ்
சேலானசித்தசர பானந்தரிகின்ற
தேவமுனியெனக்குரைத்தார் தெளிவாய்த்தானே

தானென்றபரமகுரு ஞானதான
சற்குருவாக்தேவமுனி ஞானதரெங்கள்
தேனென்றதிலர்தமுனி யறிவானந்தர்
சுத்தர்மெய்ப்போதகரோடு லோகானந்தர்

காமென்றகவுபால ஞானுஞ்சொன்ன
குணமானஅறிவினா லதனைப்பாரு
ஆமென்றஅறிவினா லதனைப்பார்த்து
ஆராதாரச்சரக்கி னருமைகாணே. (40)

ஆராதாரச்சரக்கு விபரம்

அருமையடாஆராதா ரச்சருக்கா
லப்பனேயண்டபிண்ட மனைத்துமாச்சு
அருமையடாயிதின்பெருமை யென்னசொல்வேன்
ஆஆஆசக்திசிவம் ஆறிற்காண்பான்
அருமையடாசித்தர்செய்கைசொல்லொண்ணாது
யடுத்தவர்க்குப்பணிசெய்து யறியவேணும்
அருமையடாதரிசிவெடி யுப்புகார
மருஞ்சாரங்கரியுப்புச் சீனந்தானே. (41)

சீனமொடுசொன்னசரக் காறுதன்னிற்
சிடுக்கையினுலொன் றோடொன்று கட்டிப்போகு
தானமொடுயிந்தக்கதெல்லாம் பற்பமாகுஞ் [ங்
சரக்கெல்லாங்கடுங்காரச் சுன்னமாகும்
வானமொடுகளகமெல்லா மிதனாலாகு
மகத்தானசெந்தூர மாகும்பாரு
தீனமொடுசெயநீருந் தீநீராகுந்
திருவகங்களிதிலனந்தஞ்செய்யலாமே. (42)

ஆகுமடாசித்தர்சொன்ன நூல்களாய்ந்து [னில்
வறிவுடையோர்செய்துகொள்ளுஞ் வேகைதன்

குமடா திரைசவுடு களிம்பவூரல்
வினையொடுசுழுக்கி.து வெல்லாமாறும்
ர்குமடாவென்றுசொன்ன வூட்டநாய்ப்பு
புடநயப்புகரநரப்பு பொருந்திநிற்கும்
குமடாயித்தனைப் மாறாதார
வருசரக்காஸ்மகனோ ஆய்ந்துபாரே. (4

வழலை மார்க்கம்

பாரப்பாரசவாதந் நாணமென்றால்
படுகெந்திசரசங் கட்டவேணும்
காரப்பாயிதையறிந்து செந்தூரக்காற்
காட்டுமுன்னேபூரணமாம் பரிசவேதி
சேரப்பானது நலெல்லா மறிவுகொண்டு
சிவயோகிந்நாகுமடா செநந்தோர்ந்நாகா
சாரப்பாவதில்மயங்கி திரியவேண்டாம்
சமுசாரிக்கானதொரு ஆதிசெல்வேன். (4

ஆதியென்றமூலமப்பா சொல்லக்கேளும்
யாருக்குந்தெரியாது வழலைமார்க்கம்
பாதிமதியிர்தாலே ரவிபைந்கட்டி
பண்பானசரநெல்லாஞ் சுன்னம்பண்ணு
சேதியென்றபச்சையிட்டு வேதைபாரு
சிறப்பாகவழலையா மாணிந்தொக்கும்
நீதியாயிதைதொட்டு சினமேசெய்து
நிர்மலமாம்வேதையெல்லாஞ் செய்துபாரே. (

செய்யப்பாயின்னமொரு சிடிக்கைவேதை
செயமானயிந்தாலே தருக கட்டி
எய்யப்பாசெயரசத்திற் கொடுத்தாயானா
லெட்டரைபாமணிக்கு யெளிதில்வேதை
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை சித்தரெல்லாம்
பூட்டிவைத்தபெரும்பூட்டை யுரைத்துக்காட்டி
மெய்யப்பாபெரும்பாதை தனிலேவிட்டேன்
வேறுவழி போகாமல் மேவிப்பாரே. (46)

பாரப்பாயிந்ததனை யெடுத்துக்கொண்டு
பக்குவமாய்ச்சாரத்திற் கவசம்பூட்டி
சீரப்பாபுடம்போடக் கட்டிப்போகுஞ்
சிவப்பானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானால்
தேரப்பாகளிம்பூரல் விட்டுப்போகும்
தெளிவானசத்ததிலே கொடுத்துப்பாரு
நேரப்பாயேழரையா மாணிக்கொக்கும்
நிர்மயமாயிதினுடைய கருவைக்காணே (47)

காணப்பாயிந்தாலே கட்டிக்கொண்ட
கருவானசாரமதைப் பொடியாய்ச்செய்து
பாணப்பாசிறுநீரைவிட்டரைத்து
யப்பனேநாதத்திற் கிருசமீய்ந்தாற்
பூணப்பாகிருசத்தால் நாகங்கட்டும்
புகழானசெம்புதனிற் கொடுத்தாயானால்

தோணப்பாவொன்பரை யாணிக்கொக்குஞ்
செம்பொன்மகமேருவுந் திரணமாமே. (

ரசிகமார்க்கம்

வாசகடாமெய்யான யோமெலாந
யப்பனேசெப்புகிறேன் ரசிகமார்க்கம்
வாச்சுகடா வேவா நோகோ வீக்துறுலே
வாலுமையுள்ளவீரனே நீ கட்டிப்பார
நீச்சுகடாசெம்பினுக்குக் கீழ்மேலறி
நிறைபானகுங்கிடத்தில் நீறிபோகுக
தாச்சுகடாயிதாநத்தில் வெள்வெங்கத்தான்
றுக்கினூற்றசிதவித்தை சித்திகொள்ளே (

கொள்ளப்பாவுண்மையிது வென்றாலப்பா
கோடினூல்பார்த்தாலுங் குணத்தைக்காணூர்
பொள்ளப்பாயென்னாலும் புராதனாலும்
புத்தியென்றதிராசதனில் நிறுத்துப்பாரு
அள்ளப்பாசித்தரெலலா மறைத்துவைத்த
மூலமெல்லாமெடுத்ததிலே மூட்டிவைத்தேன்
மூள்ளப்பாயென்னாலே யறிந்துப்பார்த்தா
லூணக்கலூஞ்சவில்லைத் தாட்டும்பாரே. (

வாட்டுகின்றமென்னாலே யறிந்துகேழ்ப்பா
ரவர்மனதைபின்னதென் றறிந்துபார்த்து

காட்டுகின்றபரம்பரையாஞ் சித்தருக்குஞ்
சன்மார்க்கஞானிபர்க்குந் தடைசொல்லாதே
யூட்டுகின்றமனோன்மணியைப் பூசைசெய்ய
யுத்திகெட்டபசங்களுக்குப் புலனில்லார்க்கும்
பூட்டுகின்றசாஸ்திரத்தின் பெருமைநாளும்
குருட்டுமொன்றமென்றாலைக் கொடுத்திடாதே (௪)
கொடுத்திட்டசித்தாதி சித்தரெங்கள்
குலதெய்வமாகவே குறியுங்காட்டி
அடுத்திட்டனென்னப்ப னென்னையாண்ட
வாண்டவனார் தேவமுனி யருளினாலே
எடுத்திட்டேன் லோகவுப காரமாக
யிசைத்ததொரு நல்லாணிக் கோர்வைநூலை
முடித்திட்டேன்பாடலுமோ ரைம்பத்தொன்று
மொழிந்தகவுபாலசித்தன் முடித்திட்டேனே. (௫)

கவுபாலசித்தர் ஆணிக்கோர்வை-௫௧

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்றோராவது.

திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த

நாதாந்த திறவுகோல்—கூள.

இருளொளிவெளிமூன்றாகி யிலங்குமுப்பாழுக்கப்பாற், பெருவெளிதனைமீதே பேரொளியாகியெங்கும், குருவழிகுலத்துங்கெல்லாங் கோதிலாஞானமான திருவருளுருவமான திருவடிநெஞ்சிலவைப்பாம். (1)

முப்பாழுமூன்றுமாகை முப்பதிமூன்றுவட்ட
மப்பாழுமிப்புறத்து மானந்தமயமாய்நின்று
தப்பாமலுலகுக்கெல்லாந் தானவனானசோதி
வைப்பாகவெந்தனுச்சி வட்டத்தேவந்தநாதன்

வெளியொளியிருள்மூன்றற்ற வெறும்பாழதானவீட்டிற், களிதருமூச்சிஞானங் கண்ணிலேகருத்துவைத்து, மொளிதருமுத்திஞானமுற்றிடை[illegible]த்தாவி, வழிவழியுசிவட்டம் வான்பதியாச[illegible]ம்.

மூலமாம்நடுவுமுச்சி முப்பதிமுப்பாழென்று
ஞானமுமப்புவன்னி நாடியு[illegible]மேதரூர்
சீலமாமரனுஞ்சத்தி சிவப[illegible]ப்ரத்தில்
கோலமேமூன்றில்நின்ற முடிக்கூறுவச்சிறேனே. ()

உசசியினிடமாம்நின்ற வுதையமாஞ்சோதிபாத
நச்சியேயிருப்பானந்த நாதாந்தவெளியிலேதான்
வச்சிரவெளிபானந்த வாசியாலடர்ந்தவன்னி [ளே.
குச்சியானுச்சத்தானைக்குருவினாற்றிறந்துகொள்

உச்சியாம்வட்டங்கன்னி லுருவிபேபாராதாரம்
நசசிவஞானசோதி நாதன்றன்பாதந்தன்னில்
உச்சிவரிஷ்களத்தே னிர்மலன்வடிவதாகு
முச்சிமேலைவைத்திருப்பார்வுபர் ருருபுததிர்தாமே.

முபபதிமாய்கையாலே மூவுலகெலாந்தோன்றி
முப்பதிமூன்றுபாழில மூவருந்தொழிலாய்நின்று
முப்பதிமூன்றுவட்ட முச்சுடர்முத்தியாகி
முப்பதிதானேயெங்கு முடிந்ததுசோதிபாதம். ( )

முப்பாழுமூன்றுநாடி மூலமுநடுமுடியாம், முப்பாழுமூன்றுவட்டமுச்சது மூன்றுமாகும், முப்பாழேமுத்தியாகி முடிச்சுதா மூலத்துள்ளே, முப்பாழேபெரும்ப[illegible] மூன்றுமையைக் கருவூரார் தானே (8)

மூலமேவுச்சியாகு முச்சியின்மேலேமூலம்
மூலமேசோதியாகு முப்பொருளொடுக்கமங்கே
மூலமேபூதகளிரவாய் முடிந்ததுமூணாடி
மூலமேமுச்சிதன்னை முடியவேதிறந்துபாரே. (9)

மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பொருளுதயமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முச்சுடருதையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் முப்பதமுதையமாகு
மூடியுந்திறந்துபார்க்கில் மூன்றுமுப்பாழதாமே

முத்தியேமுப்பாழாகு மூவருந்தேவராகு
முத்தியேமூலமாகி முப்பொருள்தானாயிற்கு [கு
முத்தியேகாடிமூன்றாய் முறிந்திடப்பொருள்பாழா
முத்தியுஞ்சித்திரண்டு முடித்திடமூலமாமே. (11)

மூலமேமேல்கீழாகி முடிநடுமுப்பாழாகி
யேலமேமூலமாகி யிருந்தது வெளிப்பாழாகுஞ்
சீலமாமுச்சமீதே திருவடி நடனமாகு
மூலமாஞ்சோதியாகு முடிந்திடந்தானேமுத்தி ( )

பசு பதி பாசம்.

பதிபசுபாசமான பாவகமுப்பாலாகும்
பதிபசுபாசமான பாவாமுத்தியாகும்
பதிபசுபாசமான பாவசமுவருகும்
பதிபசுபாசமூன்றும் பராபரத்தடங்கந்தானே. ( )
மும்மலமூன்றுகாடி முக்குணிமுத்திமுப்பாழ்
மும்மலங்கெட்டதாலே முப்பாழுமதுவேயாகு
மும்மலமயக்கத்தாலே மூவர்முத்தொழிலதாகி
மும்மலங்காமியத்தே மூவரும்பிறந்தவாரே. (14)

நாசியுர்நபாமுச்சி நடுவிலேநடனமாடும்
வாசியைத்தேசியாங்கி வழியுச்சிமீதேயேறி
தேசிகனுகந்த திருவடிநடமதாக
நாசியினடுவேபார்த்தால் ஞானந்தோன்றுந்தானே

உச்சியுர்நாக்குங்கண்ட முரமுடனுந்திலிங்கம்
நச்சிபசலநாடி நடுவதாநாட்டமுன்றாய்
வச்சிரமூலமான வழிசுழிவிதிதானே
உச்சியாமுணர்வுமூல முநுனிபொன்றாகிநிற்கும் ()

மூலமாஞ்சோதிநாடி மூலாதிபாதமாகி
மாலான்றேவர்க்கிட்டா மலரடியுச்சிமூலஞ்
சீலமாம்பிரணவத்தே சிவலிங்கரூபமாகி
மூலமுமேனுமொன்றாய் முடிந்திடச்சோதிபாதம்.

வேறு.

முப்பாழேமுச்சுடராய் திரைமூன்றாகி
முப்மலமுமுடிச்சாகி மூலமாகி
முப்பாழேவெளியொளியு மிருள்மூன்றாகி
முடிந்தபடியுச்சியெனு மூலமாகு
முப்பாழுந்தானான பெரும்பாழ்தன்னில்
மூலமாம்நாதாந்த முதலதாகு
முப்பாழுந்தாண்டியதோர் பெரும்பாழ்தன்னில்
மூலமாம்நாதாந்த நூலைப்பாரே (18)

இடைநாதில்நடமாடும் பாதந்தன்னை
யிடைபின்தான் சுழிமுனைபாயிடைவிடாமல்

ஓதையபாதிநாதித்தநலை பகவிராவோ-
டுயர்பாதநாக்கியெனு பாதந்தன்னிற்
பதவிதரும்நாதவிந்து பாதமிரண்டாய்
பார்விதம்புமொன்றாகிப் பார்த்தபாத
மிதயமதில்நடமாடுங் கமலபாத
மெந்தைகுருபாதமது வேதபாதம் (19)
அக்கினியாத்திரைசுழினை முடிச்சுணீங்கி
ஆதாரநிராதாரந் நடுக்கும்நீங்கி
திக்கரியதிசையெட்டு முலகேழுந்
திக்குகளும்பதினாறு கெருவுநீங்கி
மிக்கினியதத்துவங்கள் கருவுநீங்கி
மேல்கீழும்நடுபக்க மேருநீங்கி
மக்கினியுந்திரையதுக்கு மகண்டசோதி
அகாரமாய்ப்பொருளொன்றே அறிவார்கல்லோர்.
ஆமெனவும்மெனவும் அவ்வுமொவ்வால்
அக்கினியின்திரையதுக்கு மருளுமாகி
ஆமெனவேகண்டவெளி யிருளாய்த்தோன்றி
யணுவணுவாமப்பாலும் கபபாலாகி
மெனவேயுயிராக வுலகமெல்லாம்
முடப்பிறப்புமொனறாகி யுருவின்று
வோமெனவேபேரொளியா முதயமாகு
முண்மைதனையாவர்க்கு முரைக்கொணுதோ ()
உச்சிவெளிகயனநடு ஞசிமூல
தொன்றாகிடம்புரியு முண்மைதன்னை

வச்சிரமாமணிச்சோதி நட்டனமென்று
 மனமூலமாகவே மனந்திருந்தி
அச்சமறங்கூத்தாடும் கண்டசோதி
 பானந்தபராபரமா மனுதிமூல
நிச்சிவமாநிட்களத்தே நிறைந்தபேர்க்கு
 நித்தகத்தபடிமைதாய் நிற்குந்தானே (22)
வெளிமூலமாவதுவே திரையுதாகி
 வெளிக்குநின்றவித்தது வே சிவமதாகி
களிமூலசத்திபர ஞானவிந்து
 காட்சியாஞ்சதாசிவமா பரபசஞதி
யளிமூலமாலயமோ டாணுமாகி
 யைம்பூதமன்னமதி லெல்லாமாகி
வெளிமூலங்கடந்துநின்ற சோதிமூலம்
 வேறொன்றுமில்லாத வெறும்பாழாமே. (23)

வேறு.

மேலர்தாரந்தடுக்குநிலைமேல் கிழ்நடுவாய்மேவி
னின்று, காலாகலைக்குமெட்டாமல்நாதாந்தத்தேநடு
வாகி,மூலாதாரச்சுடர்மூன்றாய்முச்சுழுனையில்முடி
ந்துநின்ற, காலாதாரச்சுழிமுனையைக் கடந்தேபார்
காரணமே. (24)

மேல்கீழ்நடுவாய் மேவிநின்று மேலாம்பதமா
மெய்ப்பொருளாய், கால்மேல்தலைகீழாய்நின்று கரு
த்தாய் கருத்துக்குட்பொருளாய், மேல்மேலுருகி

வெளியுருதிமேலாம் பதத்தைக் கடந்துநின்று, கால்
மேலான காரணத்தைக் கருதியிருப்பார் காரணரே

அவ்வாவுவ்வாயம்பரமாயமர்ந்துநின்ற வாசித
னை, யொவ்வாயொளியாய் வெளியாகி யெங்குஞ்
சோதிமூலத்தே, யவ்வாயகண்டவெளியாகி யனுதி
மூலப்பாதமதாச் சவ்வாய்நின்றதம்பரத்தை சகலம்
பிறந்துதன்னையே. (26)

வேதங்கடந்த பொருள்முடியிற் பொருந்தியி
ருக்குமாத்மாவை, நீதங்கடந்தநிலைபாத்தன் நின்ற
பரமாத்மாவாகி, பேதங்கடந்தவமுத தானபெரும்
பாழ்வெளியே பேதமன்றி, நாதங்கடந்த ஞாதாந்த
ஞானதானுய்நாடுமே (27)

திரைவெளியாஞ்சிவமறவாத் திருவாஞ்சத்திம
ன்மாரும், நிரையாங்குடிலைக்கதிர்நாதம் நிலையாஞ்
சோமன்விந்தாகும், கரையும்புலனையைவருமாய்க
ரந்து வாதிமார்க்கருவியுஞ்சாயப், பரைதான்பண்
ணைப்படி பார்த்தாற் பரமாத்மாவாய் நிற்குமதே.

பரமாத்வாம் பராபாத்தே பரமசிவாத்து மாத்
தோன்றி, நாவாத்துமாவாத்துமா தோன்றாலா
யோனிபலவுயிரா, யுரவாத்துமாக்களாய்த் தோன்
றியிறந்தேபிறந்து யிருவருமாய், பரமாத்துமாவாய்
நின்றபடிபரமகுருவாய்ப் பார்ப்பதுவே. (29)

ஐயுங்கிளியுஞ்சவ்வாகியமர்ந்தேநிற்குமுப்பாழை, மெய்யும் பொருளிற்றான்கூட்டி மேலாம்பதத்தே தானாடி, பொய்யாம்பொருளாமாதாரம்புணமயக்கந் தான்கடந்து,ஐயுங்கிளியுங்கற்பரந்தேநிற்பாரறிவை யுடையேனே. (30)

வேறு.

நடமாடுந்திருவடியை யிணைகபந்தன்றி
றுதயிடையின்கலைபாச் சுழினையாகி
நடமாடுந்திருவடியை யுச்சிமேலே
நுதாக்கங்கூத்தெனவே பதமாடும்
நடமாடுந்திருவடியை புருவமத்தில்
தாடினின்றபூரணமாய் நவின்றிற்கில்
நடமாடுந்திருவடியை பிரணவமாயு
நாசிமுனையீதினின்றே நடக்குந்தானே. (31)

நாசிமுனையீதேறி நடக்கும்பாதம்
நடுவெளிபாங்கமலமுச்சி ஞானதள்ளே
மாகிலாவடிவுசிவ லிங்கமாதி
மாசற்றபளிங்கொளியாய் வதிர்க்கசோதி
நாசிமுனையீதினிலே யண்டமெல்லாம்
வோங்கிநின்றவாறெங்கு முச்சிமூலம்
வாசியெனுந்திருவடிக்குதாரணையேயுச்சி
வருயுருவிநாதாந்த வடிவதாமே. (32)

வேறு

மூலமுநடுவுமொன்றாய் மூர்த்திடமூலநாடி
சீலமாபூதமாமந்த சோதியாஞ்சுழினைவீதி
சாலவுநதனைப்பற்றி தங்கிடுவாறேயாகிற்
கோலமாய்நாதாந்தக் குண்டலித்தானையினேரே.

ஆநசனனசோதி அடிநடுமுடியுமாகி
மாரியாய்ப்பரனுப்நின்று மண்டலமூன்றுமாமே
யேறியுமிரக்கும்பாதை யேநமாமூலபாதஞ்
சாரியாய்மேவநாதன் றனையுணர்ந்திருந்தவாரே. (84)

மூலமுமுடியுமொன்றாய் முச்சினையடக்கியுச்சி
மூலமாம்வெளியுருவில் நாதாந்தசோதிதானுன்
கோலமேநண்டுநித்தங் குறியாய்க்குறித்தபேர்க்கு
காலங்கள்கழித்தசோதி கடவுளேதானுய்நிற்பர். (85)

மூலமூமேலாமொன்றே முச்சுடர் முடிச்சுமொன்றே, காலமூன்நணக்குமொன்றே கருதியபொருளு மொன்றே, ஞாலமும்விசும்புமொன்றேநாடியின்வடிவுமொன்றே, சீலமுங்கருமமொன்றும்நின்றது சோதியாகும். (86)

நயனத்தைமூடிஞானி நுனியிலேநாடிப்பார்த்தால்
மயமற்றவருவமாகி மாசிலாவடிவுமொன்றுஞ்
செயமுற்றமூலபாதந் திருநடம்வீடதாகும்
பயனற்றவுச்சிமூலம் பதியிலேபதிந்ததில்லை. (87)

நாசியும்புருவநெற்றி நடுவிலேநாடிப்பார்த்தால்
வீசவேவெள்ளிமுக்கு விளங்குமுன்சிவப்புபச்சை
பேசிபவருமெல்லாம் பிரணவந்தன்னிற்றோன்றும்
மாசிலாவடிவமுசசி மாணிலந்தன்னிற்பாரே

வேறு.

நாசி முனியையடி பாகி ....மிடை நடுவாகி
வாசியுதிகதுயிட முசசி மலரேமுடி..யாய்நின்றமுனி
பேசியிருந்தபிரணவத்தை பிரியாதச்சிமூலநடுக
நேசித்திருப்பார் திருவடியிலதின பூமாபபுயிரண்டே

வேறு

சிராதாரவிஷ்களத்தே நின்றதோர்மூலம
பராபரப்பதியதாகிப் பரந்தநாதந்தசோதி
கராகரத்துச்சியிலே தாண்டவமானமுத்தி
புராதனபரியதான பொருளினை போற்றிகாணே

வேறு

உச்சிப்புருவநடுவாகி யொன்றாய்நின்ற மூவத்தை
பச்சைப்பவழம் பளிங்கொளியாய் பதிந்தேநின்ற
பாதமதை, நச்சியிருப்பார் பெரியோர்கள் ஞானாந்
தத்திற்பேரொளியாய், வைச்சாருறிகாணிரவுபகல்
மறவாதிருப்பார் மனந்தனிலே (41)

வேறு.

மனமேமூலம் வன்னிகதிர் மதியாய் நின்று மாறி
பொன்றாய், நினைவேவுச்சி மூலமதாய் நின்றேறியங்

குந்திருவடிதான், தினமேமேனாங்கி யிருந்தவர்கள்
திடமாஞ்சிவமோகத்தவரே, மனமே மாய்கைதனை
நீக்கி மதியாலேனாங்கி மாற்றிடுமே. (42)

சோதிபராபரமூர்த்தி யுச்சிமீதே
சொல்லிவந்தபொருளாகிச் சுடர்கள் மூன்றாய்
வீதிநடுவெளிமூல பாதமாகி
விருட்களைந்தபதிமுப்பாழ்க் கப்பால்நின்று
ஆதியந்தமில்லாத பொருளதாகி
வருவருவந்தானாகி பகண்டமாகி
நீதிநெறியிலேகடந்த மூலபாதமே
நின்றியங்குந்திருவடியி னிலைமைதானே. (43)

திரைகடந்தவெளிமூலஞ் சோதிநாடி
திருமூலமுச்சடராய் திருவெட்டாகி
கறைகடந்தகாரணமாய்க் கடவுளாதா
காணரியபேரொளியாய்க் கலந்துநின்று
யுறைகடந்தபொருளாகி யுலகுக்கெல்லா
வேவெளியாம்வேறொளியி லுண்மையாகி
விரைகடந்தவித்தாகி விளங்குசோதி
வெகுளும்பாழாம்வீட்டினிலே விளங்கிப்பாரே. ()

காதிரண்டுகண்ணிரண்டு நாசிரண்டு
கையிரண்டுகாலிரண்டும் கலந்தேயொன்றாய்
பீதிரண்டுக்குடமாகி மாறிபொங்கும்
வினைதாண்டிவழியுச்சி வீட்டைத்தானே

சாதிரெண்டும்வகையாங்கிச் சராமயமாக்கி
  சாக்கிராதித்தாவதே சமைந்தமூர்த்தி
சோதிரெண்டுவகையாக வடிமுடியாய்ச்
  * சூட்சமதாய்நின்றபடி சொல்லொணுதே. (45)
அடிமூலநடுமூல மாடுமூலம்
  அகாரஉகாரமிரண்டு மானமூல
முடிமூலநடுமூல முத்திமூல
  மூன்றுவட்டமுப்பாழா மூலமாகிற்
படிமூலமாகியதோ ராறுதாரப்
  படிகடந்தபேரொளியாய் பரமமூலம்
வடிமூலமாகியதோ ரகாரந்தன்னை
  அத்தனர்வடிவென்றே யறிவார்நல்லோர். (46)
அவ்வெழுத்தேயுச்சிவட்ட மாகிநிற்கு
  மாகியதோருகாரநடு நயனமாகும்
ஒவ்வெழுத்தேஞானி புருவமாகு
  மோங்காரம்றீங்கார மிரண்டுமாகி
இவ்வெழுத்தேயண்டமெல்லாந் தானாய்நின்று
  மிருசுடரின்வகையாகி யேகமான
அவ்வெழுத்தேயடிமுடியாகி யமர்ந்தசோதி
  அத்தனர் வடிவுநட மானவாறே. (47)
நரையாகுமூலத்தே பராபரந்தான்
  பதியிருக்குமேநாதாந்தப் பாழாம்வீட்டில்
நிரையாகிநிற்குமந்த சோதிமூலம்
  நின்றியங்குஞ்சுழியுச்சி நெற்றிநேராய்த்

திரையாகுமக்கினியைக் கதராய்மூடித்
திறவுகோல்சுழிமுனைக்குத் திறவுகோலால்
நிரையாதுங் கதவுதனைத் திறந்துபார்த்தால்
நிர்த்தசுக் கப்படிக்கதாய் நிற்கும்தானே (48)

ஆயிரத்தெட்டிதழ்ப்பலத் கருணைபீடத்
தானந்தமயமாகி அதாரமாகி
மாயிரத்தெட்டிதழ்கமலமேல் சோதிமூல
மருவுருவாயமர்ந்திருக்கு மறைகிதன்னி
லாயிரத்தெட்டிதழ்கமலமேல் சோதிமூல
மாறுமையுமிருக்குமா சனமதாமே. (49)

ஆசனமாமுச்சிவெளி யருணபீட
மாதாரங் கடந்துநின்ற அதாரமீதே
கேசமாமனுதினமும் நினைவகாக
கேகிப்பார் நாதாந்த நிலைபெற்றோர்கள்
பாசமலமூன்றினுள்ளே மயங்கிப்பின்னும்
பராஞானநிலையறியாப் பாவிமார்கள்
மோசமெனுமும்மலத்தே பிறந்திறந்து
மூடர்களாயிந்நரகில் மூழ்குவாரே. (50)

மூலாதாரமெனுஞ் சுழிமுனைகாட்டி
முதுகுதண்டாமிசிதெளி மூலமீதே

மேலாகிமீதான பதியுமாகி
மின்னெழுந்துமணமறைந்த தன்மைபோல
காலசயவேதமுத லுரைக்குமெட்டா
நாதாந்தசோதியென நவின்றநிற்கு
மேலாகும்பரமான வீட்டைத்தானே
மேவிநிற்பாமெஞ்ஞான மேன்மைமேபாமே. (51)

வேறு.

நாட்டியவட்டமுச்சி நடுமுடிமூலபாதந்
தேடியமூன்றெல்லாந் துடமிதுமுத்தியென்று
பாடியபாதங்கன்னை நுனிநாசிநெற்றிதன்னிற்
கூடியேயொன்றாய்நின்ற குறியினைக்குறிப்பாரே. ()

அழியாதமுத்துஞான மறிவிப்பாளுசானல்லால்
ஒழியாதபாதஞான வுண்மையுமொழியொருது
தெளிவாநக்குருவின்பக்கத்தெளிந்தவர்தேவராவார்
மொழிபாதமுத்தியுண்டாமுப்பொருட்டலைவராகும்

முத்திக்குவித்தாய்நின்று மூர்த்திதச்சோதி
சித்திக்குச்சித்தியான திருவடிமூலபாதம்
பித்திலுங்கெல்லாஞானம் வித்ததாஞ்சோதிமூலம்
மத்திக்குமுத்தியான வடிவினையதாரமே. (54)

அகாரமாமுச்சிவட்ட மானந்தபாய்நின்ற
வகாரமாமுத்திசேழ யோங்காரமூலமூன்றும்

நகாரமெழுத்தஞ்சாலே நாடொணுமூலபாதம்
அகாரமாஞ்சுழிமுனைநாடியாயிரத்தெட்டாமூலம் ()
மூலமுமுத்தியொன்றாய் முடிந்திடுமுத்தியாகுங்
கோலமாமூலநாடி குண்டலித்துணையினேரே
சாலியேயுருவியொன்றாய் சாக்கிரத்திதங்கடந்து
மேலதாஞ்சோதியாத மேனுச்சிவெளியதாமே (56)

வேறு.

மேலாதாரவெளியுச்சிமேனுங்கடந்துமெய்ப்பொரு
காலாகலங்தமெட்டாம்ஞாதாந்தத்தேநடுவாகி [ளாய
சீலாம்பரவுசசிவெளி சிவமாய்விங்நச்செபலாகி
மேலாதாரவெளிமூலமேலாப்பதமாய்மேவியதே ()

வேறு

ஆதாரத்தடுக்குநிலை யோரஞ்சாகு
மருவெளியாய்நிராதார மாத்மாவாகு
மீதானவெளியுச்சி சிவமதாகு
மிக்கதிரைமாய்கையதை மிகவேயுன்னி
ஞாதாவையடைவதற்கு ஞானமே
நடுநாடிச்சுழிமுனையை நாட்டமாகும்
வேதாவுமாரியனும் விண்ணோர்தானும்
விளங்கரியபேரொளியாய் மேவுந்தானே (58)

வேறு

சுழிமூலமானசோதி துரைநடந்தருவுருவா
பொளிமூலமாகிநின்ற யுண்மையாமுச்சிமூலம்
வெளிமூலமாகிநின்றுவேதாந்தசிவத்துக்கப்பால்
அளிமூலமாராதாரத் தபேக்கொளிநடந்தமூலம். (61)

வொளியதைத்திரையதாக்கி வேதாந்தசிவமதான
யொளிபதைப்பதுவதாக்கி யோங்காரமானசத்தி
களிபதாம்நாதமிந்து கதிர்மதிரண்டுமாகி
யளிபதாம்பூரணத்தி மாதாரந்தேவராமே. (60)

இபரமிரண்டுக்கப்பா லேகமாம்வென்றும்பாழான்
பரமனைப்பரமாத்மாய் பாழ்வெளிப்பதியதாகி
பரமனிற்பராபரந்தான்பரவெளிதானேதானைப்
பாமுகற்பராமாய்த்தோன்றி பாரெல்லாவாபடைத்த
சத்தியேமனமதாகி சகலமுந்தானேயாகி [வாரே
பத்தியாயறிவுமாகி பரசிவனிரண்டுமாகி
முக்தியாஞ்சுடர்கள்மூன்றுப்மூலமாய்வன்னியாகி
அத்தியேதிரையதாகி ஆதாரசுழியேயாமே. (62)

அதுவவனவன் முன்னொன்று மானதோர்குறி கள்மூன்றில், மதுவவனவனேயன்றி யாதாரம்வேறு முண்டோ, அதுவவனவன்முன்பிண்டமு மொன்ற

றதாகிப், பொதுவதாய்நின்ற சோதிப்பொருளினை குருவாய்ப்போற்றே. (63)

முப்பொருள்மூன்றுவட்ட முத்தியாம்பொரு ளதாகு, முப்பொருள்மலநாடி முடிச்சது மூன் றுங் கப்பால், முப்பொருள்பதியிற் சாரில் மூன்று முப்பழமதாகு, முப்பொருளுணர்ந்தபோதே மூர்த் தியாந் தலையாமே. (64)

முத்தியாஞ்சுடர்கள் மூன்றை முப்பழதாக் கிப் பின்னு, முத்தியுமடைந்தொன்றாகி மூலமாஞ் சோதியாத, முத்திக்குவித்தாய்நின்ற முப்பொருள் தலைமையான, முத்தியையடைந்தபேரே மூவர்க்கு மதிக மாவார். (65)

ஆறாறும்முப்பத்தாறுங் கப்பாலனாதிமூலம்
கூறாதகுறியதாகி குருபதந்தெய்வமூன்றாய்
பேறாதமூலாபாதம் பேரொளிதானாய்நின்ற
ஆறாறுக்கப்பால்நின்ற ஆதியாஞ்சோதிமூலம். (66)

ஒருவழியாகிநின்ற வொண்பொருளுக்கு வட் டம், கருவழிக்கீழாய்நின்று கான்மாறிபாடிநிற் தும், வெளிதடத்திற்சென்று பேரொளி மூலந்தன்னை, குருவழிக்குறியினாலே குறிப்புடனேக்குவீரே. (67)

மேல்தலைகீழாய்நின்ற மேன்மையாமுச்சிவட் டம், கால்தலைமேலாய்நின்ற காரணங்காணமாட்

டார், நால்தலையுடையோன்மற்ற நாரணன்றேடிக் காணார், நால்தலைகண்டபேரேகாட்சியாமுத்தாமே.

காட்சியாமுத்திதன்னைக் காரணகுருவினால
சூட்சியாங்கண்டபேரே சுதானமுத்தராகு
மாட்சியாமறைதிறல மாறலுக்குறக்குமப்பாற்
காட்சியாஞ்சோதிமூலங் கண்டவர்காரணத்தோர்.

காரணங்குருவாய்நின்ற காட்சிநாதாந்தசோதி
பூரணமாயெங்கும் புறைவறப்பரந்துநின்ற
நாரணன்றேவர்க்கெட்டா ஞானநற்சோதியாமே.
ஆரணங்கடந்துநின்ற வருள்ஞானசோதியாமே

உச்சிக்குங்கீழ்மேலாகி யுருவருவுபாயமாகி
நச்சிவமானமூர்த்தி நாதாந்தச்சோதிமூலம்
பச்சையாய்ப்பவழமுத்தாய்ப்பளிங்கொளிவன்னமாய்
உச்சிக்கீழ்மேலாய்நின்ற வுண்மையையுணர்வார்முன்

வேறு

நாபியிடைபின்னலையாஞ் சுழிமுனைநாடி
நடுநாசிபுருவமுச்சி நடுவாய்நின்று
ஆடியபேர்திருநடந்தா னாதாரமாகு
மானந்தபரவெளியா யமர்ந்தமுத்தி
கூடிருந்தநெற்றிநடு வாய்நோக்கிக்
குண்டலியாம்பாதமலர் தந்தசோதி

தேடியதோர் திருவடிதான் மூலமுச்சித்
திருவுந்தித்தற்பரத்தே சேருந்தரனே. (72)

திறையாகுங்குண்டலிதான் திறப்பதற்கு
திருவதிஞல்சுழினைபெறுங் குச்சியாலே
பரையாகுங்குடிலைசத்தி திரையைநீங்கி
பராபரத்தேசென்றமுந்தி பதித்தேநிற்கிற்
கரையாகுந்தெரிசனங்கள் பதினொரெல்லாங்
கட்டறுத்துத்திரை கடந்து கயிலைமீதே
வுரையாகும் பயமில்லாச் சோதிபாத
முற்றுணர்ந்துகண்டவர்க்கே யாதிமுத்தி. (73)

பெரும்பாதை சுழினை வழி நடத்தேசென்று
பேரொளியாஞானமுத்தி பெருவார்க்கெல்லாந்
திரும்பாகுஞ்சுழியதுவே மூலபாதந்
திருவடியேமனத்துள்ளே திறமாய்க்கொண்டு
கரும்பாதைக்கருவழிக ளெல்லாமாற்றி
கயிலாயவழிகடந்தார் காட்சிமோட்சம்
அரும்பாகுங்குழலுமையாள் பங்கனெங்கோன்
சூட்சாதிபாதமலர் சூடுங்காலே. (74)

அண்டபகிரண்டமுச்சி வெளிக்குமப்பா
லானந்தபராபரனு ரமர்ந்தவீடு
மண்டலங்கள்மூன்றுமதி கதிரும்வன்னி
மனமாதிமூலத்தே மருவிநிற்கும்

மண்ட தருநாதாந்தச் சோதியாதங்
கரைகடந்தவுச்சிவெளி கயிலைதன்னி
லண்டமெல்லாம்போற்றிநிற்கு மகாரந்தன்னை
லனாதியாஞ்சோதியென்றே யறிவார்நல்லோர்

வேறு

அகாரமுமகாரந்தானு மானதோர்மகாரந்தானும், ஓகாரமாய்ப்பிரணவத்தே யோகாரரூபமாகி, நகாரமாமஞ்செழுத்தி னாதாந்தரூபமாகி, சிகாரமாஞ்சிற்பரத்தின்சொரூபமெல்லாந் தானாய்நின்றார் (76)

மூசகியமூலாதார மோங்கிய கடவுள்காடி, குச்சி யாந்திறவுகோலைக் குருவினை கொடுக்கவாங்கி, வச்சிரவன்னிய வடிவதாங்கதவுதன்னை, குச்சியாற்றிறந்துகொண்டு குருவினால நிலைக்கூட்டே (77)

பிண்டத்தில்மூலமான பிரணவந் தன்னைத்தானே அண்டத்தின் மூலத்தோடே யடிமுடியொன்றாய்க் கூட்டி, கண்டத்தில்மேலேநின்ற கலைபதினாறதாகக் கொண்டித்தைக் குருவினாலே கூர்மையாம் தெளிந்து பாரே (78)

கழுத்தின்மேற்கலையிரண்டாம் காதுடற்கண்ணு மூக்கு, மழுத்தமாமுகமஞ்சாகி யுருவமஞ்செழுத்து மாகி, மழுத்ததோரெழுத்தான பராபரப்பொ

ருளையுன்னி, யெழுத்திலா வெழுத்தைத்தானே பே
ரமாயேற்றிக்காணே. (79)

நடுவடி மன்றொன் றனாசியாநயனமுச்சி, கடுவெளிக்கப்பாலநின்ற காரணசோதி தன்னை, அருமைமாயாசாரப்பக்கலிருந்தவர நட்பெற்றோர்கள்கொடுக்கையாங்குணத்தை நீக்கி குருவருடன்னைப்போற்றே ()

வெளிமூலமாகிநின்ற வேதாந்தங்கடந்த சோதி, வெளிமூலமாகிநின்றவோங்கியமூலாதார, மனிமூலமாராதாரமடுத்தெல்லாங் கடந்துநின்ற, வெளிமூலமான சோதியிருந்தது பதிடமாமே (81)

அகாரமேவலமதாகு மாகியவிடம்உகாரம், ஓகாரமே, நடுவதாகிழுங்கியவுச்சிதன்னில, நகாரமாமுச்சி மூன்றும் நாடியவெட்டெழுத்தாய், அகாரமாமுச்சி மட்டாங்கயோகமே (82)

அகாரத்தையுச்சியாக ஆனதோருகாரத்தன்னை யகாரத்தினயன மாக்கி சிறந்தவோங்காரந் தன்னை மகாரத்தின்வடிவாய்நின்ற நாசியிலுமாரதாக்கி, அகாரத்தின் வடிவைநோக்க வத்தநோர்வடிவதாமே ()

மகாரமேமனசியாகும் நாடியமகாரம் நாலாஞ், சிகாரமேமயமாகுஞ் செடமதுவகாரமாகும், யகா

ரமேமெச்சியாய்நின்று யஞ்செழுத்தருபமாக, ஓங்கா ரப்பிரணவத்தை யுதிக்கவிரோதிக்கிற்பார் (84)

ஓங்கமோ நமசிவாயமென் றோதியமந்திரத்தை ஓங்கமோமூன்றிலுள்ளே யோங்காரரூபமாகி, ஓங்க மோநாராயணவென் றோதியமந்திரத்தை யோங்கமோரா வாசகன்னிவெளிவெளிபொன்றாக்காணே (85)

ஸ்ரீகாரமதியாய்நின்று ஸ்ரீநிலைசோதிநாதர், ஆதா ரமுன்றாங்கெல்லா மருவுருவாகிநின்று, வேதாவும றியுந்தேடவெறும் பாழாகின்ற,நாதாவுமண்டமீதே ஞானமாநடனஞ்செய்வார் (86)

அண்டத்தின் வடிவாய்நின்றவகாரமெட்டெழு த்தை, யண்டத்தின் மேலேறெங்கி; கருதுவார்கரு வைச்சார,பிண்டத்தின்வடிவாய்நின்றபிரணவமெட் டெழுத்தாய் கொண்டத்தைக் குறித்தபேர்கள் குடிலையிற் சார்வர்காமே (87)

தூலமாங் கண்ணைமூடி சூட்சமாங் கண்டிறந்து,
மூலமாமுச்சிமீதே முடியடியொன்றாய்க் கண்டால்,
சீலமாஞானசோதி சிலம்பொலித்திருக் கூத்தானே,
கோலமேகாணலாகுங் குறியறக் குறித்துப்பாரே

அறிவெனுஞானந்தன்னை யானந்தமயமாயுச்சிக் குறியிலே குறித்தபேர்க்குக் கோதிலாச் சோதித்

தோன்றும், நெறியிலேயமர்ந்து நின்ற நினைவிலேநிலை
யதாகி, யறிவிலேயறிவைபற்றியானந்த மாகிநில்லே
ஆனந்தமாகின்ற அகாரமாமுச்சிவட்டம்
வானந்தவடிவினுள்ளே வாழ்பதிசோதிமூல
மோனந்தமாகின்ற முத்திக்குவித்துமாகி
தானந்தமாகியெங்குந் தானவனாகிநிற்பார் (90)

தானவனாகிநின்ற தலமாமுச்சிமூலம்
வானவர்தேவர்நாளுர் மதிவதாஞ்சோதிபாதம்
மானதாரநாரமண்ட மாகாயவீட்டுக்கப்பால்
ஞானவாசேனக்குமந்த நட்டமும்வட்டமாமே. (91)

வேறு.

பதினாறுதெரிசனமுஞ் சுழினைவீதி
பாதையிலேசெல்லாது பார்த்தேநிற்கும்
பதினாறும்பரந்தனிலே தோன்றுமல்லாற்
பராபரத்திற்செல்லாது பார்த்தேநிற்கும்
பதினாறுமோரெழுத்தா யுச்சிமீதே
பார்விசும்புந்தானுகி பார்த்தேநிற்கும்
பதினாறுதரிசனங் கடந்தஞான
பாதமதைந்குருவருளாற் புற்றிவில்லே. (92)

குருலிங்கசங்கமு மொன்றாய்நின்ற
குறியதனைச்சுழிமுனையிற் குறித்துக்கொண்டு
குருலிங்கசங்கமாஞ் சோதிமூலங்
கூறறிபப்பளிங் கொளியாய்க் குருவுமாகி
குருலிங்கசங்கமே யகாரமாகிந்
நோதிலாநாதாந்தக் கூத்துமாகி
குருலிங்கசங்கமாய்ப் பொருள்கள்மூன்றுந்
நோதிலாநாதாந்தக் கோல்மாமே (93)

பிண்டாண்டவேறுபீட பிரணவமாகிப் பேரொளி தான், அண்டரண்ட மெண்டிசைப் பிறந்தாகி வானந்தத்தே,தொண்டாங்கித்தொண்டின்றொழில்மூன்றாகித்துரியமற்றாங், கொண்டாடி யுச்சியின்மேற் கொண்டகோலங்கோலமேதே. (94)

உச்சித்துளைவழிமுடிந்திறைடை யுருவியொன்றாய்
நச்சிவமானநாதாந்தங் கூத்தி னடனமதாய்
விச்சின்விரிசுடர்மூன்றுமொன்றாகியாங்கிரமத்தே
வச்சிரமானசெகசோதிபாத்தில் வாழ்ந்திடுமே

மாறாத்தியானந்திருவடித்தாமரைமனத்திருள்ளே
கூறாத்தியானம்வதிறெழுத்துக் குருவருளால்

வாறாதாரங்கடந்தானந்தமான அகாரத்தாலே
நீறுகுமென்றதிருவடிக்கமலமதை நேசிக்காரே. (96)

செகமாய்கைநீக்கிப்பின் சிற்பரமாய்கைசொல்லறிய
யநமாய்கைபாகியமானவர்மல மானதெல்லாம்
சுடாள்தூக்கசடசுங்கரமான கூடார்சத்தியாம்
மகமானமேபசோதி பாகாரவிந்தத்தை வுன்னிநில்லே

திருவள்ளுவர் ஞாதாந்தத் திறவுகோல்-கூஎ
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது

கருவூரார் பூஜாவிதி-௩0.

காப்பு.

தெளிவிதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
செனகதிலசிவமையஞ் சேரத்தோணும்
வழியதனில்நல்லவழி ஞானக்கூடு
மகத்தான வேதஞ் சித்திநாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுகரு முறதிசொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமாயுறுதிதோணும்
வெளியதனில்வெளியாகிநாதத்துள்ளே
விளங்கிநின்றவாலைபெண் ணதிகாப்பே

நூல்.

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியுந்தநடுவீடு பீடமாகிச்
சொருசபெறவீற்றிருந்தாள் துரைப்பெண்ணாத [தாள்
வீதியந்தஆறுதெரு மையர்ந்தவீடு
விளையாடிநின்றதிரு மாணிக்கண்டாய்

பாதிமதிசூடியே யிருந்தகாமி
பத்துவயதாகுமிந்த வாமிதானே. (1)

வாமியிவள்வாலைவைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்குவேணுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெகுகாமி சிவகாமிரூபி
காணரிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆமிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்ததாலு மனதடக்கமறியவேணும்
நாமிவளைப்பூசைபண்ண நினைந்தவாறு
நாட்டிபேசொல்லவென்றால் நகைப்பார்காணே.

காணப்பாயிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊணப்பாவமிர்தமிவ ளூட்டிவைப்பா
உள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேமேலேற
பூணப்பாமனமுரைத்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென்மகனேயென் றுசொல்லி
வேணப்பா வேணமெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தசூட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே. (3)

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்
சேர்ந்துகண்டோமண்பிள்ளைத்தாலுமுகண்டோ
பாரென்றவர்மத்துக் குள்ளேயப்பா
பரர்பரையூக்ல்பலகோடி விதமுமாடி

தேனென்றமொழிச்சியிவள் சத்தர்க்கெல்லாஞ்
 சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளாதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
 யுத்தமியால்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. (4)

உண்மையிவள்காணமில்லா திருந்தவீடு
 ஊருக்குள்நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்க்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
 செகசாலவித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ண மாகினின்ற
 உலகுதனிலலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மபமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
 நேசமுடனெனக்குரைத்த நிசமுங்கண்டே. (5)

கண்டதொருபூரணத்தின் மகிமைகேளு
 நால்வேதனுக்கலைமாடும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
 ஆதவனுமம்புலியு மதிலேநின்று
தொண்டுபண்ணுமவர்களில் நாலுபேர்கள்
 சுகம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்நாலு
கொண்டவர்கண்டுவந்த தொன்னூற்றாறு
 மௌனமெனக்காட்டிருந்த குறிப்பைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலு மன்றுவேறுப்ப
 பலனிலைப்படித்தாலுங் குழியில்வீழ்வார்

ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம்
போற்றுதற்குஐவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித்தமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூதமலரெடுத்துதிருப் பாதம்போற்றப்
பொறியைந்துங்கருவிகர ணாதிபோமே (7)

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துங்கருவிகர ணாதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறங்கலாச்சு
உனக்கொருவரிணையில்லை யென்றபேச்சு
வாச்சுதடாமனமடங்கா வங்கென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்க
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூனி
கனியாகுங்கனியைக் கண்டுகொள்ளே. (8)

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கோடையிடிபின்முழங்கும் கண்ணைமூடி
விள்ளுதற்குமனமடங்கா பூதங்களும்
விள்ளாதேயுள்ளபடி சிங்கன்றோர்சொல்
விள்ளவுமேயுபாயமதால் நடுவேவில்லு
வேகமெல்லாமொடுங்குமடா சத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தாலு
கண்ணைத்திறக்காதே கருதிப்பாரே. (9)

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
   பாங்கான காலேது வெளியுமேதும்
காரேதுபூவேது வாசமேது
   நல்லபுட்பங்காணேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
   ஓகோவதிசயந்தானென்னசொல்வேன்
ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
   ஆதிவஸ்தைபறிவினாலறியலாமே. (10)

ஆமெனவுமூமெனவு ரெண்டுங்கூட்டி
   யப்பனைஉமென்ற மூன்றுமொன்றாய்
நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்
   நல்லவர்களறிவார்கள் நாமிதானார்
வாமம்வைத்துபூசைபண்ணி விக்ரமார்க்கம்
   வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
சோமந்தியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
   சுகமுனக்குபரமசுக மருள்செய்வாளே. (11)

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
   செய்குறிகள்தவறாமல் நடவேவேணும்
உய்குவாய்பெண்ணரவங் கடியாவண்ணம்
   ஊமையென்றநடுத்திசை யதிகக்கொண்டால்
பைகுவாயாபிஷேகம் புசிக்கிப்போகும்
   பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில் .

ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு
அழைத்திடவேயஞ்சுமது கொஞ்சங்காணே ()
காணுதகாக்ஷியெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
கலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்
பூணுகபணிபூண்டு சிறுபெண்ணுகப்
போதமெனும்பொருள்பறிக்க வருவாள்கண்டாய்
வாணலேமடக்கியிவள் ரூபங்கண்டு
மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லுநில்லு
கோணுகமூக்கோணக் குறியைப்பாரு
கூசாதகண்கூசுங் கூசுங்காணே. (13)

அச்சமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்மூடுங்
கொள்ளிகொண்டுகொளுத்தியதை வெளிச்சம்
வாச்சமர்த்துப்பேசாதே மவுனத்தாணி [போடு
வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கூவி
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ
சொல்வதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமே
தாய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வாளே.
சொல்வதற்குயிவளையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ
சூட்சமெல்லாமிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ
நல்லவர்க்குநடுவில்வினை யாடும்வல்லி
நாதவிந்துவோங்கார நிலையுங்காட்டி

வல்லவர்க்கும்வல்லவளாய் நானேயென்பாள்
வரம்வாக்குவேணதெல்லாம் நானேயென்பாள்
புல்லறுக்குஆயுதமும் புல்லேயாகும்
புத்திகெட்டலோபிகட்கு புகலொண்ணாதே ()

புகலுவார் வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
பொய்பேசிசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணாளை விட்டோமென்று
அறிவுகெட்டுனைந்தோறுஞ் சுற்றிசுற்றி
சகலமுமேவந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியும் ருத்ராக்ஷமுந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுகேளாய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணாளை பூசைதானே ()

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
புத்திகெட்டுசைமுறையின் போக்கைவிட்டு
பாஷையதுமிகப்பேசிப் பாட்டுமோடிப்
படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணார்
ஆசையதுபெண்ணாளை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவர்மத்தை பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேறாய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டிருந்தாய்நினைவுதப்பிப் பேசுவானே (17)

பாசை பாஷையென்கிறார்கள்

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப்பேசிப்பேசி
பின்னுமுன்னும்பாராமல் பாதமேமீறி

நீச்சென்றும் நிலைப்பென்றுமேதுங் காணார்
நிர்மூடரானோர்களித சாலங்கற்று
ஆச்சென்றவதனாலே யாவதேது
ஆத்தாளைப்பூசித்தோ னவனேசித்தன்
மூச்சென்னசெய்யுமடா நரகிற்றள்ளும்
மோசமதுபோகாதே முக்கால்பாரே (18)

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோட்சமில்லைகுட்சமது மொழிந்து கூடுந்
துக்காமற்போனபே ரநேகமுண்டு
சமர்த்தறிந்தாலவன் காமி யவனேசித்தன்
எக்காலம்நடந்திருநீ காணுமுன்னு
மிருநதடங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன
அக்காலைகாணும லலைந்தேயோடி
அழிந்துகெட்டுப்போவார்க ளறிந்துகொள்ளே.

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணு
மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணு
மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணும்
மலைநயதுவழிபாதை யறியவேணும்
மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண
மயக்கத்தைதகண்டுணையு மதிக்கவேணும்
நிறைந்தமதிகுறித்தவனை யறியவேணும்
நிச்சயத்தையறிந்தார்க்கு முத்திதானே. (20)

முத்திதருமென்றுமனம் புத்தியற்று
மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்
சித்தமதில்சந்திரனை நிறுத்திக்கொண்டு
செந்தியிலுன்தீதை நடுவில்லாங்கி
சத்தியுடன்ஆதியந்த மனதில்வைத்துச்
சொல்லாதமந்திரத்தின் தீயைமூட்டி
நித்தியமாலர்ச்சனைசெய்யாதார்போற்றி
நீயுமதியுமதிமதிலதிகமாமே (21)

மதிபெருகுங்கெதிபெருகும் வாதம்வாத
மருந்தாமேயந்த முறையாகாதபேர
நிதிபெருகுமிவள்குறிப்பே வாதமாகும்
நிர்மூடரறியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள்தனையறியாமல் மகாரம்பேசி
நானேநானென்றுவாய் மதக்கள்பேசி
உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுச்சுட்டு
உட்பொருளைப்பாராமலழிந்திட்டாரே (22)

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண
இயலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் காணையெய்தும்
விதியில்லார்க்கெத்தனைதான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனமாய்வதல்லால் வேறொன்றில்லை
பதிவில்லார்க்குறைந்துமனம் பாழ்போகாதே. ( )

திட்டமாய்ப்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
சீர்பெற்றோர்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. (24)

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பா
ரீதுதானேபரிதிமதி சுழினையென்பார்
ஒட்டிமுழிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
உதித்தெழுந்தமூன்றெழுத்தைப் பிரிப்பாரேயா
கொட்டுமொருதேனுருவாய் நிற்கும்பாரு
கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
அட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும்
சொல்லுதற்குவாய்விளங்காய்ச் சூட்சந்தானே

சூட்சமிவள்வாசமது நிலைத்தவீடு
சொல்லுதற்குளங்குமாம் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
சித்தாந்தசித்தரவர்ந் கேதும்வீடு
ஓசைமணிப்பூரமதி லுதிக்கும்வீடு
ஓகோவதிசயங்களுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
அவனவளுங்கூடிவிளை யாடும்வீடே. (26)

வீடுமடுதலைவாச லதுமேல்வாசல்
தெளிவானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்
தேடுகிறமூவருமே வணங்கும்வாசல்.
திறமானபன்னிருவர் காக்கும்வாசல்

ஆடுகிகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகராசிவசிவா வாசிவாசங்
கூடுகிறமுக்கோணப பாங்கலாகிக்
குருகுமதிபெருகுமதி கூடுமொண்ணுதே (27)
ஒண்ணுகியிரண்டாகி விளைவுமாகி
வுத்தமியாளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
திண்ணுதவிடங்கொடுத்துத் திண்ணச்சொன்னுள்
செத்தசபம்போலிருந்து செபிக்கச்சொன்னுள்
பண்ணுதபணங்கோட்டி டண்ணிவைத்தாள்
பார்த்திருந்துகழுந்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணுதுமெண்ணிமன மேங்கிநாளும்
எனக்கடாபமேமெதனவே யெழுந்திட்டேனே (28)
எழுந்துமேவிழுந்துமடி பிடித்துக்கொண்டு
யேகாந்தவெட்டவெளி யாகிநின்று
கொழுந்துவிட்டுவளர்ந்தெரியு மனலைமூட்டிக்
குடிகோசத்துருப்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழும்தனேமூக்தியினி இந்தவூரில்
அரசாதுணையெனக்கு யாருமில்லை
யெழுந்திட்டாரெல்லோரு மோடிப்போனுர்
என்னசெய்வேன்தனித்திருந்து யேங்கினேனே ()
ஏங்கினேன்மூடப்பிக்கே னென்கூடுமற்றேன்
என்னையுந்தான்கண்டவர்கள் சிசியென்ன

தூங்கினேன் காலறிந்து மடங்கமாட்டேன்
  துணையெனக்குப் பாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன் காலறிந்து மடக்கவேண்டி
  வகைபாகவெனக்கொருத்தி யுறுதிசொன்னாள்
தேங்கினேன் முன்னுமவள் பின்னுமாகத்
  திடமெனக்குச் சொன்னதிந்த தெளிவுதானே
தெளிவதற்குச் சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு
  சிவனிருந்து விளையாடுந் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்கு நூலைவிட வேறொன்றில்லை
  முன்னாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னேன்
கழிப்பதற்குள்கழியிருந்த சூட்சஞ்சொன்னேன்
  சொல்லாதமவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னேன்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த வுறுதிசொன்னேன்
  உற்பனமாய்ப்பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே. (81)

கருவூரார் பூஜாவிதி-௩௰

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது

இராமதேவர் பூஜாவிதி-௧௰.

ஆதியென்றமணிவிளக்கை யறியவேணும
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
சோதியென்றதுய்பவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியினுத்தாள் தன்னை
நீதியென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம
நிர்க்குணத்தினின்றநிலை பாருங்காணா
வேதியென்றவேதாந்தத் துள்ளேநின்று
விளங்குவதுபூசையிது வீண்போகாதே (1)

போகாமல்நின்றதோ ரையாநீர்தான்
பூரணத்திஞானகலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியிருவாசி வாறுக்குள்ளே
வாகாமல்வாலையுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தை யுரைக்கவேணும்
சாகாமல்சூகுட்டா பிந்துமூலஞ்
சதுர்வட்டம்அடுகோண முக்கோணமாமே. (2)

முக்கோணமூலவழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலைகன்னி
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகார்க்க
நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
தீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேவுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாக்கோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. (3)

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானசோதி
சிவவரும்ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி
முத்தானலக்ஷமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரிபென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தைபடா முட்டீடும்பாரு
விரிவானமுக்கருவும் மூன்றுகேளு
சத்தான அதன்கருவும் சீலைதனில்வைத்து
சதிரானவிதுவிபர மறியக்கேளே (4)

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபையுள்ள [illegible]வற்றி திட்டமாக
வாளப்பூர்க்கோட்டில் சாம்பலதனில்
வளமாக்[illegible]த்தாவிடு நடுசாமமபார்த்து
ஆளப்பு[illegible]ணமாகி
ஆன்ப[illegible]தான்குலைந்து

காணப்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
  கறைதெரியச்சொல்லுகிறே னின்னும்பாரே. (5)

இன்னமின்னங்கண்முன்சோ தினையுமாகு
  மீடேறவேணுமென்று லிதனிற்சூட்சம்
அன்னமின்னுவயிற் கட்டை தேவதாரம்
  அறிவுடையமுனைசிவி சிங்களத்தைதயோதி
வன்னமின்னார்பேர்சொல்லி நசியென்றுதானும்
  வனுவானநூற்றெட்டு வுருவும்போடு
சன்னபின்னமரத்தடியி லிருந்துகொண்டு
  சதிகாரஆணிகொண் டடித்திடாயே. (6)

அடித்தமுனைபிடுங்கியேவைத் திறுக்கிப்போடு
  ஆனந்தவுருகுலைந்து பட்டுப்போகுந்
தொடுத்தமுதல்நால்நாள் கண்டுதானுந்
  தொகைமுடித்துவாச்சுதடா விந்துப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
  விரித்துரைத்தேன்பூட்டிதுவே வீண்போகாது
தடுத்துவிடுகரத்தி லடித்தப்பாரு
  தட்டழிந்துஉயிர்முதலாய்ச் சேதமாமே. (7)

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்தினால் [கும்
  அதிசயங் காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கலம்போ
வீமப்பாவெளிதிறந்து சொன்னேன்பாரு
  விளையாட்டுயில்லையடா வித்தப்போக்கு

சோமப்பாசத்தியுடன் நலையும்சூழ்கி
சருக்கெனவேதியானிபபா யாத்தாளமூலம்
தாமப்பாசத்திபமே சொன்னேனம்பாரு
தவறுதுராமனுடைய வாக்கியந்தானே. (8)

தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு
தனதானற்றெட்டுங் குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டர்பதி யெட்டுமாகும்
அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாகும்
கோனென்றகோடிசிகது சூக்ஷமத்திலாடுங்
குணமாகவேரவதினாட்டிசெப்பனன்று
வானென்றவஷ்டமியில் செய்யனன்று
வளர்பிறையில்செய்தவினை யோகியாமே. (9)

யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
ஓகோகோமுன்னுரைக்கு மூலத்தாலே
யோகிகளாயேகாந்த வலவியாட்கு
யேட்டிலேயெழுதினதால வெல்லாமாச்சே
தாதிகளாதாயுடைய கிருபையாலே
தவமாகுமவமாகும் சுபமுண்டாகு
யோகிகளாய்மூலசுழி பூசாவிதிப்பந்தாலே
முத்திபெறசித்திவினை பத்துமுற்றே. (10)

இராமதேவர் பூஜாவிதி-கம.
முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தொண்ணூற்று நான்காவது

நந்தீசர் வயித்தியம்—நஉ.

ஜெனனமாம் மனிதர்தாமுஞ் ஜெனிக்கும் வரலா றுங்கான், பின்னுமாம் சுக்கிலத்திற் பிராணவாய்வு தான்சென்று, மின்னமாம்பானவாய்வு சென்றது நெப்பமுத்தி, உன்னுமாம் ரெத்தகூத ரதுவுதான் வாய்வு வளர்க்கும் (1)

சூழ்ந்தசுக்கிலத்திற் சுரோணிதங்கலக்கு மென்றால், சூழ்ந்திடும் வியாதிரண்டும் பொருந்திய தமிழ் போல, எந்திடுந்திரளுமேமணி சரனுந்தனி னுலர்க்கு, மாய்ந்த நாளிருபத்தஞ்சில் அங்குருமுளைப்போல் தோன்றும், (2)

முந்தியதிங்கள் தன்னில் முளைத்தது கட்டியாகும், பிந்தியதிங்கள் தன்னில் பெடரிதோல் முதாகுமாகும், உந்திக்கு மூன்றுந்திரங்கள் வுடல்அரைக்காலாகும், முந்திக்கு நாலாந்திங்க ளுக்கதேகார் முக்குண்டாமே (3)

அஞ்சியெனும் திங்கள் தன்னிலாகிடுஞ்செவிநரம்பும், பொருந்திடு மாறுந்திங்கள் பொதிந்திடு நகமே செய்து, உஞ்சியசலமலங்கள் ஒத்ததோர் நரம்புமுண்டாம், சஞ்சமாந் திங்கள் ஏழில்யான்வருங் குணங்கள்தேளே. (4)

நரம்புடனூடிசைந்து நண்ணியகுடல்கள் தொப்புள், பரந்தநால்கரங்களுண்டாய்ப் பத்திரவெட்டாந் திங்கள், சிரந்தனில்மயிருமுண்டாய் சிக்கெனப்பில முமுண்டாய், துரந்தர அன்னசாரம் தொப்புளில் சலம்பெருக்கும். (5)

ஒன்பதாந்திங்கள்தன்னில் வுணர்த்தியமறிவு முண்டாய் வன்புறுகெர்ப்பந்தன்னில் வருத்தநோய் பிலமுமுண்டாய், தன்பிரான்தனை நினைந்து தவமுறுநிபாயநின்று, அன்புடன் கைபெடுத்தே அரும்பத மருள்வாயெங்கும். (6)

ஆரவேபத்துமாதம் ஆதித்தன் அருளினாலே, சிர் பெருமபான வாயு சிரமதுகீழதாக, பார்தனிற்பொ ணர்ந்துகள்ளும் பயின்றுமுன்னறிவதெல்லாம், சேத வேபறதியாகி திகைத்துநொந்தமருமன்றே. (7)

கெற்பஸ்தானங்கள்செய்ய கெணந்தனிற் சரங்கள் நாசி, விற்பெனப்பிராணவாய்வு வுலகத்திலே யோடுவானும், நற்பெனயிடத்திலோடிச் சிறந்தது பெண்ணேயாகும், உற்கரவுதையுமகில்அவியிலாக் குருடு ஊமை. (8)

இப்படிச்சடலமான திதில்லீமென்னுந்தண்ணீர், முப்பதுநாழிகைத்தான் முள்ளகூராய்ப் பெரியும், மெய்ப்படியிரண்டுகூறும் பேய்ச்சலமலங்களாகி, செப்புநீர் கழிின்ரத்தம்சேர்த்துடல்தனைவளர்க்கும்

முபன்றெழு ரத்தந்தன்னில் மூன்றரைக்கோடி ரோமம், தயங்தெழுந்துவாரந்தாமும் பண்டதென்ன, துபந்தபேதார் சடலந்தன்னில் உபபிருமலமதென்ற, தூபன்றெழுப்பித்துக்குசசிரெட்டும்மூரியதாமே (10)

செப்தாமரையுளாலேகா செப்பியவிபாதிக்கெலாம், பையவேபடைத்த மெய்யிற் பததியநரம்பு சோறி, துய்யவெண்பிறைசசிமற்றுந் தொகுத்தனர் தெரிந்துமுன்னோர், ஐம்மதக்கலகஞ் சொன்னார் அயஞ்காதி பாதமென்றே (11)

அங்குலர்தொண்ணூற்றாறும் அவரவர்கைபாலமெய்தான், இங்கதிற்குறைபாதமும் இறைசசிறாற்றுபற்றைந்து, மங்குகள்பலமாமென்பார் பாவைசோரெண்டுகண்ணும், மங்குல்பாலழகுமாதேகணஞ்சிரண்டாகுங்கண்டாய் (12)

கண்ணூறுகாசிமூக்கு கழஞ்சிறைற் கழஞ்சிநாக்கு, கண்ணூறு கண்ணஞ்சேர நாற்களஞ்சாகுமென்கநுண்ணிறைபெனும்பெலலாமதூற்றொருபதையும் பலமொன்பார, எண்ணூறாமீரலான தெண்பலமென்னலாமே, (13)

எண்ணூமுப்பலமேழுலையினிற்சிறுகுடலினீளம், மூண்ணூம்ப்பதித்திரண்டு மூழமெனச்சொல்லாகும், பஞ்ணூமுனகாமரைக்காய் பலம்அஞ்சன

ண்ணலாகும், பண்ணுனார்ஈனஞ்சிபித்த யைம்புரம் பார்வைகண்டாய் (14)

பாய்ந்தழுக்கைமூன்றுமி பக்குமூ வழங்கிரக் தம், ஆழ்ந்தநாறுறுதிறும் அறிவிநோய்குறியாமா ண்பர், எய்ந்தந்தாரேழுபத்தி ராயிரமனைவெலுர் ைபப்பின்னி, மேதப்ந்தெனவியாதியாக திறமுடன்வி ளங்குந்தானே (15)

செந்தமிழ் நூலைபாய்ந்து செப்பு வென்புவியிலிந்த "மந்திரத்துஞான மகாமுனிமகிழ்ந்துயீசன், தந்த னம் பதத்தைநாடிக் தவருமாமுனிவர்கூற, அந்த ரத்தீசர்போற்ற அருளிபவடநூலாமே (16)

வடநூலதனைமிகவாய்ந்து மகிழ்ந்தே வமுனிரிஷி களுடன், திடமாயினனைநலைபகுத்துச் செய்யும்பு வியிலுளமேவாற்று, அடவாய்க்காலும் பிணிமுறை யும் அங்கங்குறியும் சாத்தியமும், வடமாநயனவிதி நூலைவகைபாய் வழுத்தவாறிடுமே (17)

வாரிதஅறதெற்றம் வைதயி துதன்பின்பித்தப் பேருமேலஞ்ஞானநீதிப் பொருந்தியவுலகுள்ளோர்க் கு, கூறிதாவாரிலொன்றும் குணதிமிரான நூலை, மீரி டவிதனைநீயும் வியம்பிடயிருந்துகேளே. (18)

அறிந்தேதகொள்நாடிதானும் ஆண்பாலில்வலப பக்கந்தான், செறிந்தேமாதர்கிடக்கை ஜென்த்மி

தாவிட்டபின்னம், குறிக்கவே தானிடக்கைபாற்கூட மூன்றுவிரல்வைத்து, தெரிந்தேவாதகாமருளருபித்தம் சேட்பக்குணமும்பாரே. (19)

பாரேநாடி அறிந்துணர்ந்து பரமன்செபனும் பிணிமுறையும், நீரோடும் சலமலமும் நிறமுங்குணமும் முகங்குறியும், நாரேயிளங்குழல்மடவீர் நாலதிரேகம் வபனிளமைகேரே யறியுமுநநாடி நெறிவும் தெளிவும் சொல்வாமே. (20)

சொல்லியபுக்திதன்னில் செழித்தகதோ ரெழுத்தைப்பற்றி, எல்லையிலெழுந்தநாடி யெழுபத்திராயிரத்தில், வல்லவர்வகுத்துச்சொன்ன வளம்பெறு நாடிபத்து, நல்லதோர்நாடிமூன்றும் நயந்து நீயறிவாய்ப்பாரே (21)

கைதனைப்பிடித்துநீயுங் கடவுளைக் கருத்திலுன்னி, உய்வதோ ரல்லதென்று வுந்தறி நாடிபார்க்க, மையவேதொட்டுதொட்டு படைப்பது கண்டபோதே, மெய்தனிற்குணங்கள் கண்டுமேவிநீ விளம்புவாயே.

விளம்பியேவாதகத்தில் விரிந்தன விதங்களெல்லாம், தெளிந்ததிவ்வாதபித்தம் சேஷ்பனங்கொரண்டையோடு, சுவம்பனில் ஜன்னிதோஷங்கா ளுறுவாரதெல்லாம், தளம்பெறத்தெளிந்துபீந்து மனதிறைக்கருத்துவாயே. (23)

கரிமுகனடிபைவாழ்த்திக் கைதனில் நாடிநாண்
கில் பெருவிரலிடையேதொட்டுப் பிடித்தடிநடுவே
தொட்டால், ஒருவிரல்நாடி வாதமறுவிரல் பித்தமோ
டும், திருவிரல்மூன்றுமோடிசிலேட்டுமநாடி காணே

அங்கையைமுறிக்கிகெட்டி அடவுடன் மேலே
வாங்கி, செங்கையாய்ப்பகுத்துநாடி மெள்ளவேயோ
டுமாகில், மங்கையே வாதமென்று வனத்திறுலுரைத்
திடாயே. (25)

உத்தறிநாடிநொக்து வுயர்ந்ததுப் பதறியோடும்
பித்தமாம் நாடியென்றே பிசகறவறிந்துக் கொள்
மின், மெத்தவேயிரண்டொடுங்கி விறகெனத் தெ
றிக்குமாகில், எத்தமாளுசிலேற்பமென்று சொல்லு
மெய்ஞ்ஞாலமீதே. (26)

ஞாலமேயுடலந்தன்னில் நயப்பிணியில்லாதார்க்கு
காலமேவாதமோடும் கடும்பகல்பித்தமோடும், மாலை
யிலையமோடும் மென்னவேமகிழ்ந்து நாளும், சால
வே வைதியோர்கள் தாமிது தெளிவார்தாமே. (27)

தெளிந்தவர் கைக்குள்நாடிசெய்யவெள்ளரிக்காய்
தின்ன குளிர்ந்திடில்வாதமாகும் குலவியவறையோ
டென்ன, விளங்கியமேனிதானும் வெச்சனில்வளம்
பெறத்து, வரைப்பூண்டு வழுத்திடுஞ் சேஷ்ட
மென்றே. (28)

சேஷ்பமுதித்தபோது திந்திப்பு நாவிற்றோன் றும், பேஷ்டியாய்க்கசப்புமீல பெருத்தது பித்த மாகும், எஷ்டியுபுளிப்புமீற எழுந்ததுவாதமென்ற நாஷ்டமுத்தி தனையெல்லாம் நபம்பெறநாடி செப்பே. (29)

செப்புமாம் தன்னியவாதம் தீயதுங் காற்றைப் போல, பித்தமாமுற்பவித்துச் சிவனது ஜடலத்த ன்னில், ஒத்தபல்கீலமொத்து வுடற்கரிவுப்பதாகும் தெற்புறயிதனையெல்லாம் நிலையறப்றிவர்தாமே

சித்திரைவைகாசிக்குஞ் செழுங்கதிருதைபந்தன் னில், அந்தமாம் ஆனி ஆடி அற்பசிங் கார்த்திகைக் கும்,மத்தியானத்திற்பார்க்கமார்கழி தைமாசிக்கும், முத்தகன் கிழக்கு மேற்கு விழிக்கின்ற நேரந் தானே. (31)

தானது பங்குனிக்கும் தனதுநல் லாவணிக்கும், வானமாம்புரட்டாசிக்கும் அர்த்தராத்திரிற்பார்க்க, தேனென மூன்றுநாடித் தெளிடவேகாணுமென்று கானமா முனிவர்சொன்னார் கருதியே கண்டுப் பாரே. (32)

நந்தீசர் வயித்தியம்-நூ௨.

முற்றிற்று

உ

கணபதி துணை.

தொண்ணூற்று ஐந்தாவது

நந்தீசர் மூப்பு பிரணவச்

சூத்திரம் — ௩௰.

அம்புலியாடுங்கண்டன் பாலனைக்குஞ் செந்தூர
நேத்தி, வம்புலிமாதுமெத்த வள்ளலைவெம்மான்,
கொம்புலிஎழுதுங்குன்றை குடங்கையாலேமாதநத்
தின் சம்புலிங்கீசன்தந்த சரணமென் பணிகுவே
னே. (1)

பணிந்துமேனந்திஎன்போன் பகர்ந்தது முன்னூ
ரைத்தள்ளி, கணிந்தனல் அன்பதுக்குள் காட்டிய
விரிவைத்தள்ளித், துணிந்தனயாவை விட்டுச்சொல்
லினேன் முப்பத்தஞ்சில, மணிந்தநல் சதாசிவமும்
சத்தி மகிழ்ந்திடவிண்டுபோரே.. (2)

பார்த்திடவிண்டேன் பொல்லாப்பாவியாம் சிவத்
தின்கூரை, கார்த்திடமிதப்பதாகங் கழன்றிட்டேன்
வாய்க்கெட்டாால, சார்ந்திட்டேன் சண்டிச நாதர்
தறலறமானமூல, மார்த்திட்டேனுந்தனுக்காய் சொ
ன்ன மறைப்புள்ள நந்திநூலே (3)

நந்திநூல்நாலாமூன்றும்நவின்றனென் பன்னிரெ
ண்டில், அந்தமாமுடியைக்காண அளித்த அன்னூ

றுஞானா, சந்தமாமூலமான காரணமாயிரத்தில்,
பக்கமேவிட்டுஞானப் பகம்பெறுமேவார்க்குத்தாமே

காரிமன என்றால்காணா சாத்துமேவார்சத்தகா
க . பாமினைக்கூசம்பண்டப் பாசமானந்திமென்
று, காமென்றால்காகோரும் காட்டுமேபாரு சூட்
ச, சாமூனக்காணவேணுர் ர்மைசர்கத் திவாழ்மே ப.

வேறு

வாழைமென்னுலை பொலலாத வாத்தையப்பா
வாயடக்கம் வேணுமையாபற்பமேவ னும், தாழையீ
டாதலங்வெக்க பாளதாகும் தபாதசாபமெத்த
சண்டசதைா, மோமழைபுக்தடி செடுக்கும்வுள்
ளொறுதுமொழியவெண் று மொருவருக்கும் முக
ங்காணு, பாழையிடயிட மறிபா வாமாம்பசு
ருகிறேன் அதின்பெருமையுரைக்கே (6)

பயமெனவேகாவடங்கி கேளுமேயுடச்சைகள்
ளிசெவ்வந்தியாரக்குப்பி, வயமெனவே வெள்ளை
யம்மா மஞ்சளத்தான்மகிமையடா ஐவரிடமகிமை
மெத்த, சுயமெனவேயவர்வாழும் நாட்டிலெங்கும்,
துலங்குமப்பா மங்களங்கள் சுபமேயாகும், நயமெ
னவேயவர்களில்லா காடொமூ நாதாந்தவேணிமார்
கடனங்கேளே. (7)

கேளப்பா பச்சைகன்னி மூலிநாமம் பரித்திட்டார்நாதாக்கள் அநேகநாமம், காளப்பாசெவ்வந்திக்குமறிபாதே நடத்திட்டான் போகமவன்நடுநாக, மீளப்பா பாணமும் முடித்துவேதை மூலமென்ற தொழிலுக்கு மாதிபாசக, பாளப்பா யாளவட்டம் மெத்தவுண்டு பஞ்சான்னிக்கிளேபவளாம் மூத்தாள்பின்னே (8)

பின்னொன்றகருப்பியடாகண்ணை நஞ்சைபேசவடாவாயில்லை பிறந்தாளாத்தாள், பண்ணென்றபாருந்துளவளுதித்து மாய்ந்தவர்கள் நாடியுண்டு மறப்பைநாணும், சொர்னகிரியான்முடியில் வாழுமங்கை சொலவடா அவள்பெருமை சொக்கிபபோகும், என்னென்றுசொல்வனபபாமனம்வேறாச்சு எடுத்திட்டேன் எமனுலகம்ளனத்தேயாச்சே. (9)

ஆச்சென்றகும்பமுனி வெள்ளையம்மாள் அடிப்பிண்டம் அண்டமுடன் அவளைப்பற்றி, தோச்சப்பாகாவிபத்தில்பகர்ந்ததர் பம்தொல்லுலகோர்நாணுர்கள் துலாக்கப்பூட்டை பேச்சென்று வெள்ளையுப்பாய் நாதநீறுய்பிறுட்டியால் முடித்துவைத்தாள் மூன்றிலேல, காச்சப்பாபழுத்தேறிக் நசிக்குவிட்டார் கனகமென்ற யகத்தீசன் கருவதாமே. (10)

தாமென்றகளமங் திரிவடனுல் தன்னில்தானிருந்தான்மஞ்சள்கன்னிக்கருவினுலேபோமென்றவாகட

த்துக்காடிபாச்சுப் பொல்லாத பலநோய்க்கும் பூர
ணமேயாச்சு, நாதமென்றபிண்டகரு அண்டமாகும்
ஞானிலத்தி லுதித்தநல்ல மூலியாகி, நாமென்றே
சொல்லவில்லை ஆத்தாள்பாதம் நம்பியுனக்குரைத்
திடவே நயந்துகேளே. (11)

கேளப்பா சண்டீச முனிவேநீதான் கேர்வித்தால்
வாயதுதான் கெடுதியாகும் தாளப்பா வாதிதிரிவிண்
டோனபாசண்டாளர்க்கு வாய்க்காது சாதிதேறும்
நாமப்பா பேறுதல்போ மனதையேத்தி நாவடக்கிம
வுனமுந்தால் கடனமாகும், பாரப்பா போவதில்லை
உனக்குரைத்தேன் பராபரிதன் பாதந்தான் பகரு
வேனே. (12)

பகருவேன் பஞ்சகன்னி தன்னில்பங்கை பச்சை
நிறத்தாள்மகிழும்பதுமரூபி,சிகருமொரு கருவாலை
கடுத்தநாமம் சிதம்பரமோநாளாகும தீபமாகும்பகரு
கிறேன் அவர்வாழ்வை உனக்குவிள்ளாச்சத்தியமே
நிலைபாகசுகமதாகும் உகருகின்ற யிதன்பெருமை
விண்டையாலும் ஓகோமுடியாய்ந்து உதவாதாமே

தாமென்ற கருவாழை யக்குமெத்ததப்பாறுஉயர
மில்லைசாஞலாகும் வானென்ற அதிரண்ட அண்ட
மாகும் மகத்தான அதின்பிண்டம் பிண்டமாகும்,
நாமென்றதினதசை தோல் நரம்பு நிணமேயாகும்

நல்லஇலைத்தண்டு காய்நூலையாகும் மேமென்றவே வைக்கும் ஆதிமூலம் விண்டபாவின்னாதேவிளம்பு வேனே. (14)

விளம்புகிறேன் நாரிகோ வயதுகளு இப்ப முள்ளபூட்டுத் திங்களுங்குள், களம்புகின்றவயதா ரிக்கருவுந்தக்கு நன்மணிபோகண்டறிந்து னெட்டில் மாய்த்து நகம்பிறவேயண்டத்தை யெடுத்துச்சிவி நாயகமேடிருதியுடன் பிடித்துப்பாண்டம் விளம் பெறவேமேல்முடி ரவியில்வைத்து மகத்தானதேவி யைநீ தியானிப்பாயே. (15)

தியானிப்பாநாள் மூன்றில் பூர்க்குமுப்பு நலமாக வேவளிக்கெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, தியானிப்பா யண்டதிப்பிபண்டிதாக கிளம்பிடுவாய்கிரிகடுகு சுக் கேலாஞ்சள், மியானுப்பாய் அண்டதிப்பிக்கிடை நாலாக அவ்விடைபாமிப்பருக்கே அரைத்துநீமகை ச்சி, தியானிப்பாயரசம் விட்டே பாட்டிமைபோல் கிறுலர்த்திமீளவே கிலத்தோற்கிபே. (16)

அண்டகுளிகை.

சன்றிடுவாய் ஜன்னிமுதல் பலதோஷத்துக் கிம் மருந்தைதலத்துள் சிறந்தவூட்ட, மாய்த்திடுமேபத் தியங்கள் பதமேயல்லாமற்றொன்றுமில்லை எப்பின் மகிமைகேளு, சாய்த்திடவேஉப்பாலே யப்பாயெல் லால் சாயுமேகாந்தகிரிதங்கமாகும், பாய்ந்திடு

மேயுப்பாலே மூலியெல்லாம் பதப்படங்கி யாடுமிந்தப் பாருளோர்க்கே. (17)

பாருள்ளோர்க்கானதப் பொருளைக்கேளு பாழ்போக அண்டத்தின் சிரத்தைக்கொண்டு, நீருள்ளப் புளித்தமரம் காயினோடே நீமகனேசீவியிட்டசிரத்தைநச்சேர்த்து, காருதிகல்லுரலில் இடித்துச்சட்டிகளும்புடனை கதிரதனை காணாமல், வாருள்ளமதிசோளையதனில்வைக்க மாதத்தானசெயநீறும்வருகும்பாரே. (18)

பாரப்பாஜெயநீரின் பெருமைமெத்த பாஷாணத்தாரிசிலக்கம் சாரக்கட்டும், ஆரப்பாகைகம் முறையாய்க்கிராசமிட்டு அப்பனேறவியிலிடத். தீயாம்பானைகாரப்பா மான்கட்டி கல்லாதாளல் கண்மணியேயதின்தலைப் பிண்டத்தாலே, தாரப்பாகெற்பவிதிவேளைகண்டு தாய்த்தலைதைத் தரித்துபிண்டம் கிணிப்போடே. (19)

கிணியேபிண்டத்தை யெடுத்துமெத்தகிருபையுடனைதநசித்து மொத்தைப்பண்ணி, ஊணியேமுன்சரக்கையதற்குள்வைத்து உத்தபிண்டாத்ததால்சிலைசெய்து, ஆணியேநவமாகசிலையீரம்அப்பனேகோளியிடப் புடத்தைப்போடே, பாணிபோனையரைநீராம்பூர்க்குமுப்பூர்க்கு முப்பூபாமுனக்கு வேறில்லை பரம்நீயரதே. (20)

பரம்நீயாம் வேவதைபலம் பத்துங்கொன்றும் பரி கொள்வதாம் பகர்ந்தநந்தி, சரம்நீயும் யோகவான் நீயேபாவாய்ச் சண்டாளர்க்குரையாதே தப்பிப்போகும், அரன்நீயே ஆதி தருவாகச் சொன்னேனகிலததிலதியாகளிம் மூலிமார்க்கம், காமணியேசரணமெனப் பணிந்தோதிவிட்டேன் சண்டிசர்நாவிழுந்து சாத்தினேனே. (21)

சாத்தினதோர்முனிவரெலாம் மிம்மூலிக்கொண்டுதானறிந்துக்கருவழலையென்றோதிவிட்டார், மாத்தினதோர்யாவருமென் னாலைத்தேர்ந்து மறைபபரியாகக்கேட்டவரோ வழலையென்று, கூத்தியாராதைபிறால்பெண்டைணிக்கும்குடிகேடகேட்டப்பாவழலையென்று, நேத்திரங்கருள்ளவனே நாண்பாணிந்த நிசமானகருவானதை வழலைத்தானே. (22)

வழலையென்றசெயநீரி லிங்கமாகும் வாழுவென்ற மெழுகாகும சுடரில்காட்ட, மழலையென்றச்சூதமது ஜெயநீரில்காட்டா மாட்டுவார்லிங்கத்தில் சுடரிலேறும், தழலையென்றமுப்மூர்த்தி சத்திபாலேனடக்கிமெழுகாச்சுசக்கமுப் பொன்னும் கடலையொன்றாகவமுப்பூயதற்குள்ளாச்சுக்கணகமிதுகொள்வாகருத்தாய்ச்செய்யே. (23)

செய்வதோரிம் முறையைப் பாசமாக செயலான புத்தியுடன் செய்வாயானால், வையகத்திலுனக்கா

ன்போரில்லேநண்டாய் மாதவனும்யாதவனும் மற
விகூட், சைவனெனச்சிவசமயங்கைநாட்டாள் சாதாக
பூரணமே, சார்ந்துநிற்கும்வயமேறநாபிவீடு மங்கே
யாச்சுமநத்தான்நந்தியென வாதமாச்சே. (24)

ஆச்சென்றமகிழாதே யின்னங்கேளு அப்பனை
நாலாகும் சாதிவாழை, போச்சென்றமஞ்சளிடவா
ம்வேலுன்றும், புவிமீதுவழங்குதப்பாபோதுமாந்த
க், நாச்சென்றநாய்பழமும் அண்டம்பிண்டம், நதி
நிலையும் நரியாச்சுநாணுகூட்சம், மாச்சென்றபல
நோய்க்கும் வாய்வுமாகும், மநத்தானசராசரமதறை
லாச்சே. (25)

மதமானபொன்வெள்ளித் துலங்கிவைம்க்குமடா
படிநாரவங்கே விளைவுநாணூர் சதமானமஞ்சளிட
வாழைதண்டில் தாளுச்சுநறிவுப்பு நாரசாரம்வீதம
றியாமுடக்நளோமூலிகேடிவிடுபட்டுங்கெட்டாரோ
டிணங்நவேண்டாம், பதமிநமாயானுரைத்த வாக்
குப்பொய்த்தால் பாழாச்சு பரலோகம் பந்துபோ
ச்சே. (26)

போச்சென்று பெண்ணுதேசவுமியத்தில் புநன்றி
ட்டகும்பமுனிப் பொருளைக்காணூர், வாச்சென்ற
ஞானநாவியத்தில் விள்ளும் வகையாகும்பரபாஷை
யாய்க்காண்டம்பாரு, மாச்சென்றபெர்நூலை மறை
போன்றல்லோமறைந்து சொன்னூர் நூல்தோறும்

னைநவிண்டேன் தாச்சப்பா ஐந்துவகை சாதிவா
ழைநன்னிவிட்டுமஞ்சலென வாழைத்தானே (27)

தானென்றமாணிடரோசாதிநாலு தப்பாமற்சித்தி
ணியாம் போதுநாணியாம் பேதநாலு, மானென்றவா
ழையிலே சாதிநாலு மைந்தனேகரு வாழைச் சித்தி
ணியேயாகும், பானென்றவெண் வாழை சங்கிணியே
யாகும் பற்பணியாம் செவ்வாழை பச்சைவாழை,
யேனென்ற அஸ்திணியேயாகுங்கண்டாய் இவை
யடங்க சாதிஉள்ளோர்க் கிணங்குமாமே (28)

ஆமேதான்சித்தினிக்குச் சித்தினியோன் காண்
பான் அப்பனே பற்பனிக்குபற்பணியோன் தான், ஆ
மேதான் சங்கிணிக்குச் சங்கிணியோன் காண்பான்,
நாமேதான் சொல்லிவிட்டோம் முன்னேசொன்ன
நலமாகப்படி நடக்கும் நாடிப்பாரு, ஓம்நமசிவாய
வென்ற மூலமேபோதமேவாங்குமப்பா நால்ஜாலந்தண்
மைதானே (29)

தானென்ற அண்டத்தில் யெட்டெட்டுங் கட்டுச
மத்தாக மூன்றுரைமதிலுங்காணார், வேலென்ற
இந்தப்பத்தஞ்சில்சொன்ன விஷமானமூலிங்கைபுரி
தோஷமேயோ காவென்றவபர்வார்க்க வெளிவிடுப்
பது நந்திகுலமறியுங்கானே, நானென்று நீயென்று
மறியவொண்ணாதாந்தரகசியத்தைநவின்றிடாதே

நவின்றிட்டால் சாதிதப்பி பலியாதோடும் தான்
வருத்த மெத்தவுண்டு தவரும் நூறு, புவின்றிடல்
சாதிகண்டு யாதிமன்னன் புணர்-இ-உ-வா வென்று
நூற்றெட்டு மோதி, நவின்றிடவே இத்தனைச் சாதி
கண்டுக் கட்டாகும் வகைத்தொழிலைக் கண்டுகொ
ள்ளு பவின்றிட்டால் பரலோகம் சித்தியாகும் பக
ருகிறேன் வாழையுட பருவங்காணே (31)

காணவே கருவாழை நான்குஜாணும் களங்க
மிலலா வெள்வாழை மூழமேகாலாம், வூணவேசெவ்
வாழை முழமேபத்தாம் வணக்கமுள்ள பச்சையுட
வாழைமுழுணும், பூணவேமுழமூணும் சாதிவாழைப்
பிரித்திந்தபடியாகும் வேதைகோடி, நாணமேயத்
தவர்க்குக் கலக்குமிந்த, நால்சாதிக் கண்டவனே
காதனுமே. (32)

நாதனும் என்றால் வாக்கின்படிநடந்தால் நாய
கனுப்பரமபதம் ஊடாம்காணி,வாதமாம் அண்டத்
தைக் கிருஷ்ணபட்சம் வளர்பிறையும் தேய்நாளில்
சோமநாளாம், பூதமாம் வெள்ளியோன் புகன்றவே
ளைப் பொழுசோணைக்கண்டதினை பூட்டிவாணை,
சாதநாம்சதாசிவமே சத்தியென்று தாக்கிடுவாம்
பிண்டவெள்ளி சமயம்பார்த்தே. (33)

பார்த்தெரித்த தலைப்பிண்டம் பூவிரியாத்ப்போ
பாச்செடுப்பாய் தலைவெட்டி பதனம்பண்ணு, காத்

திருப்பாய்அவன்கூடலைத் துண்டத்துண்டாய் கன
மான பாண்டத்தில் குருதிபோட்டே, சேர்த்திடுவாய்
மதுபாண்டம் யவள்ரோமனீணத்தை யெல்லாம்சிவ
சிவா கன்னிமற மாண்டுபையோ, போர்த்திடுவாய்
அண்டமென்ற நாட்டைதன்னை பிறிட்டமேலறத்த
மயில் தாக்கே. (34)

தாக்கிடுவாய் அண்டத்தோல் சிவிக்காட்டிதன்
மையுள்ள முட்டையை நீ பாணத்திட்டு, வாங்கிடு
வாய் அண்டசிறம் வுப்புக்கூட்டும் வகையான யிலை
சுறம்பு வியாதிபோக்கும், சாக்கிடுமே அண்டத்தில்
வேதைமுன் னுரைத்தபடி நீநடத்த லடங்கிப்போ
ச்சு, தேக்கிடுவாய் பிண்டத்தில் எல்லாம்நீரும் பிழி
ந்தகலைநவச மிட்டுப் பூட்டுக்காணே. (35)

காணுவாயிதினால் யெல்லாமாகும் கன்னிஉன்னை
விட்டிடையாள் கருத்துவேணும், வூணுவான் மொ
ழிந்தனந்தி மதிகையப்பா நூத்தில்பிரிவாக்கினாலும்
வகை பிரிந்தநூலை, உண்ணிவாயதில்தேர்ந்து வெளி
யிடாதே ஓ-கோ-கோ-உனக்காகஉரைத்தேன்தப்பு,
காணிவாய் யெண்சாணும் ஒருஜாணும் நாட்டினால்
வாந்திருகுரு சாதிப்போமே. (36)

போச்சுதென்றும் வாச்சுதென்றும் பொங்க
வேண்டாம் பொய்யரையாய்புகலாதேபுத்திகெட்டு,
காச்சுதென்றும் பூசினியின்கொடிபோல்தாங்குகண்

டறினீநந்திமதி கைம்பாதூறி, வாச்சுதெனக்கதனை
லே வசனித்தேயான் வாயடங்குசண்டிசா வறுமை
போக்கும், பாச்சுதனக்கிதனாலே னந்திவாழ்வு பறம்
பொருளை பெத்துமிகப் பலிற்றுவாழே. (37)

நந்தீசர் முப்பு பிரணவச் சூத்திரம்-௩௧.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

தொன்னூற்றாறாவது

சகலவிஷத்துக்கும்

நந்தீசர் குளிகை — அ.

சீர்பெருகுமனோன்மணியே மாதாவென்றும்
சிவபிரானென்பிதா வென்றுமவர்சீஷனென்றும்
கார்பெருகுந்திருமூலர் பிள்ளையென்றுங்
கைலாசபோ நாதான றமையனென்றும்
பேர்பெருகுமசின்மபத்தின் கருணையாலே
பெசிவைத்தாளசரஸ்வதிபென் றவிலதானுமா
ஏர்பெருகுமெய்ஞ்ஞான பொருளைநந்தி
யெடுத்துரைக்கக்கணபதியுங் காப்புத்தானே (1)

தானென்றவிஷங்காரி கண்டபேயும்
சாதகமாய்சிற்பரியும் துருசுமாகும்
கோனென்றநிர்பவிரை சிலையுங்கூட்டி
கூராகக்காய்மது பாலாலாட்டி
தேனென்றமகரவிந்து பாலாலாட்டி
சிக்கவேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
வானென்றவொருகுளிகை விஷத்துக்கெல்லா
மைந்தனேகுடுத்தாக்கா லோடிப்போமே (2)

போகுமேகருவேருநர் துங்கிவேரும்
புகலானவூர்க்காளி தீயுங்கூட

சாகுமேநற்கள்ளி நற்கன்னிதானும்
சாதகமாய்நாறியது முசக்காதுதானும்
ஏகுமேஅப்பனையுரு வமுலிதானும்
இருள்வளத்திகளிப்பூசசு நாயந்தானும்
வாகுமேபழசசாற்றிற் குளிகைசெய்தால்
மைந்தனேபிலவியது போகும்பாரே. (3)
பாரப்பாநீறுபச்சை கூறுவெள்ளி
பாங்கானகாறுமொச்சை மேனிதானும்
ஆரபபாகாவளையின் சிற்றரத்தை
அப்பனேகடைக்காயம் வசம்புதானும்
வேரப்பாவேலிப்பருத்தி தனைச்சாறுவார்த்து
விட்டரைத்துக்குளிகைதனை செய்துகொண்டு
வாரப்பாபிள்ளையினி நாற்றெட்டுந்தான்
மைந்தனேகுளிகைகொள்ளப் புகலக்கேளே (4)
புகலுகிறேன்எலிகடிகள் பதினெட்டுக்கும்
பொல்லாதஎலிபுலியின் சீலந்தானும்
திகலுகிறேன்கதிர்வாதம் கன்னிலப்பா
நிலையாகஅதைபெடுத்து குளிகைபண்ணி
தகலுகிறேன்காகவல்லிக் குள்ளேவைத்து
சாப்பிட்டாலென்கடிகள் சாடிப்போகும்
அகலுகிறேன்குளிகையது வெல்லாஞ்சித்து
அறிந்தவனேவயித்தியர்தா னாகுவானே. (5)
ஆகுமேயெல்லிவித்து விளாக்காய்வித்து
அப்பனே அகண்டப்பால் விட்டாட்டி

தாகுமேகுளிகையது பதனம்பண்ணி
 தப்பாமலொருகுளிகை யுரைத்துப்போட்டால்
போகுமேதேள்கொடுக்கு விஷங்களெல்லாம்
 பூரான்செய்யான்கருந்தேள் விஷங்கள்போகும்
வாகுமேகடிப்பெருப்புந் தீரும்தீரும்
 மைந்தனேபன்னிரண்டு குளிகைக்கேளே. (6)
கேளப்பாவசிகரந்தான் லோகத்துக்கும்
 கிருபையாய்ஸ்திரீகளுக்குஞ் சொல்லக்கேளு
நாளப்பாவேகாக்கொல்லி பிராமணியுங்கூட்டி
 நலமானபிராமனிடநசனத்தந்தும்
தாளப்பாபசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
 சாதகமாம்சிவயநமஅங்-கிலியும்உரீம்சியவென்று
வாளப்பாசொல்லுமே திலர்தமிட்டால்
 மைந்தனுமேஸ்திரீகளுமே வசியமாச்சே (7)
ஆச்சப்பாபரங்கிதில வகிரிதானும்
 அப்பனேஅகிலியது மூணுங்கூட்டி
மூச்சப்பாகருங்கழுத்து குருவிதானு
 மூன்றுகவேகினித்து வறுத்துபோடு
வரச்சப்பாநெய்யிலே பொரித்துத்தானு
 மைந்தனேகுளிகையது செய்துக்கொண்டு
நாச்சப்பாதிலர்தமிட லெல்லாஞ்சித்தி
 நலமாகநந்தியுட பாடல்முற்றே. (8)

நந்தீசர் குளிகை-அ.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தொண்ணூற்றி ஏழாவது

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி - கஉ.

கேளப்பா ஓம்ஸ்ரீ கங்கென்றுந்தான் கெடியாக மூலத்தில் தும்புத்தாக்கால், வாளப்பா பழந்தேங் காயவல்வடைகள்தோசை, வளமாகவிக்கினற்குப் புஷ்ப பரிமளங்கள்சாத்தி, நாளப்பா மனதடங்கித் தோத்திரஞ்செய்து நலமான விக்கினரைப் பூசித் தாககால், ஆளப்பா யாசிர்வாதமிடுவாரையா அப் பனே விக்கினரைப் பூசைசெய்யே (1)

செய்யப்பா விக்கினர்தன்பூசைசொன்னேன்செய மானஷண்முகவன் பூசைகேளு, வையப்பா சங்வங் கங் சரவணாயாமென்று வளமாக அணாகதப்பூசை பண்ணு, மையப்பாபுஷ்ப பரிமளங்கள் கொண்டு மைந்தனே தூபநைவேத்தியங் காட்டி, கையப்பா கனகசபை யதிலேபூசி கண்மணியே சண்முகத்தை வரங்கள்கேளே. (2)

காணப்பா ஆதார பூசைசொன்னேன் கண்மணி யே சிவபூசைசொல்லக்கேளு, வாணப்பாநமசிவய சிம்ஆம்மென்று வளமாகப்பூரணத்தி லிருத்திக்கொ ண்டு, ஆணப்பா தூபதீப நைவேத்தியத்தோடு அப்

பனே சதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ; மாணப்பா நீகேட்டதெல்லாமீவார் மைந்தனே சிவத்தினிடமகி மைக்காணே (3)

தானானசிவத்தினிட பூசைசொன்னேன் தண்மை யுள்ளசத்தியுட பூசைகேளு வானானயிம்மென்றும் கும்பசத்தில் வட்டிவளமாகவொரு மனதாய்நின்று, ஆனான கதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து அபபனே பால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து, மானான தேவியைத் தான் தோத்தரித்து மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சரணம்பண்ணே. (4)

பண்ணைப்பா யென்னவம்மா வென்றுகேளு பல விதமாம்நீதொடுத்த தெல்லாமெய்யாம், அண்ணப் பாயென்றுவவள சொன்னாற்போதும் அபபனேயட் சரத்திற் பலிக்கும்பாரு, வண்ணப்பாசத்தியுட பூசை சொன்னேன் வளமானசிவத்தினுட பூசைசொன் னேன் கண்ணபபாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு கண்மணியே மங்-நங்-சிங்கென்றேத்தே (5)

ஏத்தப்பா புஷ்பபரிமளங்கள்சாத்தி என்மகனே கதம்பகஸ்தூரிசாத்து, வாத்தப்பா சங்கீதத்துட னேபூசி வளவான விஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி, போற் றப்பாமனதடக்கிப் பத்தியாரப் போற்றவேவிஷ்ணு வவர்கேட்டதெல்லாம், ஆற்றப்பா விஷ்ணுவின் கசை சொன்னேன் அரகராகெஜமுகவன் பூசைக் கேளே. (6)

ரேசகபூசை.

பாரப்பா ரேசகந்தன்றின் பூசைகேளு பண்பான ரேசகத்தின் ஆமென்றேத்தி, ஆரப்பா நைவேத்தியங் கும்பகஞ்செய்து அப்பனே ரேசகத்தில்மனதைநாட்டு வாரப்பா மனமதுதான் ரேசகமேயாச்சு வளமான ரேசகந்தான் வசியமாச்சு, நாரப்பா ரேசகத்தின் பூசைசொன்னேன் நலமான பூரகத்தின் பூசைக் கேளே. (7)

பூரகபூசை.

கேளப்பா மணிபூரகத்தில்மைக்கா கெடியாக யிம்மென்று கும்பித்தேத்து, வளமான பூரகத்திற் றோத்திரம்பண்ணி வாளப்பா வேண்டிய வரங்கள் கேளு, வளமாகவிஷ்ணுவர மீவாரப்பாரு, ஆளப்பா பூரகத்தின் பூசைசொன்னேன், அப்பனேகும்பகத் தின் பூசையாமே. (8)

கும்பகபூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துள் உம்மென்றுநாடி அப் பனேயுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து, வாமப்பா பூசைநைவேத்தியஞ்செய்து வளமான கும்பத்தை மனதால்வேண்டு காமப்பாகும்பத்தைவரங்கள்கேளு கண்மணியேவேண்டுவர மீவாரையா, நாமப்பா சூரி யன்றன்பூசைக்கேளு நலமாகமஞ் சிங்கென்று சொல் லே.

சூரியன் பூசை.

சொல்லப்பா சூரியனிற்கும்பகமேசெய்து சொற் பெரியபூசைநைவேத்தியஞ்செய்து, அல்லப்பா சாஷ்

டாங்கசரணஞ்செய்து அப்பனேதோத்திரஞ்செய்கும்
பத்தைமல்லப்பா அஷ்டசௌயாங்கியமீவார் அகத்தி
யன்றுகும்பத்தில் வரங்களீவார், வல்லப்பா சூரியன்
றன்பூசைசொன்னேன்வளமானசந்திரன்றன்பூசைக்
கேளே (௰௧)

சந்திரன் பூசை

கேளப்பா யந்நங்கென்றுகும்பிநெடியாகப்பால்
பழங்கள் பாயாசம்வைத்து, ஆளப்பா தூபதீபம்
நைவேத்தியஞ்செய்து அப்பனே சந்திரனைத் தோத்
தரித்து, வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனும்நின்று
வளமானசந்திரனை வரங்கள்கேளு, நாளப்பாவேண
வர மீவாரையா நலமானசந்திரன்றன்மகிமைப்பாரே

சனி பூசை.

பாரப்பா சனிபூசை சொல்லக்கேளு பண்பான
வந்கென்றுஞ் சிங்கென்றுதான், காரப்பாமேரு
விலே குந்திக்கொண்டு நலமாகத் தோத்தரித்துப்
பூசைசெய்நீ, வாரப்பா தூபநைவேத்தியத்தோடுவள
மாக தோத்தரித்து பானஞ்செய்து, ஆரப்பா வேண
வரங் கேட்டுக்கொண்டு அப்பனேயட்சணத்திலீவார்
காணே. (12)

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி-கஉ.
முற்றிற்று.

சிவமயம். T·1224

தொண்ணூற்றி எட்டாவது

நந்தீஸ்வரர்

பிரவணச் சூத்திரம்—௫௬

—oooo—

அறியவள் தடியருகி ஐம்புலன் ஐந்திலொன்றாய் படியிசையாவத் துக்கும்பரம்பொருளொன்றென்று கி, வடிவினில்வடவதாகி வான்புவிக்கோர்வித்தாகி, கடிகரிமுகமதானக் கற்பகக்கெளியைப்போற்றும்

போற்றிற்றன்னுவடங்கிப் புஜண்டர்தன்னருளி னாலே, சாத்திரன்னூல்கள்சூட்சம் தான்விள்ளுதற் காயிந்த மாத்திக்குமாணிபோலும் மறைப்புள்ளனூ லில்பூட்டே, வீத்திடும்திறவுகோளாம் விண்டிட்டே ன்சண்டீசர்நானு. (2)

காணுதற்குரைத்தபுட்டைக் கண்டுணர்என்னூல் தோறும், வாணுவின்னுள்ளமட்டும் வருத்தாலும் வாறுதவோர் சிந்தையோர்க்கும் பானுவைநம்பிகீ காட்டில் பரிகொடுத்தவர்போலாகும், நானுநாவட க்கம்புத்தி நற்குணமுடையோர்காண்பார். (3)

காண்பதற்கிந்நூல்வேணும் கருத்துக்கென்முன் னூத்தோடுமூன்று புன்றதைப்பார்த்துத்தேர்ந்துப்

புட்டுக்குமிதான் சாறுபுத்திவானா ற்கென்ன வேணு
ம், வருத்தால்மூலி யஞ்சிப் புண்பதற்கொன்றை
நீக்கிப்போலிவிரும் நாலுங்காண்பாம் (4)

பாய்ந்திட ழலிலொன்றைபபகுத்த நன்னுத்தி
லொன்றே, வாதிட வாகாதப்பா வாசுச்சிடுநெருபபே
யாகும், மாய்ந்தவற் றியுக்காப்போலாம்மக்களே கரு
வாழை நாண்போன், சாய்ந்த நூல் படிக்காண்பாரும்
மரத்துள்ளோர்க்குறைப பேன்கேளே (5)

கேளுநான் குரைத்தவாழைக் கின்பமாய்பசசை
வாழை, மாளுமுன்றோன் றில்மைந்த மாமங்கருபத்
தான் காணுன் வேளுநலவெள்ளைசெவ்வி விருள்யி
ருவர்ஜாதிகண்டு குணுநலவிருவராலே துலேகிட
விருவைக்காணே (6)

வேறு

காணுவானுரைத்த சூக்ஷமபபா கண்மணியே
சண்டீசர் கற்பிக்காணர் பூணுவாய் யிருசாதிதன்னி
லொன்றைப் புண்ணியவானியாகில் புகலக்கேளுஆ
ணுவாயண்டமென்ற கட்டைதன்னை உத்தியுடனே
ப்பேத்து சிவித்தள்ளி நாணுவாயிருபிளவாய்பிள
ந்தூமைந்தா நடுவிருக்குவலமுடக்கு கருவைக்கேளே

கருவென்றவெங்கருவைப் பேத்தெடுத்துக்நசக்கியதைப்பாண்டத்தில் கல்சுண்ணம் பலம்போட்டு உருவென்றபானத்தைப் படிநாலப்பா உத்தமனே சுயம்பான பாலைவிட்டு கரும்பானசாரமோ பலமைந்தையாதப்பால்பொடித்திட்டு சாத்திலாட்டி வெரும்பானறவித்னிமேல வைத்தாயானல்விளம்பிவரும்செயநீரின் பெருமைபாரே. (8)

பாரப்பாஜெயநீரை யிருந்துக்கொண்டுபாங்கான கல்லுபபுக் கட்டிஓன்றை, தீரப்பாசெயநீரில் கிராசமிட்டால் கிளைத்துவருமைத்திலப்பா கதிரோன்போலாம், தூரப்பாஅந்தவுப்பைமாய்க்கவென்றால்சொல்லவும் வாய்க்கூச்சுதப்பா சுந்தரியாள் சாபம் மாறவப்பாதலைப்பிண்டங் கொய்துரித்து மைந்தனேசித்துரெத்த தினத்திலதீரே (9)

தீரப்பாகட்டியுப்பை நடுவில்வைத்து செய்மகனே கன்னியிடங்குருதிசீலை,வீரப்பாகவசமிட்டு செகணும்பிடமேபோட விளைந்துகதிரவன்போலாம் வினைகள்போச்சு, ஆரப்பாஎன்போமேல விள்ளய்போறர் ஐயையோவிண்டனப்பாஆடுஆடுகாரப்பாசெந்தூரந்தாலேவித்தை கணக்கிட்டு எள்ளளவாய் காட்டியாட்டே. (10)

ஆடுவெர்ப்செந்தூரந் தனுபானங்கேள் அப்பனே கண்டசர் செயநீர்வண்டில், கூட்டிவாய்காசாரங்

கெந்தி வெள்ளைகுமறலென்ற துரிசியுடன்வெடியுப்
பாகும் காட்டுவாய்ப்பொடித் தத்துகலக்கிக்காட்டுப்
கதிரவினில் மாள்வதுக் கிண்டிக்கிண்டிப் படுவாய்
நவகாளில் யிராப்பகலுமிரண்டுந் காட்டபதமாச்சு
வழலையென்ற அண்டத்தானே (11)

தானென்றஅண்டநல்ல வழலையாலே தாக்கப்பா
கழஞ்சிறசம்மாண்டுபோகும்நானென்றயென்பேசின்ற
விளச்செந்தூரத்தைநாட்டுவாய்எள்ளிதான்களஞ்சி
சூதம் மானென்றசூது செந்தூரத்தைத்*தாட்டுவாய்
கம்பிச்சுடரில்காட்ட பானென்றபருதியுனக்காச்சு
தப்போ பதறாதேமெழுகளவாய் பத்துக்கொன்றே

ஒன்றானமெழுகையப்பா வெளிவிடாதே உன்
குலமுளன்குலமும்வெளிரிந்துப்போகும்,பன்றானவிவ
கமப்பா யிந்தபிரகம்பலிக்குமப்பாமாத்துபத்தரைக்
குமேலே, கன்றானசூதத்தில்ஏழுதாகுங்குலந்திடுவாய்
சூதமெழுக் கபத்துமாகும், நன்றான லிங்கமெழுத்
தாமரத்தில் நாட்டினுல்சொர்ணமலைனத்திக்கோணே

காணுவாய்ச் செம்பைசெயநீரில் கிறுசத்திட்டு
கனக்குடனே சுத்திசெய்யாமலிங்கத்திநீ, காணு
வாய்ப்பொடியையசெய நீரின்தாக்கி காலாஞள்பின்

பத்தன்னில் நானுவாயரைத்துவில்லை தட்டிரவியிற் காட்டி உத்தமனைபுடகுட்குக் குறிக்கையிலேத்தி காணுவாய்ச்சிவகாமிபாதந்தன்னை கண்டிடுவாய்சூ சூதத்தால் சோமனுச்சே. (14)

சோமநாமதானுநீ சுந்தரியும்நீயே சொற்பெரி யத்துரிசிவெள்ளை வங்கத்தோடே, மாநாமஅண்ட முட்டை நீபஞ்சுதமலிங்கம்நற் காரசாரம் வங்கத் தோடெட்டேட்டுக்கும், காமநாமசெயநீரில் காட்டி விட்டப்படி பிண்டத்தலையாய்நீத்தி நாமம்புவி மீது மாந்தாநோக்குநல்குவா ளள்ளிடையாம்தேன்வெண் ணைநெய்யே. (15)

செய்தனுலையுடுத்த மானமாகும் நீக்கிவிட்டா லென்றுமில்லை நிலைவைவேணு, பொய்யாதென்னு லின் பெருமைகண்ட புசண்டமுனிசாபமெத்த புக லவேண்டாம் கைபாகம்காட்டியபடியேயிந்தால்கன மென்றே நேருவுனக் கனுவாய்போச்சு அய்யர்சண் டிசர் நாவிழுந்துவிண்டேன் அரசன்சத்திப்பாதந் தான் னுடிவாழே. (16)

நந்தீஸ்வரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கரு.

முற்றிற்று.

கணபதி துணை

தொண்ணூற்றி ஒன்பதாவது

நந்தீஸ்வரர்

பிரணவசூத்திரம்—கஉ.

ஓங்காரப்பிரணவமே மூலம்சாக்ஷி வுத்தமனே சண்முசரம்மர்சாக்ஷி, பாங்கானசிவமூன்றும் சத்தி சாட்சிபிராட்டியாள் நூல்பலவும் சாட்சிசாட்சி தூங்கான மூலவட்டநந்திசாட்சி சொல்லிவிட்டேன் மணம்விண்டு மறைபேசாட்சி, தீங்காண நூல்பலவும் குமரிசாடசி செபபினேன் பனிரெண்டும் தச்சாட்சிங்காணே (1)

காணபபாமுன்னமே மூன்நூறுஞ் சொன்னேன், கக்கமறகுறிங்கியதை யன்பதங்கி, பூணப்பாமுபபத்திஅஞ்சிலோதி பூட்டறியபபதினஞ்சில் ஓதிக்காணூறூறபா கைத்தாளங்கண்டு, வேணதப்பா ஆயிரமுங்கண்டுதேரு விஷமுணக்குயிதுவாகும் வெவிடாதே. (2)

வெளிவிடா நந்தீசர் வாதமென்றும் விளம்பி வைத்தஜைசை எவருக்கும்வெளிவிடாதே, களிம்பில்லா

செம்பதற்கு களிம்பெங்காச்சு கண்ணில்லா சகட
னால் களிம்பேயாச்சு, தனிம்பில்லாச்சூதமது ஓட்ட
மாச்சு சண்டாளர் நூல்பார்த்தும் தான்காணுரே
அளிம்பில்லா என்னூலின் பலருந்தேர்ந்தோர்க் கா
க்கும்வின்னூலில் லறிவாய்ப்பாரே. (3)

பாரப்பாசண்டீசர் மூலிமார்க்கம்பகர்ந்திட்டே
நூல்முழுதும் பார்த்துமிந்த, சீரப்பாபனிரெண்டில்
தேர்ந்துதேரு சிவாசிவா சொல்லிவிட்டேன் சிவமே
சாட்சி, நாரப்பா பூமணத்தின் வாறுபோலேகாய
கமே உரைத்தபடி வாறுசெய்து, காரப்பா சிவசத்தி
பீடந்தன்னை கண்மணியே துலங்குநந்திக் காதி
யாமே. (4)

ஆதியென்றமூலியிட அண்டந்தன்னை அப்ப
னே செவ்வந்தி மூட்டைகொண்டு, மாதியென்ற
கத்தியினால்சிரமேவீசி மைந்தனே அதையுடைத்து
மஞ்சள் போக்க,வாதியென்ற மக்கினியே யானாலும்
மாவாய்த்தவெள்ளை அண்டத்தை வசித்துப்பாண்
டம், சாதியென்ற விரிவான பாண்டத்திட்டு சாந்த
குண்முள்ளவனேயதில் சத்தக்கேளே. (5)

கேளப்பாமும்வழலைகாமம்மெத்தக்கொடியான
பலச்சுன்னம் பலமேரெண்டு, மாளப்பாசாரமதுபல
மோரைந்து மசுத்தானதுரிசியது பலமேமூன்று வா
ளப்பாபடிகாரம் பலமோரெண்டு வளமானவெள்ளை

யது மதுக்கும்பாதி, நீளப்பாகம்பியுப்பு பலமோ வஞ்சு நிஜமான கல்லுப்பு செட்டிநாட்டே. (6)

ஊட்டுவாய் வாடையது தன்னிலூறும் உனக் குரைத்தேன் உண்மையடா சாட்டள்ளவெள்ளை, கூட்டுவாய் யண்டத்துக் குருவதப்பா கும்பமுனி நூலபலவு மரைத்தமுனி ஆட்டுவாய் சமூலமதை கொண்டு நீதான் அண்டத்தினியடையாக் கூட்டி யாட்டு, ராட்டுவாய்ச்சமூலத்தை கலக்கின்றாய் மைந்தனே ரவிமுகத்தில் காட்டிப்பாரே. (7)

பாரப்பா தப்பாமல் நாளேழுக்குள் புகலிரவில் கலக்கிவைக்கப் பானஞ்சேகளு, சாரப்பா கபாலமது சுத்திகங்கை சாய்த்திரங்கிப்படியொன்றில் சாத்தை க்கேளு, நிரயபாகன்னியிட தலைப்பிணத்தை திர மையுடன் தலைவெட்டி சிறத்தைத்கல்லில் நீரப்பா செவ்வந்தி பிள்ளைத்தன்னி நீமகனேசிரத்துநீர்பாதி கூட்டே (8)

கூட்டுவாய்பானமது படிஒண்ணரையாகும் கும் பிட்டுமாதாவை குருவேநந்துமாட்டுவாய்கவகாளின் காலையபபா மைந்தனே திரகதுவிட்டேன் நந்திவாழ் வை, மாட்டுவாசிவசத்தி மடத்தென்று மைந்தனே விள்ளாதே வொளித்துவையே (9)

வைத்துசெயநீர தன்னைப் பதம்பண்ணுவா ரான சாகலிங்கம் பலமோசொண்டு வைத்ததனை ஜெயநீரில்

பொடித்துநைபோனீரில் பொடித்துமைபோல்தப்பா மல் என்மகனே உப்பிலேநானு கைத்தவனும்நீதேர்ந் துபார்ப்பானால் கனகமெலிகின்ற உப்பிலப்பாபலம் காட்டு, நைந்ததனைமெழுகாக்கி அயங்கொம்பாலாட் டி நலமானத்தெண்ணை சுடரில்வாட்டே. (10)

வாட்டயிலேகனகமது உனக்குக்காணும்வள மானசுடரிலது மெழுகதாகும், பூட்டிஉன [illegible] வகைவேணுமப்பா புண்ணியனே மெழுகி[illegible] க்கைப்பாரு, மாட்டஒருச்செம்பதுவும் பலத்தைக் கொண்டு மாய்த்திடுவாய் ஜெயநீரில் வெட்டைமூன் றி, கூட்டமிட்டமுன்செயநீரில் தண்ணிவிட்டகுடி யளவு செம்பதனை குகையிட்டூதே. (11)

ஊதையிலே அருணனைப்போல் ஆகும்பாருஉ யர்ந்தசதாசிவத்திலொரு வுவர்பருப்பாய், வாதையி லேவேதையிது வாகுமப்பா வளமானநந்திகண்ட வாகும்வேதையிதுக்கொவ்வாது மாத்துமாகும், வி ண்டனப்பாஆயிரமாத்ததிகமாகும், கோதைமலரடி வணங்கவெள்ளியில்கொட்டிக்கும்பமிட்டுண்ணுத் தா னேகொண்டாடிவாழே. (12)

நந்தீசுரர் பிரணவச்சூத்திரம்-கஉ

முற்றிற்று

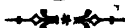
உ

சிவமயம்.

நூருவது

நந்தீசுரர்

பூர்வ முப்புசூத்திரம்—௧௨

ஆமப்பாயிந்நூல்தான் பெருமைமெத்த அப்
பனேகந்தியான் சொல்வேன் கேளு, வாமப்பா தேவி
க்கு சதாசிவன்தான் சொன்னார், வளமாக வெந்த
னுக்குத்தேவி சொன்னாள், நாமப்பாதன்வந்திரி யுந்
தனுக்குநலமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு,
காமப்பா முப்புவடா பூத்திருக்கும் கசடர்களை
யுழமண்ணைக் கருவமென்றே. (1)

என்றதொரு வுவர்மண்ணு கருவுமாமோவென்
மங்காள்கோழிமுட்டை கருவதாமோ,வன்றதொரு
தழைகளைத்தான் வாதஞ்செய்வார்வளமான தழைக
ளிலேவகாரமேது நன்றதொரு வுழமண்ணிற்கார
மேது நலமானகோழியண்டங் காரமேது, அன்ற
தொருவமுரியென்று மூத்திரத்தைச்செய்வார் அச
டர்களேமூத்திரத்தில் காரமேதே. (2)

ஏதடாபூர்வமுப்புச் சொல்லகேளு மென்மக
னேதலைப்பிண்ட மேலேணமந்தா, வாதடந்தாசமுப்
புபூர்க்கும் வளமான முப்பூயிவை யென்னசொல்
வேன்ஆதடா அரன்முப்பு அயன்மால்முப்பு அப்ப

னேயிவர்மூவரமர்ந்தமுப்பு, ஈதடா பூர்வமுப்புமிது
தான்மைந்தா நலமானமுப்பூவங் காணுநானே (3)

காணப்பா ஆதியிலே பூததமாவுங் கண்மணியே
பூயாதிமண்ணுவுவர்ப்பு யாகும்வாணப்பவகாரத்தேல்
நகாரமுப்பு வளமானபிரமனோடு விஷ்ணு ருத்ரன்
மனோமப்பாயிவர்மூவரமர்ந்தவுப்புமகத்தானபரமாக
நின்றவுப்பு, ஆணபபாவெட்டிரண்டும் பத்தாய்நின்ற
வன்பான மனோன்மணியாள் வாலையாச்சே. (4)

ஆசசப்பா வாலையென்ற நவநசந்தான் மைந்தா
அன்பான நவரசந்தான் வாலையுப்பூவாச்சப்பா வாலை
யவ்ள் முப்பூவாகும் வளமானமனோன்மணியுமுப்பூ
வாகும், நீச்சப்பா கொடியண்டைச் சுன்னமாகும்
நேரானவேதையிலே கோடாகோடி, மாச்சப்பாவுன்
னைவிடவேறுமுண்டோ தெய்வமகத்தானசாஸ்திரந்
தான்மனிதன்தானே (5)

சிவமுபபுவிபரம்.

ஒண்ணாத சிவமுப்பைச் சொல்லக்கேளு உத்
தமனே அண்டத்தின் கோரைபோங்கிமண்ணாத அண்
டத்தைஎடுத்துங்கொண்டுவளமானகல்லுரலில்போட்
டுக்கொண்டு அண்ணாதயெருவுளங்கை தன்னாலாட்டி
அப்பனேமுசசாமம்சாறுதாய்நீ, மண்ணாதபுளிபோல
நிற்குமையா கண்மணியேவழித்தெடுத்துப் பாண்டத்
திலிட்டே. (6)

இட்டந்தப்பனிநீரைப படிதான்வார்த்து இயல் பாக வடுபபேற்றிக்கொதிக்கக்காச்சி, வட்டந்தக்கா ச்சையிலே பூநீறிட்டு வளமாகயெறித்திடவேயெண் ணெய்சுக்கும், மட்டந்தபபாண்டத்தை யிறக்கிக் கொண்டு மகத்தான அகலமுள்ள பீங்கான்வாங்கி சட்டந்தப்பீங்கானிலூதிப்பார்க்ககண்மணியேசவக் காரம்போலாமென்னே (7)

என்னவேசெம்மோடைபூமியேகி யென்மகனேச மாதிசெய்து பூவணங்கள்வைத்துவன்னவே மேடை தனில் பீங்கான்வைதது வளமானபூர்வமுப்புதெளி த்துபோடு,தன்னவேதூபனைவேத்தியஞ்செய்துகண் மணியைபபூசித்து நாற்பதுநாள்நில்லு மன்னவே யரும்பிட்டுப பூர்க்கும்பாரு மகத்தானபூவெடுத்து பதனம்பண்ணே (8)

சத்திமுபபு

பண்ணவேகுப்பிதனி லடக்கம்பண்ணுபண்பான முப்பூவை ரேகமாய்பூசி, அண்ணலேவெள்ளையது கொடியவென்மையராகராயிதன்பெருமையார் சொல் வார்கள், தண்ணவேசிவமுப்பு கன்றாய்சொன்னேன் வளமானசத்தியுடமுப்புகேளுமன்னவனே முதறபின் னஞ்சமூலம்வாங்கிமகத்தான்கல்லுலயிலிட்டுக்கொ ண்னே. (9)

கேளப்பாவெருயுலக்கை தன்னாற்சாடுகெடியான
சுத்தஜலங்கூடவாரு, வாளப்பாபூமியுட ருவர்ப்பு
போட்டுவளமாகநாற்சாம மிடித்துவாங்கி ஆளப்பா
மையான புளிபோலாகும் அப்பனேபுளியெடுத்து
பாண்டத்திட்டு, நாளப்பூாசெல்லாமல் சுத்தஜலம்
வார்த்துநலமான வடுப்பேற்றிக் கொதிக்கக்காச்சே.

காச்சப்பா நாற்சாமங் காச்சினக்கால் கனலெழு
ம்பியென்னையது கழன்றுபோகும், வாசசப்பாயி
றக்கியதைப் பீங்கானிலூற்றி வளமானபூர்வமுப்
பைப்பழஞ்சதுாவ, காச்சப்பாமூன்றுமடை யிறக்
கிக்கொண்டுநலமாகப்பூசித்து வைத்திடாய்நீ, ஆச்
சப்பா தேவிக்குநாற்பதுநாள்பூசி அப்பனேமண்ட
லஞ் சென்றெடுத்துப்பாரே. (11)

பாரப்பாநாற்பதுநாட் குள்ளேமைநதா பண
மானவெண்சாரையிரைச்சல்காணும் ஆரப்பாமண்
டலத்திலெடுத்தாயானால் அப்பனே வெகுகோடிகாக்
கிலீசம், நாரப்பரசத்திமுப்பூவை யென்னசொல்
வேன், பாரப்பாசத்திமுப்பூ பதனம்பண்ணு வள
மான முப்பூவை பூசைபண்ணே. (12)

நந்தீசுரர் பூர்வமுப்புச்சூத்திரம்-௧௨

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நூற்றிஒராவது

நந்தீசர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானம் — ௱

பாரப்பாகணபதியின் கந்தன்பாதம்
    பதிவாகயெந்நாளும் தலைமேல்வைத்து
ஆரப்பாசூஸ்திர சாஸ்திரமுஞ்சொன்னேன்
    அணுத்தொடுத்துமேருவறை யறைவேன்கேளு
நேரப்பாயென்னைப்போ லாருஞ்சொல்லார்
    ஜகத்தினிந்நூலைக் கண்ணிலாட்டார்
ஆரப்பாஅவனியிலே கொடுக்கப் போறார்
    ஆச்சரியமிந்நூலைத் தெளிந்துபாரே. (1)

நூல்.

தெளிந்துபார்சீஷவர்க்க மறிந்துசேரு
திறமானகள்ளுண்டு கபட்டுமாண்பர்
ஒளிந்துபார்த்தவன்மனதை நூறுதாஞ்சோதி
    உள்ளன்புமவனினைப்பு முறுதிப்பாரு

களிந்துபார்கள்ளுடனே நஞ்சாகொண்டால்
கண்ணிதேவிழியாமல் கழிவாய்த்தள்ளு
குளிந்துபார்குருநிலையு மறிவுந்கண்டால்
குணமுடையோனன்றுசொல்லிக் குருகுவித்தே.

வித்தானஅகாரமதை முன்னேசொல்லு
விகமானமகாரத்தை பின்னேகாட்டு
சித்தானவகாரமதை திறந்தவென்றால்
திடம்பார்த்துஉபதேசப் பொருளாசவாய்
முத்தானமுத்தனென்றால் மவுனஞ்சொல்லு
முனையிலுள்ளவெழுத்தைந்தும் நிறுத்திக்காட்டு
பித்தானபித்தனென்று லகலத்தன்னி
பிசகாமலுன்மனதை யுள்ளேவையே. (3)

வையப்பாசமாதியிலே சிகாரத்தைமூட்டு
வாங்கியேஉகாரமதை பின்னேநாட்டு
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை தீபஒளிகாணும்
பிணங்காமல்சிலம்பொலியுங் காணலாகும்
ஐயப்பாயிவையெல்லாஞ் சித்தர்பாடார் [னேன்
அரனெனக்குச்சொன்னவித்தையானுஞ்சொன்
தையப்பாசெவிரண்டுந்தாள் திறந்துபோகுஞ்
சச்சிதானந்தவொளி சாரலாமே. (4)

சாரலாம்யோகமது ஞானம்பார்த்தால்
தப்பாது அறிவங்கே பரகதியில்பத்தும்
கூரலாமனமதுவுங் குவிந்துநின்றால
குற்றமற்றவாசியது நிலைத்துப்போகும்
ஆரபபாயிந்தமுறை சொலலப்போறார்
ஆருக்குங்கிடையாது அதிதவித்தை
ஊரெல்லாந்திரிந்தாலுங் காணமாட்டாய்
உற்பனமாயென்னுடைய நூலைப்பாரே (5)

நூல்பாரத்துக்கால்பார்த்து நுணுக்கம்பார்த்து
நுண்மையாய்காரவரை யறிந்துசேர்ந்து
பால்பார்த்தருசிபார்த்து பரத்தைக்கண்டு
பதறுமல்மனதையங்கே மூட்டிக்கொண்டு
சேல்பார்த்துகொங்கணவர் நூலைப்பார்த்து
திறமாகச்சிதம்பரத்தின் நடனங்கண்டு
மால்பார்த்துதலையிருந்த விடத்தைப்பற்றி
மைந்தனேவாசியிலே வருவாய்நீயே (6)

நீயானசேதிதனை சொல்லக்கேளு
நிலையானஅரனெதிரில் ரிஷபமானேன்
தாயானஉமையவளுக் கருளுமுன்னே
தானாகஅரனெனக்கு உபதேசித்தார்

காயானபழமானேன் முன்பூசைபெற்றேன்
கருணையுள்ள அட்டபால் கறக்குமுன்னே
சேயானேன்சிவனுக்கும் உமைக்குமுன்னே
தீபவொளிகண்டிட்டேன் திறம்பெற்றேனே. (7)

திறம்பெற்றேன்பொன்முகட்டை கொண்டுவந்து
தீர்க்கமாயறைத்துவடி குகையாய்ச்செய்து
அறம்பெற்றசெம்புதனை குகைக்குள்வைத்து
அப்பனேகுகைமூடி முழப்புடத்திற்போட்டால்
நிறம்பெற்றபெரியோர்கள் கண்டவித்தை
நிலையாகவுந்தனுக்கு நிகழ்த்தலுற்றேன்
சிறந்தருளும்ஞானமுதல் யோகம்வாதஞ்
சித்தர்சொன்னமறைப்புகளைத் திறந்திட்டேனே.

திறந்திட்டேன் அரப்பொடியைக் கொண்டுவந்து
சிவமூலிச்சாறுவிட்டுப் பசுமையாக்கி
கறந்திட்டபாலைவிட்டுப் பதமேயார்த்துக்
களிம்பற்றஉடனெடுத்துச் சுத்திசெய்து
நிறைந்திட்டகைதோணி யரைத்துவட்டில்
நிமிஷத்திற்காடையென்னும் புடமேபோட
உரைந்திட்டசெம்புதான் புதனம்பண்ணு
உண்மையடாஒருவருக்கும் வெளிவிடாதே. (9

வெளிவிடாதடக்கிவைத்தே யென்பேர்சொல்லி
விதமாகவெட்டிலொன்று ஈந்தாயானால்
தளிவிடாவெட்டரையுந் தப்பாதப்பா
க்ஷணத்திலேசிவப்பது தானப்பாபாரு
அளிவிடாதிந்தமுறை சித்தர்சொல்வார்
அப்பனேசுந்தரா னந்தர்சொன்னர்
ஒளிவிடா நூற்றிலே யுற்றுப்பாரு
உள்ளுளேயொருவருக்கு முறைத்திடாதே. (10)

கருவங்கபற்பம்

உரைத்திடாகருதங்கந் தனையெடுத்து
உத்தமனேதகடுதட்டிச் சுருட்டிவைத்து
விரைத்திடாவெள்ளாவி கிழங்குதன்னை
விதமாகஅரைத்து வட்டல் குகையுஞ்செய்து
கரைத்திடாக்குகைக்குள்ளே வங்கம்வைத்து
கல்பிளங்களில்லாமல் சீலைசெய்து
புகைத்திடாக்காடையென்ற புடத்திற்போடப்
புகையற்றநீறது தான் புகழ்ந்துபாரே. (11)

பாரப்பாவங்கநீர் சிமிளில்வைத்து
பக்குவமாய்கணபதியைப் பூசைசெய்து

ஆரப்பாகந்தனது நாமஞ்சாற்றி
அரதேசிபரதேசிக் கன்னமீந்து
ஊரப்பாஊரிலுள்ள மனிதருக்கு
உத்தமனேகுற்றமது வந்ததானால்
தீரப்பாமஞ்சாடி நீரெடுத்து
திட்டமாய்வெல்லத்தில் தின்றபாரே. (12)

தின்றபார்குன்மமெங்கே மேகமெங்கே
திடம்பெற்றசூலையெங்கே வாதமெங்கே
கன்றபார் காப்பனெங்கே வாதமெங்கே
கழன்றுபோமுதிரத்தின் நோய்களெல்லாம்
வென்றபாரவர்கள் சொன்னாற்போல
வெறும்பேச்சிதென்றுநீ விட்டாயானால்
கொன்றபார்பாரதிலே மாண்டுபோவாய்
குன்மமதுகொன்றுவிடுங் குன்றியிதாமே. (13)

வெள்ளவக்கபற்பம்.

குறிவானவெள்வங்கந் தன்னையெடுத்து
குறியாகதகடுதட்டி ஈசிச்சருபோல்
நெறியானசிவப்பாலிக் கிழங்குதன்னை
நிசமாகஅரைத்துவட்டில் குகைக்குள்வைத்து

அமூர்தமென்றரசமதனை யெடுத்துக்கொண்டு
ஆவின்பால்விட்டரைத்துப் புடமேபோட
குமூர்தமென்றசிந்தூரம் பதனம்பண்ணி
கூட்டியேசிவன்வேம்புத் தயிலந்தனில்
திமிர்தமென்றபணவிடையே தின்றுபாரு
திட்சயமாய்பறங்கியரை யாபபுபோச்சு
தமூர்தமென்றதாமரைமுள் நாபிமுள்போச்சு
தப்பாது இந்துமுறை செய்துப்பாரே. (14)

பாரப்பா இந்தமுறை செய்தாயானால
பாரிலேயுமுன்றனுயும் வயித்தியன்வந்து
ஆரப்பாசரணமென்று பணிவான்பாரு
அவனை நீதள்ளிவிடு தோஷம்தோஷம்
நீரப்பாவயித்தியமுறை தனக்கேகேளு
நிச்சயமாய்ச்சொன்னாங்காள் கோடிக்கொன்று
காரப்பாவயித்தியன்றன் முறையைக்கேளு
கருவென்னும்வித்தையெல்லாங் காட்டுவேனே.

காட்டுவேனடுக்கதுதான் செப்புத்துண்டு
கடினமடாமுயிங்செம்பு திருமூர்த்திமூலம்
ஆட்டுவேனிரண்டான செம்புதானும்
அமூர்தகன்னைகுமூர்தகன்னை ஆகாசமூலி

கரியானமண்ணரைத்து சிலைசெய்து
 கருவாகக்காடையென்ற புடத்திற்போட்டு
உரியானநீறதனை யெடுத்துநீயும்
 உற்பனமாய்ப்பதனமதாய் வைத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பாநீறதனை குன்றிவீதந்
 குணமானசர்க்கரையில் கொண்டாயானால்
எள்ளப்பாதேகத்தில் ரோகமெல்லாம்
இணக்காமலோடிவிடும் ஈசனாணை.
தள்ளப்பாமனதிலுள்ள அழுக்கையெல்லாந்
 தர்மத்தைகெகிழாமல் சார்ந்துநில்லு
உள்ளப்பாபித்தலொடு இரக்கம்வேணும்
 உண்டானரோகமெல்லாம் யோடிப்போமே. (17)

ஓடிப்போம்வாசியென்னும் ரச்தைக்கட்ட
 ஒருமூலிசொல்லுகிறே னுருதிகேளு
தேடிப்போய்திருகுகள்ளி தன்னைப்பாரு
 திறமாகவயதுசென்ற கள்ளியாக
கூடிப்போயம்மூட்டிலே குடைந்துநீயுங்
 குழியாகரசமதனை வார்த்துமூடி
ஆடிப்போய்மண்டலமே சென்றுதானால்
 அதையெடுத்துநீபாரு அமுர்தமாமே. (18)

மூட்டுவேன் மூன்றாவ தென்னவென்றால்
மூலமது சிறுமூலக் கணேசன்மூலம்
காட்டுவேன் நாலாவ தென்னவென்றால்
நாரணனும்நாரணனு மிருந்தாற்பாரே (19)

பாரப்பாஐந்தாவ தென்னவென்றால்
பராபரையின்பூரணமா மந்தவட்டம்
ஊரப்பாஎரையென்ற சாரணையோநாதன்
உன்னுனைபையதுதான் உமையாள்பாதம்
ஆரப்பாகுளிகையெலலா மனந்தமூலம்
அழகானசெந்தூரம் பற்பமெலலாம்
சேரப்பாதயிலவகை குழம்புதானும்
திறமானசிதம்பரத்தின் பூசையாமே (20)

பூசையென்னசிவன்பூசை பரையன்பூசை
சொல்லறியநாதாக்கள் சொன்னபூசை
பூசையென்றபோகாது ஞானம்பாரு
பதருமலென்னுடைய நூறும்பாரு
ஆசையென்னமந்ரமதை மூட்டிப்பாரு
அப்பனேசிலம்பொலியுங் கேழ்க்கும்பாரு
காசையென்னதேடானே தர்மத்தோடே
கசடறத்துசாஸ்திரங்கள் தனித்துக்கேளே (21)

கேளப்பா அகாரமது அதீதவித்தை
 கெடியானமகாரமது பரையின்வித்தை
தேளப்பாகொட்டினது போலேகாணும்
 சிகாரமடாசொல்லுகிறேன் சினத்திலேறும்
ஆளப்பாவகாரவித்தை யோகத்துக்கெல்லாம்
 அளவிறந்தவித்தையெல்லா மாடும்பாரு
கேளப்பாவாராது இந்தநூற்றைக்
 கொடுக்காதேஒருவருக்குங் குருவின்ணை. (22)

குருவாணை உமையாணை சாரையினாணை
 குற்றமற்றசிவனாணை கணேசனாணை
கருவாணைஉபதேசங் கண்ணனாணை
 காட்டாதேயிந்நூலை யொருவருக்கும்
உருவாணையொருவித்தை தப்பாதப்பா
 உண்மையாய்சொல்லிவிட்டே னுனக்குமைந்தா
தருவானமச்சமுனி நூறும்பார்த்துத்
 தாண்டிவில்லுவரையொக்கக் கடந்துவில்லை (23)

நில்லென்றுசித்தரெல்லாம் சொன்னாற்போலே
 நிசமல்லவென்றுநீ விட்டிடாதே
கல்லென்றுதேகமது தங்கம்போலாங்
 கற்பமதுதின்றவர்க் கபடில்லாமல்

நில்லதென்றுமனதுவைத்தா லுண்மையாகும்
நாயகனேகருவிடமாய் நாடிநின்று
புல்லரைப்போலலையாதே தர்மிபாவாய்
புத்தியுள்ளகண்மணியே புகலக்கேளே. (24)

கேளப்பாஎன்னுடைய உபதேசங்கேள்
கெடியானவித்தையெல்லாம்பலிக்கும்பாரு
ஆளப்பாகுருவினது பதம்பூசித்து
அவருக்குமனதுவர நடந்துங்கொள்ளு
தூளப்பாசாஸ்திரத்தை யொருவர்க்கீந்தால்
துன்பம்வந்துலபிக்குமடா சித்தியாக
நாளப்பாதலையதுதான் தெறித்துப்போகும்
நலமானசித்தர்கள் தூஷிப்பாரே. (25)

சித்தரெல்லாம்பழிப்பார்கள்; மடயாத்தனென்று
தினந்தோறுங்கோபிப்பார் சாபமெய்தும்
முத்தனென்றசொல்வேனு முபதேசத்தால்
மூடனென்றுசொல்லாமல் முதியோனென்பார்
உத்தமமாஞ்சாஸ்திர சூஸ்திரமுமெய்தும்
உண்மைவெள்ளமுண்ணலா முடனேபாரு
கத்தனென்றுபேராகு முலகத்துள்ளே
கல்விஷங்கள்வாராது கண்டியரே. (26)

பாரப்பாஉகாரமது விந்துவாகும்
பாங்கானமகாரமது சத்தியாகும்
ஆரப்பாஅகாரமது மூலமாகும்
அப்பனேசிகாரமது வன்னியாகும்
சீரப்பாவகாரமது வாசியாகும்
திரமானஓங்காரம் நடுமையாகும்
ஊரப்பாஊமையென்ற வெள்ளங்கொண்டால்
உடலதுவுமழுத்தமாய் பிலக்கும்பாரு (27)

பிலங்குமடாவங்கென்று இடகலையில்மூட்டி
பிசகாமல்சிங்கென்று நடுவேமூட்டு
தலங்குமடாசுழிமுனையி லங்கென்னூறு
தப்பாதுரேசித்தும் பூசித்துநில்லு
துலக்குமடாஓங்காரங்கொண்டுயேறு
சொல்லாதேகயிலாசந் தேகமாகும்
கலங்குமடாயிர்மூட்டு கல்லமூட்டு
கனமானவாசியிலே யிருந்துபாரே. (28)

இருந்துபார்பெரியோர்கள் பாதங்கண்டு
இடைகலையும்பின்கலையு மிரண்டுங்கட்டி
பார்ந்துபாசுழிமுனையை நடுவேமூட்டிச
சொல்லாதேஅங்கென்று சுழியிலேறி

திரந்துபார்மூலமென்று மெழுத்தைநாடி
சிகாரமென்றவாலையிலே மகிழ்ந்துநின்று
தெரிசிப்பாய்சிகாரமென்ற ஐந்தெழுத்துந்
தெரிசிபபாய்சிகாரவரை தெரிசிப்பாரே. (29)

தெரிசிப்பாயெட்டெழுத்தாம் மொன்றதாகத்
தீபவொளிகாணுமட்டா க்ஷணத்திலேதான்
வரிசிப்பாய்மூன்றெழுத்தும் ஒடுங்கிநிற்கும்
மகத்தானசித்தரெல்லா மெழுத்தைசசொல்வார்
பரிசிப்பாய்சிங்குவங் கிரண்டுஞ்சொல்லார்
பாங்கானகுண்டலியும் யோகம்பாரு
அரிசிப்பாய்அரியெழுத்து சோதியாகும்
அக்கினியின் சரூபமதை யறைகிறேனே (30)

அறைகிறேனறுகம்வேறு பலநாதனென்று
அப்பனேமிளகதுதான் நூற்றெட்டாகு
பறைகிறேன்சிரகந்தான் முக்கழஞ்சு
பாகாகமூன்றுமொன்றாய் நறுக்கியிட்டு
நிறைகிறேன்மூன்றுபடி வெள்ளநீரில்
நேராகமுக்கலாய் குழுக்கிப்பின்பு
குறைகிறேன்வெருகடி தெண்ணெயிட்டுக்
கசாமல்குடித்துவிடு குணமுண்டாமே. (31)

உண்டானகுணமதுதான் சொல்லக்கேளு
உஷ்ணசத்தின் நாந்தமெல்லா மோடிப்போகும்
பண்டானமேகமது பறந்துபோகும்
பாரப்பாகண்குளிருந் திரேகம்பொன்னாந்
துண்டானதேகமது இருக்கிக்காணுஞ்
சொல்லாதஆனந்தத் துலக்கமாகுந்
தண்டான இந்திரியிலே தாதுநிற்கும்
தப்பாது இத்தமுறை சார்ந்துபாரே. (32)

ஆரோக்கியத்தைலம்.

சார்ந்துபார் தைலமுழுக்கு விபரங்கேளு
தப்பாதுநெல்லியொடு மிளகுமஞ்சள்
கூர்ந்துபார்வேப்பரிசி கடுக்காயோடு
குறையாமல்முரியிலே குளிரப்போட்டு
ஆர்ந்துபாராவின்பால் விட்டரைத்து
அப்பனே அக்கினியில் வைத்துவாங்கித்
தேய்த்துபார்சிரசிலே சிராய்தேய்த்துத்
திரமாகசவடுவென்னீர் முழுகுவாயே. (33)

முழுகிவரமண்டலத்தில் தேகநல்லாம்
முக்கியமாய் வாதபித்தம் நிலையில்நிற்கும்

கழுகிவரா ஆவின்னெய் கூட்டிவாரீ
கமலனெக்கண்குளிரும் விந்துகட்டும்
புழுகிவரபபிண்ணாக்கார் ஞானம்நூற்றிற்
புகழ்பெறவேகற்பமுறை பாடிவைத்தார்
தழுவிவாமுறைகள் தவறாமல்செய்தால்
தங்கமடாதேகமது நோய்வாராது (34)

சாரணைமூலி

வாராதுசாரணைவேர் பலந்தான்ரெண்டு
மைந்தனேகொண்டுவந்து நாண்டாய்வெட்டி
வேராகும்வெள்ளாட்டுப பாலாலூட்டி
வெதும்பிவைத்துவிழலுலர்த்திசூரணமேசெய்து
ஆறுகுந்திப்பிலியின் பொடியுங்கூட்டி
அதிலிஞ்சிச்சாறாட்டிக் குழம்பதாக்கிச
சீராகச்சீனிலே கழஞ்சுசேர்த்து
தின்றுவரவாயுவுடன் குன்மம்போச்சே (35)

போச்சப்பாமேகமொடு சூலைவாதம்
போநாதகுத்துளைச்சல் பாண்டுபோச்சு
ஆச்சப்பாயிந்நூலை வெளிவிடாதே
ஆச்சரியஞ்சிவன்சொல்ல யானுங்கேட்டேன்
மூச்சப்பாஅற்றிடத்தே சிவன்மூர்த்தி
முக்கியமடாயிதுயோக மதியோகம்

காச்சப்பாகாலரை யாருஞ்சொல்லார்
கணக்கறிந்துரோமரிஷி மாட்டினாரே (36)

யோகம்

காட்டினார்முதல்வீடு சந்திரன்வீடு
கட்டாகநடுவீடு ஆதித்தன்வீடு
மூட்டினார்ஒடுக்கமது சூரியன்வீடு
முக்கியமடா மூன்றுக்கும் பிலமேமெ நன்றால்
நாட்டினார்சுழிமுனையு மிடைபிங்கலைமூன்று
நன்றாகவித்தையறிந்து வாசிப்பார்த்து
பூட்டினார்பூட்டெல்லாம் பூரணத்தில்
புகழ்பெறவேவசித்தவரெல்லாம் புகழ்ந்திட்டாரே

வாழ்த்திட்டார்பொதிகையிலே அகாரங்கொண்டு
வாழ்வானமச்சமுனி உகாரங்கொண்டு
தாழ்ந்திட்டார்கோரக்கர் வகாரங்கொண்டு
தருவானகருவூரார் மகாரங்கொண்டு
வீழ்ந்திட்டார்கமலமுனி சிகாரங்கொண்டு
விதமானசுந்தரரும் நகாரங்கொண்டு
போழ்ந்திட்டார்போகருமே யகாரவித்தை
பொன்பூட்டிவிட்டாப்போல் புகழ்ந்திட்டாரே.

தாம்பிரபற்பம்.

புகழ்ந்திட்டசிவந்தகொடி வேலிதன்னை
பொன்போலேகொண்டுவந்து அரைத்துருட்டி
அகழ்ந்திட்டகுகைபிடித்து செப்புவைத்து
அப்பனேகுகைமூடி சீலைசெய்து
திகழ்ந்திட்டபுடம்போட நீறிப்போச்சி
பொன்போலேயெடுத்துநீ பதனம்பண்ணு
நகழ்ந்திட்டவெட்டிலொன்று ஈய்ந்தாயானால்
நல்லதொரு பொன்மாற்று ஆறுமாச்சே. (39)

தங்கபற்பம்.

ஆச்சப்பாதங்கபற்பஞ் சொல்லக்கேளு
அரகராகவாழ்தும்பை யகப்பட்டாக்கால்
பேச்சப்பாபேசாதே பிடுங்கிவந்து
பிசகாமலரைத்துருட்டி குகைபிடித்து
நீச்சப்பாதங்கமதைத் தகடுதட்டி
நிமிஷத்திற்குகையில் வைத்துசீலைசெய்து
போச்சப்பாகாடையென்ற புடத்திற்போடப்
புனிதமாய்நீறுமடா யெடுத்துவையே. (40)

வையப்பாசிமிளியிலே பதனம்பண்ணி
வைத்துக்கொள் ளொருவர்க்குங்கொடுத்திடாதே

எய்யப்பாயெந்தெந்த நோய்வந்தாலும்
இட்டுவிடுகுன்றியிடை யனுபானத்தில்
தையப்பாதேகமது சொர்ணமாகும்
தப்பாது ஆவினது நெய்யிற்கொண்டால்
பொய்யப்பாசொல்லவில்லை அரனெனக்குப்
பூட்டினார்செவியிலுப தேசந்தானே. (41)

உபதேசம்வேணுமென்று யானுங்கேட்டேன்
உண்மையா எனக்கருளுந் தந்தாரீசன்
அவதேசமாரெனக்குச் சொல்லவில்லை
ஐயனேகருக்கிடையுங் குறுக்கிடையுஞ்சொன்ன
குவதேசக்குகைகாட்டி ஆறுதலங்காட்டி [ர்
குண்டலியின்தீபமதைத் திறந்துகாட்டிப்
பவதேசப்பச்சிலையுந் தொட்டுக்காட்டிப்
பாத்திணைதுவடிவெல்லாம் வெளிவிட்டாரே.(42)

வெளிவிட்டாரெந்தனுக்கு அரன்றானப்போ
வெட்டவெளியாகவே யானுஞ்சொன்னேன்
தளிவிட்டார்சித்தரெல்லா மொளித்துப்போட்டார்
தயவாகயின்னூலை வெளிவிடாதே
அளிவாகஞானமதை வெளிவிட்டாக்கால்
* அந்தரமாயிடிவிழுந்து தலைதெரிக்கும்

விளிவிட்டார்பாதைக்கு யிதுதானென்று
வைத்துக்கொண்டெந்தனது பேர்சொல்வாயே.

சொல்லியேமலைதோறும் திரிந்தாயானால்
சுறுங்காகசித்தர்வந்து உன்னைக்கேழ்ப்பார்
நல்லியேபசிதீர்ப்பார் குகைகாண்பிப்பார்
நாட்டமாயிரவறிந்த யித்தையீவார்
அல்லியேஅவர்புத்தி உன்னைக்கேழ்பபார்
ஆச்சரிப்பாருபதேசங் காதிலீவார்
புல்லியேமனமறிந்து பொருளைத்தந்து
போவென்றுபாதையிலே விடுவார்பாரே. (44)

கடலாடி கற்பம

தாரென்றுஒருமூலி சொல்லக்கேளு
பங்குவமாய்க்கடலாட கருத்திருந்தால்
ஆரென்றுஅம்மூலி சமூலம்வாங்கி
அரைத்துருட்டிவெண்ணையிலேகொண்டாயானால்.
நேரப்பாவயதுதா னிருனூறாகும்
நிச்சயமாய்வித்தையெல்லாங் கைக்குள்ளாகும்
ஊரப்பாபிருந்தாலென் காட்டில்வாழ்ந்தேன்
உறுதியாய்க்கற்பமுண்டு அறிந்துதேறே. (45)

குழந்தைகளுக்கு மாதளைநெய்.

தேறவேயின்னமொரு கருவைக்கேளு
சிவனெனக்குச்சொன்னபடி சொல்வேனப்பா
ஆரவேமாதளையின் சமூலம்வாங்கி
அமுர்தசர்க்கரைசேர்த்துக் குழம்பதாக்கி
ஊரவேஆருன்னெய் கூடச்சேர்த்து
ஊறப்பாபக்குவமாய் கிண்டிவைத்து
கூறவேஜாதிக்காய் பத்தியங்கூட்டி
கூடவேவுலரிசி கூர்ந்துபோடே. (46)

போட்டதனையனலில்வைத்து வெதுப்பிநீதான்
புனிதமுடன்மெழுகுபதம் வடித்துக்கொண்டு
நாட்டதனைகுழந்தைகட்குக் காண்டிகொண்டால்
நகமூமடாநோய்களெல்லா மண்டலத்தில்
பூட்டதனையொளியாமல் மறப்பையெல்லாம்
புத்தியாய்ச்சொல்லிவிட்டேன் புகழ்ந்துபாரு
தேட்டதனைத்தேடாதே நெய்யைத்தேடு
திறந்துவிட்டேன்குழந்தைகட்குஇதுநெய்யாமே

நெய்யதனைக்குழந்தைகள் தான் கொண்டானால்
நேரானகணரோகம் பதினெட்டும்போம்
பொய்யதனைச்சொல்லவில்லை தோஷம்போகும
புதுமையுள்ளவயிற் றிரைச்சல் போகும்
பையவேமதலைகட்குங் கொடுக்கலாகும்
பருவமுள்ளகுழந்தைகட்குங் கொடுக்கலாகும்
உய்யிதனையொளியாமற் சொல்லிவிட்டேன்
ஒருவருக்குஞ்சொல்லாம லொளித்துவையே

பொன்னாவாரை சூரணம்

வையப்பாபொன்னிறு வரையின்மூலம்
வரிசையாய்க்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
கையப்பாசூரணத்து வண்டுகட்டி
கனத்தவொறுசிறுதேனில் கொண்டாயானல்
எய்யப்பாயீளையொடு இருமல்போச்சு
இதமானசொறிசிறங்கு தழுவணையும்போச்சு
கையபபாமண்டலமே கொண்டுவந்தால்
நகழுமடாதேமல்தழு தவணையும்போமே (49)

போதுமது தான்புரைசூலை கிரந்திரோகம்
புண்புரைகள்வண்டுகடி பிரிந்துபோகும்

ஆமது தானரையாப்பு குடியேபோகும்
அகத்திலுள்ளநோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்
காமது தான்வெளியாகச் சொல்லிவிட்டோம்
நாதாக்கள் நூல்தோறு மொளித்தார்பாரு
தாமது தானல்லோர்க்குக் கொடுத்தாயானல்
தப்பாது இந்தமுறை சார்ந்துபாரே (50)

மவுனம

பாரப்பாமகாரமது யோகவித்தை
பதிவானமவுனமதை சொல்லக்கேளு
ஆரப்பா அகாரமது நாதவித்தை
அதீதமாம் உகாரவித்தை யறிந்துபாரு
சீரப்பாவகாரவித்தை வாசியோகஞ்
சிதம்பரத்தின்சிலம்பொலியுங் காதிற்போட்டோ
காரப்பாநகாரமது சோதிவெளியாகும் [ம்
கட்டாகாவிருந்த விடத்தைப்பார்த்தே (51)

நத்தைச்சூரி மூலிகை.

பார்த்ததொருசூரிவேர் கொண்டுவந்து
பசுமையரயரைத்ததனை யாவின்பாலில்

சேர்த்ததனைபாகமாய் கலக்கிக்கொள்ள
செயமாச்சுஉடம்புக்கு வலுவுமாச்சு
பூத்ததனைபூதகணம் பிடித்துதானால்
பொடியாகப்பறந்துவிடும் பேய்களெல்லாம்
ஆர்த்ததனைகிராணியொடு கழிச்சல்போகும்
அப்பனேயிதையறிந்து உள்ளேகொள்ளே. (52)

கொடுப்பைநெய்.

கொள்ளப்பாகொடுப்புதனை கொண்டுவந்து
குமுறவேயரைத்ததனை மிளகுசேர்த்து
அள்ளவேவசிரகமுங் கூடப்போட்டு
ஆவிநெய்யரைப்படியில் வெந்திரித்து
மெள்ளவேதான்குடிக்க மேகம்போச்சு
வெட்டையொடுசொறிசிரங்குவெகுண்டுபோச்சு
கள்ளமேசொல்லவில்லை மெய்யேசொன்னேன்
கல்மிஷங்கனில்லைபடா கண்டுபாரே. (53)

கண்டுபாரிடகலைடா வாசியென்பார்
கனத்ததொருபின்கலையை நாதமென்பார்
விண்டுபாரிடகலையை விந்துமென்பார்
விள்ளாதேசத்தியைதான் பரமதென்பார்·

உண்டுபோர்சுழிவட்ட முன்பையென்பார்
　ஊமையென்னுமட்சரத்தை மவுனமென்பார்
கொண்டுபாரிந்தவித்தை சித்தர்பாட்டால்
　கொங்கணவர்ஞானத்தைக்கூர்ந்துபாரே. (54)

கூர்ந்துபாரெட்டும்ரெண்டும் அகாரமாகுங்
　குறிப்பான அரியெழுத்துராஜாவாகும்
தேர்ந்துபார்வகாரமது குண்டலியின்யோகம்
　சிறப்பானநாதவிந்து வாசியாகும்
ஆர்ந்துபார் அவ்வும்உவ்வும் வெளியில்நிற்கும்
　ஆச்சரியம்குருவருளால் காணவேணும்
தீர்ந்துபாருன்மனது பூரணத்தில்வந்தால்
　தீபவொளிசிலம்பொளியைக் காணலாமே (55)

காணலாம்பரமே என்றுகேழ்க்கில்
　காட்சியிருளற்றவிடம் பரமதாகுந்
தோணலாசுழிமுனைதா பனவிடமென்றால்
　சோதிவெளிவட்டமென்றுஞ் சொல்லலாகும்
ஆணவமாணுவந்தா னேதேர்வென்னில்
　அறைகிறேனுணுவமுங் குரோதமாகும்
வீணிதென்றெண்ணாதே வேமத்துண்மை
　வெளியாகச்சொல்லுகிறேன் விரைந்துபாரே ()

பாரப்பாசாக்கிரந்தான் லலாடமாகும்
 பதிவானசொற்பனக்தான் சுழுத்திக்கண்டம்
நேரப்பாசுழுத்தியது பண்டமார்பு
 நின்றஅப்புப்பிரகாசம் நிறைந்தசோதி
ஆரப்பாவதுயேது பசுவேதென்றால்
 அறைகிறேனக்கினியின் பூதியோகம்
சீரப்பா[illegible]சரந்தான் சிறுமூலவட்டம்
 சிவனுமையுமாகுமென்று செப்பலாமே. (57)

செப்பலாம்பூசையது சத்திபூசை
 சிலமடையர்வஸ்துவைத்துப் பூசைசெய்வார்
அப்பலம்பலகாரம் பழங்கள்வைத்து
 அதற்கிசைந்தயிறச்சிமுட்டை வடைதோசை
கும்பலாயிவைகளெல்லாங் குவித்துவைத்து
 குறிப்பாகமதுவைத்துப் பெண்ணும்வைப்பார்
மெய்ப்பாலாமிதுவெலா மாந்தாளோர்க்கால்
 வீரணப் பாசெய்தொழிலை விரும்பிடாதே. (58)

விரும்பாதேவீணர்கள்தான் பூசையென்று
 விருதாவாய்த்திரிவார்தன் மெய்ந்திடாதே
அரும்பாதேசத்தியென்பான் பெண்மேலாசை
 அற்றிவான்காவியப்பா யாமரய்ப்போவான்

அரும்பாதேயவன்முகத்தில் விழித்திடாதே
அப்பனேபாவியென்று தள்ளுதள்ளு
குரும்பாதேகுருத்துரோகங் கொண்டுப்போவான்
கொள்ளாதநோய்வந்து கொல்லும்பாரே (59)

கொல்லுமடாநோய்வந்து க்ஷணத்திலேதான்
கோபிப்பான் சண்டாளன் குணங்கெட்டென்றான்
செல்லுமடா அவன்குலமும் நாசமாகிச்
சிதறுமடா அவன்தனமும்வீடும்பாழாம்
வெல்லுமடபெரியோர்கள் சாபமெய்தும்
விசையாகப்பஞ்சமா பாபமெய்தும்
மல்லுமடாஉலகத்தோர் பழிப்பாரப்பா
மாய்கையிலேவிழுந்தவனும் மாளுவானே. (60)

மாளாமலின்னமொரு மருந்துகேளு
வாசிசிவயோகத்தில் மனதைவைத்து
ஆளாமல்மனமுறைத்து பூரணத்தில்நின்று
அசையாதுபாசமற்று லவனேயோகி
வாழாமல்வாழலாம் வாசிவீட்டில்
மவுனமென்றமாகாரத்தை யூதப்பற்றும்
தாழாமல்நாதவிந்து தன்னைக்கண்டால்
திருவானஎட்டெழுத்தும் மாறெழுத்துமாமே. ()

எட்டெழுத்துமைந்தெழுத்து மாத்தாள்பூசை
இன்பமுற்றமூன்றெழுத்து சிவத்தின்பூசை
தொட்டெழுத்தாந்துடரெழுத்துமயேஸ்பரியின்
துகளில்லாமூன்றெழுத்து வாலைபூசை [பூசை
விட்டெழுத்தும்விடாதெழுத்தும் பரையின்பூசை
மெஞ்ஞானஓரெழுத்து குருவின்பூசை
வட்டெழுத்தின்வடிவுதனை யாருஞ்சொல்வார்
மைந்தனே ஞரியமென்ற வரையில்லில்லை. (62)

நில்லென்றுகொங்கணர் கடைக்காண்டத்தில்
நிறுத்திவைத்து ஆறுவரை தாண்டச்சொன்னார்
அல்லென்றுபோகர்தான் முப்பத்தாறில்
ஆச்சரியயோகவரை யன்பாய்ச்சொன்னார்
பல்லென்றசத்தத்துக் கெழுத்தைச்சொன்னார்
பதருமலன்னாக்கு மூன்றாங்கென்னார்
வெல்லென்றுசட்டைமுனி ஞானம்நூற்றில்
விவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டார் ரதிந்துபாரே. (63)

அமுர்த சஞ்சீவித்தைலம்.

அறிந்துபார்தூதுவளை பலந்தானெட்டு
அப்பனேஅமுக்கரா பலந்தானாறு

பிறந்துபார்கத்திரியும் சமூலமப்பா
பிணங்காமலாவரையும் பலந்தாறு
மறிந்துபார்கோரங்கர் பலந்தான்மூன்று
மைந்தனேகுறிஞ்சாவும் பலந்தான்பத்து
தெறிந்துபார்நீருள்ளி பலந்தான்ரெண்டு
நிமிஷத்திலறுகம்வேர் பலந்தான்பத்தே. (64)

பத்தானகுறுந்தொட்டி பலமோரெண்டு
பாரப்பாசாரணைவேர் பலமோமூன்று
கொத்தான அமுதவல்லி பலந்தானைந்து
கூறுடனேயிவையெல்லாம் துணிநீரில்
வத்தாகவெட்டொன்றாய்க் குறுக்கிவாங்கி
மைந்தனேயதனெடைக்கு ஆவினெய்மை
சித்தாகவிட்டுமே கலக்கிப்போட்டுத்
திரும்பவேமறுத்துவகை சேரக்கேளா. (65)

கேளப்பாஇஞ்சியது பலந்தாறு
கெடியாகவெயிலுலர்த்திச் சூரணித்து
நாளப்பாசாதிக்காய் பலந்தாறு
நல்லதொருசீரகந்தான் பலந்தானொன்று
ஆலப்பாபத்திரியும் பலந்தான்ரெண்டு
அதற்கானஅதிவிடையம் பலந்தானொன்று

துளப்பாயிலையெல்லாந் தூளாய்ச்செய்து
  துரிதமுடன்பொடியெல்லாம் பதனம்பண்ணே

பண்ணியேகுரோசாணி கழஞ்சிரண்டு
  பாங்கானவால்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
அண்ணியேலவங்கமது கழஞ்சிரண்டு
  அழகானவலரிசி கழஞ்சிரண்டு
நண்ணியேநல்மிளகு கழஞ்சிரண்டு
  நலமானபச்சையது கழஞ்சிரண்டு
உண்ணியேகூசைநீர் கழஞ்சிரண்டு
  உற்பனமாய்துளாக்கி நெய்யிசசேரே. (67)

சேர்த்துநீதணலெரித்து மெழுகதானால்
  சிறப்பாகசெய்பாகம் மைபாகத்தில்
ஆர்த்துநீவடித்திறுத்து பீங்காணில்வைத்து
  அப்பனேதூபமொடு தீபஞ்செய்து
போர்த்துநீயரன்பேரைப் புகழ்ந்துபோற்றி
  புனிதமாய்க்குப்பியிலே யடைத்துக்கொண்டு
காத்துமேபோகாமல் பதனஞ்செய்து
  கைகண்டவித்தையிது முழுகுவாயே. (68)

முழுகிவரப்பித்தமெங்கே மேகமெங்கே
  முக்கியமாய்க்கண்ணிறெளித் துலக்கிக்காலுங்

தழுகிவராதே நமது யிருக்கிப்போகும்
 க்ஷணத்திலேநோய்களெல்லாந் தவிடதாகும்
புழுகுவாப்புண் பரப்பன் சூலைகட்டு
 புகைத்திருமல் மறுத்திடும் பாண்டுரோகம்
அழுகிவரச்சொறிசிறங்கு ஆறுப்புண்கள்
 அகத்திலுள்ளவிஷங்கடிகளகன்றுபோமே. (69)

போமப்பாவாதபித்த சிலேட்டுமங்கள்
 பிசகாமல்நிலையில்நிற்கு மலையவேண்டாம்
ஆமப்பாவருஷமொன்றில் தேகம்பொன்போ
 லாகுமடா அரனெனக்கு உபதேசித்தார்
நாமப்பா உந்தனுக்குச் சொன்னேன்மைந்தா
 நல்லதொருநெப்பென்று நவின்றயானால்
சாமப்பாநோய்களெல்லாம் க்ஷணத்திலேதான்
 தவறுமலிந்தநூல் திட்டம்பாரே. (70)

வங்கவெள்ளி.

பாரப்பாயின்னமொரு தந்திரந்தான்சொல்வேன்
 பாங்கானதிருகுகள்ளி பாலைவாங்கி
நேரப்பாவெள்வங்கம் நழுஞ்சிதானும்
 நிலைக்குமடாகரண்டிமேல வைத்துருக்கி

ஆரப்பாஉருகியதில் நாறுதாரஞ்சாய்த்தால்
அழகானவெள்ளியது மாற்றுபபத்து
ஊரப்பாயிருந்து நீகொண்டு விலவித்தைசெய்து
உண்ணலாம்பத்துக்கொள் நீயலாமே (71)

செம்புசுத்தி

ஆமப்பா அறு நன்வேர் கிரிமூலி
அழகானவேனியது ரெண்டுங்கூட்டி
காமப்பா அறுநீரா லரைத்துருட்டி
நலம்பெறவேகுகைபிடித்துச் செம்பைவைத்து
வேமபபாசீலைமண் செய்துநீயும்
விள்ளாமற்கெஜபுடமே போட்டாயானால்
சாமப்பாசெம்பதுதான் சுத்தியாச்சு
சுஷணத்திலேசெய்பதனைப் பதனம்பண்ணி (72)

பண்ணவேசெம்பதுதா னூறல்போச்சு
பளபளத்தேயிருக்குமடா பாருநீதான்
நண்ணவேவெள்ளியிலே நாற்றுகொன்று
நாட்டினால்மாற்றுது நன்றாய்காணும்
உண்ணவேயொருவருக்கும் வெளியிடாதே
ஊமைபோலிருந்துநீ யொளித்துத்தின்று

திண்ணவேதர்மத்தை மறந்திடாதே
திரவியந்தேடாதே திட்டம்பாரே. (73).

பாரப்பாபூரணந்தான் கனமேயாகும்
பதிவானகேசரியுந் தாயும்நின்றால்
ஆரப்பாஅகாரமொடு உகாரஞ்சொன்னேன்
ஆச்சரியவென்னாலே நற்கவேணுங்
காரப்பாவருஷமொன்று குருவின்பாதங்
கள்ளிறங்கிக் குடியாமல் குருவைக்கண்டு
நேரப்பாதபமகிமையுள்ளோர்பாதம்
நிலையாகக்காத்திருந்தா லுனக்குப்பேறே. (74)

பேறென்றுசொல்வதுதான் ஞானம்பாரு
பேசரியஞானந்தான் பெற்றப்பேரு
வாரென்றகாயசித்தி யானபேரு
மகத்தானஞானசித்தி வந்தபேரு
நூலென்றபூரணநூல் பார்த்தபோது
நுணுக்கமாய்ச்சிவயோகம் பெற்றபேரு
ஊரென்றஅமிர்தநிலை யறிந்தபேரு
ஒருமனதாய்வாதசித்த வந்தபேரே. (75)

சித்தியென்னபூசையென்ன ஞானமென்ன
திடம்பெரியஎழுத்தென்ன அறந்தானென்ன
முத்தியென்னமின்பின்னுப் நின்றதென்ன
மூலமென்றசிவமென்ன மூர்ச்சையென்ன
சுத்திமென்றசிவமென்ன தவப்பேரென்ன
சக்கரத்தினெழுத்தென்ன குருதானென்ன
பதியென்னபரமென்ன பாசமென்ன
பாங்கானகுண்டலியின் விபரங்கேளே (76)

விபரங்கேள்குருச்சொல்லை தட்டலாகா
வீணர்களோடென்னு மிணங்கலாகா
கவரமென்னபாசமென்ன கள்குடிக்கலாகா
கஞ்சாவின்வெறியாகா ஆவிங்கனமுமாகா
தவரமென்னபொய்கொலை களவுமாகா
சண்டாளமனிதர்துசேர்க்கையாகா
உவரமென்னஉறுதியா யிருக்கவேணும்
ஊமையென்றஅக்ஷரத்தி லிருக்கப்போம். (77)

பேரென்றுசொல்லுவது குருவின்பேரு
பெரியோர்கள்ஊமைமிலை பெற்றபேரு
வாரென்றஅஷ்டசித்தி பெற்றபேரு
வகையாலசிவயோகம் பெற்றபேரு

ஊரென்றமலையினுச்சி யிருந்தபேரு
உள்ளொளியைத் தன்னொளிபேரு
சாரென்ற அமுர்தநிலை யறிந்தபேரு
அப்பனை அஷ்டசித்தி யானபேர். (78)

அஷ்டசித்தியோகவரை யேறவேணும்
அகமகிழ்ந்துஞானவரை காணவேணும்
திட்டமுடன்சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
சிலசத்திரண்டுமொன்றாய்ப் பார்க்கவேணுஞ்
சட்டசத்திசயத்தையங்கே நிறுத்தவேணுஞ்
சாகாதகாய்கண்டு நிலைக்கவேணுஞ்
துட்டசித்தியவரிடத்தி லிருக்குமானால்
தூரப்போவென்றுசொல்லி துணிந்துசொல்லேல்

சொல்லப்பாதுஷ்டர்களை துறத்துவாய்நீ
சுழிமுனையில்நின்றுகொண்டு உற்றுப்பாரு
வெல்லப்பாவெழுத்தையெல்லா மூட்டிக்கொண்டு
வெளிவிடாதிருந்துநீ யோகம்பண்ணு
கல்லப்பாஉன்திரேகம் முறிந்துப்போகும்
கபடில்லாதுன்மனது பாத்துக்கெய்துஞ்
சொல்லப்பாசிதம்பரத்தின் பூசைநேர்மை
சிவனுரைத்தார்சொல்லுகிறேன் விவரந்தானே.

சிதம்பரத்தின் பூசை.

மூவரமென்னைந்தரையி லிருபத்தஞ்சாய்
வீசிடுவாய்மகாரமுதல் யகாரத்தொட்டு
அவரமென்னஐந்தெழுத்து மாறிமாறி
அப்பனேயடைத்திடுவாய் நெறியில்நின்று
பவரமென்னஉயிரெழுத்து பஞ்சேதமூட்டிப்
பத்திவாய்செபித்துவிடு விபரமாகத்
தவரமென்னமேல்மூலம் உள்மூலத்தான்
தானெழுதியடைத்திடுவாய் சத்திதானே (81)

சத்திதனைவிரவழைத்து உயிரெழுத்தைமூட்டித்
தானெழுதிகும்பமுதல் வைத்துப்பூசி
சுத்திதான்வந்ததென்றாய் சோதனைகண்டு
திறமாகசிதம்பரமுங் கைக்குள்ளாச்சு
முத்திதான்வந்ததப்போ நோய்கள்போகும்
முடிக்குமுன்னே பசாசெல்லாமாண்டுபோகும்
பத்தியாயிருந்துக்கொண்டு சேவித்தாரானால்
பஞ்சுபோல்பறக்குமடா நோய்கள்தானே. (82)

அயச்செம்பு.

தானானகுதம்பையிலே தனைப்பதித்து
சட்டயந்திரத்ததனைக் குகையேசெய்து

ஏனை அரப்பொடியை யதனுள்வைத்து
இதமாகச்சீலைசெய்து செகப்புடமேபோட்டால்
ஊனையிரும்பதுதா னுருக்கிச்செப்பாம்
உன்னாணைபொய்சொல்ல வில்லைமைந்தா
தேனைசெம்பதனை பதனம்பண்ணு
செப்புகிறேனதனுடைய வளமைபாரே. (83)

பாரென்றுகும்பமுனி நூற்றிற்சொன்னார்
பதிவாகரசவாதம் பத்தும்வைத்தார்
தூரென்றும்வேரென்றுஞ் சொன்னாரில்லை
சுத்தவெளியாகநான் பாடிப்போட்டேன்
ஆரென்றகருவறிந்தோன் விட்டகுறைக்காரன்
அவன்கொண்டுபோவான் நாண் மாற்றென்றுகா
சாரென்றநிலையறிந்தே னவனையாவாம்
சாகாதகால்கண்டோன் சாத்திரவானே. (84)

சாத்திரத்தைசொல்லுதற்கு மனதுவேணுஞ்
தண்டாமாகாது தவறாகாது
சூத்திரமேபிரிகாமல் நிலையில்நின்று
நிலைபெற்றபெரியோர்கள் நாமஞ்சொல்லி
சூஸ்திரத்தையுரைத்துமே குருவைவாழ்த்திச்
சூட்டிஞரோமரிஷி ஞானம்நூற்றில்

பாத்திரமேயுரைப்பமென்று பாடிப்போட்டார்
பரத்தினது வடிவு கண் டிருந்திட்டாரே (85)

இருந்திட்டார்திருமூலர் வரையிலேறி
ஏகாந்தசூட்சமதை யறிந்துப்பார்த்து
வருந்திட்டார்கொங்கணவ ராருந்தாண்டி
மகத்தானஅறிவங்கே மனத்திலுன்னி
பொருந்திட்டபோகருமே ஞானம்நூற்றிற்
பூட்டிறைடக்கமெல்லாங் கண்டுதேறி
குறைந்திட்டகுண்டலியின் யோகம்பார்த்து
குறிப்பறிந்துமனத்தையங்கே நிறுத்தினரே.(86)

நாவற்பட்டை சூரணம்.

நிறுத்தினர்வெண்ணாவற் பட்டைதன்னை
நேராகக்கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
அறுத்திறற்சூரணித்து சுடுக்கைக்குள்ளே
சூரணத்தைப்பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
வறுத்தினர்வயிற்றுளைச்சல் கிராணிமூலம்
வல்பிணிகள் கடுப்பிரத்தம் வந்ததானால்
வெறுத்தினர்வெள்ளாட்டுப் பாலிலேதான் [மே
வெறுகடித்தூக்கொண்டாக்கால் வியாதிபோ

வியாதிபோம்வயிற்றுளைச்சல் கடுப்புரத்தம்
மீளாதகிராணியொடு சுரமுமாறும்
அயதியாயிருந்தாக்கால் சடமேபோகும்
அப்பனேஅதையறிந்து மருந்துசெய்தால்
துயதியாப்பபோகாது ரோகம்போகும்
சொன்னபடிகேழ்க்குமடா நோய்களெல்லாம்
கயதியாய்க்கைமருந்து கைக்குள்ளாக்கி
கபடாகசசொலலவில்லை யறிந்துபாரே (88)

பாரப்பாநீர்முள்ளி பிடுங்கிவந்து
பக்குவமாய்வித்திருத்துக் கடைந்துகொண்டு
ஆரப்பாகடுகுள்ளி மஞ்சள்தேறு
மறைத்துஅதிற்கலக்கியே அடுப்பில்வைத்து
வாரப்பாமெழுத்துபோ லானபோது
வாங்கியேகீழ்வைத்து வரிசையாக
பாரப்பாபாண்டுவகை சோகைக்கெல்லாம்
பண்பாகக்கொடுத்துவிடப் பறந்துபோமே. (89)

போச்சப்பாநீர்கட்டு நீரிளைநற்றம்
புகழானமகோதரங்கள் பித்தம்பாண்டு
ஆச்சப்பாநீர்ச்செறிப்புகாசமாகும்
அப்பனேயின்னமொரு வரிசைக்கேளு

காச்சப்பாகால்வாதம் பிடித்தபேர்க்கு
கைகண்டவித்தையாம் மருந்துசொல்வேன்
நீச்சப்பாமயங்காதே நடுத்தரமாய்த்தேங்காய்
நிமிஷத்திற்மண்துளைத்து நீர்விட்டுங்கேளே.(90)

கேளப்பாகண்துளைத்து சலத்தைநீக்கி
கெடியாகத்திருகுகள்ளிப் பாலைவாங்கி
ஆளப்பாஅதினுள்ளே செலுத்திப்போட்டு
அழகாககாஞ்சிரையின் ஆப்பறைத்து
மூளப்பாபுளிவிறகு கொண்டுமூடி
முக்கியமாய்த்தேங்காய்தான் வெந்தபோது
கேளப்பாதேங்காயை தெடுத்துநீயுங்
கெடியாகவொருசாம மறைத்துவையே. (91)

வைத்துநீகுழம்புதனை யரையின்கீழே
மைந்தனேபூசிடுவாய் காலைதன்னில்
அத்துமேஅந்திக்கு வெந்நீர்விட்டால்
அப்பனேஅரைவாதங் கால்வாதம்போகும்
எய்த்துநீதிரியாதே ஈசன்சொன்னார்
இதுமருந்துஆச்சரிய மிணங்கிச்செய்நீ
பொய்த்துமேபோகாது யிந்தவித்தை
புத்திகெட்டுஅலையாதே செய்துபாரே. (92)

பாரப்பாசரியையென்ன கிரியையென்ன
 பகர்ந்துநின்றயோகமென்ன ஞானமென்ன
ஆரப்பாமவுனமென்ன சூட்சமென்ன
 ஆநாதயெழுத்தென்ன ஐம்பூதமென்ன
நேரப்பாசரியையென்ன அரும்பதாகும
 நேரானகிரியையது பூவதாகுஞ்
சீரப்பாயோகமது காயதாகுஞ்
 சேர்ந்துநின்றஞானமது பழமதாமே. (93)

பழமானமவுனமது ஆயிமாதம்
 பாங்கானசூட்சமது அங்கினியின்பீசம்
குளமானவச்சிவட்டம் ஆத்தாள்வீடு
 குண்டலியேமவுனபதிதி யிருந்தவீடு
தளமானஆறுதலம் ஆறுவீடு
 சதுரமாய்மூலமுதல் அங்கினியோடாறு
நளமானரசம்போலே நடுநாடியாக
 நாரணனுந்தேவனுமா யிருந்தார்பாரே. (94)

பாரப்பாநேர்மூலம் பரையின்வீடு
 பகருகின்றநடுமூலம் பரையின்வீடு
ஆரப்பாஅடிமூலங் கணேசன்வீடு
 ஆச்சரியமுடிமூலம் ஓங்காரவட்டன்

சீரப்பாயிவையெல்லாம் சித்தர்பாடல்
சிஷனேஉந்தனுக்கு சிறந்திட்டேனன்
காரபபாகுருபதத்தை யடுத்துக்காரு
காரணமாங்குருவாலே தெரிந்துக்கொள்ளே. ()

கருங்கோழி

கொள்ளப்பாசதைகறுத்த கோழியாகுங்
கூர்மையாய்ப்பார்த்ததனக்கொண்டுவந்து
வெள்ளப்பாகொடிவேலி வேரரைத்து
மேன்மையாய்ஒமமது உழக்கரைத்து
தள்ளப்பாகோழியின்றன் குடலைநீக்கித்
தப்பாமல்முன்மருந்தை வைத்துத்தைத்து
அள்ளப்பாபாண்டத்தில் வெள்ளநீர்விட்டு
அதன்மீதில்கோழியேபரீ அழுத்திவையே. (96)

வையப்பாஒருவிறகி ஞலெரித்து
வளமாகவெந்தபின்பு தின்றாயானால்
உய்யப்பாஉதிரத்தின் மலமூளேபோச்சு
உண்ணுமல்சொறையைத்தான் கிறுத்திப்போடு
ஐயப்பாஅகத்திலுள்ள நோய்களெல்லாம்
அதன்றுபோம்மேகமது இறக்கதோடும்

தையப்பாஉள்மூலம் பிறமூலம்போக்குந்
தப்பாதுஉன்னுடைய நூலைப்பாரே.* (97)

நூல்கோர்வை

நூலைபார்த்தாலிந்தமுறை யொருவருக்கும்
நுணுக்கமாய்ச்சொல்லாதே பாவமெய்துஞ்
சேலைபார்த்துயோகமுறை ஞானம்பார்த்து
செயலணைத்துமனதில்வைத்துக் கருமத்தோடே
போல்கார்த்துபோகாது ஞானம்பார்த்து
புத்தியாய்ப்பிழைத்திருப்பாய் பிள்ளாய்நீதான்
கால்பார்த்துமதியிரவி தன்னைக்கண்டு
கருணையுடன்நூலாய்ந்தால் கசடுபோமே (98)

போவதற்குவழிசொல்வேன் தேகத்துக்குள்ளே
புத்தியாய்ச்சொல்லுகிறேன் பிழைக்கவென்றால்
ஆவதற்குநல்மிளகு நெல்லியாகும்
அப்பனைவென்சாரை அமுரியாகும்
காவலுக்குப்போகாதே கவிபாடாதே
கைகண்டவித்தைதயிது நடுவேவாங்கி
ஆவதுக்குமிளகதுதான் வசறேபோட்டுச்
சுகம்பெறுவேமென்றுநின்று சுகத்தைதப்பயரே. ()

சுகமது தான்பிணியில்லை வாய்வுமில்லை
சுக்கிலத்தில்குடிலில்லை அனலேறாது
அகமது தான்தாதுக்குப் பிலமுண்டாகும்
அப்பனேபத்தியத்தோ டிருந்தேயுண்ணு
பகமது தான்புளியுப்பு புகையுமாகும்
பண்பாகநல்லெண்ணெய் தள்ளிப்போடு
தகமது தான்காலையிலே கொள்ளுவாய்நீ
தபபாதுஇம்மூலி தவறொட்டாதே. (100)

ஓட்டாதமருந்துகளை தள்ளச்சொன்னேன்
ஒருமனதாயோகத்தி லிருக்கச்சொன்னேன்
எட்டாதகருகிடையுங் குருகிடையுஞ்சொன்னேன்
என்னைப்போலிருந்துவிட கற்பஞ்சொன்னேன்
தட்டாதசேதியெல்லாந் தட்டச்சொன்னேன்
தாதுநிலையறிந்துன்னைப் பிழைக்கச்சொன்னேன்
மட்டாதவுள்மூலம் பிறமூலஞ்சொன்னேன்
மைந்தனே உந்தனுக்கு வகைசொன்னேனே. ()

வகைசொன்னேன் வாதத்தை திறந்துசொன்னேன், மைந்தனேவயித்தியத்தை நன்றாய்ச்சொன்னேன், குணஞ்சொன்னேன் குகையிலிட குருவுஞ்சொன்னேன், கோளுமல்மனதையங்கே நிறுத்தச்சொன்னேன் தொகைசொன்னேன் சூட்சாதிசூட்-

சஞ்சொன்னேன், சொர்க்கபதம் பெறுவதற்கு வழி
யுஞ்சொன்னேன், தநைசொன்னேன் ஞானமொடு
யோகஞ்சொன்னேன், சத்திசிவம் நின்றதொருநிலை
சொன்னேனே. (102)

சொன்னேனானுந்தனுக்கா யிந்தநூறு
சுணங்கனுக்குஞ்சவுங்களுக்குங் கொடுத்திடாதே
முன்னேநான்சொன்னதெல்லா மனதில்வைத்து
மூர்க்கருடன்சேராதே பொய்பேசாதே
பின்னேநீதிரியாதே பிணங்கிடாதே
பேசாதேயொருவருக்கு மிந்தநூலை
தன்னேதானுன்னைவந்து சரணஞ்செய்வார்
சண்டாளர்க்கீயாதே நூறுமுற்றே. (103)

நந்தீசர் ஞானம்-நOO.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

நூற்றிரண்டாவது

நந்தீசர்

திராவகம் — ௯௩.

காணப்பா யின்னூலிலதான் பத்துக்குள்ளே கணக்தூடகத் திராவகங்கள் காட்டுகிறேன்கேள், வாணப்பாசரியை கிரியையோக கருமஞ்செய்வார் விளமான சிவயோகி தர்மஞ்செய்வான், மாணப்பாமடையர்களே யறிவாய்கேளு மகத்தான சிவயோகி புத்திவானும், ஆணப்பாரேசகத்தைக் கட்டினோர்கள் அல்லலற்ற சிவயோகியவன்தான்பாரே. (1)

சங்குதிராவகம்

பாரப்பா திராவகந்தான் சொல்லக்கேளு பண்பான சங்குதிராவகந்தான் சொல்வேன், ஆரப்பசங்கதுதான் பலமேபத்து அப்பனையுடைத்ததனைத் தூளாய்ப்பண்ணி, வாரப்பாலூசிநீர்தனைற்றெளித்து வளமானவாலையிற்றான் போட்டுக்கொண்டு, காரப்பாவாலையின்கீழ் தீயைமூட்டிக் கண்மணியே தீபம்போலெரித்திடாயே. (2)

எரியவே தமர்வாயில் பீங்கான்வைத்து யென் — — — லவியாலெரிக்கிட்டாக்கால், வரியவேதிரா

வகந்தான் பீங்கானில்விழும் வளமான திராவகத்தைச்சீசாவில்வைநீ, அரிபவே நேகிக்கும் ருத்திரர்க்கும் அப்பனே பூசைபண்ணி நைவேத்தியஞ்செய்து, மரிபவேவேசாடகமாப்பூரணத்தில்நின்று மைந்தனே திராவகத்தை பதனம்பண்ணே. (3)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பண்ணடா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு பண்பான வெடியுப்பு பலமேபத்து, அண்டா ரோமநீர் தெளித்துலர்த்தி அப்பனேவாலைதனிலிட்டுக்கொண்டு, வளமானதுமர்வாயில் பீங்கான்வைக்க கண்டாகரகரென்று திராவகந்தான்விழுங்கண்மணியே திராவகத்தைச் சீசாவில்வையே. (4)

கல்லுப்புத் திராவகம்.

வைபடாபூசித்துப் பதம்பண்ணு வளமான திராவகத்தை பென்னசொல்வேன், கைபடாகல்லுப்புத் திராவகந்தான் கேளு கண்மணியேகல்லுப்பு பலமேபத்து, ஐபடாசுத்தஜலம் வார்த்தரைத்து அழகானவாலையிற்றனிட்டுக்கொண்டு, மையடா மூட்டித்தீபம்போலே மைந்தனே துமர்பீங்கான் வைத்துக்கொள்ளே. (5)

சீனியுப்புத் திராவகம்.

கேளடா திராவகந்தான் கதிர்போல்விழுங்கெடியான கல்லுப்பு திராவகந்தான்மைந்தா, வாளடாபூசி

கணபதி துணை.

நூற்றிரண்டாவது

நந்தீசர்

திராவகம் – கக.

காணப்பா யின்னூலில்தான் பத்துக்குள்ளே கணக்கூடாகத் திராவகங்கள் காட்டுகிறேன்கேள், வாணப்பாசரியை கிரியையோக கருமஞ்செய்வார் விளமான சிவயோகி தர்மஞ்செய்வான், மாணப்பாமடையர்களை யறிவாய்ங்கேளு மகத்தான சிவயோகி புத்திவானும், ஆணப்பாரேசகத்தைக் கட்டினோர்கள் அல்லலற்ற சிவயோகியவன்தான்பாரே. (1)

சங்குதிராவகம்

பாரப்பா திராவகந்தான் சொல்லக்கேளு பண்பான சங்குதிராவகந்தான் சொல்வேன், ஆரப்பசங்கதுதான் பலமேபத்து அப்பனேயுடைத்ததனைத் தூளாய்ப்பண்ணி, வாரப்பாவுசிநீர்தனைற்றெளித்து வளமானவாலையிற்றான் போட்டுக்கொண்டு, காரபபாவாலையின்கீழ் தீயைமூட்டிக் கண்மணியே தீபம்போ லெரித்திடாயே. (2)

எரியவே தமர்வாயில் பீங்கான்வைத்து யென் ... லெரியாலெரிக்கிட்டாக்கால், வரியவேதிரா

வகந்தான் பீங்கானில்விழும் வளமான திராவகத்தைச்சீசாவில்வைநீ, அரிபவே தேவிக்கும் ருத்திரர்க்கும் அப்பனே பூசைபண்ணி நைவேத்தியஞ்செய்து, மரியவேசோடநமோப்பூரணத்தில்நின்று மைந்தனே திராவகத்தை பதனம்பண்ணே. (3)

வெடியுப்புத் திராவகம்.

பண்ணடா வெடியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு பண்பான வெடியுப்பு பலமோபத்து, அண்டாரோமநீர் தெளித்துலர்த்தி அப்பனேவாலைதனிலிட்டுக்கொண்டு, வளமானதமர்வாயில் பீங்கான்வைக்க கண்டாகரகரென்று திராவகந்தான்விழுங்கண்மணியே திராவகத்தைச் சீசாவில்வையே. (4)

கல்லுப்புத் திராவகம்.

வையடாபூசித்துப் பதம்பண்ணு வளமான திராவகத்தை பென்னசொல்வேன், கையடாகல்லுப்புத் திராவகந்தான்கேளு கண்மணியேகல்லுப்பு பலமோபத்து, ஐயடாசுத்தஜலம் வார்த்தரைத்து அழகான வாலையிற்றனிட்டுக்கொண்டு, மெய்யடா மூட்டித் தீபம்போலே மைந்தனே தமர்பீங்கான் வைத்துக்கொள்ளே. (5)

சீனியுப்புத் திராவகம்.

கேளடா திராவகந்தான் கதிரோபால்விழுங்கொடியானகல்லுப்பு திராவகந்தான்மைந்தா, வாளடாபூசி

த்துப்பதனம்பண்ணு வளமான திராவகத்தையென்ன சொல்வேன், நாளடா சீனியுப்புத் திராவகந்தான் கேளு நலமான சீனியுப்பு பலமோபத்து, ஆளடா ரோமநீர்வார்த்தரைத்து அப்பனே வாலைதனிற் போடுபோடே (6)

கறியுப்புத் திராவகம்.

போடவேதீபம்போல் தீதான்மூட்டி புகழான கதிர்வாயில் பீங்கான்வைத்து, ஆடவேகதிர்போலே திராவகந்தான்வீழும் அப்பனே திராவகத்தைச் சீசாவிலூற்றி, வாடவேபூசித்துபதனப்பண்ணுவள மான திராவகம்போ லெதுதானுண்டு, நாடவே கறியுப்புதிராவகந்தான்கேளு நலமானகறியுப்புப் பலந்தாளெட்டே. (7)

எட்டவேமுத்துநீர் வாத்திடித்து என்மகனே வாலைதனிற் போட்டுக்கொண்டு, கட்டவேதீமூட்டி யெரித்திட்டாக்கால் கண்மணியே திராவகந்தான் கதிர்போல்வீழும், மட்டவேபீங்கானை வைத்தாயானால் மைந்தனே திராவகந்தான்னிறங்கும்பாரு,வட்டவேசீசாவிற் பதனம்பண்ணு வளமானகல்லுப்புத் திராவகமுமாச்சே. (8)

இந்துப்புத்திராவகம்.

ஆச்சடாயிந்துப்புத் திராவகங்கேளு அப்பனே யிந்துப்பு பலமோபத்து, வாச்சடாபுனிச்செயநீர்

வார்த்திடித்து வளமாகவாலையிற்றான்போட்டுக்கொண்டு, காச்சடாதீமூட்டிப் பீங்கான்வைத்துக் கனமானநால்நாழியெரித்தாற்கேளு, நாச்சடாதிராவகந்தான் கதிர்போலவீழும் நலமானதிராவகத்தைப்பதனம்பண்ணே. (9)

வளையலுப்புத் திராவகம்

பண்ணடா வளையலுப்புத் திராவகந்தான் கேளு பண்பான வளையலுப்பு பலமோபத்து, அண்ணடா ஐங்கோலச் செயநீர்விட்டு அப்பனையிடித்ததுவும் வாலையிற்றான் போட்டு கண்ணடாதீமூட்டி பீங்கான் வைத்து கண்மணியே திராவகந்தான் வீழும்பாரு, வண்ணடா திராவகத்தை பதனம்பண்ணு வளமான தேவிக்குப் பூசைசெய்யே. (10)

பண்ணப்பா திராவகத்தால் நீறும்போக்குபண்பானசரக்குவறுபத்துநாலும், அண்ணப்பாநவரத்தினம் நவலோகங்கள் அப்பனேமலைகுகைகள் நீறாய்ப்போகும், கண்ணப்பா அதரணத்துக் கிதுதான்வேறுங் கண்மணியே திராவகத்தின் பெருமைமெத்த மண்ணப்பா மனங்களித்து வுனக்குச்சொன்னேன் வளமானதன்வந்திரி பாருபாரே. (11)

நந்தீசர் திராவகம்-கக

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நாற்றிமூன்றுவது

தெட்சணாமூர்த்தியருளிய

பட்சணி—கசo

காப்பு,

ஆதியந்தநடுவிருந்த சோதிகாப்பு
அண்டபரிபூரணமே அறிவேகாப்பு
நீதிகலையானகுரு கந்தன்காப்பு
நிறஞ்சனமாய்நிற்குண வதீதங்காப்பு
பாதியாந்தனிகனலும் காலன்றன்
பட்சணியேனிச்செயமாம் பாதங்காப்பு
வீதியாம்பட்சணியாம் விலங்குஞ்சித்தி
விக்னேஸ்பரபிள்ளையார் காப்புத்தானே (1)

ஆதியந்தம்நடுவிருந்த பறமெஞ்ஞானம்
அகன்றபரிபூரணமே அதீதமாகும்
சோதியந்தமாகவுமே நிறைஞ்சனமாய்நின்ற
சூட்சமடாபட்சணியின் சூட்சந்தானும்
நாதியந்தமாகமூறு வென்றேயாத்தாள்
நாட்டினைச்சகலசித்து மாதியாட

வீதியந்தபுரியட்டம் நாலுமொன்றும்
வெளியானசவுங்காரம் திறவுகோலே. (2)
திறமானபட்சணிக ளெல்லாம்பார்த்து
சேரறிந்துபொருளறிந்தாற் சரிநின்றுமே
வாமான[illegible]கருவை யறிந்தாற் கேளு
மானிலந்தானுனக்கீடோ மீசன்வேறு
குறமானதேவதைகள் பேவல்கேழ்க்குங்
கோடிகோடியண்டவரை யடங்குமேவல்
உரமானமரமத னமசிவாயாகும்
ஓங்காரோஉலகமெல்லாம் வசியமாமே. (3)
வசியமாம்ஆறுவகை ககனமாகும்
மானிலத்திலரசெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமானசெகவசியம் ஸ்ரீவசியமாகும்
மகத்தானபுருஷரெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமாஞ்சத்துருங்கள் வசியமாகும்
வாரணங்கள்ருகமெல்லாம் வசியமாகும்
வசியமாம்பிரவிமூன்னாள் வடவேர்வாங்கி
மைந்தனேகவுதும்பை வேறும்வாங்கே. (4)
வேறிரண்டும்பச்சைபட் டதனில்வைத்து
மேலானஆலின்புல் லுருவியோடு
கூறிரண்டுங்குந்தமப்பூ கஸ்தூரிமஞ்சள்
குணமாகமூன்றுமறைப் பலமேசேர்த்து
மாரிரண்டுமூன்றையுந்தான் பொடியாய்ச்செய்து
மைந்தனேமுதற்றூக தன்னிலிட்டுச்

சேறிரண்டுவேறையுந்தான் நடுவேவைத்துத்
திரியாக்கித்துப்புரத்தி லிட்டுத்தானே. (5)

இட்டுமேநாருவின் நெய்யைவார்த்து
யிதமானசிரசோட்டில் மைபெளித்து[illegible]ங்கி
கிட்டுமேபுனுகுடன் ஜவ்வாதுசேர்த்து
கிருபையுள்ளமையதனை மத்தித்தேதான்
கட்டுமேமந்திரந்தான் சொல்லக்கேளு
கருணையுடன் ஓம்ஸ்ரீயும் றீயும்மெனறு
வெட்டுமேகாமதேவாயா நமாவென்று
விதமானஅன்னூறு உருத்தானேதே (6)

ஆயுத்தம்வனம் செம்பருத்து.

ஓதிடமுன்சொன்னதெல்லாம் வசியமாகும்
உத்தமனேஓமென்று திலர்தம்போடு
வாதிடமுன்வந்தபடை மாறீயோடும்
மானிலத்துராசரெல்லாம் வசியமாகச்
சாதியுடன்சாத்தியன் கைபாணமாற
சதிருனபிறங்கி வெடிகுண்டுமாறச
சூதிடாயின்னமொரு சூட்சஞ்சொல்வேன்
சுறுக்கடாசெம்பருத்தி வடக்குவேறே. (7)

செம்பருத்துவேயருக் காப்புக்கட்டி
திறமாகநவசாபம் நிவர்த்திசெய்து

உம்பருக்குமறிப ந கணேசன்மூலம்
உம்மெனவுஅ பெனவும் ஒருலட்சந்தான்
நம்பருத்துப்பன்றியாடு கோழிமூன்றும்
ரெத்தபலிபூட்டிமறு கின்மையன்று
தம்பருக்குஞ்சொல்லாதே பொங்கள் தூபம்
மாட்டியேதியானத்தில் வேரைவாங்கே (8)

வாங்கியந்தவேறதனைப் பஞ்சலோகம்
மகிமையாய்த்தகடதிலே பொதித்துக்கொண்டு
தாஙகியந்தகுளிசமதைப் பறந்திலந்தி
தம்பனந்தான்றூர் றிருபத் தெட்டுஞ்ஓதி
ஓங்கியந்தக்குளிசமதைச சிரசில்கட்ட
ஓகோகோமுன்சொலலாம் முண்மையாகுக்
தேங்கியந்தமாதரெல்லாம் வசியமாக
செப்புகிறேன்மையொன்று தேர்ந்துக்கொள்ளே.

ஸ்ரீ வசியம்

தேர்ந்துநீகுளங்கள்குட்டை தன்னிற்பார்த்து
திறலாதஅட்டைபத்து பிடித்துவந்து
கூர்ந்துகேள்தாமரையின் நூலேசுத்தி
குறியாகததிரிபதனை விளக்கிலிட்டு
சார்ந்துநீநெய்வார்த்துத் தீபம்யேற்றி
தருவானசிரசோட்டில் மையெறித்து
வாங்குஒரைந்துநீபுனுகுடன் சவ்வாதுசேர்த்து
உறவானமோகினியைச் சேவிப்பாயே. (10)

சேவிப்பாய்-ஓம் ஸ்ரீயும்-ஹ்ரீயு-மென்று
சிறக்கவேஓம்கிலி ஓம்-மென்றுசொல்லி
பாவிப்பாய்ச்சர்வ மோகினிவாவென்று
பகர்ந்துநீயாயிரத்தெட்டுருவுமானல்
ஆவிப்பாயபானமொடு பலகாரங்கள்
ஆத்தாட்கும்வடுகனுக்கும் பூசைசெய்து
தாவிப்பாய்சங்கரத்திப் பேரைச்சொல்லி
சமர்த்தாகப்பணிவிடைதான் திலர்தம்பாடே.()

திலர்தமிட்டுமெந்திரத்தால் வாவாவென்று
செப்பிடவேஸ்ரீவசியம் யென்னசொல்வேன்
குலமறிந்துமறமெளிந்து முறையுமின்றி
குடிகெடுத்தகாமவெறி கொண்டேபின்பு
வலகளிந்துஉலகத்துள் மாதரெல்லாம்
உன்னடியில்வணங்குவார் கண்ணில்லாதே
நிலவரமாய்ச்சொல்லிவிட்டேன்' கருச்சொல்லாதே
நிகரில்லாவசியமொன்று நேத்தியாமே. (12)

வசியம்முள்ளெலி.

நேத்தியடாவசியமென்ன சொல்வேன்மைந்தா
னிகருண்டோமுள்ளெலியின் பெருமைமெத்த
னேத்தியடாஉலகத்தில் சொன்னாருண்டோ
நிசமாகச்சித்தரெல்லாம் மறைத்துவைத்தார்
நேத்தியடாசொல்லுகிறேன் முதற்பதந்தான்
நேராககருணனில் நீதான்கேளு.

நேர்த்தியடாமுள்ளொளியின் றெடுத்துவந்து
  நிசமாகத்தலைகிழாய் கட்டித்தூங்கே. (13)

தூக்கியேசாபங்கள் நிவர்த்திசெய்ய
  சூட்டுவாய்மண்டலந்தான் தினம்நூறப்பா
நீக்கியேவெள்ளைத்தா மரக்கிழங்கு
  நிழலுலர்த்திசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
தாக்கியேரெண்டையுநகர னிடித்துத்தூளாய்ச்
  சாதகமாமயிந்திரமாம் கோவைபூச்சி
ஆக்கியேகளஞ்சியொன்று இரும்புக்கூட்டி
  ஆதியாம்முதற்கருவங் தொட்டுத்தானே (14)

தொட்டந்தப்பொடியைமுதற் தூசிலூட்டி
  சுகமாககத்திரிக்காயதனை வாங்கிக்கொண்டு
நட்டந்தகரம்பசுவின் னெய்யைவிட்டு
  நலமாஅகிலததிரியிற் றீபமேற்றி
யிட்டந்தசெஞ்சூளைச் சட்டிதூரில்
  யிதமாகபொற்சிலையின் சாந்தைப்பூசிக்
கட்டந்தவாய்மூடி மையைவாங்கி
  கருணைபெரும்புனுகுரோ சனையுங்காணே. (15)

காணவேவகைக்கிருரு களஞ்சிகூட்டி
  கருதியேமதித்துக கனிந்துநீயும்
வேணவேஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
  மேலாமுவடுகனுக்கு பூசைபண்ணு

தேர்ணவேவசியத்தி லெட்சமுற்று
மூட்டிசுகாதிதம்மை செடுத்திலர்தந்திட்டு
பேணவேபூவுலகும் வசமாய்பாரு
போராகுபின்னமொரு சேதிகேளே. (16)
கேளப்பாமோகனந்தான் அதிகசூட்சங்
கெடியாகமையொன்று சொல்லங்கேளு
காளப்பாகிரும்புமொரு கழஞ்சிதானும்
கலமானமூன்மூச்சிங் களஞ்சிக்கூட்டு
நீளப்பாயிந்திரமாங் கோவப்பூச்சி
நிறுத்திபொருகளஞ்சிற் கூட்டிமைந்தா
சூளப்பாதிகைபூச்சி களஞ்சிபூரம்
சுகம்பெரவேவொன்றாகித் தூளாய்ப்பண்ணே. (17)
பண்ணப்பாமுத்தூச லூட்டிமைந்த
பருவமுடன்திரியாங்கி திருத்திக்கொண்டு
விண்ணப்பாவிடச் சாரல்யெண்ணெய்
விட்டுதிலேகபாலத்தால் விளக்கைகமூடி
கண்ணப்பாமையிறங்கும் போதுவுன்னே
ஆவினமான்வடுகனுக்கும் பூசைபண்ணு
யெண்ணப்பாமோகனத்தை லெட்சமோது
யிதமாகமைவாங்கிச் சிமிளில்வையே. (18)

கருவசியம்வெல்லூரு.

வையப்பாபுனுகுடனே சவ்வாதுதானும்
மத்தித்துரோசனையும் கூத்திமத்தி

மெய்யப்பாமைச்சிமிளைத் திறந்துங்கொண்டு
விறையவேவலுமென்று திலர்தம்போடு
உய்யப்பாஉலகமெல்லாம் மோகமாகு
ஓகோகோபுருடரெல்லாம் மோகமாகுஞ்
செய்யப்பாதேவரெல்லாம் வசியமாகும்
சிவன்முதற்றேவியுமே மோகமாகும் (19)

மோகனமாய்வசியமடா யின்னமொன்று
முக்கியமடாசொல்லுகிறேன் குருவிபார்த்து
ஆகமாம்வல்லூறன் குருவிபார்த்து
அப்பனேபித்துடனே ஆதிநாரங்
தாகமாங்கள்ளுமொன்று சேர்த்தரைத்து
சமூலங்தான்முதற்றாசு தன்னிலூட்டு
வேகமாந்திரியதனை விளக்கிலிட்டு
விதமாஞ்சித்திறண்டகத் தெண்ணெய்வாரே, ()

தம்பனுமனுகூலு

வாறன்னகபால ஓதைதனல்மூடி
மையெடுத்து ஆயிபதம் வைததுபபோற்றுச்
சீரென்னபுனுகு கோரோசனையுங்கூட்டி
சிவசிவசியர்தான் லெட்சமோதி
பேரென்னவாவென்று திலர்தம்திட்ட
பேருலகிற்றடகருத்தின் வசியமாகும்
கூரேநீஸ்ரீகளுடைப் பேரைச்சொல்லிக்
கொண்டுநீதிலர்தமிட வசியமாமே. (21)

வசியமாயின்னமொரு வித்தைமைந்தா
மானிலத்திலதிசமடா தம்பனத்தில்
வசிசயமாம்விலக்கூகை யூமன்காடை
வகையானபொற்கையான் விஷ்ணுகாந்தி
வுசிதமாங்கட்டுகொடி மூலியைந்து
விறவியேதூளாக யிடித்துக்கொண்டு
உசிதமாம்முதற்கருவுங் கொஞ்சக்கொட்டு
உறவாகமுதற்றாசி லூட்டித்தானே (22)

ஊட்டியேதிரியதனை யுகலிவிட்டு
உத்தமனேசிரசோடு கருத்துநீயும்
நாட்டியேநல்லெண்ணெய் யெறித்துவாங்கு
நலமானபுனுகு கோரோசனையால்மாற்றி
காட்டியேதம்பனந்தான் லெட்சமோதி
தயவாகஆயிபதம் வைத்துப்போற்றி
தூட்டியேவடமாலை வடுகனுக்கு
கருணைதரவேணுமென்று தோத்திரஞ்செய்யே

செய்யவேவடங்டிங் கென்றுந்தானும்
தீர்க்கவேதம்பனத்தின் மூலந்தானும்
உய்யவேலெட்சமுறத் தியானமோதி
உறவாகப்பணவிடைதான் திலர்தம்போடே
நொய்யவேஉலகமெல்லா மடங்கிப்போகும்
நோக்கறியவெளியடங்குய்பன் சபையடங்கும்

பையவேகாலடங்குஞ் செலமடங்கும்
பசாசுமுதற்பூதமெல்லாம் அடங்கிப்போமே

தம்பன அமுக்கு

அடங்குமேபூதத்திற் றெய்வமெல்லாம்
ஆச்சரியம்ஆயுதங்க ளாடாதொன்றுந்
துடங்குமேஅரசரெல்லா மடங்குவார்கள்
தொங்கானபொறியடங்கும் புலனடங்குந்
தடங்குமேயிக்தொழிலைக் தொடுத்துபாரு
தரணிமுதலெல்லலாமுன் வசியமாகும்
அடங்குமொருதம்பனந்தா னின்னுஞ்சொல்வேன்
மைந்தனேவிசிதமடா மறிந்துபாரே (25)

பாரப்பாநதிப்பூசந் தன்னிலன்பாய்
பகருவேன்முங்குரு தனித்துநின்றால்
நேரபபாபஞ்சிறால் காபபுக்கட்டி
நித்தியமும்நவசாபம் பதினைாறுதி
கூரப்பாயிரவிகின்மைக் கொண்டுயென்று
கோழிமுதலாடுபன்றி பலிகொடுத்து
சிரப்பாபொங்கலிட்டு நிர்வாணங்கொண்டு
சிரக்கவேகலங்கொம்பாய்ந் தெல்லுகெல்லே

தெல்லவேமேல்நோக்கி வாளைப்பார்த்து
திருவபயாய்நட்சத்திரம் விளங்கும்போது
மெல்லவேமூலத்தில் வேற்றுமல்
வியனுகப்பிடுங்கிவந்து கரத்திலேந்தி

யல்லமேவசொல்லுகிறேன் தம்பனந்தான்
அலையாமலலெட்சமுரு அறைந்துநீயும்
செரிலலவேஅழிஞ்சல்நா குளிசமாடி
தோத்திரஞ்செய்ஆயி பதம வைத்துபபோற்றே.

போற்றிபேவயிரவன்தான் தியானமோதி
பூரணநூல்விதியாக லெட்சந்தானும்
தூக்கியேதூபமிட்டு தீபநாட்டி
தோத்தரிப்பான்சேடன்முடி தாஙகுமென்று
தேற்றியேசிரசதனிற் குளிசங்கட்டு
தேவரென்னவுணங்கிடோ செபபக்கூடா
காத்திசையும்உன்னைவெலலப் போகாதபபா
கமனேதுகோடியண்பங் கட்டுந்தானே (28)

கட்டுமடாநாகபாச னந்தானீடோ
கங்கிஷமாம்புவனையுரு வெல்லாங்கட்டு
கட்டுமடாதொட்டியததின் கருவைக்கட்டு
கருவைக்கேள்சல்லியத்தி னுருவைக்கட்டு
கட்டுமடாஅண்டாண்டங் கட்டுக்குள்ளாகி
காலடியில்தம்பனமா மெட்டுவகட்டுங்
கட்டுமடாபிரங்கி வல்லயங்கத்தி
கனமானபடைவீடு கட்டும்பாரே. (29)

கட்டுமடாதேவர்முனி பாணஞ்செல்லாது
கருதிபபார்சிவனுமையுங் கட்டுக்குள்ளாய்

நட்டிறாற்றுருபானை யிருக்கப்போமே
நானிலத்திலீசனுமை நீதான்வேறே
தெட்டும்பாரிதைவிட்டாற் றொழிலுமுண்டோ
சிவசிவாதம்பனத்தின் செய்கைசெய்கை
ஒட்டிறாலுலகமெல்லாந் தம்பிக்கும்பார்
ஒருவருக்குஞ்சொல்லாதே கருவைத்தானே. ()

தம்பனத்தைச்சூரி.

தானகயின்னமொரு வித்தைக்கேளு
தம்பனந்தான்முக்கியமடா சாந்துபாரு
வேறாகும்நத்தைச் சூரிக்கிதானும்
வெள்ளியன்று காப்பணிந்து பொங்கலிட்டு
நேனைஞ்சுத்தவெள்ளைச் சாவல்தான்று
கொண்டுவந்துபெலிகொடுத்து தூபங்காட்டி
தேறாகுந்தம்பனந்தான் மூலந்தானுந்
தீர்க்கமடாவெட்சமுறு நங்கென்றோதே. (31)

ஓதந்தமூலிகைக்குச் சாபமில்லை
உரவாகவேற்றாமல் தானுமைந்தா [| 2,2 4
ஆதந்தவேர்பிடுங்கி குளிசமாடிச்
சுயம்பெறவேநங்கென்று சிரசில்கட்டு
வாதந்தமுப்பத்திரெண்டு வாளும்வாங்கி
வெற்றிடினும்யிற்றது பேதேதந்த
மாகவுமேகிடாயில் கட்டிப்பூட்ட
வெட்டிப்பாருலகினிற் புதுமையாமே. (32)

வாடை.

புதுமையாயின்னமொரு வாடைச்சொல்வேன்
பூதலத்தில்மாதரெல்லாம் வசியமாக
புதுமையாங்கொச்சிமஞ்சள் வங்காளபச்சை
பொக்கமூக்குருவும் வெட்டிவேறும்
புதுமையாஞ்சந்தனம் மஞ்சிட்டியேலம்
புகலமருள்ளூமத்தம்விரை லவுங்கப்பட்டை
புதுமையாம்பச்சைகற்பூரம் நாகப்பூவும்
பூலாங்கிழங்கு புளிசபாக்குமென்னே (33)

என்னவேராமிச்சம் வேறிநோடு
மியலானவில்வமேவர் புறங்தோய்ததானும்
கன்னவேவலைக்கிரு பலந்தான்தூக்கி
கருணைபெறவேயிடித்து வடிகொண்டுநீயும்
உண்ணவேவலைகவலைக்குப் பத்துதானும்
வுறவாகவேருலர்த்தி தூளாய்ச்செய்து
வண்ணமாமுன்பொடியிற் சேர்த்துக்கொண்டு
மைந்தனே ஆதித்த வாரநாளே. (34)

வாரமாய்ச்செத்தவள்தன் ஊனைவாங்கி
வாமனுதப்பித்துமதின் கொழுப்புத்தானும்
பாரமாய்க்கொண்டுவந்து பதனமாக.
திராவகமாய்ப்பொடியெடுத்து ரவியில்வைத்து
மாம்பித்துனுங் கொழுப்புத்தானுங்
துலங்கஅதின்மேல்நெகிழ்ந்து வைக்கும்போது

வீரமாயிளகியது பேரகித்தாசகால்
வீரவிகன்றாப்குளாய்கனிமேல யுடைத்துக்கொள்.

பிண்ட வாடை

கொள்ளுமேமலூயிபதம்மைவக்துப்போற்றி
குருவாகமோகினிமை லெடசம்சேவி
விள்ளுமேமவாடையிமேல ராபணர்தான்வாடை
மேலநோக்கப்பூசிடுவாய் காத்துவாடை
தள்ளுமேமவாடைபட்ட மாதரெல்லாம்
தள்ளாகுமதியங்கித் தளர்ந்துநிற்பார்
நள்ளுமேமஉன்னவுல் லாறுங்கேழ்ப்பார்
நன்றாகசசொல்லிவிட்டேன் யாடைதானே. ()

வாடையிமேலவன்னமொரு வாடைமைந்தா
மானிலத்திலதி மடா வகையாய்சசொல்வேன்
சாடையிமேலமூன்றுதிங்கள் ஐந்துக்குள்ளே
தலைப்பிண்டம்வாங்கியொரு பாண்டததிட்டு
மூடையிமேல ஈகைபதூட்டு பூச்சித்தானும்
முங்கியமுடன்பதிறை பிடித்துப்போடு
நாடையிமேலபச்சபபாம்பு ஒன்றுபோடு
நலமானஆவிம்பால் படிதானென்றே. (37)

ஒன்றானவஸ்துஒரு படிதான்விட்டு
உத்தமனேஅமிரிபடி மத்தஞ்சாறும்
நன்றாகப்படியொன்று பேய்க்கருபபஞ்சாறும்
நலமானமுறைவகைக்கிச் சாறுபடிதான்விட்டு

வண்டான அடுப்போத வேடுகட்டி
பக்குவமாய்ச்சீலைசெய்து சரக்கையெல்லாம்
மன்றாக வேமேலே வைத்துமூடி
மைந்தனே வைத்தமட்டோர் வன்னிமூட்டே (38)

மூட்டியேபதமாக வெடுத்துக்கொண்டு
முக்கியமாஞ்சரக்கையெல்லாம் நிறுவலர்த்தி
காட்டியேகல்வத்தி லிட்டுத்தூளாய்
நயமாகசட்டிவடிக் கொண்டுநீயுங்
காட்டியேகேவின்முன்னே வைத்துப்போற்று
கருணைதாவேணுமென்று கருத்திலூன்றி
நீட்டியேமோகந்தான் வாலையோடு
நிசமாக்கிலெட்சமுறு நேர்ந்துக்கொள்ளே (39)

நேறவேஉலகமுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
நீநிலத்திலரசருந்தான் வசமேஆச்சு
கூரவேஸ்ரீகளுந்தான் வசமாய்ப்போச்சு
கொதித்துவருஞ்சத்துருக்கள் வசமேஆச்சு
தேரவேபசாசமுதல் விடங்கள்போச்சு
செகச்சாலவித்தையெல்லாம் பிதுக்குள்ளாச்சு
வாரவேதேவதைகளெல்லாமுன்னே
வுணங்குமடாவாடைவித்தை மயக்கந்தானே. ()
மயங்காமல்சொல்லிவிட்டேன்வெளியாம்வாடை [ர்
மாட்டினேன்சித்தையெல்லாம்சுறக்காய்சொன்று

தயங்காமல்சகலத்துக்கும் மூலமந்திரஞ்
சாத்தினேன் அகாரமொடு உகாரந்தானும்
நயங்காமல்மகாரமொடு மூன்றெழுத்தினோடே
கருணையுடன்குறீங் கிலீங்ஹுமென்று [ய்
மன்றுசெவியியங்காமலெட்சமுருசெய்துகொள்வா
யென்னசொல்வேன்மவுனதி வாலைபாசதே. (41)

வாலையிலேமூன்றெழுத்தும வகைபாப்சொன்னே
வரிசைபாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
காலையிலேமாலையுச்சி வேளைமூன்றுங்
கருத்தறிய்ஞமென்று லெட்சம்வுருததானுது
வேலையிலேவடமுகமாய் யிருந்துநீயும்
வேகமாய்சிவஞ்சேவிக்க ஆசனத்திருந்து
சாலையிலேகிருசன ஆசனத்திருந்து
சார்வாகக்காலைசத்தி பார்த்துவாழே (42)

பிண்டக்குரு.

பாத்துமொருமண்டலத்தான் மவுனமாக
பத்தியுடன்வருந்தியுரு வேறும்போது
நீற்றுமொருஅண்டமெல்லாஞ் சுடரைப்போலும்
நிர்மையாங்கதிர்மதியோ கிகரொவ்வாது
தேத்துமதுபஞ்சவர்ணம் விழியேகூசும்
திறமதாலட்சுமியு மானுங்காண்பாய்
ஆத்துமொருநிமிஷத்துக் குள்ளேமைந்தா
அஷ்டசித்திசவுபாக்கியம் மருளுவாரே. (43)

அருளுவார்வுன் திரேகங் காந்தியென்ன
யாதவனுஞ்சந்திரனும் ஒவ்வாதையா
அருளுவார்தேருனக் கீடாசொல்லு
ஆருலும்உன்னைவெல்லப் போகாதென்றும்
அருளுவாரெத்திசையும் வுன்னைப்போற்றி
அடியின்கீழ்வணங்கிநிற்பார் நீதமாக
அருளுவார்நவலெட்சம் தேரணுமாட
அறையிறேன் திருவுருவாய் நீதந்தானே (44)
அதீதந்தனென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம்ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கி
அதீதந்தான்வசம்புள்ளி கடுகுகாயம்
அடவாகும்வெந்தயங் கஸ்தூரிமஞ்சள்
அதீதந்தான்சவ்வாதுடனே புனுகுபூரம்
ஆகவொன்றாய்ச்சமனாக நிறுத்திக்கொண்டு
அதீதந்தான்மெப்பிங்க மத்தஞ்சாறு
ஆவிநெய்யுஞ்சரிசமனா யாட்டிவாயே (45)
ஆட்டவேகுளம்புபோ லாகும்பாரு
ஆகாசபிண்டத்திற் றோய்த்துத்தோய்த்து
நாட்டவேயிருமூன்று வேளைமைந்தா
நலம்பெறவேதோய்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி
மூட்டவேமண்டலந்தா னுலர்ந்தபின்பு
முகப்பியமடாசொல்லுகிறேன் மைந்தகேளு
காட்டவேசங்கிராந்தன் வாரந்தன்னில்
கருநிசியிற் நடுச்சாமங் கருவைக்கேளே. (46)

கருவானவுருவெடுத்து மயானமேவி
  கதிபெறவேவடமுகமாயிருந்துநீயும்
உருவானபிண்டவகை முன்னைவைத்து
  உருதியுடன்ருத்திரனை கியானந்தானும்
திருவானமங்கென்றும் ரங்கென்றீங்கென்றுஞ்
  ஓமசிவானந்தமாவென்ற உருலெட்சமேமாதி
கருவானபாலவகைகள் உபசாரமாக
  சட்டமுடன்வெடித்துவொரு சத்திவையே. ()
சுத்தியாம்சோடச உபசாரத்தோடே
  தோத்திரஞ்செய்ருத்திரன் ருக்கிரியுமாச்சு
எத்திசையும்போற்றுமடா கருவின்சூட்சம்
  என்னசொல்வேனகாடிவித்தை யிதுதான்பாரு
புத்தியாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
  பொலிவாகும் அஷ்டசன்மந் துடிகொண்டாடும்
உத்தியமாயீஸ்வரி வாலைமாதி
  ஓங்காரங்கா அட்டாங்க வாலையாமே (48)
வாலையென்றசிறுபிள்ளை வயசோபத்து
  வடிவென்னமதியிரவி ஒவ்வாதாத்தாள்
நாலையென்னாகடுவீதி கமலத்துள்ளே
  நருணைபெறவீற்றிருந்தாள் காட்சியாட்சி
மாலையெனுமுப்பாதித் தாவடங்கொட்டாட்டம்
  மயேஸ்பரனும்ருத்திரனும் சிவனும்போற்ற
பாலையென்னநரும்புரசம் பாருமீடோ
  பகருமொளிவியிவளுடைய பரிசுதானே. (49)

பரிசுகேளாட்டாங்க வாலைமார்க்கம்
பத்துமடக்கும்மென்றே அஷ்டாங்கன்மந்
துரிசிகேள்ஓம்ஐயும் கிலியுஞ்சவ்வுஞ்
சுருங்கவெணவ்வுறீங்கென் சொன்னலப்போ
துஞ்சிரசுவெளிதைபால் சூட்சமூலஞ்
செப்பினதார்சிதம்பரத்துங் கிதுவேமூலம்
பேரிகேளஷ்டாங்க மதைவிட்டாங்கால்
பேசாதசித்திரமா யிருந்துபோமே (50)
சித்திரமாயிருந்துவிட்டா லேகிண்டாகும்
தீர்க்கமென்னசித்தரென்ன திறமையென்ன
சித்திரமாய்காட்டிவைத்தால் சித்தனாவாய்
உருவளிந்தால்ஞானமென்ன ஓங்கம்போச்சு
அத்திரமாய்ச்சடமிருந்தா லெல்லாமாச்சு
யாதவனுமாபதியும் சுழினையாச்சு
நத்திரமாயெந்தனுட னாலைப்பாரு
நளினாம்நயவிசிதமடா நாட்டிப்பாரே. (51)
நாட்டமாயட்டாங்கம் செய்யவென்றால
நலம்பெறவேனுங்காயம் முதற்கருவுங்கூட்டி
வீட்டமாயேந்திரத்தில் தொழிலைங்கீறி
யிருபுரமும்வாலையுட யெழுத்தைமாறி
யாட்டமாயெங்தெந்த கருமத்துக்கும்
அந்தந்தவஸ்துவிட்டு அறைத்துப்பூசி
வாட்டமிலாகற்பூர தீபமேற்றி
மயங்காமல்மூலமென்ற பரிவால்வாட்டே. (52)

வாட்டமேவ அண்ட ாண்டம் நீறிபபோகும்
மாநிலத்திலளதிராளியுண்டோசொல்லு
காட்டமேவகண்காளி மேயவல்துர்க்கை
கன்னித்தொட்டுகாசிவரை ஓடிப்போகும்
நீட்டமேவமாறணத்துக் காதிபீடங்
நிகருண்டோஅட்டாங்க நிலைகபபோமோ
மூட்டமேவமயானத்தில் முன்னேசொன்ன
முக்கியமுள்ளகருவுருவை நோக்குவாயே (53)
நோக்குவாய்நிர்வாண ரூபங்கொண்டு
ருத்திரசிவம்சொன்னபடி முடிந்தாற்கேளு
தாக்கமாபதினைந்து நாளுக்குள்ளே
தவறாமல்நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு
ஊக்கமாய்த்திருவுருங்கை வசமேசெய்து
ஒருவருக்குந்தெரியாம லில்லமேவி
யாக்கமாய்பூசித்து பதனம்பண்ணும்
அரகரா அதிதமதி செய்கைகேளே. (54)
செய்கையாந்திருவுருவா யெட்டெட்டாடும்
திரிலோகபுவனமுந்த னேவல்கேழ்க்குஞ்
செய்கையாம்சத்துருக்க ளடியிற்றாத
சிவனுமையும்தேவர்களும் வார்த்தைசசொல்வார்
செய்கையா-துனைக் கிடுண்டோயில்லை
சிதம்பரமாம்ஞானதேகஞ் சித்தியாச்சு
செய்கையாதுவேனுங் கருமஞ்செய்ய
சிவசிவா திருவிருமுன் காட்டிமூட்டே. (55)

நாயிருக்கைதலம்.

மூட்டவேவகலப்பாசா ணங்கானீடோ
முக்கியமடாசுரபானை மிகற்கிடாமோ
காட்டவேநாயகனைக் கொண்டுவந்து
நலமாகசி றனுலர்த்தி தயிலம்வாங்கி
சூட்டவேதயிலத்திற் புனுகுபூரம்
துறையானவீரமுடன் சட்டஞ்சேர்த்து
நீட்டவேசரக்கெல்லாந் தோய்த்துவாட்ட
நிசமாகக்கட்டியது மெழுகுமாமே. (56)

மெழுகாகும்ரவியில்வைத்த உப்புமாகும்
வேதையாம்கோடிவரவிரிந்தேயாடும்
கழுநர்தசாலவித்தை யிதனாலாடும்
நாட்டவேதொடுகருவும் யிதனாலாடும்
அழுகாதசரக்கெண்ணெய் துரிசைதோய்த்து
அப்பனைரெண்டெருவில் புடத்தைப்போடு
வழுவாமல்கட்டியது வெளுப்புமாகு
மகத்தானமதயானைப் பட்டுப்போமே. (57)

பட்டுப்போம்சூதமொரு பானைத்தன்னிற்
பாச்சவேதுரிசுநீர் களஞ்சிப்போடு
வட்டுப்போலுருகியது வெள்ளையாகும்
மாத்தென்னமுன்னூறு மாத்துமாகும்
தொட்டுப்போயிக்தவெள்ளி செம்புநூறச்
செயமாகஓர்களஞ்சு குடுத்தால்மாத்து

விட்டுப்போமாயிரத்துங் கோடும்பாரு
மேலான வேதையடா சூதப்போக்கே. (58)

சூதவித்தைக்கோடிவரை கொந்தமென்று
சுருக்கடா வேதையிட்டால் மலைப்பொன்னாகும்
வாதவித்தைசெய்பாதே சூட்சம்பாரு
மானிலத்தில்பெறநீதி யீதோசொல்லு
வேதவித்தைபாகுமொரு சூட்சங்கேளு
விளங்கலாஞ்சனக்கை விதற்பமாக
போதவித்தைபாகுமடா புவியிலுள்ள
பொருளெல்லாமுந்தனுட பொருள்தான்பாரு ()

அஞ்சனம்.

பொருட்டாகவேணுமென்றால் சொல்லக்கேளு
போதமாம்பிரமேதகி தண்ணிநேடு
யிருட்டாததன்குணியினி தேவாங்குபித்தும்
யிந்திரகோப்பூச்சிப்பன்றி கொம்ப
வெருட்டானபச்சோந்திச் சிறப்பூநாகம்
விதமானசாதிக்கா யெட்டும்நேராய்
தெருட்டாமலுலர்த்திமுதற் கருவுங்கூட்டிப்
சிவந்தொருதூசிணிமேல யாட்டியூட்டே. (60)

ஊட்டியேசாறெள்ளின் யெண்ணைவிட்டு
உற்பனமாந்திரியதனை யகலிலிட்டு
முட்டியேபத்தவைத்துங் கபாலஓட்டில்
முக்கியமாய்பாதாள மூலிச்சாறு

கீட்டியேதூரதனில் மையைவாங்கு
சித்தமாய்தாய்பதத்தைப பூசிறமேதான்
நாட்டியே அஞ்சன தேவித்தன்னை
நங்கெனவும்றீங்கெனவும் நயந்துக்கொள்ளே. ()

நயத்துகொள்ளும்அஞ்சன தேவிமாயி
நன்மைதரவேணுமென்று கருத்திலூணி
வியர்ந்துகொள்ளும்மைபெடுத்துக் கறத்திலேந்தி
விதமானகம்பினியை முட்டிப்பாரு
அபந்துங்கொள்ளும்விருமாறஞ் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம்கல்தேரை தேசிப்பித்துங்
கயந்துங்கொள்ளுங்குளியானை சமன்றான்கொண்டு
கருவானமுன்தயிலந் தன்னாலாட்டே. (62)

தன்னாலேஆட்டிமுதற துாசிலூட்டி
சரவாகவேவுலர்த்தி ரபவைத்து
முன்னாலேசிற்றுமை ஒட்டினுள்ளே
முரவிட்டுக்கண்சட்டித் தூரில்மைமந்தா
பண்ணாலேபேய்பீர்க்கின் சாத்தையூட்டி
பததவைத்துமையெடுத்து வைத்துங்கொண்டு
சொன்னாலேஅம்மென் திலர்தம்போட
சுகாதீதஉறுமாத்தஞ் சூட்சந்தானே. (63)

சூட்சமாய்கண்டுகொள்ள மாரஞ்சொன்னே
சுகாதீதஞ்சிவனுலுங் காணுதாகும்

ஆச்சப்பாயிந்தவித்தை யல்லாதுண்டோ
ஆகாதேகமது காணவென்றால்
பேச்சரியாமல்காட்டி மையைத்தீர்த்தும்
பேருலகுபதினாலும் உன்னைக்காணுஞ்
சூட்சமாயிப்படித்தான் கருவார்சொல்வார்
சூட்சாதிசூட்சமென்றே சூட்சந்தானே. (64)

சூட்சமடாசொல்லுகிறேன் முன்னேசொன்ன
சூதவெள்ளியிடைபாக தங்கஞ்சேர்த்து
கூச்சமடாநாகவிந்து சமந்தான்சேர்த்து
கூற்றியசிறியசிறுநாகங் கெந்திதானும்
மீசசமடாசமனாக நிறுத்துக்கொண்டு
வேருளாலொருசாமங் கல்வத்தாட்டி
மோட்சமாமேதகசித்திக் கைக்குள்ளாச்சு
முதிரவேமருவன்ற கும்பிக்கேற்றே. (65)

ஏத்தியேவாலுகையில் தீயைமூட்டி
யென்னசொல்வேன்செந்தூரங் யம்பக்கேளு
சாத்தியேமுச்சாமங் கமலவன்னி
தான்மூட்டிமுத்தீயு மெரித்தபின்னே
ஆத்தியேவடுகனுக்கும் ஆத்தாளுக்கும்
அடலாகசோடச வுபசாரத்தோடு
பேத்தியேசெந்தூர மெடுத்துப்பாரு
பிணியுண்டோசெம்முருக்கம்பூவால்வாதே. (66)

ஔவ்வாதேசெந்தூரம் பணிவிடையேதூங்கி
வுறுதிபெறயிருபோது தேனிலுண்ண
க்வ்வாதுநறைதிரையுந் தேகம்பொன்னாங்
கருதிக்கேள்வயதிரெட் டென்றுமாகுந்
தவ்வாதுநவலோகம் நூற்றுக்கொண்டு
தாங்கினால்முன்னூறு பத்துமாகும்
மவ்வாதுதேகம் நடுநத்தியோடு
மாசாரசெந்தூர மருத்துவுந்தான். (67)

மருத்துவந்தான்சொல்லுகிறேன் உன்னைப்போல
மானிலத்தில்சித்தருண்டோ ஆருமீடோ
சநத்திரந்தான்கோடியுண்டு சூத்திரத்தைப்போல
சாத்துமேசகலசித்து மதிதமாக
அநத்துள்ளேபுரியட்டம் பூரணமுமொன்று
யாங்குவைக்கும்நிற்குண அதீதங்தோணும்
நகத்துள்ளேதொழில்கண்டாச் செகமெல்லாம்
நாதாந்தபட்சணியை நாட்டினேனே. (68)

நாட்டினால்ஒவ்வொன்றில் கோடிதந்தம்
நந்திசார்பட்சணியில் நீதஞ்சொன்னார்
மூட்டினாலதேவரோடு கணங்களீடோ
மூவுலகம்உனக்கிடுச் சொல்லப்போமோ
காட்டினால்அஷ்டதிக்கும் விஜயம்செய்ய
நாதாந்தபட்சணியின் கருவைப்பாரு
மேட்டிமையாய்திரிந்துவிட்டார் வேதுண்டாகும்
வீணிலேதிரியாதின் நூலைப்பாரே. (69)

இந்நூல்போலயெந்தெந்த நூல்பார்த்தாலும்
யினிக்குமேகரும்புரசங் கச்சப்போகும்
மின்னாதேஒருவருடன் வீண்பேசாதே
மேதினிவாளற்சானி நீதியல்லான்
தன்னாலேயீன்றமட்டுஞ் சேனைகூட்டி
தறணிவாழ்மனுநீதான் தன்பேர்வந்தால்
முன்னாலேயுடைந்தவன்தன் சேனையெல்லா
முடுகியேயடிந்துவிட நுடந்தான்பாரே. (70)

சேனைபடை.

மாறுறும்படியேழுங் கொள்ளாமற்றான்
படைகூடி வந்தாலும் ஜெயமுமாகச்
சீறுறும்பின்வதனைத் தேர்த்துக்கொண்டு
சிங்கம்போலவன் சேனை முகத்தைநோக்கி
யேறுறும்கருவதனை யியம்பக்கேளு
யிதமாககாமமோ கினியைவாழ்த்திச்
சாறுறுந்தூணிவாலை வளையமாடிச்
சமத்தானமுன்தைலஞ் கறுத்தொட்டேனே. (71)

ஊணவேசெம்முள்ளி வெண்கொஞ்சி
உறவாகசிறுசின்னி மூலந்தானும்
வேணவேமுன்னாளிற் கன்னிச்சாம்பல்
வேகாதகுடத்தைப்பார் சூளைசாம்பல்
தோணவேபுத்துமண்ணுங் கலந்துக்கொண்டு
துக்கயென்னஅறுகோண மூலந்தானும்

பேணமேவகுடத்தினிலே வளைபம்போடு
   பெருநவேவசோடச வுபசாரத்தோடே (72)

சாரஞ்சான்வஸ்துவொடு சுத்திவைத்துத்
   தயவாகருத்திரத்திபான மூன்றுலெட்சம்
பேரஞ்சானசறங்கோண குடத்தைக்கண்ணுற்
   பேதனமுடன்சாடனத்தால நோக்கிப்பார்த்து
கூரஞ்சானய்யனொடு துர்க்கைகாளிகோவில்
   வலங்குடங்கொண்டு சுத்திவந்து
சீரஞ்சான்தன்சேனை முன்னேநின்று
   செயிங்கதந்தயெதிராளி படையைநோக்க (73)

நோக்கவேமூன்றடிதான முன்னேவாங்கி
   நோகாமலங்குமத்தை புடைத்துப்போடு
தாக்கவேமூன்றுலெட்ச முருத்தான்கொண்ட
   சமத்தானகுடத்திலிந்த நீதமாகப்
பார்க்கவேருத்திரனங் கோடாகோடி
   பாரேழுங்கொள்ளாமல் நடந்துநாடி
நீங்குமேவினைக்குமுன்னே சேனையெல்லாம்
   நிமைக்குமுன்னேதுளாங்கிப் போடுந்தானே. ()

போதுமேகோட்டை கொடிகாரமெல்லாம்
   புதுமையாங்கிழாறு கொண்டுபோச்சுக்
கோடுமேமதயானை நீங்கியாச்சுங்
   குறியானமூவுலகுன் வசமேயாச்சு

நாடுமேகிரகமுச்ச மிருந்துதானு
லார்சமிக்கஞ்செய்யுமடா சித்தனாக
வாடுமோதேகமெல்லாங் காந்திகாணும்
வறிசையுடன்சட்டையெல்லாந் தள்ளும்பாரே.()
தள்ளுமேமுன்சொன்ன ரசசெந்தூரம்
சார்வாகவருடமொன்று சார்ந்துக்கொண்டால்
விள்ளுமேதேகநடு கத்தியோடு
மேலானபூரணத்தை மேலேயேற்றுந்
தல்லுமேஆருவரை கடந்துசெல்லும்
சட்சுதானந்தவரை தாண்டிநிற்கும்
துள்ளுமேயிந்திரிய மிங்கிட்டாதே
தோகையறைப்புகலாதே துரியத்தேரே (76)
தேரவேசிவனுமையின் னூலைப்பார்த்து
சித்ததிகமிச்சமென்றார் சித்தரெல்லாங்
கூரவேஉனக்காகச் சொல்வேன்சூட்சம்
கொட்டினேன்கருமறைப்பில் லாமலேதான்
ஆரவேபுத்திவந்தா லெல்லாமாச்சு
அம்பலத்தையறியாட்டால் மடையனாச்சு
சாரவேசெந்தூரம் பத்தியமாய்க்கேளு
சாவில்லைகாலனமே னில்லைத்தானே. (77)
இல்லையென்று போகாமலிந்திரசாலம்
இயம்புகிறேன்சகலசித்துங் கருத்தொட்டாட

தொல்லையென்றுபோகாதே மதனரூபி
சுகாதிதமர்க்குமுறி மூலத்தோடே
யில்லையடாதிசமிதுபார் சமன்தான்கொண்டு
யிதம்பெறவேவறிமூலுலர்த்தித் தைலம்வாங்கி
யில்லையடாமுன்தைலம் மயானச்சாம்பல்
அதிதந்தான்சாலவித்தை யறிந்துக்கொள்ளே. ()
கொள்ளவேயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
கூறுசன்னிசுரதோஷங் கிரகசங்கை
மெல்லவேயேவலோடு சனங்கள்காணி
விடப்பூடம்பேயுடனே துஷ்டகாளி
கன்னமேயில்லையடா வலியஞ்சுந்தான்
கடிதானசாமுண்டி பிடாரிதானுங்
தள்ளுமோ அடங்காத துஷ்டரெல்லாம்
தன்னிட்டுசாதனந்தான் சார்ந்துக்கொள்ளே.()
சார்ந்துகேள்வேம்பின்மேற் றாக்கைக்கூடுஞ்
சார்வானகழுதைவோரி-பன்றிவோட்டை
சார்ந்துகேள்முச்சந்தி மண்ணுமூஞ்சூர்
தனிவீட்டின்புகைநூரல் சுனலத்துரும்பு
சார்ந்துகேள்சுரஞ்சூரரை யாமையோடு
தயவானபேய்பபீர்க்குக் கவுதும்பைக்காயே
சார்ந்துகேள்யிவையெல்லாம் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
சாறித்துரூரணித்து செம்மானத்தண்ணீர். (80)
தண்ணீரைவிட்டரைத்து முத்துசிலுட்டி
சறவாகவேவுலர்த்திக் காயப்போட்டு

கண்ணீர்போலத்தேயுசட லூணித்தோய்ந்து
காரணமுட்சாடனந்தா னூற்றெட்டோது
கொன்னீர்மையில்லைப்டா திரியைவாங்கி
கொளுத்துவாய்பொகை கண்டாலெல்லாம்
ஓடும்நண்ணீர்மைகூட்ச உட்சாடனத்தான்பாரு
நலமாய்முன்சொன்னதெல்லாம் ஓடிப்போமே. ()

ஓடுமடா அஞ்சனங்கள் பார்க்கும்போது
ஓங்காளிஅய்யன் துர்க்காளிவந்தால்
காட்டுமடாயித்திரியில் தீபமேத்தி
தான்காட்டாமறைந்தோடும் எதிரில்லாது
நாடுமடாயின்னமொரு வித்தைப்பாரு
நாட்டினேன்விசிதமடா நன்றாய்க்கேளு
கூடுமடாஉலக மதில்கோளாடை
கொள்ளாமலவள் பந்துவிட குறிசொல்வேனே.

விநோதமாடை யவிழ்

குறியென்னமாயவன்றன் பிறந்தவாருங்
கூறுவேன்சனிக்கிழமை யன்றாள்தன்னிற்
குறியென்னமாயவன்றன் மூலிதன்னை
குணமாகவணங்கிநின்றுச் சாபம்நீக்கி
குறியென்னமாயனுட தியானந்தானுங்
கூறுவேன்பூரகந்தான் நூற்றெட்டோதி
குறியென்னசெவ்வாயி னிரவில்பொங்கல்
கொள்கையாய்ப்பெலிதூப தீபங்காட்டே. (83)

காட்டவோ தனை கெல்லிமைந்தா
　கருணைபெறனுணிமூலங் நைதான்போட்டு
மூட்டடா ஆகாச வெளிதான் பார்த்து
　முதிரந்தவெள்ளிவிழுகையிலே மூலத்தோடே
நாட்டடா அறிவாலே வரைவாங்கி
　நலம்பெறுமுச்சாடனந்தான் லெட்சமோதி
பூட்டடாயேந்திரத்தில் பொதிந்துக்கொண்டு
　உறவாகஉன்னிடுபயிர் கட்டிக்கொள்ளே (84)

உன்னிடிப்பிற்கட்டிடவே உரைபபென்றாலு
　முங்கியவெங்கித்தலைநவிக்க ஓட்டந்தானுங்.
தன்னடபபாயவனுடைய தடத்திலநின்று
　தன்னுசைதூக்க அவரசைதூக்கும்
உன்னியவலெடுத்தெடுத்து உடுத்தினலும்
　ஒருவரெடுத்துடித்தியே கட்டினலும்
மின்னிதுயிலரையிலே தருகாதப்பா
　வேரினுடமுங்கியம்பார் விசிதமாமே (85)

குடைபிடி

விசிதமடாயின்னமொரு வித்தைபாரு
　மேதினியிலதிகமடா விரும்பிக்கேளு
விசிதமடாதூசுகுடைப் பிடித்துவந்தாள்
　மேலானதேவனென்பா ருசைத்தோர்கள்
விசிதமடாகாமவல்லித் தைலத்தோடே
　வியனையூமத்தின் சாம்பல்தானும்

விசிதமடா கருத்தொட்டு தூசிதன்னில்
வடிமூந்திரால்முலை மைந்தனே கேள். (86)

மைந்தனே கருங்காளி தியானஞ்சொல்லி
வாகேச்சிவிரித்திடவே விரிந்துங்கொள்ளு
மைந்தனேயில்லையடா உனக்குந்தானே
ஆதவன்போற்குடை பிடித்து வாவேதண்டோ
மெய்யோதான்மாமுனியோ ரிஷிபோவென்று
விழுந்திருன்காலி லேவல்கேழ்ப்பார்
வையந்தன்னிற் கொள்ளாதே கருக்களெல்லாம்
மாட்டினேன்வெளியாக மைந்தாபாரே. (87)

பாரப்பாயின்னமொரு சூட்சங்கேளு
பாடுகிறேன்றுதாங்கள் பாடாதெல்லாம்
வோப்பாதம்பனமொன் றகதீதமப்பா
மேலான அமுக்கருச் சூரிவித்து
காரப்பாரெண்டையுந்தான் கருத்தொட்டாட்டி
கருணைபெறவேணுமென்று தைலம்பூசி
பேரப்பாதம்பனந்தான் நூற்றெட்டோதி
பிரியமுடன் ஆறையுந்தான் சமைக்கச்சொலமே.

சமைக்கவுவான்மனையிலிட்டு கறுங்கிறுலுஞ்
சதிரானகத்திகொண்டு வீசிறலும்
அமைக்கருவையாகுமடா வதீதம்பாரு
ஆயிதங்கள்முனைநொறுக்கி முறிந்துப்போகும்

கமைக்காருவல்மெய்பெங்கும் பூசிக்கொண்டு
கட்டுமந்திரவாள்கையிலே பிடிக்துக்கொண்டு
சிமைக்குமுன்னேசாரியந்தன் சேனையெல்லாம்
வெட்டி துணித்திடுமுன் வெட்டேறாதே. (89)
ஏறாதுவெட்டுவாள் குண்டேறாது
எதிருளிபாணமொன்றுஞ் செல்லாதப்பா
பாராதுதேவருனக் கீடோமைந்தா
பஞ்சபட்சியறிந்தாக்கால் வெல்லப்போமோ
தீறாதுபிறவிபிணி நோய்தான்பாரு
தீர்ந்துவிடச்சிவயோகத் திருந்துதேரு
வாறாதுமெய்ஞ்ஞானம் வந்தால்மைந்தா
மவுனசிவயோகியர் சித்தனாமே. (90)
சித்தனாய்ச்செமித்திருந்தால் வாய்க்குமெல்லாஞ்
செடமிருக்தும்போனக்கா லேதுண்டாகும்
முத்தனையிருந்தாக்கால் சினத்தைப்போக்கி
முனைதீர்ந்துமுப்பாழுங் கப்பால்சென்று
நிர்த்தனம்கடராச சேர்வைகண்டு
நிலைத்துபுத்திதவறாமல் நின்றுப்நீயே
சுத்தனம்புராணபச் சூட்சத்தாலே
சுகதீதம்உள்ளடங்குந் துரியமாமே. (91)
துரிதமாய்க்கருக்களெல்லாம் விறைந்துபாரு
சூத்திரத்தில்சேர்த்துவிட்டேன் மணிகளாக
பிரியாமயின்னாலைப் பாடியாலும்
பேரண்டஞ்சித்தகனைக் கீர்த்தியாச்சு

அறியாமலின்னாலே பதனார்பண்ணு
ஆர்தனக்கு நண்ணிலே காட்டவேண்டாஞ்
தெரியாமல்பசுக்கைகயில் கொடுத்திடாதே
சிவயோகிஆனலின்னாலின்வாரே. (92)

நாலிலேவெகுகோடி நூல்களுண்டு
நுணுக்கங்கள்மெத்தவுண்டு காணமாட்டார்
ஞானிலேசாணத்தின் காலங்கண்டு
ஞதாந்தபட்சணியை தெரியச்சொன்னேன்
பாலிலேதெளிவாகும் பாலாமென்னால்
பார்ப்போர்க்குவெட்டவெளி நேத்திரம்பாரு
சாலிலேகெய்யிருக்க வெண்ணெய்தேடி
தானலேவார்சண்டாள பிசததோடே. (93)

சண்டாளபிசத்தோ ரென்னவாசந்
தான்போமேஅவருடனே சாரம்போமே
வாண்டாரும்பூங்கூந்தல் மாதராசை
மனதிலேநினைத்தாலுஞ் ஞானமாமோ
தண்டாமற்பசுபதியாம் பாசந்தன்னி
சட்சதானந்தவரைச் சார்ந்துநின்று
தொண்டாபஅடியற்கு அடிமையாகி
சொற்குருவின்சார்வறிந்து சோதித்தாரே. (94)

சன்னித்தோஷயங்களுக்கும்
கலிக்கம்.

சோதித்தேன் சூட்சாதி சூட்சமெல்லாம்
சூட்டினேன் நாதவடக்க மில்லாமல்தான்
நாதித்தேன்வெளிதிறந்து பட்சணியின்மார்க்கம்
காட்டினேன்பாலர்க்குங் கருத்தாள்வோனும்
விதித்தேன்சகலருஞ் சூட்சமெல்லாம்
விள்ளாதே அசடருக்குச் சொன்னால்கோஷம்
போதித்தேன்உலகமெல்லாம் பொய்பாய்ப்போக
பூவுலகும் வாசமேமச்சே. (95)

ஆச்சென்றுவந்தசன்னி சுரங்கள்போக
அடங்காதபேயுடனே பூதம்போக
போச்சென்றுவிஷமனைத்து மாண்டுபோக
புகலநேகள்செம்பருத்தின் கண்ணுபித்தும்
வீச்சென்றுதிகைமயங்கிக் கிறிப்பித்து
வெள்ளெருச்சிங்கிவித்துச் சிரியாநங்கை
மூச்சென்றஇலைசருளி பங்கம்பாளை
முதிர்மூலமுறைமைக்கி மூலர்தானே. (96)

மூலந்தானிவ்வளஞ் சமனாய்க்கொண்டு
முயன்மிளகுதுருசுடனே காந்தந்தானும்
ஆலந்தான்வகைவகை நங்கை களஞ்சிபொன்று
அடவில்வாழ்பன்றியுட பித்துங்கூட்டி

கிலந்தான்பேய்நீங்கள் தயிலத்தாட்டி
செயமாகமிழலுலர்த்தி நயனைவாங்கி
இலந்தானிட்டுதங்கோர்க் கிதுவேலமைந்தா
உசிதமாய்வெத்திலைச்சார் தனிலுரைத்தே. (97)

உரைத்துமிளகிற்பாதி யிருக்கண்ணுக்கும்
முட்டினால்முன்சொன்ன தெல்லாமோடும்
விரைத்துவிடுங்குளிகை கண்டபோதே
விஷம்போச சுசுரம்போச்சு தோஷம்போச்சு
அரைத்துதரும் பேய்பூதம் மோடிப்போச்சு
ஆர்சரியம்பூபதியும இதர்கொவ்வாது
நிறைத்துவிட்டேன்பட்சணியின் நீதமெத்த
நேத்தியடாநெஞ்சிலுன்னிப்பாருபாரே (98)

நெஞ்சாலதொருமனதாய் நிலைக்கவேணும்
நேருனபூரணத்தைநோக்கவேணும்
பஞ்சானவட்சரந்தா னிருக்கவேணும்
பட்சணியைஅதீதமுற்றுப் பார்க்கவேணும்
துஞ்சாமல்செந்தூர முண்ணவேணும்
சொல்லறியப்பிராணயச் சூட்சம்வேணும்
அஞ்சாமலட்டாங்கஞ் சித்திவேணும்
மருளாகும்பொருள்துதா னவனுமாமே. (99)

தானவனயிருக்கவே ஞானம்வேணும்
தயங்காமல்யோகசித்தி யாகவேணும்

மாயியவள் யிருந்தசிவ காயிவாலே
மருத்துதந்தாள்சுவருங் காணவேணும்
ஆணவளாயிருந்த ருக்கறிபவேணும்
அதீதந்தான்சிலம்பெர்லியைக் கேழ்க்கவேணும்
தேனவளாயமூர்தவள் ரி சூடவேணும்
சிவங்கியானதீபனுனி யதீதம்பாரே (100)

பாரபபாயின் னூல்போல் னூலோயில்லை
பகல்போலே நருவைபெல்லாந்தெரிபச்சொன்னேன்
சீரப்பாசாத்திர மாயிரந்தான்சொன்னேன் [ன்
திஷ்டியடாபார்ப்போர்க்குச் சூத்திரந்தான்
கூரப்பாஅதைகுரு[illegible] மூன்னூறுள்ளே
கொட்டினேனதைக்குருக்கி யிருநூறாக
பாரப்பாஅதைக்குறுக்கி நூறாய்ச்சொன்னேன்
சமர்த்தாகயிவ்வளவுஞ் சார்ந்துபாரே (101)

சார்ந்துபார்கருக்கிடையுக் குறுக்கிடையுஞ்சொன்
சாரறியபக்ஷணியைப் போலேயுண்டா [னேன்
கூர்ந்துபார்கருககளெல்லாம்வெளியாய்சசொன்னேன்
குவலையத்திலினைபோலார் சித்தருண்டோ
சேர்ந்துபார்பிட்டைவிதி யோகமார்க்கம்
நினவுநிந்துகாலநிந்து அறிவில்நின்று
நேர்ந்துபார்சிவதீட்சை சத்திதீட்சை
திரம்பெற்றால்மெஞ்ஞானி சித்தராமே (102)

சித்தனுஞ்சகலசித்துங்கைக்குள்ளாகுந்
திரிலோகபுவனமுந்த னைவல்லேகட்கும்
ஒத்தனுயிருந்தாக்கால் யெல்லாமாச்சு
தோலைவலைக்குள்ளாறு யெல்லாம்போச்சு
கர்த்தனும்சிதம்பரமும் புவனவாலை
கருத்தாலைசிறுமைதொட்டு ஞானமாச்சு
அத்தனுஞ்சிவனுமையி நீதாஞசசு
யாதவனுஞ்சந்திரனுஞ் சளிலையாச்சு. (103)

ஆச்சடாதீட்சையிதிற் பத்துங்கூட்டி
ஆநாகாபசஷூர மொன்றேற[illegible]ச்சு
போச்சுடாயிதைவிட்டால் பொருள்தானுண்டோ
பேசாதேமவுனமுத் ததீதம்பாரே
வாச்சடாயிடைபின்னுஞ்சுளினையூடை
மதியிரவிகாந்திவென் கண்ணேகூச
மூச்சடாஉள்ளடங்கும் பேச்சடங்கும்
மும்மூலம்நடுவணையே சினைதாக்கே. (104)

தாக்கப்பாமூலமூத லாறுவீடு
சார்வறிந்துநீருதார மாறும்பாரு
நோக்கப்பாஅந்தந்த வரையினுள்ளே
நானுங்கமாய்வரவாதன் மூலந்தானு

ஆக்கியாம்பஞ்சகர்த்த ரெல்லாமாச்சு
அதனாலேயாவுமே யொன்றாய்போச்சு
வாக்கையாபபேசாதே யோகம்பாரு
வாழ்வென்னசிவ யோகவாழ்வுதானே. (105)
சிவயோகமென்ஞானி வாழ்வேயாகும்
தீர்க்கமடா காயசித்தி க்ஷணத்திலாகும்
அவயோகம்மறையோகஞ் செய்தால்நீ
ஆச்சரியமாச்சரிய யோகந்தானபாரு
தவயோககுண்டலியே சுத்திசித்தி
சார்ந்தறியலெட்சம் பூரணந்தானாச்சு
நவமூலம்அனுவளவாய் மேறுவாசசு
லட்செயமேமஅதீ[illegible]டா மோட்சமாமே (106)
மோட்சமிந்தபட்சணியார் கொடுக்கப்போறார்
முன்னூலில்சொலவிவிட்டான் சூட்சமெல்லாம்
ஆச்சரியமின்னூல் தானார்க்குங்கிட்டும்
அனுபோகியரானுங்கா லெழுக்கம்பாரு
பேச்சறியபேச்சைமெத்தப் பிடித்துப்பேசும்
பெரியோரைதர்க்கமிடும் பேசாறேடே
கூச்சமின்றிச்சங்கார்த்தம் பண்ணவேண்டாம்
குணமானபிள்ளைவத்தால்கைகொள்வாயே. (107)
கொள்வாய்ப்பிள்ளையுட மனசோதி
கூறுதவறாதபுத்தி யில்லாவிட்டால்
தள்ளுவாயவனுடன்வாய் பேசவேண்டாம்
தவறாதபுத்தியடா நெறியில்நின்றால்

விள்ளுவாய்பசுஷணியை யடுத்துங்காட்டி
மேலான நருங்கிடை இருக்கிடையுஞ்சொல்லி
துளளுவாய்சுண்ணாம்பு மஞ்சள்தானும் [லமேல
தொடுகுறிபபோலசூட்சமெமலலாஞ்சூடடிசசொ

சொலலடாயினமறிந்து சிவத்தின்யோகஞ்
சூட்டடாசகலகலை சேதியெலலாம்
கலலடாகாயசித்தி யோகமார்க்கம்
கருவென்னசவுக்காற மாதியாதி
யலலடாபசுக்களிக்கின் றாலேயீய்ங்கா
லந்தமாயிடிவிழுந்து கலைவெடிக்குமாசை
வெலலடாநவகோடி சித்துமாகும்
வேதாகதபடசணி யதிதமுற்றே (110)

தெட்சணாமூர்த்தி பட்சணி-௧௧0

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்.

நூற்றிமூன்றுவது

தேரையர் அருளிச்செய்த

வயித்தியம்—௧00.

சிறப்புப்பாயிரம்

ஸ்துதி-கலிவிருத்தம்

திருவிநாயகன்றனைகயிலாசத்தில
அருமையாயெனங் கன்றுரைத்தபடி
மறுமையில்லாவைத்ய நூற்சொலலக்
குருமுனிபாதங் கொண்டுதுதிசெய்வாம் (1)

குருமுனி அகஸ்தியன்

(நூற் பயன்.)

செயூயும்வாதமுஞ் சேட்மமும்பித்தமும்
ணையும்மார்க்கம் நலமுட்னின்னமும்
ணையுநெலலிக் கனிபோலமருந்தெல்லாஞ்
ஐயன்தேரைய னன்கானநூறிலே

நூறக்குள்ளே நொடிப்பேன்வியாதியை
ஆர்சொல்வார்களிங்கத்திதுள்ளதை

மீறுகின்றசுரங்கள் தனைமிகக்
கூறுசெய்யுங் குருமொழிபார்த்திட்டே. (3)

வாதபித்தசிலேஷ்ம சுரங்களின் தொகுப்பு

பாாத்துவாதசுரம் பத்துபன்னிரண்
டேற்றவன்னி சுரமோரிருபதுஞ்
சேற்றுமத்தின் சுரமிருபபத்தரண்
டாட்டவேண்டிய யறிவுதனைச்சொல்வேன் (4)

வன்னிநெருப்பு அதேபித்தம்.

அறுபத்திநாற்சுரத்திற்கும் பூபதிகுளிகை.

செல்லுஞ் * சூதங் கந்திவாளத்தன்னுடன்
தெலனுந் * திரிகடுகுந் * திரிபாலையுங்
கொள்ளுங்காந்தனத் தின்விரைபோர்வகை
நல்லந் * கள்ளுடன்கற் * கையான்பாதியே (5)

* திரிகடுகு-சுக்குமிளகு-திப்பிலி - திரிபாலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய்-நெல்லிக்காய்கள்தேன்*கையான்பொற்கையாந்தகரை

பாதிரண்டுமே பாகுபதத்தினிற்
சோதியாம்அடுப் பேற்றியரித்ததின்
நீதியானக் கியாழுமதுவிட்டுக்
கோதிலாதரைத்துக் குன்றியாக்கிடே (6)

ஆக்குஇஞ்சி ரசமறுபத்துநாள்
போக்குமூன்றுநாளிற் பொள்ளாச்சன்னியும்

நீங்குமெய்ச்சுரம் நீங்கிடும்பூபதி
போக்குமாகும்பெரியதோர் வீக்கம்போமே (7)

போக்கும்வீக்கமும் பொல்லாதகுன்மமும்
ஏகுமெய்விட்டு எல்லாச்சுரங்களும்
தாக்கமாக தவிக்கும்வியாதிக்கு
நாக்கமாகுமநற் பூபதியாமிதே. (8)

நாகம் சர்ப்பம்.

பூபதிக்கும்புருஷருக்கும் பூவைக்கும்
கோபமான கொடுஞ்சுரங்கண்டிடில்
ஆபத்துக்குதவ வன்மெனக்கிட்டாதால்
தீபம்நோக்கிநீ சிம்மெனமூட்டிடே. (9)

பூவைக்கு ஸ்திரீக்கு.

மூட்டிப்பார்நீ மூவிரண்டாறுபேர்
நாட்டுவாய்குளிகை யரைப்பொன்றுநாள்
நீட்டியோதி நிலையில்லாமாந்தர்தன்
நாட்டுமேநோய்க்கு நமனிதுவாகுமே. (10)

சுகவிரோசனம்வாயு 80-க்கும் கிருமி
விழவும் மருந்து

ஆக்குதிரிபாலையாக் திரிகடுகுடன்
வாக்குமுத்தங்காசு வாயுவிளங்கமும்

தூக்குஞமஞ் சோமனுப்புரோகணி
நாங்குவிடயம் நறுங்குமூலமொன்றே. (11)

கிருமி-பூச்சி ரோசனுபபு இந்துப்பு

ஒன்றபபாபல மொவ்வோர்வகைக்கிது
நன்றபபாகில வகைகசிவேகைவேர்
அன் றபபாபடியரை யாமணக்கெண்ணெய்
நன்றப்பாலேகியம் போலதிரட்டியே. (12)

திரட்டிசசீனி சிறுகவாயிலிட்டு
உருட்டுலேகியம் ஓர்கழஞ்சுள்ளுக்கு
மருட்டுபத்துவிசைபலம் பேதியாம்
கருட்டுநகசசி வளமாகக்கொண்டிடே. (13)

சீனி-சருக்கரை.

கொண்டிடுவேம் பிரக்கங்கியாழத்தில
அண்டிடுமூசசு யபாக்தெரிந்திடும்
மண்டிடுங்குடலவாயு அபானமால
புண்டிடும்பேதி பூபதியாயிதே (14)

அபானமால-அபானவாயு,

முக்குவிரத்தத்திற்கு-நசிநெய்.

ஆமிதுமேல மரிசிபலமரைத்
தாமிதுஆவி நெய்யிலேபாக்கள
வாமிதுகுழப்பி யொறுமூன்றுறுட்
போமிதுபிழிப மூக்கின்ரத்தமே. (15)

கிறிப்பூச்சுக்கு மருந்து

ரத்தக்காச்சுக் கட்டிக்களிப்பாகுடன்
 முத்தபொற்கடுக் காய்கையோர்பலங்
கித்தமூன்றுநாள் கீரரைத்துக்கொள்
 செத்துக்கிறியபுழுச் செரிந்தோடுமே (16)

கல்லெரிப்புக்கு.

ஓடும்வெள்வா லுரைக்தமரத்தடி
 நாடுசக்கை நலமாரரைத்துபின்
காடுமுள்ளிக்கா யாகவுருட்டிநீ
 போடுமூன்றுநாட் போய்விடுங்களுமே. (17)

முள்ளிக்காய்-கண்டங்கத்திரிக்காயளவு

மாங்கன் சவலைக்கு

கல்லவங்கங்கறி கறிமஞ்சள்ஓமம்
 வெல்லுந்திரிபலந் தித்திரிகடுகுடன்
நல்லசீரகம்கற கண்டாமையோடு
 யுல்லுந்தாளிச்ச பத்திரியுள்ளியே (18)

கண்டு-பரங்கி-ஆமையோடு

யுள்ளி-வெண்காயம்.

உள்ளியோர்வகைக் கேயரைக்காபலம்
 மெல்லவேவ - த்தே வென்னீர்விட்டரை
தள்ளமின்றிக் கருங்குன்றியாக்கித்தாய்
 குண்டப்பாலி லரைத்துக்கொடுத்திடே. (19)

கொடுத்திடாயொரு குன்றிபோர்வேளைக்கு
ருடுத்தநாளிரு போதொருமூன்றுநாட்
கடுத்துமாந்தங் கழுங்குஞ்சவலையும்
மடித்துமந்திர மசிபென்றோதிடே. (20)

இராமபாணக் குளிகை.

ஓதுகந்தி யிதிரதலவங்கமுஞ்
சாதுநாவிச் சவியாமலோர்வகை
மீதுதொட்டிப் பாஷாணம்நெருஞ்சிசாற்
கோதுபுளியிலைச சாற்றுனாற்றிடே (21)

ஆட்டி இரு சாமமும்அப்பனே
நீட்டிமாத்திரை நிழலுலர்த்திபின்
சூட்டுக்கும்சில சுரங்களறுபடும்
மூட்டுமந்திர முன்சொன்னதாகுமே. (22)

குளிர் சுரக்குளிகை

ஆகுந்துத்தஞ் சதுர் பாஷாணன்றி
யேகும்வாள மிருவகைநவேதியான்
ருகுமோறி லகைத்துப்பற்றுள
வீகுஞ்சீத சுரங்களும்நீங்குமே. (23)

துத்தம் (4) பாஷாணம் (8) வாளம் (2) வே
திதி சாத்திரபேதி

மேகம் 1-க்கும் காரியச்செந்தூரம்.

நீங்குதாங்கா ரீயஞ்சமனெடை
வரங்குசூரியச்சார் விட்டரைத்தேயதை
ஓங்குமோட்டில்வைத்தே யோடுகூடியே
தேங்குசீலைத் திறமாகச்சுற்றிடே. (24)

சூரி நத்தைச்சூரி.

சுற்றிக்குஞ்சரஞ் சூதுசெய்யாமலே
நற்றிவேந்தமத நின்றுயெடுத்துப்பார்
அத்திமாமுதற் கன்பாய்த்துதிசெய்ய.
எத்துமேக மிருபத்தொன்றாமே. (25)

குஞ்சரம் கஜபுடம்.

ஒன்றுகாரீயச் செந்தூரம்ஓர்பணம்
நன்றதாக நறுநெய்யிலீந்திடில்
பன்றுடனிச்சா பத்தியமாகவே
மன்றில்பாதியில் மாநோய்பறக்குமே. (26)

தொடைவாதத்திற்கும்

பறக்குமல்லிகை பாங்குடனேயிலை
யுறக்கும்ஆமணக் கெண்ணெயுலவாக
இறக்கதவறுத்திவ் விதங்கட்டிடில்
எரிக்குமேதொடை வாதம்வாங்குமே. (27)

இரத்தசீழ் மூலத்திற்கு

ஏங்குபூவந்திச்சக்கை யெண்ணூறுபலன்
ஆங்குஓமம் அழிஞ்சில்விரைசுங்கு
நீங்குகீழ்க்காய் நெல்லிவேர் புராணியும்
பாங்குசெவ்வல்லிக் கொடி பார்த்திடே. (28)

பூவந்திமணிப்புக்கு.

பார்த்திடாதி விடையம்பற்பாடகம்
நேர்த்திடாபறங்கிப் பட்டைச்சாதிக்காய்
வார்த்திடாபதிரண்டு வெள்ளாட்டுப்பால்
சாத்திடாயெடுத்துப் பிரகாரியே. (29)

ஆறித்தேதங்கிழ லாதருலர்த்திமே
சேரித்தேயிடித்தே வடிசெய்துடன
நேரித்தைப்பணவெட்டு நெய்த்தேனோடு
பாரித்தைக்கொட்டைப் பாக்களவீந்திடே (30)

உண்டிடாயிரு போதனாமண்டலங்
கண்டுமூலக் கிருணிசீழ்மூலமும்
அண்டும்வயி றிரத்தங்கழிச்சலும்
மண்டும்ஆவிநெய்யமுதாக்கிடே. (31)

தந்தங்கடுப்புக்கு

பாக்குஞ்சுக்குத்தோல் தாதைசிவிதே
பாக்குடனுக்குள்வைத்து சுவைத்திடில்

விக்கம்நீங்கும் வெருந்தந்தமாகும்நீர்
வாய்க்குட்கொம்பளிக்க கடுப்பஞ்சமே. (32)

சுவைத்தல் மெல்லல்.

அஞ்சுவாதமடக்கித் தழுதாழைக்
குஞ்சம்நொச்சி கொடுத்துவேதுதான்
மிஞ்சநீரில் மிலகருணையின்வேர்
கொஞ்சமாயரைத்தே குழம்பேற்றிடே. (33)

குஞ்சம்-குன்றி.

ஏற்றும்போது இரங்கும்பல் வாய்வெல்லாம்
பூற்றவீக்கமும் பூதமுதங்களும்
காற்றுபோலடித்தே கறைங்குமிது
மாற்றுஞ்சஞ்சீவி மானிடர்தங்கட்கே. (34)

தாம்பர பற்பம்.

தங்கட்கேயொரு தாம்பரநீற்றயான்
திங்களொன்று சிரித்தாற்றளியே
அங்கமாயரைத் தன்மீதுதப்பியே
கங்கையைந்தரித்தோன் பாதமெண்ணியே. (35)

எண்ணியோர்கஜமே புடம்ப்பற்பமாஞ்
சண்ணுஷர்பணக்தான் கோடுமெகப்போம்
மண்ணில்ஆவிநெய்யா லரைமண்டலம்
எண்ணெணுவீரிய மிதுவாருமே. (36)

கஜபுடம்-முழம்.

ஜாதிலிங்கக் கட்டு.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடிவேவாதமென்று அலைகுவார்மடையரப்பா
சாகுவரதன் மேல்வீழ்ந்துசலித்து ஐம்புலனும்வாடி
நாமமேயணிந்தோர்பாதம் நண்ணியெந்நேரமந்
யோகத்தைவிடாமல் ஊங்கிநேர்வாதஞ்செய்வார்

செய்குவோர்லிங்கங்கட்டசேதியொன்றுரைக்கக்
கேளீர் உய்தபூபாபசம்பட்டை யென்னவர் வணங்
குங்வேம்புவையவேயுலர்த்திநன்றாய்நற்குழிப்புடமே
செய்து பையவே தயிலம்வாங்கி பாங்குடன் சுருக்
குத்தாக்கே . (38)

தாங்குவாயிரண்டுநாள் தாதங்களும் பொன்னு
மாகும், நோக்குவாய்ஆவிபதம் நொடிக்குமுன்வாத
மாகும், தீக்கியநினைவிமாந்தர் நீங்கிடாகரத்திற்கீழ்த்
தால்பாக்கியவானேயாவான் பரந்திடுஞ்சன்னியெல்
லாம். (39)

எல்லையில் நாகமொன்று இரதமிழ் வெட்டையா
ய்தூக்கி, நல்லதோர்கலசத்திட்டு நலமுள்ள பூரம்பி
டாவில், செல்லாதபொடித்துப்போட்டு சீலைமண்மூன்
றுசெய்துகொல்லுலையேற்றிசாமங் கொடுத்தனலெரி
த்திடாயே. (40)

மிடா பானை.

எரித்திரண்டு சாமம்என்னசொல்வேன்சிந்தூரம்,
உருத்திராபணத்தன்னை ஒருபணந்தேனிற்கொள்ள

வுருத்தோரடைப்பு மூன்றும்வாங்கிடும்கணங்களெல்லாம், பறித்திடுமிதற்குபத்தியம் பாரினிற் கடினந்தானே. (41)

பீனிசத்தலைவலிக்கு சௌரித்தயிலம்.

பார்தனிற்சௌரிச்சாறோர் படியிலாவின் பாலும், நேரதாயடுப்பிலேற்றி நெடியாமல்தனைத்துதித்துடன் கியாழஞ்செய்து சினத்தினில் மிளகோர்சேரை, ஆருமூன் அரைத்துப்போட்டு அதன்பின்நல்லெண்ணெ வாறே (42)

வார்த்துமேதயிலந்தன்னை வடித்தபின் மூழ்கிவந்தால், நாற்றிசையறியச்சொல்வேன்நாமிதைவசெய்துபார்த்தோம் பேர்த்திடு வியாதியெல்லாம் பெரியபீசனங்கள் போகும், மாற்றுமேயதிகமாகும் மண்டைநோய் யதுவுந்தீரும். (43)

நாற்றிசை-நாள்திசை.

பித்தத்திற்குமூழ்க கீழ்க்காய்நெல்லித்தைலம்
தீருமேபித்தம்போக திருவுளங்கீழ்க்காயநெல்லி
வேருமேபிடுங்கிவந்து வெண்சலம்படியாதிட்டு
பாருநீபடியோரிரண்டிற் படமூடகாழிபாலும்
சீருடன்மிளகோர்சேரைசிறக்கஎள்ளெண்ணைவாரே

நாழி-ஒருபடி.

எண்ணெயைமூழ்கிவந்தால்இயல்புடன்தீரும்நோய்
நண்ணியபித்தத்தாலே கலைத்திடுந்தலைகருக்கும்

மண்ணிய பன்னிமேயார் நாற்பதுவும்சோம்பல்தீரும்
தின்னமாஞ்சித்கர்மெச்சும் செகமகிழ்தைலந்தான்.
வன்னிமேயார்நாற்பது பித்தம் 4.
க்ஷணத்தில் தாளகபற்பம்.
பே று.

செகத்துட் செப்புச்சிமில் தனில் சிறக்கநிம்
இலைமண், வருத்துற்செய்வாய் மூன்றுதான்வளமா
த் தம்பியோர்விடம், பகுத்துப்பாரும் பற்பமாம்பா
மன்றாள் பணிந்திடே. (4)

நிம்பம்-வேம்பு.

தம்பியோர்புடம்-கஜபுடம் ஒன்று
பணிந்துதேனிலோர்பணம் பாரிலுள்ளமாந்தர்கள்
அணிந்தகாசமெட்டையும் அறுத்திடும்க்ஷயத்தை
துணிந்தமேதார்கமெலாஞ் சோதிகண்டஇருளென
பணிந்துஓதுருமல்தான பருத்தாலேயாடும்

சோதி-சூரியன்.

பயித்தியம்பிடித்தவர்க்குமுழுங்காட்டமருந்து
ஓடுபேயன்தனைக்கொணர்ந்து பாயமாகதலைசிரை
காடுநெற்றிதனிலிருந்து தணிந்தவுச்சிமாட்டுமே
வாடுகொண்டுசிறிகல்ல வடிகானபலகரை
காடுதன்னந்தேய்ந்தசேர் சம்பழச்சாறிட்டே

பேயன்-பயித்தியம் பிடித்தவன்.
சம்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்.

இட்டாக்கிமூன்று-பேரிடைவிடாமல் நற்சலம்
சட்டமாகநூறுதாழி தளர்ந்தமூசிதாலே
எட்டியேநீமூன்றுளிவ்வதந் தீதாதெதிடில்
பட்டுப்போம்வியாதியும்பரக்கும் பேயும்வத்தமே.

அரக்கி-தேய்த்து தாழிபிடா நூறுகுடிஞ்ஜலம்.

பேய்வெ-பித்தத்திற்கு சிதம்பரச்சக்கரம்.

பித்தமேபரந்திடப்பேயனுக் கைம்பத்தொன்
றத்தனை துதிசெய்து அவன்கையிலிருக்கிட
செத்தமாதர்கூடிலுஞ் சவங்கள்வந்துநேரினும்
அற்றுப்போம்வியாதியும் அரன்றனாணையுன்மையே
ஐம்பத்தோரட்சரம்-சிதம்பரச் சக்கரம்.

இருக்கிட-கட்டிட.

சத்தமாதர்-சத்தகன்னிகள்-சவம்-பேம்.

உண்மையானஐம்பத்தொன்றுஞ் தியானசக்கரம்
திண்மையானபேயுமல்லை தீநகரில்தீதில்லை
நன்மையாமகனேநநோயு நாடும்போதுகாட்டிடில்
மண்மையானபலகரைக்கு வாய்த்தகண்ணங்காட்டு

பலகரைபற்பம்.

காட்டுவோங் கலசத்துள் கலந்துங்காடியரைபடி
நாட்டுவாய்க்கு சீலைசெய்துவண்ணமையாதபோட்ட
மூட்டுபாண்டமேல்குவித்து மூன்றுபின்றுதீயிடே
கலசத்துள்-சிறுபாண்டத்துள்

தீயெரித்துபின்யெடுத்து சீலையைத்திறந்துபார்
மாயும்பலகரை மன்றில்நீறுபோலதாம் [டில்
தாய்பதர்துதித்தெடுத்து தவிக்கும்பண்ணுகிழ்த்தி
நோய்மிகுந்தமேகப்புண்மொடிக்கு முன்பாக்குமே.

அயாக்கினிதைலம்

பறக்குஞ்சூதமோர்பலம் தோனுர்தகெந்தியவ்வ டை, நறுக்குந்தரமோர்பலம் நன்மையானசீலையுட ன், சிறந்நாடிவிட்டரைத் தேயுருட்டிற்சீலையில், மகூ றுக்கும்வேப்பெண்ணெய்யதுவைத் தெரியதீபமேத் திடே.

சூதம்-இரசம்-கெந்தி-கெல்லிக்கெந்தகம்.
தாரம்-அரிதாரம்-சிலை-மனோசிலை

வேறு

ஏற்றியதீபத்தி விறகும்மெண்ணெயை
நாற்றிசையோர்கொள்ளும் நாகவலலியில்
மாற்றிடிம்வியாதியை மருமதின்வேகந்தேன்
சாற்றிடுபத்தியம் சமமதமாகுமே. (55)

நாவாதி-வெற்றிலை

ஆகுந்தோய்வாத வங்கைவாதமும்
ஏகுமேகால்முழங் கூலின்வாதம்
போகுமெய்நடுக்கலும் புவியின்மீதொரு
போகுமேவாதமும் பரந்துபோகுமே (56)

அகைவாதம் உள்ளங்கைவாதம் மெய்சரீரம்

பாம்புகடிதீர மருந்து.

பறந்தோபம்பாலுவை பணியுந்தீண்டுநாள்
சிறந்தோர்சின்னியை தேடிநாபபிட்டு
இரண்டுமணிதரை யெழுப்பவேண்டிநீ
அறைந்திடும்பூசைநளதிகமாவே. (57)

பூானு-சூரியன்-பர்பபம்-அல்லது சூரியகிரணம்.

ஆநவே வாரண மருத்தபின் வடஞ்
சாகவேநிமசி சலித்திடாமலநீ
போகவேயிருலட்சம் புரிந்தபின்பணி
ஏகவேபார்த்திதை இறக்கநான்றமரா (58)

வாரணம்-கோழி

நன்றுடன்குளிசஞ்செய்ய நாகவாதியே
இன்றுடன்மடிந்தால் ரெங்கிருங்கினுங்
கன்றுடன்சுடலையாங் காடுபுக்கினுன்
சென்றுடல்விஷமெல்லாஞ் செப்பநகாட்டவே. ()

நாகவல்லி-பாம்புபிடாரன்.

காட்டுவாய்முகத்தினிற் காலவரைக்குமே
நீட்டுவாய்க்குளிசத்தை மூன்றுநிசை
கூட்டுவாய்மந்திரம் சொல்லியபடி
ஓட்டுவான்விஷத்தையு முகந்தெழும்புவானே (60)

குலைவாயுவுக்கு யெண்ணெய்

வானத்தாவிய வல்லியசெம்பகந்
தானக்கைப்பிடித்ததை தரித்துவுட்கடல்
ஆனத்தைப்போக்கிநீ யதனைமோகுரல்
மோனத்திலிடித்து தூளாகமோதுவாய். (61)

செம்பகம்-செம்-போர்த்து-அதேகள்ளிக்காய்

மோதுவாய்முத்தெண்ணெய் மொண்டுஓர்படி
மீதுவார்செருப்படை யிருந்தகழர்க்கொடி
நாதுவாய்மாதளை தாமரைப்பொடி
ஓதுவாவுள்ளிச் சாறோர்நிரையாரோ. (62)

கழர்க்கொடி-கழர்ச்சிக்கொடி.

வுள்ளிவெங்காயம்

நிரைத்திமதுரமும் நிசனிளங்கமு
மரைவில்வால்மிளகொடு மாருஞ்சுக்கனங்
கரைவதுநெருஞ்சின்முள் கசகசாவொடு
துரைபொருபலமதாய்த் தூக்கிபோடுவாய. (63)

விளங்கம்-வாய்விளங்கம்.

போடுசெவ்விளநீர் பொருந்துவிட்டதில்
நாடுவாயெரியிடு நன்றதாகவே
கூடுடனெண்ணெயிற் சுருங்குத்தங்கினல்
பாடுவோமெண்ணெயைப் பதமாகவே (64)

பதமலாயெண்ணெயைப் பாலனேவடித்
திதமாயேழுநாள் தினமுங்கொண்டிடில்
லகனமுஞ்சோதியாம் வாயில்நாற்போங்
கதியும்பத்தியுங் காலுருத்திடே. (65)

கால்-வாயு-பதார்த்தங்களை நீக்கலன்பது.

· கருத்துசுருவேறு.

திறத்தும்போதினில் நியடிக்காலத்தின்மேகம்
கருட்டகுஷ்டமுங் காங்கைகதிர்சுருக்குடனெரியும்
பெருத்தகுலையும் பேசிடாவாய்ப்பெரும்பாடு
அருத்திடுமிது ஆறுநாள் முறைமுறையறிவீர். ()

அறிவீரின்னமும் அப்பனேபழையநோயதற்கு
தெரியும்பத்தியந் தேன்புளிபுகையுப்புவதனை
நெறியுடனிருத்தியோ சேழுநாளால்
சரியதாகவேன்புசிப்பாய் பல்நோய்போம். (67)

நேத்திரவாயுவுக்கு·

போகும்நேத்திரவாய்வது பொருக்கிடில்
ஏகவல்லியின்சாற்றினிற் சுக்குரைத்ததனை
பாகமாயெடுத்தோர் பணந்தெழித்திடப்பதுங்கி
நாகும்வாய்வுக ளென்றும்வாராதுநேற்றம். (68)

நாகவல்லி-வெத்திலே.

வெட்டுக்காயத்திற்கு.

ஏற்றமாகுஞ் சோறிருக்குங் கற்றாழையையெடுத்து
சாற்றமானதை சரித்திடுங்காயத்தில்சரியாய்
மாற்றமூன்றுநாள் மருகியே கட்டுவீராகில்
ஆற்றுங்காயத்தை அங்கணனாணைமெய்யறிவீர். (69)

சோறிருக்குங்கற்றாழை-சோற்றுக்கற்றாழை

கெர்ப்ப அபாயத்துக்கு எண்ணெய்.

அறிவீர்மங்கையாரவர்கள் தங்கருப்பத்தாலரி
திரிகிறிற்குமால்சீக்கிரம் வாங்குமூத்தெண்ணெய்
உறுதியாமெனுமூத்த மடங்கடமெனவும்
பருகஆசவேபாலன் பிறப்பான்பார்தனிலே. (70)

சுகவிரோசனம் வண்ணக்கல்.

அறையவிரோசனமாகும் படிக்கெணக்கல்
குறுமுனியனுரைத்தபடி பிரியமுடன்

வெள்ளிக்குங்கிலியம் பலம்.

பேராய்க்கள்ளியில் வைத்து சீராய்புதைத்தெடுத்து
ப்பேரே, யடுத்துமண்டலஞ்சென்று மேன்மையா
யெடுத்து.

அருளிப்பூவில்.

புற்றாம்புதைபிடிக்க இத்தேசமன்னர்கள்
பாங்காயோர்தாமோர் நீங்காமல்போதியாய்
பாருமிதுசோதனையை நீருமே. (71)

பெரும்பாட்டுக்கு [வெமுறை
பெண்ணேயுங்களுக்கெல்லாம் கண்ணைச்சொல்லு
பெரும்பாடுண்டாயிடில் இரும்பான்*சங்கின்மூலம்
பேதையதைக்கொணர்ந்து வாகையால்தோல்சீவி
பெரியதுணியில்வைத்து உரியக்கிளைபோல்கட்டி
பேசர்வேப்பெண்ணெய்தனில் வைத்தாலமேல்
கூசம்பாரெண்ணெயதில்
கிளம்பக்கிளம்ப எடுத்தளம்பாமல்வெந்தபின்பு
உளம்பார்த்துக்கொண்டிட அழகாந்தேகமுன்போல்
என்றுமுண்டோ வியாதியுனங்கினிமேல்

* சங்கின்மூலம்-சங்கன்வேர்

இரத்தபிரமியத்திற்கு.

அல்லவேமாந்தருக்கு தொல்வினையானரத்தம்
ஆகும்பிரமியன்வாசாக வந்திடில்
அன்பானதேங்காய்ப்பால் அதனொடைபுங்கம்பால்
அசையா , ஓரிதழ்மூலம்விசையாயெடுத்தரைத்து
அப்பவேகொடுத்துமூன்று நாளைக்குப்பால்தடுத்து

அவனே-வெரு.

ஆசபாரபடங்காற் சாரந்தள்ளி
நேர்பத்தியஞ் செய்தால்
நீருதவெள்ளையும் போம்
அரனேயிக்துண்மை யறிவீரே.

ஓரிதழ்மூலம் ஓரிதழ்தாமரை.

பெண் ருதுவாக.

அன்பாயுங்களுக்கொரு தென்பு சொல்லுகி
றேன்புத்தி அரசன்சொன்ன ரெனக்கன்றுதிறஞ்
சொன்னேன் னுனக்கின்று ÷ அடவிகானந்தன்னை
திடமாயடுப்பிலேலத்திஇதுவெந்தநீரைமூன்றுநீவேளை
யீய்ந்துபாரே. (73)

அதிசயங்களாகும் இருள்களுமேயாகும்
வல்வினையெல்லாஞ்சாகும் (பிடித்தபேய்கள்)
நாகமெழுதிகட்டு
அன்னையென்பா ரனைவோருமுன்னையே. (74)

நேர்வாளசுத்தி.

ஐயாவயித்தியரே மெய்யவாளச்சுத்தி
ஆர்க்குந்தெரியமனே யார்க்குமுரைக்கநேரு
அதனை ÷ சாணிதனில் விதனசுத்திசெய்து
அன்றேதொடெடுத்து இன்றேபசுவின்பாலில்
அடுப்பினிலேற்றி (சூடுகொண்டால்)
எடுத்துநீயாற்றி (வெய்யலில்வைத்து)
ஆவிநெய்பதனைவிட்டு ஔழ்தம்வறுத்துக்கொள்ளு
அழகானமருந்துக்கு தளகர்த்தனுமிது
அதுவேநேர்வாள மறிகுவீரே. (75)

சாணினம்-சாணியெனமருவியது
ஆணிக்குப்பெண் இதுமருந்து.

பாரும்வைசியரெல்லாம் பண்பாய்பிழைக்கவேண்டி
பாங்காயிம்மருந்து பார்தனில்மாந்தருக்கு

பச்சைஒணான்பிடித்து பிச்சிமிகவேயெடுத்து
பரமாய்ஆடையோட்டித் திறமாய்சிறுங்கிவேறும்
பால் நங்கைவேறும் ஈசுரமூலி
கோல் கொங்குவேரும் உன் ணதத்தால்
பரிவாயசாமம்ஆட்டி பிரியமோகினியூட்டி
பால்அன்னந்தனிவிட போர்வந்துசுடு
காடேறினுமவளை கைவிடான் (76)

சிறுங்கி-தொட்டாசிணுங்கி நங்கை சிறியாநங்கை ஈசுரமூலி-தலைச்சுருளி கொங்கை வேர்-நறுஞ்சரை நாதம்-இரத்தம்.

ஆண்பித்து-தம்பனம்

மன்னர் மாதர்களைச் சின்னபின்னஞ் செய்ய மதத்தானவேருண்டு ஜலத்திலதனைக்கண்டு (தபடி கலமாகவே சிங்காரசோட சோபசாரமா யுச்சரித் மடங்கியேயெடுத்து தடுதனிலடக்கி உட்கொடுத் தரையிற்கட்டி அஞ்சாதபெண்களை கெஞ்சுங்கொ ஞ்சநீயும் ஆணவத்தால்நாமடாண மதனையோடுஅடி பணிவாரென் னேரம் அருமைமாதர். (77)

மதத்தானவேர்பிரணவ முதனமூளைக்கொடி
ஸ்திரீபித்து தம்பனம் ஆண்பிரிய.

தங்கமானகிளியே அங்கிதமன்பர்கள் [த்தால்
தயவாயுந்தனைக்கொண்டு சுயமாய் பொருள்கொடு

தவசிதாகவே ✻ அவசியமாபருள்
தாக்கியநாளதனில் ஓங்கிசுகோடேறி
காரணஞ்செய்தவவேருக்கு ✝ வாரணங்கொய்து
உச்சாடனம்.

தானேயுப்தேசித்து மானேயதனைக்காட்டு
ஏனெயிதுவென்றெண்ணி நானேபோகிறேன்பிரான
பாகியேயென்று முதல்காடடான். (78)

✻ அவசியம். அகத்தியம் ✻ இருள் தங்கியநாள் அமாவாசை ✝ வாரணஞ்செய்து-கோழிபலியிட்டு.

சுரத்திற்கு புாஷாணக்கட்டு.
அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அன்னமேபாஷாணத்தை யடவுடன்கட்டவேண்டி
இன்னமும்பலஒன்றுகளடுத்து வேதர்பாண்டத்திட்டு
✻ வன்னியச்சாறிரண்டு வாகுடனதனைவைத்து
மன்றுநாள்நாற்பதானால் மைந்தனேயெடுத்திடாயே.

✻ வன்னியச்சாறிரண்டு-வன்னியச்சாறிரண்டுபடி.

எடுத்ததையடுப்பிலேற்றி யெரித்திடுயிரண்டுசாமம்
வடுப்படாகட்டிதன்னை வாங்கிநீகழுவிப்பின்பு
தடுத்தகற்றுழைவேறில் கட்டிபைதனித்துமூடி
தொடுத்திடிக்கஜபுடந்தான் துயாறுங்கட்டியாமே.

கட்டியை சுரத்திற் கியீந்தால் கலங்கும்வல்வினை களெல்லாம்மட்டிலா *வகாரமாகும் * மன்னிக்குழி துவேயாகும்பட்டுப்போம் வியாதியெல்லாம் பலபல முறைநளாளும் திட்டமாயிதனைக்கேட்பார்தேரை யனென்ற போதே (81)

* வகாரம்-இரசிதவித்தை * வன்னிநெருப்பு.

தோயடனை யடக்கவேண்டும் புண்ணிய விசாந னேறும் * ஆதளையதனை தாக்குஅப்போதே*யிறுகி ப்போவான் நீதியாய்சிவலோகத்தில் நீயதுகொடுத் தாயாகில் சோதியேழரையுமாகுந் துயாறுமாற்று மாகும் (82)

. ஆதளை-காட்டாமணக்கு
இறுகிப்போவான்-கட்டிப்போகும்

அஞ்ஞானம்.

ஆமையின்கண்ணெடுத்து அப்பனே*தூசிநேடு* சேமமாகியரண்டெண்ணெய்ச்,சேர்த்ததைக் கருகிக் கொண்டு,ஊமையின்கையிற்போடு உலகெலாந்தெரி யுமெங்கே, நாமுமேவருவோங்கண்டாய் நற்பொரு ளதுவுங்கிட்டும். (83)

* தூசி-சீலை.

இரசக் கட்டு.

கிட்டுங்கள்தேரைதன்னை கெர்வுமில்லாமல்வாங்கி துட்டுமே*பவணந்தைத்துஒருகமுஞ்*சிரத்தம்விட்டு

கெட்டிமேல்வாயுந்தைந்து வெணிமானேந்திமூலி
வட்டமாய்கிண்ணஞ்செய்துவைத்திடுதேரைதன்னை

பவனம்-ஆசன்வான் ௲ இரத்தம் ரசம்
மானேந்திமூலி-ஈசுரமூலி

தன்னையேசிலைசெய்து சசிரங்கபுடத்திற்போடு
வன்னியாலிரத்தங்கட்டும்வாதங்களேனமாகும்[ம்
செ॰ ணியிற்கட்டும்போதுஜெகதலமெல்லாந்தாண்டு
நன்னயஅமிர்தஞ்சிக்கும்நறைதிரையற்றுபோமே

சதுரங்கபுடம் - கஜபுடம் அலைதாகாலெனக்
கொள்க ௴ சென்னி-சிரசு.

இரசச்சிந்தூரம்

அற்றலோர்தேங்காய்தன்னை அதிகமாயிறுகூ
ண்டாக்கி பத்தியா ௲ யருகுமூலு பாங்குள்ளசிரட்
டைதபயி சித்தமாய்௲வழலைச்சேர்த்து சீக்கிரமாசத்
தைவர்த்தி எத்திசையறியச்சொன்னேம் உழுமண்
சிலைசெய்யே (86)

அருகுமூலி-வெள்ளருகு சிரத்தைக்கம்பி
கொட்டாங்கச்சிங்கி அப்பி௲வழலைமூப்பு [போடு
செய்திடுந் தேங்காய்தன்னை சிறப்புள்ளப்புடத்திற்
எய்துநீஆறவிட்டு எடுத்திடுவென்னசொல்வேன் ௲
வையகந்தனிலேசுத்தி வைத்துநீசுட்டியிட்டு
பொய்யதிலேற்றும்போது புகழ்கின்றநாதம்வாறே.

பொய்-ஆடுப்பு-காதம்சுத்தசலம்

நாதம்வார்த்தெரிக்கும்போது நன்றதாயுருகியோடு
ஊதமேல்நெருப்பதன்னை ஒருபலம்பசுவின்வெண்
கிதமாக்கெளரியோடுகிஞ்சகபுனுகும்போடு [ணை
சேர்ம்பாதிவழலைபோட துவிதத்திற்கதிகந்தானே.

கெளரி-கெளரிப்பாஷாணம்
கிஞ்சகம்-சிகப்பு துவிதம்-இரண்டு

துவிதமாஞ்சிந்தூரத் தோத்தரித்ததனைவைத்து
அவிதமாகவேலோகத்த ளடவுடனிருக்கும்போது
பவிதமாயனுபோகவிட்டால்பார்க்குமுன் ஏமமாகும்
வலியுடையோர்க்குவாய்க்கும்நாம்சொல்லுமுறையி

* ஏமம்-பொன். [தாமே

முறையிதுதவங்கூத்தாடி முன்னிது தூவும்போது
கறைதனில் மூழ்ந்தகாலுங் கைபொடிந்ததுவும்
போதும், துரைசபைக்கேகும்போது சுருக்குட
குணம்போல்நெற்றிப், பிறைதனில் திலதம்போட்
டுப் பேசிடவழக்குநன்றே (90)

நன்றிடுவாதமெல்லாம் நடுக்குஞ்சிந்தூரத்தாலே
ஒன்றுநாற்பதுவாம்வன்னி ஓடிடும் புளியைவிட்டு
சென்றிடுந்தொண்ணூற்றாறு சேஷ்மமுமாகனுமித்
ந்த, மன்றுளோர்வருஷமுண்டால் மாதவர்க்கதிக
மாமே.

நாற்பதுவாம் வன்னிபித்தம் நாற்பது
மன்று-சீதத்தலம் அதாவது லக்ஷ.

ஆமேயிக்கலியுகத்தில் ஐயிருவருஷந்தன்னில்
தாமேசேஷம்வியாதி தரணியில்மாந்தர்க்காகும்
போமிதால்வாந்திபேதி பொங்குமேதுனேகமாக
நாமிது போகச்சொல்வோம்நாரணன் தங்கைபாதம்
நாரணன் தங்கைதன்னை நமஸ்கரியிதுவும்போகும்
வாரணமுகவன்சொன்ன வசனசிந்தூரங்கொள்ளு
காரணமுமைந்தாலை கருங்குஷ்டமதுவுண்டாகும்
பூரணகும்பம்பண்ணி- புவளைபை போற்றிசெய்யே.

வாரணமுகவன்-விநாயகன்.

புவளை-சந்தி அமிர்தசுத்தஜலம்.

செய்துதாம்பூலங்கொள்ளு சென்றிடும்வியாதி யெல்லாம், யெய்துமோரிருபதாலை ஏகமாம்வாது நோய்தான், நொய்துமுப்புவியும்நன்ருய்க் கொடுத் திடும் பூசைநன்ருய், மைதிரிபுரையின்பாத மனதி னிலிருத்திக்கொள்ளே. (94)

கொள்ளுவாயோகந்தன்னைக் கோவெலி அவரி யோடும், எள்ளளவாகவேதான் எடுத்தொருமூன்று நாளும், உள்ளுக்குக் கொடுப்பாய்சுக்கில் ஓடுமே வாதமெல்லாம், கள்ளமேயில்லையிந்த காரிய மாய ன் சொன்னர் (95)

மாயன்- விஷ்ணு.

நரம்புசிலந்திக்கு மருந்து

மாயவன் சொல்லின்னங்கேளு மானிடர்தனக்குயின்னம், நேயனுர்சிலந்திகண்டால் நேரிடும்வகையேதென்னில், தோயவிரோசனந்தான் தொடுக்குமோர்விசைமோவெல்லாம், காரம்போல் அரிப்பெடுக்குங்கைகண்ட மருந்துகேளீர். (96)

கண்டதோர் அழுக்கறுவேர் சுருணைவேர் இஞ்சிவேரும், பண்டுமோபோல் அரைத்து பூதத்தினில் அவித்தெடுத்து, புண்டுமேல்கட்டத்தீரும் போதும் புண்மூன்றுநாளில், தெண்டன் நீ எனக்குப்போடு தேரையன் முறைதப்பாதே. (97)

* புண்டு-நரம்பு சிலந்தியின்புண்.

தெதுவயிறு வீக்கத்திற்கு.

தப்புஞ்சாரணை கொழுந்துசரியிடை வுப்புகூட்டி, துப்புறஆவின்பாலில் துரிதமாய்க்கொண்டீயானால், அப்போதே வாங்கும்பேதி லடிவயருசழியுமின்னம், உப்பில்லாக்கஞ்சிகொள்ளு மொடுங்குபேர்வயிறுந்தேயும். (98)

வசியம்.

தேய்ந்துபோகாமல்மாந்தர்செழிப்புடனிருக்கவேண்டி, ஆய்ந்தபுல்லுருவிவாங்கி அதனைதேனதிற்குழ

ப்பி, காய்ந்திடும்பானுவுக்குங் கடுகிய*சுக்கிரர்க்கும்
சாய்ந்திடாதிலதம்போடசூணத்தினில்வசியமாவார்

* பானு-சூரியன் அதே ஆதிவாரம்.

* சுக்கிரன்-வெள்ளி

ஆமேஅம்புலிவியாழம் அப்பனே நெய்யிற்போட்டு
தாமேசெய்வாய் * புதற்கு, தாழ்வில்லாபாலிற்போ
டு, நா * மந்தன் தயிரிற்போடு நன்றதாய் வசிய
மோரில், சோமன்போல் ஒளியுமார்குந் துவாரமன்
தான் வசமாவாரே. (100)

* அம்புலி-சந்திரன் அதே திங்கட்கிழமை

* புதர்க்கு- புதனுக்கு-மந்தன்-சனிக்கிழமை.

வசமதாய்இந்த நூறும் வாகுடன்பார்த்தபேர்
கள், நிசமுள்ள வயித்தியராவார் நெடும்புவி யுள்
ளோரெல்லாம், * திசைமுகனருளால் சொன்ன
தேரையன் மருந்து கொண்டோர், புஜபலமிகவுண்
டாகி புவிதனில் வாழ்வார்தாமே.

* திசைமுகன்-பிர்மன்.

தேரையர் அருளிச்செய்த
வயித்தியம்-முற்றிற்று.

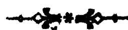
உ

சிவமயம்.

நூற்றைந்நூலது

ஜனகமகாமுனி

பிரமதண்டி எண்ணெய்—கக.

வகையான வெண்ணெய்தனைப் புகலக்கேளு
    வனந்தனிதீர்வதற்கு சூட்சமாகும்
குகையானபிரமதண்டிச் சமூலமாக
    துரிதமதாயிடித்தசாறு படியதொன்று
நகையாதேவெந்தயமும் நற்சீரகந்தாம்
    நலம்பெறவேஅதிமதுரம் பலமுமைந்து
பகையாமற்பிடித்துநன்றாய்க் கலந்துபின்னர்
    பகர்வுடனே விளக்கெண்ணெயசேர்ப்பீர்தானே.

எண்ணெயதுமுக்கால்தான் படியதாகும்
    யேற்கனவேமிகக்கூட்டி யடுப்பிலேற்றி
திண்ணமதுதீர்ந்திடவே தீபம்போலே
    தீர்க்கமதாயெரித்திறக்கிப் புனற்றங்காமல்
வண்ணமுறவேயடுத்து விருத்தோர்பீங்கான்
    வகையான பாண்டத்தி லூற்றியேதான்

அண்ணலெனமனதில்வைத்துப் பிணியாளர்க்கு
வன்புடனேசிறுகரண்டி யளவதாமே. (3)

அடவெடைதான்கொடுத்திடவே யிதில்சேர்கின்ற
அடங்காதகைகாலின் பிடிப்புநோய்கள்
தளும்பிநிற்குங்காதமொடு மேகவெள்ளை
தாபங்கிய நோய்த்தங்காமல் நீங்கிப்போகும்
குளம்பியாதுமேற்கொண்டு பேரிடாது
குணமானஆசாரு லறிந்தவித்தை
களங்கமறுந்தேகத்தின் பிணியைமாற்றி
கனத்தயிந்தவியாதியெல்லாம் போகுந்தானே ()

தானென்றமூலியிதுரெணத்தையாற்றும்
தப்பாதுதப்பாது பிடிப்பளைத்தும்போகும்
நானென்றுபேசுவதேன் பெரியோர்சொல்லால்
நானறிந்தவிதப்படியின் வெளவேசொன்னேன்
பேனென்றுசொல்லதுபோல் பேசுகின்ற
யிசைவானமூலியெனு செயபலாகும்
காணென்றவரிசையுடன் செய்தோர்க்கு
கருதியசொற்றவறாமல் நடக்குந்தானே (4)

நடத்தினதோர்யெண்ணெனென்றால் பெலமதாக
நன்றாகபேதித்து நோயைத்தீர்க்கும்
சடத்தினிலேநான்சென்று யிருக்கின்ற
சவிப்பானவியாதிகளைக் கண்டித்தாலும்

படத்தினிலேயெழுதிவைத்த பான்மைபோல
பருவமதாய்செப்புதுபா ரிந்தநூலில்
இடத்தையறிந்தேயுணர்ந்தால் விண்டுநிற்கும்
இயல்பானதொழிலறிவேன் மார்க்கந்தானே. (5)

மார்க்கமுள்ளசாத்திரத்தைப் படித்தபேர்கள்
மனதுகந்துதேர்ந்துநின்று மகிழ்வாய்செய்வார்
சேர்க்கையுள்ளவிலக்கணமாய் மருந்திசைத்து
யேற்றிடவேசொன்னதனு லாபமென்ன
தீர்க்கமுடன்வெளிப்படையா யிருந்தால்நன்றாம்
செய்வதற்குலகுவாருஞ் செழிப்பதாகும்
ஆர்க்குமிதுவுதவுகின்ற வாருங்கொள்ளு
அறிந்துதொழிலேற்றுவது அதிதந்தானே. (6)

பத்தியம்.

ஏற்றியதோரெண்ணெய்விதப் பத்தியத்தைக்கேளு
எழிலானவாட்டிரைச்சித் துவரையாகும்
ஆற்றியதோர்சிறுப்பயரு வுள்ளாறாகும்
அன்பானகத்தரிக்காய் பிஞ்சதாகும்
மாற்றியதோர்வெண்டைக்காய் பிஞ்சிதாலும்
மணமறியமிளகின்றா ளிட்டுப்புசிக்கலாகும்
சாற்றியதோர்அரைக்கீரை யுண்ணலாகும்
காதமதில்பாலிட்டு மருந்தலாமே. (7)